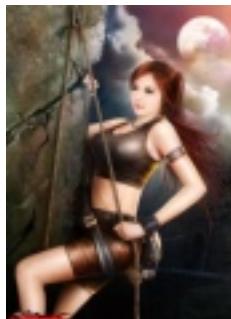

Siêu Trộm Cl

Contents

Siêu Trộm Cl	1
1. Chương Tiết Tử Mất Trộm Vương Miện	1
2. Chương 1 Tokyo • Biển Tầu	3
3. Chương 2 Las Vegas ? Đánh Cuộc	8
4. Chương 3 Roma ? Đọa Ngày	14
5. Chương 4 Vienna ? Hoàng Hậu	26
6. Chương 5 Buenos Aires ? Trò Chơi	32
7. Chương 6 Hague ? Hôn Lễ	41
8. Chương 7 Cairo ? Yêu	51
9. Chương 8 Moscow • Thiêu Đốt	62
10. Chương 9 Florence ? Dấu Hiệu	76
11. Chương 10 Thành Đô ? Cố Hương	86
12. Chương 11 Sicili ? Truyền Thuyết	93
13. Chương Phiên Ngoại Copenhagen? Đồng Thoại	100
14. Chương Hậu Ký	106

Siêu Trộm Cl

Giới thiệu

Từ New York đến London, từ Tokyo đến Paris. Cô có thể là một cô gái thời thượng hiện đại, là một

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/sieu-trom-cl>

1. Chương Tiết Tử Mất Trộm Vương Miện

Ngày u tối, không khí rất ẩm ướt, không biết là mưa phùn hay sương mù dày đặc. Sông Thames bắc bờ, một mảnh to lớn kiến trúc đát, tại âm miên trong có vẻ trang nghiêm mà ấm áp, đây cũng là trên đồi

nỗi tiếng Luân Đôn tháp, lịch sử trên từng dùng cho cầm tù quốc vương địch nhân, mà hiện tại, cất chứa quốc vương châu bảo, trở thành một tòa bảo tàng.

Hôm nay là hoàng thất châu bảo đặc biệt mở ra cuối cùng một ngày, tuy rằng thời tiết không đủ tốt, tới tham quan người như trước rất nhiều, Belle thân thường phục trà trộn vào du khách trong, thời khắc bảo trì cảnh giác, chỉ chờ đêm nay đem châu bảo đưa hồi dưới đất kho hàng tủ sắt, hắn liền có thể thở ra, an tâm thả nghỉ dài hạn.

Một nữ nhân vào trong bảo tàng, Belle một mắt liền chú ý đến, hơn nữa kỳ lạ, dời không được ánh mắt. Cô có khuôn mặt Đông Phương, ngũ quan khéo léo tinh xảo, thân hình cao gầy mà hết sức nhỏ, lại như người phương Tây, làn da cực kỳ trắng, dám người trong phảng phất một mình sáng lên. Ước chừng là cái hồn huyết, Belle suy đoán.

Nữ nhân không có đồng bạn, một người yên lặng từ các loại mở ra đài đi về trước đi qua, xem ra rất chuyên chú, Belle cũng tại rất chuyên chú len lén quan sát cô. Thiển già sắc quần dài, sâu già sắc áo gió, của nàng quần áo rất bình thường, nhưng lại xuyên qua một loại nói không ra cao quý. Có chút người chính là như vậy, cho dù xuyên cái gì, đều cho người cảm thấy xa xỉ. Cô nhất định là người quý tộc, Belle lại nghĩ.

Nữ nhân rời khỏi hán càng ngày càng gần, tại ước chừng ba thước ngoai một nơi mở ra đài trước dừng lại. Nhìn cô tinh xảo quay mặt, Belle rốt cục quyết định tiến lên bắt chuyện. Như vậy âm hối thời tiết, diễm ngô là trận tốt đẹp ngoài ý muốn, hán không muốn từ chối.

“Cực kỳ mỹ lệ, phải không?” Belle lời dạo đầu không tính mới mẻ, cũng không mất lễ phép, nữ nhân ngẩn đầu nhìn hán một cái, khe khẽ mỉm cười, Belle trong đầu một ông, trải qua nháy mắt thất thần, của cô tươi cười rất thận trọng, khoe môi hơi câu, cười không nhe răng, ấy là Đông Phương nữ nhân đặc hữu hương vị, ấm áp lại thần bí.

Ngắn ngủi tê ngắn, nữ nhân không có nói chuyện, cúi đầu, một lần nữa chuyên chú vào mở ra đài trong hoa lệ châu bảo, Belle cũng không ngại của nàng xa cách, hưng trí bừng bừng giới thiệu, “Này là đế quốc vương miện, nhìn thấy chính trong hồng bảo thạch sao? Vậy thì là đại danh đĩnh đỉnh ‘ hoàng tử hồng bảo thạch ’, phía dưới ấy khóa kim cương là thế giới đệ hai lớn ‘ Châu Phi tinh ’, đĩnh thập tự giá nơi đó, lam sắc ấy khóa, là St. Edward ngọc bích. . . . . Thực là rất đẹp.” Belle kỳ thật cũng không có nhìn vương miện, hán đem khóa mắt dư quang lướm hướng nữ nhân, cuối cùng này câu ca ngợi, kỳ thật là đối cô. Nhưng cô giống như chỉ đổi vương miện cảm thấy hứng thú, lông mi thấp thoáng dưới, đèn lay láy con mắt, hình như tại sáng lên. Quả nhiên không có nữ nhân không yêu châu bảo, nhưng của nàng bộ dáng, không gấp tham lam, chỉ là thiên chân khả ái.

Vào đêm, nhà bảo tàng trong một mảnh yên tĩnh, nhân viên công tác bắt đầu khuân vác châu bảo, dị thường cẩn thận, nơi này thứ, mỗi một cái đều là vô giá. Belle lại có chút không chuyên tâm, hán nhìn tối bảo thạch, tổng hội nghĩ đến ấy hai mắt, hán phát hiện chính mình lại chỉ nhớ được đôi mắt thuần túy ấy, không có một chút tạp chất.

Tất cả đèn ở trong phút chốc dập tắt, tất cả người ở trong phút chốc trầm mặc, một trận gió bay qua, âm vò vò, phảng phất còn có thể nhìn thấy bóng trắng, này không miễn cho người liên tưởng đến trong truyền thuyết Luân Đôn tháp quỷ ảnh, này tọa ngực giam đã từng vong hồn. Lông tơ dựng đứng, lưng cũng là lạnh.

Truyền thuyết tự nhiên không thể tin, đèn diệt cũng sẽ không là ngoài ý muốn, hỗn loạn vài giây sau đó, mọi người phát hiện một cái càng làm khủng bố sự tình – đế quốc vương miện không gặp !

Nhà bảo tàng nhanh chóng bị phong tỏa, xe cảnh sát gào thét tới, cảnh sát đuổi đến đỉnh tháp, bóng đêm trong mơ hồ nhìn thấy một nét thoáng hiện màu trắng thân ảnh, đứng tại chỗ cao nhất, phía dưới đồng loạt toàn là họng súng, Belle nghĩ hán là chạy không được, hoặc nhảy xuống, chết; Hoặc đầu hàng, vào ngực giam. Kỳ thật chỉ có một loại lựa chọn.

Nhưng bóng trắng không có động, vẫn không động, cấp dưới cũng không dám động, liền vào lúc này, Luân Đôn trên không đột nhiên nở rộ pháo hoa, nháy mắt đem màn đêm thắp sáng, mọi người phảng phất nhìn thấy của hán mặt, lại phảng phất không nhìn thấy, chỉ là hán bỗng nhiên cười, áy tươi cười như khói hoa,

thần bí, hoa lệ, quyến rũ, liền tại mọi người ngắn ngủi kinh ngạc phân thần lúc, gấp hấn một cái xoay người, nhảy xuống.

Tiếng kinh hô, tất cả người tranh nhau chạy đến tháp bên nhìn xuống, cái gì đều không có, hấn hư không tiêu thất, cũng không phải không thể. Nếu như là cô.

Trở lại nhà bảo tàng, mất trộm vương miện cái bệ dưới, có lưu một nét thoáng hiện nhợt nhạt khắc vết tích, loại hành vi xa xỉ này chỉ có cô mới làm.

2. Chương 1 Tokyo • Biển Tầu

Tokyo bầu trời cũng là màu xám, lúc này chính trực mùa mưa. Chật chội đường sắt ngầm, chật chội đám người, trật tự cũng ngay ngắn, toa hành khách trong cũng tính an tĩnh, có người tại ngủ gật, có người tại nghe ca, có người tại đọc báo, càng nhiều người lại tại nhìn điện tử màn hình, màn hình lý chính truyền phát nhất vì lớn tin tức – Luân Đôn nhà bảo tàng bị trộm!bbc tại đầu tiên thời gian vội đến hiện trường, nhà bảo tàng người phát ngôn lại hàm hồ suy đoán, không nguyện cụ thể lộ ra mất trộm cái gì.

Cho dù mất trộm cái gì, dù sao rời khỏi người Nhật Bản cuộc sống rất xa, trạm tiếp theo là Tokyo quốc đứng nhà bảo tàng, rất nhiều người chuẩn bị xuống xe, xuất trạm dòng người trong một tên cao gầy nữ tử, nhỏ vụn tóc ngắn, màu bạc Tiểu Tây trang điểm, màu đen bút chì quần, màu trắng đen bản hài, đem đương thời nhất lưu hành đầm độn đáp cùng trung tính phong cách thuyết minh đến mức tận cùng, khó trách phía sau lặng lẽ cùng ba cái tiểu nữ sinh, tại nghiên cứu nàng rốt cuộc là nước nào minh tinh.

Toàn cầu các nơi nhà bảo tàng đều tăng cường cảnh sát sức, Tokyo quốc nhà bảo tàng cũng không ngoại lệ, thường phục cảnh sát thám tử hỗn tạp trong đám người, cảm thấy mỗi người đều như có, mỗi người lại đều như không .

Một giờ tham quan, liền tại ngân y nữ tử sắp đi ra nhà bảo tàng lúc, ba tiểu nữ sinh rốt cục nghĩ ra một cái biện pháp tốt, chạy lên hướng đi cô yêu cầu kí tên, về nhà ở trên mạng vừa tìm chẳng phải sẽ biết là ai à!

Nữ tử nghênh gió khởi động một phen trong veo che ô, nhẹ nhàng lắc lắc đầu, uyển chuyển biểu đạt từ chối, đem dù cán tùy ý áp trên vai, không chú ý động tác lại xuyên qua dòng đẹp trai tao nhã, mạnh được ba cái tiểu nữ sinh lại nhảy lại nhảy oa oa gọi bậy. Cô trước giờ không dễ dàng giữ lại tên, trừ phi nếu cô muốn.

Tokyo quốc đứng nhà bảo tàng thực sự có dấu rất nhiều trân bảo, nhưng cô muôn thứ chẳng hề ở chỗ này, cô đi vào Tế Vũ Trung, bờ môi hiện lên một chút không dễ dàng phát giác cười, cho nên không người có khả năng bắt được cô, không người có khả năng biết, cô sau một giây, sẽ muốn cái gì, bao quát chính cô.

Giao lộ hẻo lánh hiện lên một con hẻm nhỏ, sơ sài tẫu quán, có lẽ nơi này cũng không thích hợp du khách, nhưng nhân vật chính của chúng ta hiển nhiên không phải tới Tokyo nghỉ phép, động thủ trước, cô cần tìm một người, một người giúp đỡ, nơi này chính thích hợp.

Cảnh sát có hợp tác, thần thâu lại không có, cô vẫn đều là độc lai độc vãng, nhưng cô chẳng hề tỏ vẻ trước giờ không cần trợ giúp, bất quá không quan hệ, chỉ cần chọn đối tượng, chịu ra tiền, tất cả đều ok!

Nhà tẫu quán này rất nhỏ, có hơn ba cái bàn, có nam nhân cô chú ý rất lâu.

Hắn mặc một bộ màu đen áo lót, cổ áo cổ tay áo đều rất sạch sẽ, rất tốt, làm nhân tình nhỏ; Trên dưới hai bàn tay, gan bàn tay đều có vết chai vết tích, rất tốt, luyện là đôi tay súng; Ngũ quan tinh xảo thâm thúy, hồn huyết khuôn mặt, nghe giọng nói là Hoa kiều, rất tốt, không phải người Nhật Bản; Thân hình cao lớn cường tráng, rất tốt, khí lực cường; Mắt là mặc lam sắc, như ẩn có vụn băng, rất tốt, đủ bình tĩnh. . . .

. . Chỉ là, tựa hồ bình tĩnh đi qua đầu, nhìn qua có chút lạnh lùng, hơn nữa ấy mắt, quá phận hoàn mỹ chút, khí chất cũng rất xuất chúng. . . . Có lẽ là gay, cô ở trong lòng mạc danh kỳ diệu âm u một hồi.

Cô tính tiền, ra hiệu ông chủ cho hắn y nam nhân một cái ám hiệu, ông chủ rất kinh ngạc, hiển nhiên không nghĩ đến như vậy phát triển nữ tử là từ sự nào đó ngành nghề, hối hận vừa rồi không dám tới đây bắt

chuyện, ông chủ sẽ hiểu sai, cái ấy nam nhân lại sẽ không, nếu như nàng đoán không lầm, nam nhân là tên sát thủ, cô luôn luôn biết như thế nào là sát thủ giao tiếp giống nhau, cũng thích sát thủ giao tiếp giống nhau, chỉ cần giá tiền công đạo, bọn hắn làm sự rất cho người thống khoái.

Mặt khác một con hẻm nhỏ, bất quá hai phút, cô chờ đến muộn đợi người, so trong tưởng tượng của cô còn muộn cao lớn, rất tốt, thông minh có hiệu suất.

Con hẻm eo hẹp, vừa vặn giờ phút này không có người đi đường, hắn tiến lại gần cô rồi dừng lại, cô lại đánh giá hắn, hắn cũng lại đánh giá cô.

Màu bạc Tiểu Tây trang điểm không có cài lên nút thắt, lộ ra ra bên trong một cái tối để tráng bát áo lót, mà cái này áo lót cũng không cài nút thắt, lộ ra ra bên trong một cái màu trắng quần áo bó, trần truồng cần cổ có một điều ngân dây chuyền, xinh đẹp phiền phức ngân rót buông tới ngực trước, như là cái nhảy âm phù. Vai phải rảnh rang đáp một cái dù, trong veo dù diện trông đi qua, là từng mặt tiếng Nhật tảo quán chiêu bài.

“Thuê anh một đêm, ?”

Cô hỏi han, bờ môi câu cười lên nhợt nhạt, có điểm tiểu đắc ý, dẫu chút khinh thường, lại rất khốc. Nam nhân luôn luôn thiếu sức tưởng tượng giờ phút này đột nhiên phát đạt lên, hắn tại nghĩ, nếu như phía sau cô có khả năng triển khai. . . . . Hắn là màu trắng cánh? Hay màu đen xương cánh?

Nam nhân đột nhiên cười, của hắn cười cho nữ nhân cảm thấy không tốt rất không tốt.

“Một đêm muộn mấy lần?”

Cô giận tái mặt, “anh phải biết ý tứ ý tứ của tôi.”

Nam nhân hay cười: “cô cũng phải biết ý của tôi chứ.”

Cô xoay người rời đi, lại bị nam nhân một cái bước dài ôm chầm eo, ở trong ngực, cô quay đầu, cực độ chấn kinh nhìn hắn! Không phải bởi vì quá thân mật tiếp xúc, mà là, cô như thế nào khả năng dễ dàng bị người ngăn lại? Như thế nào khả năng!

Lìèn tại này một giây, cô biết chính mình phạm sai, nhưng đã muộn. Đời người có lúc đợi chính là như vậy, một lần không chú ý lựa chọn, có lẽ liền có thể cho cuộc sống biền tấu. Chỉ là hiện tại cô còn không biết, hắn cũng không biết.

“Điều kiện còn không nói, nghĩ đi?” Nam nhân không để lại dấu vết hướng trên thân cô dựa vào, ủng được càng lao, hơi thở của nàng phất qua khuôn mặt của hắn có mùi thơm ngát mè.

“Thực xin lỗi, tôi tìm lầm người.” cô không để lại dấu vết ngửa ra sau thân thể, cố gắng giãy thoát.

Nam nhân giọng nói rơi xuống tai cô hơi thở ấm áp, cũng hài hước ngữ điệu, “Không thử như thế nào biết không được?”

Cô rốt cục không thể nhịn được, nâng đùi hung hăng đảo qua, nam nhân né tránh, cánh tay bắt quá khẽ buông lỏng, vòng tay lập tức trống không, lại ngẩng đầu lúc này ngõ hẻm rỗng tuếch, ngoại trừ hắn, nơi này chẳng còn có nửa phần bóng người?

Nam nhân lại cười, rất tốt.

Ngõ hẻm trống trơ, đột nhiên như quỷ mị toát ra mấy tên hắc y nam tử, lễ độ cung kính đứng ở phía sau nam nhân, trong đó một người đi lên trước, rủ đầu thấp giọng mở miệng, “Tiên sinh, muốn tra sao?”

Nam nhân khóc môi câu cười, đội kính râm rời khỏi, từ chối cho ý kiến.

Fujiwara Á Kỷ Tử ngồi tại phòng khách trong rộng rãi, lại một lần xem kĩ chính mình trang điểm. Cô là nữ chủ nổi tiếng toàn Nhật Bản nhất giữ, mỹ lệ tao nhã, cơ trí hài hước, từng thành công phỏng vấn đi qua rất nhiều người nổi tiếng, trong đó không thiếu Zheng phủ thủ lãnh, quốc tế siêu sao, nhưng lại chưa bao giờ trải qua hôm nay như vậy khẩn trương. . . . . Cùng mong đợi.

Phòng khách cửa chính bị đẩy ra, nàng lập tức dậy khuôn mặt tươi tắn đón chào, tới người một tập màu đen áu phục, lạnh lùng sắc bén ánh mắt đảo qua Á Kỷ Tử, lại quét về phía sau lưng cô nhà nhiếp ảnh, tướng mạo đoan chính khí độ bất phàm, chỉ là tóc mai mơ hồ có đầu bạc, ước có năm mươi tuổi niên kỷ.

Á Kỷ Tử trong lòng có thất vọng, trên mặt vẫn là tươi cười rạng rỡ, vừa muốn mở miệng, lại nghe trung niên nam nhân đường: “Tiên sinh không tiếp nhận chụp ảnh, không nói cho các ngươi biết sao?”

Nguyên lai không phải hắn. . . . . Á Kỷ Tử lại một lần nữa nhảy nhót lên, lại cười nói khiêm, ra hiệu nhà nhiếp ảnh enter trong chờ cô, trung niên nam nhân hơi hơi khom lưng, “Tiên sinh rất nhanh sẽ đến, mời Fujiwara tiểu thư chờ.” Mặt mũi lại vẫn là lạnh như băng.

Á kỷ tử cũng không ngại thái độ của hắn mỉm cười xoay người cảm ơn.

Người đàn ông trung niên lui ra ngoài, phòng khách chỉ thườn lại cô một người, nếu là đổi khác phỏng vấn đổi tượng, cô nhất định sớm đã sinh lòng bất mãn, nhưng lần này bất đồng, lần này cô muốn đổi mặt là Seven?Buonaparte, Simon công ty đa quốc gia giám đốc, theo như đồn đãi phú khả địch quốc nam nhân, theo như đồn đãi tuần mỹ vô cùng nam nhân, theo như đồn đãi cũng là Mafia. . . . . Hắn làm việc cực kỳ khiêm nhường, rất ít tiếp nhận phỏng vấn, công chúng thậm chí không thể thấy một tấm hình của hắn. . . . . Lại được biết hắn ngày gần đây lưu lại Tokyo. Á Kỷ Tử phí rất lớn một phen công sức mới tranh thủ đến phỏng vấn thời ngắn gian, trong lòng chỉ có kích động.

Phòng khách mặt đồng cửa mở ra, Á Kỷ Tử quay đầu đi nhìn, lần này lại ngắn người.

Khó trách có người nói là nam sắc thời đại,nam nhân có chút tư sắc thậm chí so nữ nhân càng thêm gọi hồn, vào tới vị nam nhân tuổi trẻ đó là, hắn xuyên cái đơn giản sâu màu xám yên ổn tĩnh, vàng nhạt quần dài, tóc ngắn có chút hồn đôn, mà hơi hơi ướt, sáng sớm ánh mặt trời chiếu vào trên người hắn, quang ảnh trong hiển hiện ra đường như cổ Hy Lạp thần để vậy tuần mỹ cao quý.

Nam nhân ngồi trên đồi diện cô trên ghế sofa, “Fujiwara tiểu thư?” Á kỷ tử mông trong bừng tỉnh vậy, hô một chút đứng lên, đứng lên về sau mới phát giác lúng túng, đỏ mặt. Nam nhân mỉm cười, “Mời ngồi.”

Rốt cuộc là từng trải chủ trì, á kỷ tử ngồi xuống sau rất nhanh khôi phục trấn định, lại cười nói: “Buonaparte tiên sinh, rất cao hứng ngài đồng ý tiếp nhận ta phỏng vấn, nghe nói ngài tốt nghiệp ở Harvard? Tính tới tôi hay ngài là học muội.”

“Học tập.”

“Ừ?”

“Đánh nhau bị bọn hắn khai trừ.”

Năng ngôn thiện biện á kỷ tử lại một lần nữa sững sờ, lại một lần nữa trải qua lúng túng, một hồi mới cười nói: “Thực làm bọn hắn cảm thấy đáng tiếc, mất đi ngài như vậy một vị người tốt nghiệp.”

Nam nhân cười như không cười, vị trí một lời.

Phỏng vấn y theo đề cương bản khắc tiến hành, nửa giờ mắt nhìn liền muôn qua, nam nhân tuy rằng nói không nhiều, cũng là tính phổi hợp, á kỷ tử đột nhiên hạ quyết tâm, đề xuất cái mẫn cảm vấn đề: “Nghe nói ngài toàn tên là Seven?don?Buonaparte, có người nói don là Italy Mafia là cha đõ đầu tôn xưng?”

Giọng nói vừa mới hạ xuống, phòng khách ba mặt cửa chính đột nhiên đồng thời bị đẩy ra, mấy nam nhân áo đen xông tới, dọa được á kỷ tử mặt không có chút máu, nam nhân vẫn chưa ngẩng đầu, chỉ nhẹ nhàng xua tay, hắc y nam nhân nháy mắt lại đều biến mất.

Á kỷ tử kinh hồn chưa định đè lại lồng ngực, khẩn trương nhìn đối diện nam nhân, lại gấp hắn biếng nhác cười, nhất phái vân đậm phong khinh hình dạng, không nhanh không chậm nói: “Fujiwara tiểu thư đại khái là tiểu thuyết nhin nhiều, tôi là đứng đắn sinh ý nhân.”

Á kỷ tử triệt để mất đi cơ trí bình tĩnh, vâng vâng dạ dạ chỉ là đường: “Làm. . . . . Đương nhiên. . . . .” Đối diện nam nhân đậm đậm cười, lại có loại bức nhân khí thế chưa từng hình trong đè xuống, so vừa rồi ấy mấy cái chọt xông vào tới hắc y nhân càng cho người khẩn trương sợ hãi, á kỷ tử biết chính mình phạm sai, thật quá ngu xuẩn sai lầm.

Có gõ cửa giọng nói, á kỷ tử lại là cả kinh, tiện đà nghe đến cô mà nói giống như ngày lại vội động lòng người giọng nói, “Tiên sinh, Fujiwara tiểu thư, thời gian đến.”

Thân rutherford áo ngủ nữ nhân xuất hiện tại đầu bậc thang, nhìn thấy nữ chủ giữ vội vàng rời đi mỹ lệ bóng lưng, tựa tay vịn dưới lầu nam nhân: “Hưng trí rất cao thô! Sáng sớm liền tìm nữ nhân!”

Nam nhân không mặn không nhạt, “Cùng nhau bùa sáng. ”

“Không được. ” Nữ nhân chậm rì rì đi xuống thang lầu, “Tôi ước người. ” Ngồi trên trước mặt hắn chiếc kỷ tràng, áo ngủ làn ván nháy mắt trượt đến bắp đùi, lộ ra ra tuyết trắng bắp đùi, nhưng mắt góc nhìn hắn, “Nhật Bản làm đỗ nam ngôi sao ca nhạc. ”

Nam nhân như trước không mặn không nhạt, “Đừng quên đêm nay yên hội. ”

Nữ nhân hờ lạnh một tiếng, từ trên bàn nhỏ ngân chất trong hộp thuốc lá rút ra một điếu thuốc, tao nhã điểm trên, “Tôi mới không đi ấy loại nhảm chán trường hợp. ”

“Ấy anh không cần tới Tokyo. ”

Nữ nhân cúi người tới gần nam nhân, áo ngủ lớn lớn v chử lính vốn liền mở cực thấp, giờ phút này cơ hồ lộ ra nửa cái ngực phòng, phun ra từng miếng khói, từ từ thổi tới nam nhân mặt trên, néo mắt đường: “Ấy anh đêm nay cùng tôi. ”

Nam nhân hờ hững dậy, “Ngươi phụ thân là có thân phận, đừng đem chính mình khiến cho như cái jí nữ. ”

Nữ nhân sắc mặt thay đổi đột ngột, bỗng nhảy dựng lên, quơ lấy chiếc kỷ tràng trên một chỉ lưu ly gạt tàn thuốc hung hăng hướng lên trên đậm, “anh không có lương tâm!” Khi nói chuyện đã khóc , nhìn ấy mặt mũi, cũng bất quá là cái tuổi còn trẻ , trắng nõn làn da, tóc hơi ngắn.

Nam nhân bên đi ra ngoài bên gọi: “James. ”

“Đem Trần Sandy tiểu thư mời ra đi, nơi này không phải cô có thể giương oai địa phương. ”

“Là, tiên sinh. ” James quản gia xoay người nhìn hướng nữ nhân, làm ra một cái mồi mọc thủ thế, “Trần tiểu thư, mời. ”

Nữ nhân đem chân một giậm, khóc chạy lên lầu đi.

Liền tại Trần Sandy kéo túi du lịch đi ra biệt thự, ngồi trên cái xe của người nam nhân Nhật Bản , biệt thự trong dùng bùa sáng Seven tiếp đến một trận video điện thoại, màn hình trên là cái kim phát bích nhân người trẻ tuổi, “Tiên sinh, tra không đến. ”

Seven đang uống cà phê, nghe đến này nói hơi hơi như ống mi, “Cái gì?”

“Chính là ngài lý giải ý tú. ”

Seven để xuống ly coffee, “Thế trên có mấy người mà ngươi tra không đến?”

Màn hình trên tóc vàng nam nhân hơi suy nghĩ một chút, “Không vượt qua ngũ cái. ”

Seven cầm lấy khăn ăn chà lau khói miệng, cũng dấu khói miệng cười, hắn nghĩ hắn biết nàng là ai.

Thanh thơm nồng hành lá hành lá, cửa gỗ khúc kính, chim hót hoa thơm, rất khó tưởng tượng, Tokyo như vậy một tọa quốc tế hóa phồn hoa đại đô thị trong, lại vẫn có như thế phong cách cổ xưa u tĩnh đình viện nhân gia.

Nhân dịp hoàng hôn, trời chiều vừa lúc, này gia chủ người tựa hồ muốn tại đêm nay mở tiệc chiều đãi khách, mà khách nhân tựa hồ chẳng hề nhiều, thỉnh thoảng tốp năm tốp ba đến nhà, đình viện cửa chính hai bên chia làm có ba tên màu đen Tây phục nam nhân, vạt áo có hình thoi “Đèo” Chữ, tại xem xét hoàn khách nhân trình giấy tờ lam sắc thiệp mời sau, sẽ đem bọn hắn mời vào đình viện, hoặc mời bọn hắn “Rời khỏi”.

Bên ngoài đình viện xuất hiện cái độc thân tuổi trẻ nữ nhân, nhỏ vụn tóc ngắn, màu đen kịp đầu gối gió mạnh quần áo, cẩn cẩn treo một điều ngân chất mũi tên hình dạng dây chuyền, một tên màu đen Tây phục

nhìn hoàn của nàng thiệp mời, khom lưng đường: “Nguyên lai là Hongkong Trần tiểu thư, mời cùng ta tới.”

Đạp đá cuội phô liền đường nhỏ, đi qua Tiền viện, chủ ốc cạnh cửa đứng có một khối màu đen tiểu màn hình, cùng này cổ sắc cổ hương đình viện hơi có chút không hòa hợp, màu đen Tây phục lại khom lưng, “Mời Trần tiểu thư ấn đổi vân tay.”

Nữ nhân tựa hồ có khoảng khắc do dự, nhưng hay giơ tay lên cánh tay, liền tại ngón trỏ vừa mới muồn đụng chạm trên điện tử màn hình lúc, phía sau đột nhiên truyền tới nam nhân kêu gọi, “Sandy? Người như thế nào mới tới? Suzuki tiên sinh chờ người rất lâu.” Lời còn chưa dứt tức kéo qua cửa nàng eo, thân mật ôm cô tránh ra, màu đen Tây phục nhóm cũng chỉ có thể đứng tại chỗ, khom người cung tống.

Mượn cây cối thấp thoáng, tại đậm ra mọi người tầm mắt lúc, nữ nhân một phen đẩy ra nam nhân, “lo nhiều chuyện bao đồng.”

Nam nhân cũng không cầu, chỉ nhướng mi góc cười, “Tôi cho rằng có thể có được một câu cảm tạ.”

Nữ nhân tại tay phải ngón trỏ trên nhẹ nhàng bắt hai bắt, đột nhiên vách trần một tầng trong veo giao tình huống vật, “Có lẽ ta cũng không cần trợ giúp.”

Nam nhân nhìn của cô mặt, cười nói: “Có lẽ cô nên ở trên mặt cũng dán một cái, như thế mới có thể không sơ hở.”

Nữ nhân nghiêng hắn một mắt, có khinh miệt, “Thế trên không có sơ hở, có mạo hiểm mới có niềm vui.”

“Áy chúng ta không nên mạo hiểm?”

Nữ nhân nhíu mày, bản nǎng vậy thối lui một bước chân, nam nhân lại cướp tiến lên, cúi tai bên tai cô: “Tôi đợi người thuê, một đêm muôn mấy lần đều được.”

Nữ nhân ngay cả nói đều không nói, trốn thân liền không gấp. Tự giữ lại nam nhân đứng ở tại chỗ, mỉm cười.

Vừa mới kế nhiệm tổ trưởng Suzuki, thừa dịp sinh nhật thời gian, tại Tokyo phủ đệ trong mở tiệc chiêu đãi thế giới các nơi “Buôn bán đồng bọn”, khách nhân tuy rằng không nhiều, tất cả đều là cự phách. Yến phòng khách rất lớn, phía bắc vẽ đầy tất cả vách tường phù thế vẽ, áo lam kimono nữ nhân Nhật Bản, eo bên nở rộ lớn đóa lớn đóa tử sắc Mẫu Đơn, mè hoặc lại hoa lệ.

Vách tường trước một tọa an trí giá, giá trên một phen dài gần một thước thái dao, ước chừng là có chút năm tháng, nhìn qua thập phân già cỗi, nhưng nhất định quý báu, nếu không sẽ không trọng trinh trọng của họ sự chung bày ở chỗ này, nhưng không người có thể nghĩ đến, đến tận cùng có nhiều quý báu.

Lời đồn trong “Thiên hạ ngũ kiêm”, lễ lớn rất, lần tràng hạt hoàn, đồng tử thiết, ba nhật nguyệt cùng quý hoàn, một phen tại Tokyo quốc đứng nhà bảo tàng, một phen tại vốn hưng tự, một phen tại Maeda lợi nhà, một phen tại Tokugawa nhà, cuối cùng một phen quý hoàn quốc cương, vẫn hạ lạc không rõ. Liền ở chỗ này.

Chỉ là rất nhanh liền không tại, giữa trưa đêm tiếng chuông khua đi qua mười hai giờ, Suzuki đi qua hoàn của hắn bốn mươi lăm tuổi sinh nhật.

Hào hoa bờ biển biệt thự trong, Seven nhìn tay trong thái dao, nhăn mi cười nói: “Thực là không minh bạch, một cái tiểu nữ nhân, muồn này ngoan ý làm cái gì.”

James quản gia đứng ở một bên, “Tiên sinh, Chris tiểu thư khả năng sẽ lại mười lăm phân loại sau tìm đến nơi này, phi cơ đã tại nóc nhà chuẩn bị tốt.”

Seven gật gật đầu, đem thái dao thả ra an trí giá, “7 phút sau xuất phát.”

Chris vô luận ra sao cũng sẽ không nghĩ đến, thế nhưng cũng có người nhìn chòng chọc trên quý hoàn quốc cương! Hơn nữa sớm nàng một bước chân được tay! Thuận điểm điểm dấu vết để lại, từ Suzuki nhà đuổi đến một tòa bờ biển biệt thự, lại một đường hướng bắc, từ Tokyo đến tiên đài, từ tiên đài đến thanh sâm, cuối cùng vẫn đuổi tới Hokkaido, phú lương dã, cô dần dần phát giác không thích hợp, tựa hồ có người cố ý nghĩ dẫn nàng đi chỗ nào. Lúc này trời đã sáng, cô đi vào phủ diền nông trường một trong nhà gỗ nhỏ, cẩn

thận dè đặt đẩy cửa ra, bàn trên bầy đặt, không phải là quý hoàn quốc cương? cô cảnh giác bốn phía kiểm tra một lần, cuối cùng vừa rồi đi qua, an trí dưới kệ xếp lại một tờ giấy, giấy trên viết “Đẩy ra mặt đồng cửa sổ, là ta đưa của ngươi quà tặng. ”

Cửa sổ cửa đẩy ra, đi đến mắt là một tảng lớn Lavender thảo tốn điền, lúc này chính trực Hoa Kỳ, đầm chìm trong nắng mai dưới mộng ảo tử sắc, lẳng mạn đến không thể tưởng tượng nổi.

Mà cô, chỉ là nhẹ nhàng, nhíu dậy mi.

Như vậy một bức tấm hình, cùng một thời gian truyền đến Seven trước mắt, hắn nhìn màn hình trên nhíu tiểu bát tự mi nữ nhân, tâm tình thật tốt cất tiếng cười to, lần này Nhật Bản hành, cuối cùng không như vậy không thú vị.

Ba cây số dưới không trung, là thâu đêm chưa ngủ Las Vegas, Las Vegas.

3. Chương 2 Las Vegas ? Đánh Cuộc

Phi cơ ngừng tại một tòa tư nhân biệt thự trước bãi cỏ trên, Seven vừa mới đi xuống phi cơ, nghênh diện liền nhìn thấy một tên tóc quăn thanh niên đi về phía hắn, làn da là đậm màu nâu, thanh niên vẻ mặt đau khổ đường: “Thực không muốn hiện tại nhìn thấy ngươi. ” Hắn là Seven luật sư, tên kêu Odd người Do Thái.

Seven hiển nhiên còn bảo trì hảo tâm tình, ha ha cười, “Đừng nói cho ta ngươi không nói xong. ” Khi nói chuyện đã đi đến Odd bên cạnh, Odd thế là quay đầu giống nhau hắn cùng nhau hướng biệt thự trong đi, “Ngươi muốn là ngày mai thời điểm này tới, kết quả nhất định không giống nhau. ”

“Ba ngày đều không nói xong, một ngày ngươi có thể làm cái gì?” Bỗng nhiên nghĩ đến cái gì, Seven nhướng mày, “Ngươi nghĩ động hắn?” Odd nhún nhún vai, không phủ nhận, tại Seven nhìn tới chính là thừa nhận, giận tái mặt đường: “Đừng quên ta nói đi qua nói, làm của ngươi bỗn phận liền tốt. ”

Odd lại nhún nhún vai, hì hì cười nói: “Tôi hôm qua nữ nhân không cho ngươi vừa lòng? Nhật Bản nữ nhân?”

Seven đột nhiên tăng tốc bước tiến, “Đi sắp xếp, ta muốn tự mình cùng Edmund nói. ” Đi cùng ăn sau phòng thuận tay đóng cửa lại, đem theo sát ở sau người Odd ngăn trở ở ngoài cửa, thiếu chút va vào đầu, Odd bất đắc dĩ sờ sờ lỗ mũi, không biết như thế nào lại đắc tội ông chủ.

Màu trắng cổng chạm trổ hai bên, mười mấy tên xinh đẹp nữ bộc nhất tề mỉm cười vui an, cửa ấy vị toàn mở mạ vàng tay cầm cái cửa, xa hoa gian phòng trong, dài đến năm thước bàn ăn một đầu, màu xám Tây phục trung niên nam nhân cười dậy chào đón, “Buonaparte tiên sinh! Có thể nhìn thấy ngài thực là không dễ dàng!”

Seven khẽ cười dưới, cùng Edmund bắt tay, sau đó do nữ bộc lĩnh đến bàn ăn bên kia ngồi xuống, Edmund kéo mở lớn giọng, “Buonaparte tiên sinh làm ăn làm rất lớn, chúng ta đều cho rằng ngài muốn quên Las Vegas này cái tiểu địa phương. ”

Seven liếc hắn một cái, tươi cười đều tinh, “Ta lần này tới mục đích Edmund tiên sinh phải rất rõ ràng. Nói ngắn gọn, là cái gì điều kiện cho ngài không hài lòng?”

Edmund cũng thu cười, thiết một khối steak đưa vào trong miệng, ăn xong mới nói: “Buonaparte tiên sinh cũng nếm thử, này là chúng ta khách sạn chiêu bài khẩu vị một trong. ”

Seven nhàn nhã nắm tay đặt lên bàn, “Edmund tiên sinh. ” Bình tĩnh ngữ khí, lại xuyên qua to lớn cảm giác áp bách.

Edmund đột nhiên đem dao nĩa hướng bàn trên ném một cái, “Không bán! Cái gì điều kiện đều không bán!”

Seven trái lại cười, ngửa ra sau vào lưng ghế dựa, “Theo ta được biết, đất tập đoàn kỳ dưới hai nhà khách sạn kinh doanh tình huống đều không lý tưởng, mà ta khai ra điều kiện lại rất dày, thứ ta thật sự là nghĩ không ra Edmund tiên sinh lý do cự tuyệt.”

Edmund triệt để xé đi ngụy trang, nỗi giận dùng dùng đứng lên, gào lên: “Tại Las Vegas ngươi đã có được ba nhà cấp cao sòng bạc khách sạn, hiện tại lại nghĩ ăn của ta, ngươi muốn làm gì? Khống chế Las Vegas sao?”

Seven ý cười càng sâu, “Tổng thống tiên sinh sẽ không so ngài quản được càng nhiều.”

“Nói cái gì đều vô dụng! Ta nói không bán! Không bán!”

Seven dần dần tái mặt lại, hắn không cười bộ dáng tự cấp người một loại áp lực, “Hi vọng ngài có thể suy xét rõ ràng, hậu quả.”

Edmund cười lạnh, “Uy hiếp ta? Nghĩ giết ta sao?” Hắn ngón tay hướng dưới điểm điểm mặt bàn, khí huyết xông lên đỏ mặt rồng to: “Nơi này là nước Mĩ! Không phải của ngươi Sicili lão gia! Đồ chó đẻ!”

Seven thần sắc bình thản, không nhanh không chậm tháo xuống khăn ăn, “Cám ơn của ngươi bữa tối, tái kiến.”

“Lần!”

Tuy rằng nói mạnh miệng, Edmund chẳng hề là thực không sợ hãi, sắp xếp ở bên người hộ vệ so bình thường tăng gia gấp đôi, xuất nhập khách sạn trong nhà đều dị thường cẩn thận, liền như vậy đi qua nửa tháng, cái gì sự đều không có phát sinh, Edmund chậm rãi cũng thả lỏng, theo ý hắn, Buonaparte cuối cùng hay có điều cỗ kỵ, không dám làm ẩu. Hộ vệ lại không dám triệt tiêu, hôm nay nửa đêm Edmund từ tình nhân nơi ở ra, hộ vệ nhóm gặp hắn đều bắt đầu lên xe, Edmund cũng ngồi trên chính mình xe, vừa mới ngồi xuống tức bị người từ phía sau ghìm chặt cổ! Khó mà hô hấp! Sau tọa bóng râm trong thò ra khác một người, “Edmund tiên sinh, vốn không cần như vậy, nhưng ta chán ghét ngươi nói chuyện phương thức, rất thô lỗ.” Nói hoàn nhẹ nhàng vỗ vỗ của hắn cổ áo, đẩy ra cửa xe rời khỏi.

Lưu lại Edmund trùng lớn mắt không tiếng động giãy dựa, ánh mắt dần dần tan rã.

Được xưng làm Mississippi sông phía tây cao nhất nhân công vật kiến trúc, ba trăm năm mươi thước cao tận trời đỉnh tháp, một trong tư nhân ngắm cảnh phong ra ngoài hiện hai tên cảnh sát, yêu cầu gặp Seven?Buonaparte.

“Xin lỗi quấy rầy ngài, Buonaparte tiên sinh, ta nghĩ ngài đã biết tối hôm qua phát sinh tại mối trạch đường án mưu sát, Edmund tiên sinh bị người dùng cravat lặc chết ở trong xe.”

“Ta rất tiếc nuối.”

“Buonaparte tiên sinh, xin hỏi tối hôm qua 11 điểm đến 12 điểm này đoạn thời gian, ngài ở nơi nào?”

Seven lược cảng mi lo nghĩ, “Cái ấy thời điểm, ta phải tại Metro-Gold.”

“Ngài khách sạn.”

“Là.”

“Xin hỏi ngài đang làm cái gì?”

“Cùng bằng hữu chơi bài.”

“Đều có ai?”

“Ta.” Phòng xếp trong đi ra một tên cao gầy nam nhân, bưng cái ly uống rượu, “Buonaparte tiên sinh tối hôm qua vẫn tại Metro-Gold đánh bài, ta cùng thị trưởng tiên sinh đều có thể chứng minh.”

Hai tên cảnh sát sớm đã đứng lên, “Nguyên lai là nghị sĩ tiên sinh, quấy rầy, quấy rầy Buonaparte tiên sinh, cảm ơn ngài phối hợp.”

Seven mỉm cười, “Phải.”

Đợi hai tên cảnh sát rời khỏi, nghị sĩ Bhor đặt chén rượu xuống ngồi vào ghế sofa, “Xử lý Edmund phuong pháp nhiều là, ngươi làm cái gì muôn tự mình đi?”

Seven cười dậy, đi đến cửa sổ sát đất bên, “Ngươi biết, ta nhất gần rất nhảm chán.”

Bhor hừ một tiếng, không nói chuyện. Seven xuyên qua chỉnh phúc trong veo cửa sổ thủy tinh, nhìn xuống tất cả Las Vegas, hào hoa xa xỉ phồn hoa, đều ở dưới chân hắn.

Las Vegas là một tọa quật khởi vào sa mạc trong thành thị, thành thị bốn phía không có điền viên không có con sông, chỉ có sa mạc cát nham thạch. Mênh mông vô bờ nâu đỏ sắc nham thạch đầm, đường cao tốc luyện không vắng lượn trong đó, lúc này quốc lộ trên chính chạy như bay một chiếc Hummer mở buồm việt dã, lái xe là cái tuổi trẻ nữ nhân, ám sắc nguy trang bó sát người jacket, quần bò thu vào màu đen da dê già, cần cổ một điều màu đen sáng diện tiểu Phương khăn, sâu màu trà kính râm đem khuôn mặt che khuất hơn phân nửa, một tay cầm tay lái, một tay rảnh rang khoát lên quai hàm bên, đột nhiên thay đổi cũng là không chút hoang mang ứng đối tự nhiên.

Một chiếc hơi cũ mở buồm xe có rèm che thêm chân mă lực vượt qua nàng, xe hơn mấy tên thiếu niên lớn tiếng làm ồn, có người huýt gió, có người cao kêu “cool”, xe thể thao vượt qua đi không xa lại hoahn dưới tốc độ, đợi việt dã từ bên cạnh xe quá hạn, thiếu niên nhóm lần nữa ồn ào, như thế lặp đi lặp lại.

Nữ nhân khoe miệng rốt cục hơi hoi câu lên cười, thiếu niên làm ồn tiếng càng thêm vang dội, ven đường bắt đầu xuất hiện cây cọ cây, thân cây thẳng tắp, thẳng vào tận trời, mà tại trước mắt bọn hắn, ánh nắng chiều thiêu đốt màn trời bối cảnh dưới, đại địa giáp ranh chậm rãi thể hiện ra một bức thành thị họa quyến, vô số nhà cao tầng, trên đời nổi tiếng giải trí thành.

“shit!” George cảnh quan trở lại cục cảnh sát phòng làm việc, há mồm liền mắng một câu, các đồng nghiệp đoán được hắn nhất định là tại Buonaparte nơi đó đúng cái định, hợp tác Johann chụp của hắn vai nói: “Có lẽ thực không phải hắn, dù sao chúng ta một chút chứng cứ đều không có.”

“Edmund đêm qua vừa mới chết hôm nay hai nhà khách sạn liền chuyển đến của hắn danh nghĩa, nhất định là hắn!”

“Này chứng minh không được cái gì. Hả! Hỏa kế, buông lỏng điểm, đêm nay đi đánh cuộc một lần?”

George buồn bực kéo cravat, “Không đi!”

Johann tung vai đang muốn ra cửa, tông phát nữ cảnh viên tới đây gõ cửa đường: “George cảnh quan, có vị Washington tới tiên sinh tìm ngài.”

“Không gặp!”

Nữ cảnh viên phía sau, đậm tóc vàng sắc tuổi trẻ nam nhân, mỉm cười tựa bên cạnh cửa, “George, của ngươi tính cách hay như vậy bạo.”

Vào đêm Las Vegas, lưu quang lộng lẫy, xanh vàng rực rỡ, là địa ngục, cũng là Thiên đường. Bella cát áo khách sạn trong, một tên tóc vàng nam nhân xuất hiện lập tức hấp dẫn rất nhiều của nữ nhân chú ý, hắn có bầu trời giống nhau xanh thẳm mắt, mặt mày sáng sủa, mặt mũi tuấn tú, George ở bên cạnh nhỏ nhoi thầm đường: “fbi nguyên lai là theo tư sắc thu người.”

“Là, cho nên ngươi vĩnh viễn đều sẽ không có cơ hội.”

“Này! Ngươi này thúi tiểu tử!”

Hai nam nhân lớn cười, tìm cái hẻo lánh góc khuất lão hổ máy trước ngồi xuống, một bên chơi một bên tán gẫu, tóc vàng nam nhân kêu làm Dani ngươi, là George từ trước tại trường cảnh sát đồng học.

“Tôi Las Vegas làm cái gì? Ta nhưng không tin ngươi là đơn thuần tới nghỉ ngơi.”

“Như thế nào không thể, ta đã thất nghiệp gần một năm.”

“Ngươi tiểu tử trong miệng không một câu lời thật! Ta nhớ được ngươi tai chịu trách nhiệm c?l vụ án, như thế nào chạy tới đây? Nửa tháng trước nàng không phải vừa mới tại Luân Đôn gây án?”

“Ngươi cũng biết, ấy là nửa tháng trước.”

“Như thế nào? Nàng hiện tại tại Las Vegas?”

Dani người không nói chuyện, rời khỏi bọn hắn không xa một nơi sòng bạc nhập khẩu đột nhiên ồn ào lên, nguyên lai một tên cô gái nghĩ vào sòng bạc, bị bảo vệ trị an ngăn lại, lý do là hoài nghi nàng chưa đầy pháp định tuổi, yêu cầu trình giấy tờ giấy chứng nhận, nhưng cô gái không đem giấy chứng nhận dẫn ở trên người, cũng không nguyện hồi gian phòng cầm, thế là phát sinh tranh chấp. Dani người cùng George đồng loạt quay đầu đi nhìn, là cái Đông Phương cô gái, tóc ngắn, làn da rất trắng, xuyên cái màu đen t tuất, y phục trên án phúc lớn lốn hoạt họa hình vẽ a đồng Mộc, George cười nói: “Có lẽ nàng thực đầy hai mươi mốt tuổi, chỉ là người phương Đông hiền tiểu, nàng lại xuyên như thế y phục.”

Dani người lặng lẽ nhìn cô gái một hồi, không có nói chuyện, lúc này đột nhiên có hai tên nhân viên công tác đi tới, nói ông chủ phân phó cho nàng vị tiểu thư vào trận, bảo vệ trị an tự nhiên không lời nào để nói, lập tức cho đi. Không chỗ nào không ở khép đường thăm dò giám thị sòng bạc mỗi một góc, sòng bạc ông chủ tại cùng một thời gian biết nơi này tình huống chẳng hề kỳ lạ.

Chủ theo dõi phòng trong, Seven chính đoán cốc “Cha đỡ đầu”, đứng tại màn hình TV trước, nhìn cô gái đi vào sòng bạc, như chỉ hiểu kỳ con mèo nhỏ dạng bốn phía nhìn quanh, chơi sê Keno, nghiêm túc chăm chỉ chọn con số, lắp đánh cuộc đan lúc ước chừng bởi vì suy nghĩ được rất nhập thần, còn nhẹ nhàng cắn hút đầu, Seven chợt thấy bên tai rần, có cái gì thứ ở trong thân thể mềm một chút.

Nửa giờ, thua sáu mươi mỷ nguyên, thần thâu tiểu thư hiển nhiên đánh cuộc vận không tốt, bất quá rất có tự mình hiểu lấy, hơn nữa không tham.

Seven cho phục vụ sinh cho nàng đưa một cốc “Thiên sứ hôn”, nàng không có từ chối, chỉ là tại bưng đi qua cái cốc lúc ngẩng đầu nhìn hắn một cái, hắn vô ý thức lập tức nghĩ né tránh, sau đó mới nghĩ tới, nàng chỉ có thể nhìn thấy webcam.

“Cảm thấy hứng thú?” Bhor không biết khi nào đứng ở bên cạnh hắn, cùng đi nhìn màn hình trong nữ nhân, nữ nhân làm theo nghiêm túc tại nhìn ánh huỳnh quang màn trên biểu hiện kết quả, đại khái lần này là thắng, khẽ cười một chút, như hoa nở, đẹp cực.

“Quả nhiên cực phẩm.” Bhor mờ ám cười nói: “Còn không mau chút xuống tay.”

Seven hơi hơi mỉ con mắt, “Ta không thích đụng xú nữ.”

Bhor nhăn lại mi nhìn sê nữ nhân, nói: “cô tuy rằng xem ra nhỏ, nhưng tuổi thật phải 23 đến 25, nữ nhân kỉ xinh đẹp, không thể hay sồ.”

Seven đột nhiên cười một chút, “Đánh cuộc?”

“Tốt! Tôi đánh cuộc một trăm vạn.”

Seven đem rượu trong cốc uống một hơi cạn sạch, “Nếu như tôi thua, này nhà khách sạn cho cô.”

“Anh. . . . . Anh điên rồi!”

“Có mạo hiểm mới có niềm vui.” Seven mỉm cười đặt chén rượu xuống, xoay người rời khỏi theo dõi phòng.

Tiến vào sòng bạc đại sảnh lúc, nữ nhân đã không lại chơi Keno, mà là ngồi vào một bàn cờ bài máy trước, tại chơi Tứ Xuyên mạt chược. Seven đi đến bên cạnh nàng, một tay vịn tại thân máy bay giáp ranh, hơi khuynh thân thể, “Quà tặng còn thích sao?”

Nữ nhân không có kinh ngạc không có ngoài ý muốn, đầu cũng không quay lại, có lẽ là chơi rất chuyên tâm, một hồi mới đáp: “Quyên.”

Seven một cười, “Người thích liền tốt.”

Nữ nhân lại không để ý hắn, hết sức chuyên chú chơi mạt chược, chỉ là thua nhiều thắng ít, chỉ chốc lát sau lại thua ba mươi khối.

“Nếu như ta là người, sẽ ra này cái.” Seven đại khái rốt cục nhịn không được, lên tiếng nhắc nhở, nữ nhân hay không nói chuyện, nhưng không biết vì sao, hắn có thể cảm giác đến nàng ở trong lòng liếc hắn một cái, quả nhiên không nghe của hắn, ra mặt khác một cái, lập tức thua.

Seven nghĩ cười, sự thật trên cũng không nhẫn, nữ nhân đứng lên liền đi, Seven giữ chặt nàng, “Không chơi?”

“Thua sạch.” Nữ nhân lạnh lùng hất tay hắn ra, đi nhanh đi ra ngoài, Seven theo sát phía sau, ra Bella cát áo, quảng trường trên âm nhạc suối phun đang biểu diễn, này tọa được xung toàn thế giới lớn nhất suối phun, nháy mắt nhưng phun đến tám mươi thước cao, cũng cùng âm nhạc ánh đèn lấp lánh nhau xứng đôi, đẹp không sao tả xiết.

Nữ nhân đem thân thể để tựa vào hàng rào bảo vệ trên, ngẩng đầu đi nhìn suối phun biểu diễn, “Nghĩ nghe cái gì ca?” Seven hỏi nàng.

“why me.”

Seven lập tức quay điện thoại, tuyển vừa mới thu, tiếng âm nhạc đã đổi đi, một thủ thanh thoát hoạt bát khúc, pha lấp nhẹ nhàng nhảy nước suối phun ra, tươi đẹp dễ thương ánh đèn, dần được rất nhiều người đi đường cùng âm nhạc nhảy lên múa tới.

“Đêm nay sẽ vẫn lặp lại, thích sao?” Hắn nói chuyện lúc nhẹ nhàng từ phía sau nâng eo của cô lên, gấp cô lại giây dưa, chậm rãi, vây cô trong ngực.

cô bộ dáng tuy rằng cao, khung xương lại rất tiểu, ôm vào trong ngực, chỉ cảm thấy hết sức nhỏ xinh, cùng với không thể tưởng tượng nổi mềm mại, của nàng sợi tóc ngoan ngoãn dán tại cửa hàn khuôn mặt, một chiếc cẩn, cẩm được hắn tinh tế ngứa, toàn thân cũng không được tự nhiên lên, cần cái gì tới hoà dịu, cần cái gì, cho dù là uống rượu độc giải khát.

Tay của hắn từ từ tuốt vật áo duỗi vào trong người nàng, đụng chạm đến da thịt trượt mềm mại, áp ám áp ám, cô thân thể cứng đờ, lại không có ngăn cản động tác của hắn. Hắn có chút kỳ lạ, nhưng hiển nhiên sẽ không buông tha cơ hội này, tay thuận theo eo của cô chậm rãi trượt đi lên, sau đó chậm rãi, khoác lên vùng đẫy đà.

cô rõ ràng run dưới thân thể, mà hắn tựa hồ, mơ hồ nghe đến một tiếng mắng, nhưng cô hay không có từ chối hắn, cạnh môi hắn câu lên cười, ngược lại càng thêm mong đợi phản ứng của cô, thủ hạ hơi hơi căng thẳng, néo một chút, mà cô cũng chưa hề đụng tới.

Dáng ngực của cô nhất định phi thường xinh đẹp, nắm trong tay liền có thể cảm giác, mượt mà, mà cứng chắc, cô hôm nay vừa vặn xuyên cái trước bất ngờ, nhẹ nhàng liền cởi bỏ, thế là hắn không hề cách trở cầm của nàng. . . . . Thực là mỹ diệu cực, non uông uông phảng phát hơi hơi gắng sức liền hóa, rồi lại giàu có tuổi trẻ khỏe mạnh mềm mại co dãn, non mềm nhỏ trượt xúc cảm từ trong tay truyền tới, mềm mại cho người từ đầu mềm đến chân, hắn say mê vậy nhắm mắt lại, hôn hít cô xinh đẹp cổ thon dài.

Đột nhiên nghe đến “Xuy” Một chút vật liệu may mặc xé mở giọng nói, cô kêu to: “Cảnh sát tiên sinh! Có người gây rối ta!”

Hai ba thước ngoại, tuần tra ở đây cảnh sát, nhìn thấy một tên tuất bị xé mở, lộ ra ra non nửa bả vai cô gái lại kêu cứu, mà phía sau ôm nàng là nam nhân, tay còn chưa kịp từ trong y phục của nàng đưa ra . . . . .

Cảnh sát hô quát liền đi tới, đồng thời cướp hồn mẩy tên hắc y hộ vệ, ngăn ở cảnh sát trước mặt, trường hợp trở nên thập phân khẩn trương, quảng trường trên người đi đường nhao nhao qua, Seven nheo lại con mắt, nhìn cái ấy gây chuyện lại tại phần vô tội nữ nhân, hết sức nhỏ mượt mà bờ vai lộ ra, thủy quang ánh đèn dưới phát ra hồn nhiên dụ dỗ, trong mắt hắn bắn ra băng lãnh, cởi xuống áo khoác hung hăng đem nàng bao chặt, đại khái làm đau nàng, nàng còn không biết ngượng nhíu mày nhỏ giọng oán hận, “Không thể điểm nhẹ !”

“Này là lại làm cái gì?” Hai nam nhân đi tới đối diện, phía trước một vị lấy ra giấy chứng nhận, “Ta là George cảnh quan, xin hỏi này là như thế nào trở về?”

Tuần cảnh đem sự tình giản lược nói, George mắt trong trốn hưng phấn, “Buonaparte tiên sinh, sợ rằng ngài không thể không cùng chúng ta hồi cục cảnh sát một chuyến.” Liền quyết định không được tội của hắn, có thể đóng lại một hồi cũng là tốt.

Nhin Seven ngồi lên xe, tuần cảnh này mới phát hiện người bị hại không gấp , “Cái ấy cô gái đâu?” George cũng hỏi.

“Đi.” Dani ngươi nhìn âm nhạc suối phun phương hướng, nói khẽ.

Nửa giờ sau, cảnh sát cục ngoại, Seven vừa mới ra cửa liền nhìn thấy Odd, chính tựa tại trên thân xe, hướng về hồn vang dội huýt sáo, “Một tin tức tốt một tin tức xấu, trước nghe nào?”

Seven im lặng ngồi lên xe, “Nói. ”

Odd hiển nhiên bất mãn vào ông chủ thú vị cảm thiếu thốn, nhún nhún vai, “Tốt tin tức là, bởi vì chúng có không đủ, ngài bị vô tội phóng thích.” Nhìn Seven không có biểu tình, Odd ngừng dưới mới nói: “Tin tức xấu là, Bella cát áo khách sạn nhà bảo tàng trong bị người trộm một bức Picasso bút tích thực, liền tại vừa rồi, giữ lại tên c??l. ”

Seven nhường lên khóc mi, lần này lại cười , “Đây mới là tốt tin tức. ”

Odd há to mồm làm cái khoa trương biểu tình, ông chủ không chỉ không hữu tình thú vị, hay người điên.

Chris đem trọn cái thân thể ngâm ở trong bồn tắm, xoa bóp bồn tắm lớn thoải mái dòng nước phun hướng về cho nàng cơ hồ không nguyện động, bên ngoài lại truyền tới tiếng đập cửa, “Susan tiểu thư, ngài muốn băng rüzou. ”“Susan tiểu thư, ngài muốn băng rüzou. ”

Xin nhở, cấp cao khách sạn khách phục thê nhưng cũng sẽ tính sai gian phòng, Chris chậm rãi mai phục chính mình đầu, căn bản không để ý, phục vụ sinh đại khái ý thức đến chính mình sai lầm, rất nhanh liền không tiếng. Lại ngâm rất lâu, Chris này mới lưu luyến không rời đi ra bồn tắm lớn, tỉ mỉ lau khô thân thể, mặc vào cái áo tắm, vừa mới vận mở cửa phòng tắm đem tức dừng lại! Gian phòng trong có người!

Đầu giường chỉ mở ra một ly đèn tường, chụp đèn là hoa hồng tử sắc, đem gian phòng trong cũng quàng lên tầng đậm đậm tử, ghế sofa trong chỉ nhìn thấy cái mơ hồ thân ảnh, cô đứng tại cửa phòng tắm bên không động, cái ấy thân ảnh cũng không động, nhưng cô có thể nhìn rõ ràng mắt của hắn , thốc quang mặc lam, như là bóng đêm dưới hải.

Thân ảnh đứng lên, một bước chân một bước chân, chậm rãi đi hướng nàng, “Đưa ta vào cục cảnh sát, trộm của ta họa, còn dám thanh thản tại cửa ta khách sạn trong tắm rửa. ” Hắn tới gần cô, bóng đèn hoàn toàn bao phủ cô, hai tay chống tường khóa cô ở trong ngực, “Bằng cái gì cho rằng tôi sẽ buông tha cô?”

cô giương đầu lên, ngạo nghẽ nhìn thẳng hắn, “Bằng cái gì nói tôi trộm họa?”

Hắn nhìn cô, giơ cánh tay lên chỉ hướng tường trên treo một bức họa, “Áy là cái gì?”

“Khách phòng trang sức, vốn liền có. ”

“Vốn là văn vật nguy tạo, hiện tại là bút tích thực. ”

Cô hai mắt híp lại một chút, vẫn là ngạo khí, “Liền xem như bút tích thực, cái gì đều chứng minh không được. ”

Hắn nhìn nàng một hồi, đột nhiên cười, đầu hướng dưới thấp thấp, mắt thấy liền muốn hôn lên môi của cô, cô đúng lúc quay mặt đi, hắn cũng chưa cưỡng cầu nữa, “Nếu như tôi có thể bắt đến cô ? Dám đánh cuộc sao?”

“Không cái gì không dám.” cô nghiêng hắn một mắt, trong mắt khinh thường như thế rõ ràng.

“Tốt!” Hắn hôn gó má cô, “Nhớ kỹ lời cô nói . ” Bỗng nhiên ôm cô dậy, “Là xử nữ sao?”

Cô thoảng một chút đỏ mặt, cũng là thận cung là túc giận, “Mắc mớ gì đến anh! Thả tôi xuống dưới!”

Hắn cười ném cô ở trên giường, thân thể cũng che đi lên, “Không nói? Áy chính ta tìm đáp án. ” Tại trên cổ nàng thật sâu khẽ ngửi, “Thật thơm!” Tay xoa của nàng bắp đùi, nhanh chóng trượt đến cột rẽ, nàng đem hết toàn lực giày dựa cũng là không có dùng, cuống quít bắt lấy của hắn tay, “Là! Tay của hắn ngừng tại trong đùi cô, chỉ tinh tế chăm sóc, tựa hồ tiếc nuối, “Lời thật?”

“Là!” cô phóng đại tiếng, oán độc vậy nhìn hắn.

Hắn cười cười, dậy buông ra cô, đứng ở bên giường bắt đầu cởi quần áo, “Ngươi muốn làm gì?” cô kinh hoảng hỏi hắn, vô ý thức hướng giường trong rụt rụt.

“Ngủ giắc.”

cô cắn môi hung hăng trừng mắt nhìn hắn, đột nhiên nhầm phía cửa sổ, nhanh được như muôn bay lên, mà hắn phảng phất sớm có chuẩn bị, đồng dạng nhanh chóng mò hồi nàng, một lần nữa ném ở giường trên, “Đừng khẩn trương bảo bối, ta trước giờ không cường ép nữ nhân, chúng ta chỉ là. . . . Ngủ giắc.”

Thoát hoàn y phục nằm lên giường, ôm nàng ở trong ngực, cô giây dựa, hướng về hắn rống: “Tôi muốn đi!”

“Hư

bảo bối, không muốn ngủ chúng ta liền làm cái khác, ta cũng không muốn ngủ, thực.”

Cô lập tức không động, cũng không lên tiếng, chỉ là lật người lưng đưa về hắn, hắn tay chụp lên vùng đẫy đà của cô, cô cũng là chỉ rụt dưới thân thể, tuy rằng hàm răng phát ra rất nhỏ lạc lạc tiếng vang.

Hắn vừa lòng cực, chui đầu vào cằm thon dài của cô, tay nắm nơi non mềm mại, thoái mái ngủ giắc.

Gió đưa tới mát lạnh, dịu dàng hây hẩy của hắn khuôn mặt, hắn duỗi tay ở cạnh mép giường vừa sờ, trống không. Mở to mắt, trời đã sáng, cửa sổ là rộng mở, rèm cửa sổ tại gió cổ động dưới tao nhã lay động, vách tường đặc biệt không, áy bức họa đã không gấp.

Hắn mở ra đầu giường một chỉ máy truyền tin, “Wells, tìm cách chút tốt hóa, ta muốn xử lý một cái đầu giá hội.”

“Tốt tiên sinh, thời gian địa điểm?”

“Ngủ thiên hậu, Roma.”

4. Chương 3 Roma ? Đọa Ngày

“Phu nhân tiên sinh, phi cơ sắp rót xuống vào Roma quốc tế sân bay, mời buộc lại ngài dây an toàn, cảm ơn ngài phối hợp, chúc ngài lữ đồ khoái trá.”

Trần Sandy đưa ra hoá trang kính, nghĩ nhìn xem phải chăng cần tô son, bên cạnh cô gái còn không tỉnh, đại khái là mang ống nghe điện thoại nguyên do, Trần Sandy nhìn kính trong chính mình mặt, nhịn không được lại đi nhìn nhìn cô gái, kiên kỷ phải nhỏ hơn nàng không được nhiều ít, chỉ là làn da tốt đến không thể tưởng tượng nổi, vừa trắng vừa mềm lại nhỏ, không gấp một chút tí vết, nhất nhất trọng yếu là, thế nhưng không có hoá trang! Nếu như không phải tận mắt nhìn thấy, Trần Sandy tuyệt đối không tin tưởng, lại có người làn da có thể tốt xong như vậy.

“Tiểu thư? Tiểu thư? Mời tỉnh vừa tỉnh, phi cơ lập tức liền muốn rót xuống.” Xinh đẹp không thừa tiểu thư đem cô gái đánh thức, cô gái mê hoặc sững sờ một chút, hàm hồ nói tiếng cảm ơn, đem ngủ sau trượt đến chớp mũi kính râm đỡ tốt.

“Xin hỏi,” Trần Sandy do dự một chút, hay đã mở miệng: “Xin hỏi tiểu thư bình thường dùng cái gì dưỡng da phẩm?”

Cô gái quay đầu, cách kính râm nhìn không rõ hai mắt, giọng nói cũng có chút lười ý, “Đại bảo soda mật.”

“Cái gì?” Trần Sandy nhất thời có điểm lờ mờ, bởi vì chưa từng nghe nói đi qua này cái đẳng cấp, “Là nào bài tử mới ra hệ liệt sao? Hay nào nghiên cứu trung tâm làm tiểu thư đặc biệt định ra?”

“Một lọ 6. 8 đồng nhân dân tệ, nếu như cần ta có thể thay mua, mỗi bình chỉ khác thu ngươi 5 đồng tiền phí tổn.” Cô gái nhếch miệng một cười, lộ ra ra trắng mịn răng ngà.

Trần Sandy sắc mặt cứng đờ, “Không, không cần.”

Dưới phi cơ, James quản gia xuất hiện cho Trần Sandy cực kỳ vui vẻ, thật xa liền phát tay, “James tiên sinh, là Buonaparte cho người tới tiếp ta sao?”

James quản gia hơi gật đầu hỏi thăm, “Trần tiểu thư, đã làm ngài đặt tốt khách sạn, sẽ có người đưa ngài qua.”

“Nhưng. . . .” Trần Sandy vừa muốn nói chuyện, phi cơ trên cái ấy ngồi cạnh cô gái đi nhanh từ bên cạnh bọn họ trôi qua, cõng một cái hai vai bọc, trong miệng ngậm cây kẹo que.

“Chris tiểu thư, Chris tiểu thư? Chris tiểu thư!” James quản gia ngăn lại cô gái đi đường, vừa rồi dùng nàng ngừng bước chân.

“Kêu ta?” Cô gái nửa dưới kính râm, nghi ngờ nhìn James.

“Chris tiểu thư, tiên sinh mời mọc ngài đi Simon trang viện ở.” James quản gia vừa mới nói hoàn, Trần Sandy tức phát ra hút không khí tiếng.

“Cái gì tiên sinh? Nhận sai người.” Cô gái không bình tĩnh muốn đi.

“Tiên sinh nói, ba ngày trước tại Las Vegas, ngài vừa mới cùng hắn vượt qua một cái mỹ diệu ban đêm.”

Trần Sandy mặt trắng bệch, “Ngươi nói cái gì!?” Cô gái làm theo đẩy lên kính râm, “Nhận sai người.” Xem ra rất khóc, nếu như sắc mặt không phải như vậy đỏ nói, xoay người rời đi, nháy mắt biến mất vào Hi Nhương sân bay đại sảnh.

Lam ngày, trắng vân, Roma ánh mặt trời xán lạn đến người lòng say, ngoài trời coffee quán trong, cô gái một mình ngồi, áo sơ mi trắng, màu lam nhạt quần bò, sáng sủa mặt mũi phát ra tinh khiết hơi thở, có ánh mặt trời hương vị, đối diện là nổi tiếng Tây Ban Nha quảng trường, cô gái nhàn nhã phẩm cà phê, thưởng thức như nước chảy dòng người.

Một tiểu bàn ý thức bánh mì nướng đưa đến trước mặt nàng, vàng óng bánh mì phiến, đỏ tươi cà chua, thủy tử cây hành tây, xanh nhạt cây húng quế, cảnh đẹp ý vui bán lẫn nhau, nàng nghĩ cho nhân viên tạp vụ đưa sai, ngẩng đầu lại nhìn thấy hắn, cùng Tokyo sơ gặp hoàn toàn bất đồng. . . . Ánh mặt trời tốt được đi qua phần, thác chảy giống nhau từ của hắn bờ vai trút xuống, đem của hắn màu trắng áo lót nhuộm dần xong đậm kim sắc, hắn lại cũng là sẩn màu trắng, giống như điều khắc khuôn mặt anh tuấn không lại chỉ có đồng cứng đường nét, hải vây thâm trầm hai tròng mắt không lại chỉ có ánh mắt lạnh như băng. Trắng cùng tiền, thuộc về thiên sứ nhan sắc, sa đọa trước thiên sứ.

Hắn ngầm cười tại bên cạnh nàng xuống, “Mùi vị không tệ, đặc biệt là pha nơi này cà phê, nếm thử nhé.”

Bánh mì hương vị rất mê người, mà nàng luôn luôn không đồng ý kháng cự mỹ thực dụ hoặc, pha trên cà phê, quả nhiên là hưởng thụ, nàng ăn hết sức khoái trà, hắn ở một bên nhìn, tựa hồ cũng rất khoái trà, “Tôi Roma sao?”

“Không có.”

“Tôi có lẽ là không tệ hướng đạo.”

“Anh không có chuyện gì làm?” Pho mát nước ép tràn tại cửa nàng ngón tay, cô nhẹ nhàng hút một chút, theo này cái động tác hắn híp híp con mắt, sa tiếng đường: “Ngày nghỉ.”

Italy thủ đô, Vĩnh Hằng Chi Thành Roma, bị hiểu rõ làm toàn cầu lớn nhất “Ngoài trời lịch sử nhà bảo tàng”, là tọa cổ lão mà mỹ lệ thành thị, bởi vì Anne công chúa cùng ký giả kiều tình yêu chuyện cổ tích, lại yên ổn thêm mấy phần lảng mạn hơi thở.

Bọn họ sống vai đi đi trên con đường tại Roma, như một đôi người yêu, tương tự áo sơ mi trắng, cùng nhau ăn kem, hắn mua một bó vàng nhạt sôcôla đưa cô, đi qua đường cái lúc dắt của nàng tay, mà nàng không tại đầu tiên thời gian tránh ra. . . . Có lẽ tại mỗi bé gái trong lòng, đều hi vọng có được một cái lảng mạn Roma ngày nghỉ, Chris cũng không ngoại lệ.

Ven đường có Trương Cầu tái poster, cô nói nghĩ nhìn, hắn thế là dẫn cô đến Olympic sân vận động, thời gian vội thật sự đúng lúc, vừa mới mở màn thập phút, một trận Italy đối Tây Ban Nha thi đấu hữu nghị,

trận trên tranh đoạt chẳng hề thập phân kịch liệt, trận dưới người xem cũng rất bình thản, của nàng hưng trí lại rất cao, thấy say sưa ngon lành.

“Nguyên lai vì sao cô thích bóng đá.” Hắn đáp cánh tay tại lưng ghế của cô, nhìn như ôm cô vào trong ngực.

“Ừ.” cô nhìn chầm chằm sân bóng, giọng nói có hương phấn, căn bản không có hạ để ý hắn, “Không nghĩ đến có thể nhìn thấy Raul, ta yêu thích Raul.”

Của hắn sắc mặt đột nhiên từ tinh khôi vạn lì biến xong mây đen đầy đặc, hắn khi nào rời khỏi nàng chẳng hề biết, trở về lúc đưa cho nàng một lọ Khả Nhạc, nàng nói cảm ơn, uống xong nửa bình liền đến giữa trận thời gian nghỉ ngơi, sân vận động trên không điện tử màn hình vẫn chưa truyền phát quảng cáo, mà là đem màn ảnh quét về phía dài dưới người xem, Chris bắt đầu vẫn chưa lưu ý, nhưng theo toàn trường “kiss!kiss!” tiếng hô, nàng ngẩng đầu nhìn thấy màn hình trong hôn mê nam nữ, trong lòng đột nhiên dâng lên bất an, này rõ ràng là thịnh hành nba trò chơi, như thế nào sẽ. . . . Vừa muôn quay đầu nhìn hắn, màn hình trong bỗng nhiên thoáng hiện hình ảnh cho nàng tim đập cứng lại, người đã bị hắn nhanh chóng kéo qua eo đỡ qua mặt, hôn. . . .

Cô cơ hồ muốn đẩy ra hắn chạy trốn, không biết vì sao không có, trong đầu trải qua ngắn ngủi chớp trống, bốn phía làm ồn tiếng như thế xa, phảng phất cách trong suốt lồng, nơi tại một thế giới khác, trong thế giới này chỉ có nàng cùng hắn, chỉ có giữa bọn họ cái hôn này, chỉ có môi hết sức dày dán sát, lạnh bạc Microsoft xúc cảm, như lông chim, tất cả giác quan trong nháy mắt này toàn bộ biến mất, chỉ thừa lại môi, chỉ thừa lại hôn.

Âm áp ướt, hắn tại liếm của nàng làn môi, nàng vẫn trọn to mắt, nhìn hắn gần trong gang tấc khuôn mặt, khép kín hai tròng mắt vô cùng say mê hình dạng, của hắn lông mi nguyên lai như vậy dài, vi vu xoát tại nàng mí mắt, có tinh tế ngút.

“Nụ hôn đầu đều không chuyên tâm, lại nghĩ cái gì?” Chẳng biết lúc nào hắn đã buông ra nàng, ủng nàng tại lòng, trong mắt có dục vọng có trách cứ, mà trận trên bóng đá tái đã bắt đầu, màn hình cũng cắt đến trận đấu hình ảnh.

“Anh là cô ý.” cô nhìn hắn, khẳng định lên án. Hắn cũng không phủ nhận, cười đùa cợt nhả, “Cô yêu thích Raul.”

Cô hung hăng giãm hắn một cước, hắn chỉ hơi sǎo động dưới đuôi lông mày, tiếp tục vui cười nhìn nàng, nàng khí được nghiến răng ngứa, lại dùng thứ tàn nhẫn kính, lườm hắn một cái sau rời khỏi.

Ra sân vận động, thời gian còn sớm, nàng một người ở ven đường đi một chút ngừng nhìn xem, phía sau chậm rãi lái tới một chiếc xe, kéo xe là tú thắt tuyêt trắng con ngựa cao to, xe trên hoàng tử mỉm cười duỗi tay về phía cô, cô giả vờ không nhìn thấy, đá hòn đá nhỏ đi phía trước, xe ngựa tại bên cạnh nàng không nhanh không chậm cùng, đi ra một đoạn đường, hắn dự đoán nàng nên mệt mỏi, gọi nàng, “Lên xe, trước khi trời tối chúng ta còn đi tới thánh điện thiên sứ thành luỹ.”

Cô kè kèo mè neo bò lên xe, hắn muốn kéo cô còn không cho, bởi vì xe tọa nhỏ hẹp, chỉ có thể gần sát hắn ngồi xuống, nàng quay mặt đi không để ý đến hắn, khó chịu trẻ con.

Thánh điện thiên sứ thành luỹ xây tại ngũ lăng, hiện tai là một tòa bảo tàng, thành luỹ nhập khẩu trước cầu nối trên có 12 tôn Thiên Sứ Diêu Tượng, thành luỹ đỉnh cao càng có một tôn cầm trong tay trường kiếm thiên sứ tượng đồng, thiên sứ trưởng Michael.

Tham quan hoàn nhà bảo tàng đi ra thành luỹ, sắc trời đã tối xuống, thành luỹ trước sáng dậy đèn, quang đánh ở trên vách tường, là hiện ra thanh màu vàng, cô quay đầu, nhìn miêu tả lam bầu trời dưới Michael pho tượng, đột nhiên nghĩ đến trong truyền thuyết khác một cái thiên sứ trưởng, Lucifer, bởi vì cực độ kiêu ngạo cùng tự tin, từ chối hướng thần thần phục, dẫn đầu Thiên Giới một phần ba thiên sứ làm phản, thất bại vào “Chư thần hoàng hôn” Một chiến, ở trong hỗn độn rơi xuống cửu cái sóm chiều, cuối cùng sa đọa địa ngục, trở thành Satan.

Cô bất giác nhìn hướng bên cạnh nam nhân, áo sơ mi trắng phủ thêm bóng đêm, mơ hồ không rõ.

Hắn cầm nàng hơi hoi lạnh tay, “Hôm nay sau cùng một trạm, đi Checchinodal 1887 ăn bữa tối.” Nàng cúi đầu tránh ra, “Tôi mệt mỏi.”

“Ngày mai sẽ đi hội đấu giá sao?”

Cô lườm hắn một cái, “Ai cần Anh lo!”

Hắn ngầm cười đưa ra một tấm thiệp mời, “Nghe nói nơi đó có một bộ phận 1546 năm bản bỏ túi vốn [mới ước], nếu như ngày mai đêm khuya 12 điểm trước cô có thể cầm đến, liền tính cô là người thắng.”

Cô chậm rãi từ trong tay hắn rút ra thiệp mời, lại chậm rãi sáp nhập của hắn túi áo trên, đột nhiên một cười, “Ngươi thua định.”

Hắn cực lực út chế lần nữa nắm nàng tay xúc động, cũng cười, “Mỗi mắt mong chờ.”

Một chiếc màu trắng tiểu xe tải chạy tại Roma ngã tư đường, nhìn qua bình thường, không có bất kỳ đặc biệt, lách qua phòn hoa nạp ốc nạp quảng trường lúc, đột nhiên lao ra một đứa bé, tài xế bỗng phanh lại, may mắn không đánh lên, nhưng đứa bé tựa hồ bị hoảng sợ, đứng ở giữa đường lên tiếng khóc lớn, vừa vặn ngăn trở tiểu xe tải đi đường, tài xế xuống xe nghĩ đi lừa một đứa con nít, nhưng đứa bé không để ý đến hắn, tự ý khóc chính mình, tài xế cực kỳ gấp gáp, một bên quay đầu trông xe một bên xem đồng hồ, lúc này, cô gái từ bên cạnh xe trải qua, ngồi ở bên cạnh đứa bé nói câu cái gì, kỳ lạ nó liền nín khóc, ngoan ngoãn cho cô dắt đi. Đại khái là cần công giúp học tập giáo sư dạy kèm ở nhà, tài xế nhìn thấy cô gái vai trên kể chuyện bọc, không kịp cảm ơn liền lên xe.

Tiểu xe tải lái vào một nhà cao cấp hội sở, đêm nay ở chỗ này muốn tổ chức một cái đấu giá hội, mặc cho ai cũng sẽ không nghĩ đến là, này chiếc tiểu xe tải trong chuyên chở lại toàn là trân quý phách phẩm!

Đấu giá hội chúc tư nhân tính chất, nhất định phải kèm giữ thiệp mời để có thể tiến vào, màn đêm buông xuống, một tập màu bạc lấp lánh phục dạ hội phu nhân đứng tại cửa, lật đổ khắp sân khấu tiễn tay cũng tìm không đến thiệp mời, gấp đến độ xuất mồ hôi, “Như thế nào khả năng? Vừa mới xuống xe thời điểm rõ ràng còn tại!” Hội trưởng nhập khẩu bên kia, anh tuấn đứa bé giữ cửa đem thiệp mời hoàn cấp trước mặt hắn y cô gái, “Tiểu thư, mời!”

Đấu giá hội cũng là một cái cao cấp tự trợ xan hội, phách phẩm sẽ tại mỗi cái chỉnh điểm cùng nửa điểm lúc khai ra, mỗi tấm thiệp mời đều có một cái đánh số, nếu như có cảm thấy hứng thú phách phẩm có thể ra giá, không hứng thú có thể tiếp tục nhấm nháp mỹ thực, nhưng hiển nhiên chỉ tới ăn thứ người không nhiều, cũng không phải không có.

Trần Sandy tựa hồ nhìn cô gái, Cô hôm nay cũng hắn là đặc ý trang điểm đi qua, hóa một chút trang điểm, tu thân màu đen Tiểu Tây phục, vai trang sức có Violet sa mỏng, đẹp trai trung lưu lộ ra dễ thương, tuy rằng không muốn thừa nhận, Buonaparte ánh mắt thực sự tốt. . . . . Trần Sandy đi tới cô gái bên cạnh, tựa không chú ý phát hiện nàng, “Là cô? Như vậy đúng lúc, cô hiện tại ở tại Simon sơn trang? Buonaparte?”

Cô gái chính đoán một mâm mì Ý tại ăn, nhìn Trần Sandy một mắt, chỉ là cười cười.

Cửa truyền tới ồn ào, Trần Sandy quay đầu liền nhìn thấy cái áy cao lớn anh tuấn nam tử, sau đó che lồng ngực, mỗi lần gặp hắn đều cho nàng cảm thấy đẹp trai đến run sợ, này nam nhân. . . . .

Này nam nhân đi hướng nàng, lại giống như đem nàng coi thường, chỉ kéo qua bên cạnh nàng cô gái, đối cô gái cười: “Cô đêm nay thực mê người, tôi đã khẩn cấp vội vã.”

Cô gái đồng dạng đối hắn cười, “Ta cũng là.”

Trần Sandy khoét mắt cô gái, cực độ ghen tị, oán hận rời khỏi, không thể trực diện chính mình ái mộ nam nhân cùng khác nữ nhân tán tỉnh.

Giữa hai người sóng ngầm cuộn trào mãnh liệt dùng bọn hắn vẫn chưa lưu ý đến bên cạnh động tĩnh, hắn mí con mắt nhìn nàng, nàng hôm nay hóa đồ trang sức trang nhã, đem nguyên bản liền tinh xảo bộ mặt càng thêm hoàn mỹ hiện ra, quả đông lạnh vây lóng lánh trong sáng hồng nhạt làn môi, khoe miệng dính một chút đỏ tươi cà chua nước ép, rất mê người nhan sắc, rất mê người môi. . . . . Hắn hoài nghi sân vận

động một màn kia phải hay không là mộng cảnh, vì sao hắn nhớ không rõ của nàng hương vị, chỉ nghĩ lại nếm thử, hiện tại liền nghĩ. . . .

“Trên mặt tôi có thứ?” cô hỏi hắn, sau đó duỗi ra phần hồng đầu lưỡi, nhanh chóng ở trên môi liếm một vòng, “Nguyên lai là cà chua nước ép.” Cảm giác hắn ôm vào trên eo cánh tay đột nhiên căng thẳng cô đẩy ra hắn, “Không! như vậy quen thuộc.”

Trong cổ họng của hắn một động, sau đó khuynh thân thể hướng nàng cô, cúi xuống bên tai cô, tư thái thập phân thân mật, “Hiện tại là chín giờ hai mươi.”

“Ừ?”

“Đi qua hoàn mươi hai giờ, tôi muốn cô.”

Cô cười lạnh, giúp hắn sửa sang lại cravat, để sát vào bên lỗ tai hắn, tư thái càng thân mật, cắn âm lược tàn nhẫn nói, “Tôi nói rồi, nhất định sẽ thua.” Hắn chỉ là cười.

“Keng. . . .” Làm mươi hai giờ tiếng chuông xao vang, đầu giá sư đúng giờ mở miệng: “Tiên sinh, đêm nay nhất kích động người lòng thời khắc rốt cục đến! Phía dưới sấp đánh ra là đêm nay nhất trân quý phách phẩm, 1546 năm bản bồ túi vốn [mới ước]! Giá quy định 300 vạn Mĩ kim!”

Một bộ phận màu đen bìa mặt cứng da thư đặt thủy tinh lồng trong bị đẩy ra, tất cả tân khách đều tại xem chừng, Seven đi đến Chris phía sau, thấp giọng nói: “Anh thua.”

“Đừng nói chuyện!” cô tranh cãi hắn, “Nhìn xem có thể chụp đến cái gì giới.”

Đầu tiên cái ra giá người liền hô lên 500 vạn, sau đó có người ra 800 vạn, đầu giá nháy mắt tiến vào gay cấn, thư cuối cùng bị một tên a kéo bá vương công việc lấy 1200 vạn giá trên trời mua đi!Chris còn nghĩ để sát vào đi nhìn giao dịch, lại bị Seven chặc eo ôm vào trong ngực, hai ba bước chân nhét vào một bên phòng nghỉ, lúc này một người đều không có, “Bảo bối, đêm nay chúng ta đi đâu? Simon sơn trang trong phòng ngủ của ta có trong veo tràn nhà, thành nam biệt thự có loại nhỏ suối nước nóng.”

Chris quay đầu, mắt trong thốc thiêu hưng phấn ngọn lửa, “Hắn muốn là phát hiện tốn 1200 vạn mua vốn giả thư, có thể hay không xử lý ngươi?”

“. . . . . Bảo bối, em có ý gì?”

“Của ta ý tứ chính là,” cô xoay người, bờ môi tươi cười vô hạn khuếch đại, chạy đến góc tường, từ trong bình hoa lấy ra một quyển sách, “Thực [mới ước] tại này, ta buổi chiều liền được tay, hắn ấy vốn trong cái gì đều không có, trừ c?l.”

“. . . . . Có lẽ hắn sẽ xử lý cô.”

Hắn tìm không đến cô, nhưng hắn biết là ai đem thư bán cho hắn. cô cười tự mãn cực, như chỉ bắt chuột tiểu miêu mị.

Cho nên hắn không dám đụng đến cô.” Nhưng bảo bối, em còn không nói cho tôi biết, em thích trần nhà trong veo hay suối nước nóng?”

Nàng đột nhiên thu tươi cười, “Ngươi nghĩ quyt nợ?”

“Đương nhiên không, tôi như thế nào có thể nhờ cây nữ nhân?” Hắn ôm cô, “Là c em rất sơ ý, trong tay em này quyển sách, trừ trước hai mươi trang sau hai mươi trang, còn lại đều tại lặp lại viết ba chữ, tôi muốn em.” Hắn muốn hôn cô, bị cô đẩy ra, cô nhanh chóng mở ra trang sách, sắc mặt nháy mắt yếu ớt xong giấy.

Hắn tâm tình thật tốt lần nữa kéo nàng vào lòng, “Chính phẩm tại thư phòng của tôi, chúng ta hiện tại về Simon sơn trang, nếu thích ngày mai liền đưa cho em.” Cúi đầu nghĩ hôn, nghênh diện là [phản/rất, tiếng miền nam] trắng nắm tay nhỏ, kết kết thực thực một quyền đánh tại sống mũi, còn thực tmd đau. “Bảo bối, em nghĩ quyt nợ?”

“Tên khốn nạn! Anh lừa tôi!” cô khí được khuôn mặt một trận trắng một trận đỏ, thân thể đều tại hơi hơi run, mò một cái bình hoa liền đập tới, hắn nhẹ nhàng né qua, “Nguyên đánh cuộc chịu thua, tối hôm qua

chúng ta là như thế nào nói „Nếu như đêm khuya 12h điểm trước em có thể cầm đến, em thắng. ’ này cái ván bài chỉ nhìn kết quả, bất luận quá trình. ”

Cô cắn môi trừng mắt nhìn hắn, nắm tay nhỏ nắm chặt quá đỗi, nhưng là không nói chuyện, hắn nghĩ cô là chịu thua, tuy rằng còn tại tức giận bức bối. Cẩn thận dè dặt đi qua, ôm lấy cô, nàng thân thể đang run, nhưng là không có động thủ, cũng không đẩy ra hắn, hắn hôn nàng khí được phẩn hồng phẩn hồng khuôn mặt nhỏ nhắn, trong lòng vui sướng vô cùng, đợi như vậy lâu nhẫn như vậy lâu, rốt cục được tay.

Hắn hôn rất nhanh tràn trọc đến môi, cô tránh đi, “Không cần hôn môi.” Hắn lấy ánh mắt hỏi cô, cô quay mặt đi căm giận nói: “Hôn môi là người yêu làm sự, chúng ta không phải.”

Hắn con mắt sắc tối sầm lại, chặt chẽ nâng chặt của cô mặt, hung hăng liền hôn đi, thừa dịp nàng còn chưa phản ứng lúc hoàn toàn xâm lấn, như là mưa rền gió dữ, quét ngang tất cả, ngay từ đầu hắn chỉ là tức giận bức bối, chỉ là nghĩ trừng phạt, sau đó mới chậm rãi ý thức đến, này là hắn khát vọng đã lâu quả đông lạnh môi nhỏ, cái lưỡi định hương, trắng mịn tiểu răng, ép nàng cùng hắn dây dưa, bùa bã đòi lấy trong miệng nàng hương vị, thực, là ngọt.

Hôn đến rất lâu, nàng phát ra con mèo nhỏ giống nhau “Ô ô ô” giọng nói, hắn hay không chịu thả, trượt xuống ngón tay giải nàng Tiểu Tây trang điểm nút thắt, bên trong một cái bó sát người áo ngực, dễ dàng liền vén lên, nắm chặt non mềm ở lòng bàn tay, hắn cơ hồ muốn thoái mái than thở ra tiếng.

Khác một bàn tay cũng trượt xuống, trượt đến giữa đùi cô, cô vào liền muốn trốn lại bị hắn hôn môi, tay hắn giữ chặt 2 tay cô, “Không, không ở chỗ này.”

Seven mới nghĩ đến, bọn hắn còn tại đấu giá hội sở phòng nghỉ, yêu quý của cô mặt, “Chúng ta về nhà.” Muốn ôm cô, lại bị cô đẩy ra, sau đó gấp cô cởi xuống áo khoác hung hăng ngã trên mặt đất.

“Như thế nào?” Hắn không rõ nguyên do.

Cô nghiêm đầu sang chỗ khác không nói chuyện, hắn cầm lấy y phục tới nhìn, nguyên lai hắn giải nàng cúc áo lúc rất gấp, đem nút thắt đều kéo hư hỏng.

Hắn cởi xuống chính mình áo khoác choàng tại trên thân cô, cô một chút nghiêm vai, áo khoác liền thuận non mịn cánh tay trượt đi xuống, “Xấu!”

Xấu? Hắn sững sờ nửa giây mới phản ứng kịp, cô chê xuyên của hắn y phục xấu! Hắn buồn cười vậy nhỉ nàng, bị hắn hôn đến sưng đỏ lè môi, chỉ áo ngực tuyệt trắng tiểu thân thể, phát tính cách là như vậy khêu gợi dễ thương, hắn khó được tốt tính cách lừa, “Tôi sẽ cho người mang y phục tới?”

Cô lại nhíu mày nghĩ nghĩ, “Trần tiểu thư ấy cái áo khoác nhỏ không tệ.”

Hắn cười, ngón tay cao nhẹ cô đỏ tươi hơi nóng khuôn mặt, “Nghĩ chạy?” Nàng phảng phát là hẹn quá hoá giận, xoá sạch của hắn tay, dựng thẳng lên tiểu lông mày, như có như không hừ một tiếng,

Hắn cũng không cầu, “Trần tiểu thư áo khoác nhỏ phải không?” Xoay người liền đi ra ngoài, trong mắt nàng mới vừa sáng, lại gấp hắn lộn trở về, “Nga, quên nói cho em bảo bối.” Dán tại bên tai nàng, dịu dàng mở miệng: “Mỗi cánh cửa sổ ngoại chí ít có sáu chuôi súng, người nếu là nghĩ chạy, tôi cũng không có khả năng cứu em kịp”

Cô cúi đầu, ngoan ngoãn không động.

Đấu giá hội đã kết thúc, lục tục bắt đầu có tân khách rời khỏi, may mắn Trần Sandy còn tại, đương nhiên không thể cho thực nữ ở trong đại sảnh trước công chúng cởi quần áo, dù cho là cái áo khoác. Trần Sandy bị đưa phòng nghỉ, đẩy cửa ra, nàng còn cúi đầu ngồi ở chỗ ấy, duy trì vừa rồi tư thế không biến, nhìn tới là thực nhận rõ tình thế, ngoan.

Seven thập phân thân sĩ đóng cửa tránh né, mấy phần chung về sau, chỉ thấp ngực váy dài Trần Sandy mở cửa, “Buonaparte, nàng cho ta chuyển một câu nói.” Seven sắc mặt biến đổi, lập tức vọt vào phòng nghỉ, người đã không gấp. Trần Sandy tựa bên cạnh cửa đường: “Cô nói, tiểu mao tặc mới đi cửa sổ.”

Do Roma mở hướng Amsterdam chuyến bay trên, một cái mang ống nghe điện thoại cô gái, trong tay tóm tụng một vốn màu đen cứng da thư tại nhín, thực là cái chăm chỉ hiếu học hài tử, không thừa tiểu thư đầy

đồ uống xe đi qua, “Tiểu thư, xin hỏi ngài yêu điểm cái gì?”

“Cà phê, cảm ơn.”

Này cà phê, như thế nào càng uống càng khôn. . . . . Ba phần chung sau, cô lèch qua lưng ghế dựa trên, ngủ.

Seven nhìn này cái gói tại trong khuỷu tay của hắn cô gái, nặng trĩu ngủ, như đứa bé sơ sinh, xuyên cái vàng nhạt châm dệt áo, xuyên qua dày mà buông lỗ kim, ẩn ước có thể nhìn thấy bên trong một cái bô sát người màu trắng tiểu áo ba lỗ, phác họa ra hoạt bát sung mãn ngực loại, không đầy vòng tay eo thon nhỏ, thuần khiết khêu gợi.

Thon dài trắng nõn ngón tay mềm mại khoát lên chân hắn, hắn bắt lại nắm ở trong lòng bàn tay, trân bao như thế tinh tế thường thức, kéo lại bờ môi, một chút một chút hôn, hôn đến lòng bàn tay lúc, cô động một chút, tỉnh.

Hai tròng mắt nửa mở không mở, mê mê mang mang, như chỉ ngủ hờ đồ con mèo nhỏ, liền như thế ngày ngốc ngốc ngốc nhìn hắn, môi hồng hơi hơi mở ra, vô tội đơn thuần, không chút nào biết này là thế nào mồi mọc. . . . . Hắn không chút khách khí hung hăng hôn một trận, cô còn không phản ứng kịp, uốn tai trong lòng hắn “Ừ ừ ô ô” Hừ mấy tiếng. Hắn buông ra cô lúc, nhìn thấy nõn nà hồng hào miệng nhỏ biến xong đỏ tươi, gò má cũng như là đồ tảng son phấn, đỏ tươi đỏ tươi, mà mắt trong dần dần thanh minh lên, mặt trên vẻ mặt nhanh chóng biến, như con nai con như thế đuôi thẳng cái cổ, cảnh giác nhìn quanh, “Đây là đâu?”

“Em quên ? Anh lại thừa cơ.”

Cô cũng phát hiện hoàn cảnh chung quanh cùng ngủ trước giống nhau như đúc, chỉ là khoang thuyền trong khác hành khách cùng với không thừa nhân viên tất cả không gấp, chỉ thừa lại bọn hắn hai người.

“Như thế nào trở về?”

“Thông thường tại trong tin tức, bọn hắn quản này loại sự kêu cướp máy bay.” Hắn nặng trĩu cười hai tiếng, “Bảo bối, tôi cướp em hồi ở Roma.”

Simon trang viện cực kỳ lớn, Baroque phong cách kiến trúc, bản thân chính là cái xa hoa tác phẩm nghệ thuật, cô gái bị nam nhân dắt tay, hai bước một lui kéo đi, “Này! Chúng ta cần nói chuyện!”“Này! Cái này sự không công bình!”“Em dứt khoát giao tôi cho cảnh sát!”“Chúng ta đổi điều kiện không được sao? Tôi có thể giúp anh trộm đồ! Này!”

Hắn đột nhiên dừng lại cho cô không kịp thu chân, người lảo đảo nhào vào trong lòng hắn, hắn ôm lấy, “Seven.”

“A?”

“Kêu tôi Seven.”

Cô nhăn lại mi, “Này không phải trọng điểm.”

“Không, rất trọng yếu.” Hắn cười bồng lén nàng, tiến đến bên tai cô nói, “Đợi ở trên giường, em sẽ biết có bao nhiêu nặng nề muôn.”

Cô gắt gao cắn môi không nói chuyện, lại khí được phát run, đáng thương tiểu gia hỏa.

Ngắn gọn sạch sẽ phòng ngủ, cực kỳ lớn, hắn ném cô ở trên giường lớn, ném vào sâu tử sắc tơ lụa khăn trải giường, như là đặc biệt làm cô chuẩn bị.

Cô lập tức muôn nhảy dựng lên, lại bị hắn cùng một thời gian xếp lại ở dưới thân, kéo của cô châm dệt áo. “Tôi muốn tắm rửa!” Nàng gọi, hắn cẩn bản không để ý, rất nhanh kéo của nàng áo khoác, tiếp theo thoát nàng bó sát người tiểu áo ba lỗ, cô gắt gao túm chặt góc áo không cho hắn thoát, “Tôi khát, ta muốn ăn cơm!” Hắn một tay chịu trói ở cửa nàng hai bàn tay, áo ba lỗ nhỏ nửa xé nửa kéo xuống thoát đi.

cô rốt cuộc biết sợ hãi, trắng bệch sắc mặt, ánh mắt diễm đạm đáng yêu, còn có chút cầu xin nhìn hắn, “Tôi không muốn.”

Hắn một cánh tay hoàn ở cô hết sức nhỏ bờ eo, một tay kia trên dưới vuốt ve cô bóng loáng cánh tay, tại cô trăng mịn khuôn mặt nhỏ nhắn trên hạ xuồng một cái một cái hôn, “Nhưng tôi nghĩ.” Nghĩ cực.

“Anh nói trước giờ không cường ép phụ nữ!”

Hắn dừng lại động tác nhìn nàng, “Tôi cường ép em? Rõ ràng là em thua.”

Trong nhẫn tình nàng lấp lánh, như là thủy quang như là tinh quang, đính đính vô tội hình dạng, “Nhưng tôi không muôn.”

Hắn nhăn lại mi nhìn nàng một hồi, đột nhiên cúi đầu hôn cô, nhiệt tình vô cùng hôn sâu, cô không dám phản kháng, thậm chí vì lấy lòng hắn, còn hơi hoi đáp lại một chút xíu, chọc được hắn càng thêm? Tình kích?, thẳng hôn cô đến mê muội, bởi vậy đi qua rất lâu mới phát hiện, nửa người trên đã là không một mảnh vải, mà hắn đang thoát của cô quần dài, cô sắc mặt đột nhiên thay đổi, một tay che khuất lòng ngực một tay đi đẩy hắn, gấp đến độ nói không ra lời, “Anh. . . . . anh. . . . .”

Hắn giữ chặt gáy của cô, rồi cúi xuống hôn cô, buông ra lúc nói, “Đối với em, cái gì biện pháp đều có thể.”

Chỗng đẩy của hắn tay dần dần để xuống, chỉ nắm chặt thân dưới khăn trải giường, hắn cởi xuống quần dài của cô, dày đè xuống đầu giường một cái công tắc, trần nhà hướng hai bên dời, tại trước mắt cô, cách khác một tầng trần nhà trong suốt, chậm rãi thể hiện ra hỏa hồng sắc bầu trời, bị ánh nắng chiều đốt thành hỏa hồng sắc, cô hoảng loạn kéo chăn mền che khuất thân thể, xâu hổ và giận dữ quay mặt đi, “Đóng lại!” Hắn cười đoạt trong tay cô chăn mền, “Bảo bối, tôi nghĩ nhìn em.”

Trời chiều quang xuyên qua trong suốt, đều đặn vung vẩy nàng? Không che đây xích? Trắng nõn thân thể, nỗi lên tầng đậm đậm kim quang, hắn nghĩ đến St. Peter lớn giáo đường trong bích hoạ, Đại thiên sứ quanh thân kim quang. . . . . Nhẹ nhàng chụp lên thân thể nàng, kéo ra tay cô che ở trước ngực, ngậm chặt nàng mềm mại nấm tuyết, cảm thụ nàng tại dưới thân hắn run rẩy, cảm thụ cô nũng nịu non, hút phấn hồng nụ hoa của cô, một chút một chút, thẳng đến biến xong kiều diễm đở tươi.

Cô đã điều giống nhau vùi đầu ở trong gói, hắn đem gói đầu bỏ qua, hôn cô đồng dạng đở tươi môi, hôn đến ý loạn tình mê, đột nhiên cảm giác đến nàng nhắc chân, nhanh chóng liền muốn hướng dưới thân hắn đá, hắn phản ứng cực nhanh, nghìn cân treo sợi tóc trong cầm của nàng mắt cá chân, nhân thể tách ra của cô hai chân, xé toang quần lót, động thân hung hăng xuyên vào.

Cô không động, hắn cũng không động, thời gian ở một khắc này yên lặng, cô ngưng lại biểu tình, ngốc ngốc nhìn hướng nóc nhà trên không, ánh mắt mờ mịt tan rã, hắn hôn môi của cô, cắn cổ của cô, cô không có phản ứng, hắn chậm rãi rút ra đâm vào, cô hay không có phản ứng.

Ánh nắng chiều cơ hồ tan hết, bầu trời chỉ thừa lại mộ nặng triu lam, không có quang, dưới thân nàng sâu tử sắc khăn trải giường, hỗn độn xong màu đen, như là bẻ gãy cánh.

Hắn gặm cắn nàng thon dài cổ, mượt mà vai, tuyết non nhũ, một chút nhanh đi qua một chút va chạm, đính vào mềm mại nhất chỗ sâu.

Dù cho là thiên sứ, cũng muốn đọa tại trong lòng ta.

Cô không nhớ được trải qua thế nào đau đớn, thân thể hoặc là tâm linh, tất cả đều như mộng, rõ ràng là tỉnh táo, lại như mộng. Làm cô dần dần lấy lại tinh thần lúc, lợt mắt là đầy trời sao, nam nhân thân thể còn tại trên thân cô nhấp nhô, bên tai lặp lại tiếng thở dốc, cũng có chính mình rên rỉ, nơi nào còn là đau. . . . . Một vì sao rơi từ chân trời xẹt qua, xẹt qua trong mắt nàng, sa đọa.

Kiêu ngạo, tham lam, tham thực, ham mê nữ sắc, ghen tị, lười biếng, táo bạo – là nguyên tội.

Bẩm sinh, rũa thoát không rót, vứt bỏ vào天堂, bởi vậy đọa ngày.

Toàn thân đều tê liệt. . . . . Sau đó ác mộng kết thúc. Hắn từ trên thân cô phiêu dưới, ngăn ngừa cho thân thể trọng lượng xếp lại đến cô, tay lại lần mò, đụng đến trước ngực cô mềm mại, cầm.

Tên khốn nạn! cô ở trong lòng mắng một câu, đáng tiếc giọng nói hướng về không ra làm câm cổ họng, toàn thân tán giá giống nhau đau, dùng không xuất lực khí, chỉ có thể an tĩnh nằm ở chỗ ấy, nhậm chức hắn vân vê nhéo, đi qua rất lâu, cô mới cắn răng chậm rãi khởi động thân thể, hất tay hắn ra, mượn từ nóc nhà

phóng xuống tới nhỏ bé tinh quang, nhìn thấy đùi trong hồn độn một mảnh, vết máu đỏ vết bẩn trắng, từ cuối giường tìm đến chính mình quần lót, đã xé hư hỏng không pháp xuyên, chỉ có thể lấy ra lung tung xoa xoa đùi trong, khí bất quá, một phen ném ở trên mặt hắn.

Trực tiếp mặc vào áo khoác quần dài, nguyên liệu chẳng hề là thập phân mềm mại, theo hành động ma sát sát mềm mại chỗ kín, nóng hừng hực đau, đi ra ngoài hai bước, lại trở về tới, một cước đá vào trên chân hắn, là hắn đùi rất cứng hay nàng không còn khí lực nguyên do, như là đá đến thiết bản, đầu ngón chân đều muôn lộn, cô dồn dập hút khí cúi người vân vê, khí hư hỏng cũng vô năng vi lực, khập khiễng cà nhắc đi ra ngoài.

Cửa vừa mới kéo ra một đường nhỏ, một dòng kình phong lập chí, “Ba” Một chút liền đóng lại, người bị lật người để ở trên ván cửa, hắn giọng nói thấp thấp trầm trầm nghe không ra híng thú, “Tôi chưa cho em đi?” Sau đó quần dài bỗng bị xé mở, một cái chân cho hắn mò ở trong khuỷu tay gác lên, dục vọng một đính mà vào.

“Tên khốn nạn!!” cô khàn cả giọng gọi, chỉ phát ra khàn khàn nát vụn giọng nói, hắn ép nàng hôn cô, nàng ngay cả cắn hắn khí lực đều không có, thân thể kịch liệt run, theo cửa hắn xâm nhập, phía sau lưng va chạm va chạm, dần chặt gập ghẽnh ván cửa.

Lai muôn một lần, hắn ôm cô đến bên giường, không có dùng tay ý tứ, ngay từ đầu cô còn đánh còn đá, mềm nhũn liền như là cho hắn gãi ngứa, dần dần liền không động, cũng không tiếng, dị thường trầm mặc an tĩnh.

Hắn cảm thấy không thích hợp, toàn mở đèn đầu giường, thốt nhiên sáng ngồi cho cô quay mặt đi, hắn hay nhìn thấy, đỏ bừng đôi mắt, cắn môi trắng bệch, cau chặt lông mày, quật cường ủy khuất thống khổ hình dạng, chính là không chịu hướng hắn xin khoan dung, một câu cũng không chịu.

Hắn lại nhìn hướng dưới thân cô, trắng toát bắp đùi trên, loang lổ khô cạn đỏ, hắn muốn rất gấp rất tàn nhẫn, một lòng muôn muôn chinh phục cô có được cô, mà cô mỉm cười lại thật sự rất mỹ diệu, so trong tưởng tượng càng mỹ diệu, ấy là một loại hận không được ăn sống nuốt tươi, hận không được vân vê vào cốt nhục trong, hận không phải chết tại nàng mềm mại tiểu thân thể trong, thế nào cũng muốn không đủ cảm giác, thiếu chút quên, nàng hay cái mới biết mùi đời tiểu nữ nhân, kiêu ngạo tiểu nữ nhân.

Phát kêu mồ hôi tắm ướt, dính vào mí mắt, hắn giúp nàng nhẹ nhàng đẩy đi, “Làm đau em à?” Một bên vò nhẹ chỗ hai người kết hợp, một bên chậm rãi hướng ngoại lui, cô không nói, hay duy trì ấy hình dạng, cũng không nhìn hắn.

Nhẫn dục vọng, gian nan lui ra, ngón tay vẫn tại mềm mại mềm mại nơi nắn nhẹ chậm vân vê, “Đau vì sao không nói? Cầu xin một câu không được sao?”

Cầu? cô như thế nào không cầu? Như thế khiêm tốn tư thái lấy lòng hắn, hắn như thế nào? Buông tha cô sao?

“Còn ngang ngược?” Nhìn cô hoàn toàn hờ hững bộ dáng, hắn đem lửa nóng chống đỡ lên nàng mềm mại, làm bộ muôn vào trong, cô cắn chặt môi cong cong, ủy khuất ý tứ cảm xúc càng đậm, tuy rằng hay không nói chuyện, này nhỏ nhặt vẻ mặt biến hóa cũng đủ, hắn nhẹ nhàng ôm cô ôm vào phòng tắm.

Trước dùng vòi hoa sen đơn giản thanh lý, sau đó mới bỏ vào bồn tắm lớn, hơi hơi nóng nước, tắm được mỗi lỗ chân lông đều giãn ra, ngồi tại sau lưng cô, cho cô hoàn toàn tựa tại trong lòng hắn, đổ tinh du ở trong tay, cho cô làm toàn thân xoa bóp xoa bóp, đặc biệt là đùi, eo. . . . . Đụng đến bộ ngực lúc, lại đổi một loại.

cô ngay từ đầu đẩy chống đẩy từ chối, sau biết kiềm bất quá, ước chừng cũng là thoái mái, tuy rằng bất tình bất nguyện, cũng ngoan ngoãn uốn tại trong lòng hắn, nhắm mắt, đôi mắt hay đỏ, tiểu lông mày cũng nhíu, khuôn mặt kêu nước ấm hấp hơi đỏ đỏ, không chỉ đỏ, còn lóng lánh trong sáng, hắn nhìn không được cắn từng miếng, nàng chỉ đem lông mày túc được sâu chút, hay ngoan ngoãn tổ trong lòng hắn, chọc người đau chọc người thương tiểu hình dạng nhi, hắn hôn cô, “Như vậy không phải rất tốt sao? Người ngoan ngoãn, mọi người đều tốt đi qua.”

Trong mũi nàng “Xuy” Một tiếng, thậm chí khóe miệng còn hơi vể ra độ cung, hắn biết, nàng tại cười nhạo. Cũng đối, này nǚ nhân muồn là hiện tại liền có thể học ngoan, ngày mai Địa Cầu liền chuyển không động.

Kì kèo mè nheo tẩm rửa xong, đã là rạng sáng, người khác là tốt vết sẹo quên đau, nàng thương còn không tốt đâu liền quên, mềm mại bày tại trong lòng hắn ngủ mẩy thấy, nước miếng cũng chảy tốt vài lần, hắn nhẫn được nhiều khó mới không muồn nàng, cầm thảm lông đem cô bọc về giường trên, lại đưa ra máy sấy tóc muồn giúp nàng thoả tóc, cô mơ mơ màng màng hướng tấm thảm trong co rụt lại, không quên dặn dò: “Không cần này cái.”

Hắn lắc đầu cười đến vô nại, không gặp đi qua như vậy khó hầu hạ nǚ nhân, càng huống chi hắn khi nào hầu hạ đi qua người? Nhưng liền phát không ra tính cách, vứt bỏ máy sấy tóc, cầm khăn lông khô giúp nàng sát. Lau khô tóc, hắn xem xét của cô ngón chân, có một chút điểm sưng đỏ, thực là đủ yếu ớt, nếu như hiện tại nệm phía dưới có một hột đậu phộng, suy đoán ngày mai nàng được cần thanh eo. Cái hòn thuốc trong đưa ra một chi màu trắng được quản, màu trắng sữa thuốc mỡ đều dặn đồ trên, nàng đại khái chê ngứa, rụt rụt, bị hắn đè lại mắt cá chân không thể động, hừ hừ hai tiếng, hay không tỉnh.

Hắn khép lại trần nhà mở ra đèn hướng dẫn, phòng trong nhất thời một mảnh sáng trong, nàng đã hoàn toàn vùi đầu vào thảm lông trong, đem trên chân cô tấm thảm vén đến trên eo, tách đôi chân thon dài của cô. . . . .

Thân dưới đột nhiên truyền tới một trận mát lạnh, mang chút đau đớn mát lạnh, cô thốt nhiên tỉnh táo ngồi xuống, “Anh làm cái gì!?” Gặp trên ngón tay hắn bạc hà xanh cao tình huống vật, chính hướng cô nơi đó. . . . . Cô mặt “Đằng” lại đỏ, khép lại đùi về sau rụt, “Anh làm gì?”

“Tốt điểm không? Còn đau sao?” Hắn cùng cô chuyển chuyện.

Mát lạnh đau đớn cảm qua, quả nhiên thoái mái rất nhiều, nguyên lai thuốc mỡ là như vậy dùng . . . . . Hung hăng trừng mắt nhìn hắn, trong nhà tùy thời đều chuẩn bị này loại thứ?? Ma dâm?! Bại hoại!

Hắn chẳng hề biết nàng tại nghĩ cái gì, biết cũng sẽ không giải thích, này chỉ là trị liệu ngoại thương một loại dược, hơn nữa hắn trước giờ không dễn đi qua khác nǚ nhân về nhà.

Mắt nhìn của hắn ngón tay lại muồn hướng dưới thân nàng đưa, nàng lúng túng ngăn lại, “Tự tôi làm.” “em?” Hắn cười được bốn cợt, “em không biết ngượng sao?”

Sắc mặt từ hồng chuyển bạch, lại từ bạch chuyển thanh, cô quơ lấy trong tay gói đầu liền đập, “Lăn!”

Cuối cùng hay do hắn cống hiến sức lực, cô đỏ mặt núp ở tấm thảm trong, tiếp tục dà điểu một chi. Vuốt vuốt, dục vọng liền không chế không nổi, hắn đem trọn tấm thảm đều vén đi, từ cô thon dài cổ bắt đầu hôn, bàn tay to cũng không quy củ du tẩu, cô đẩy hắn “Chao ôi” mẩy tiếng, không có kết quả, nhỏ giọng gọi, “s. . . . . Seven.” Hắn khởi động thân thể nhìn cô.

Cô lệch đầu, tóc đen mềm mại mà hồn độn phô tán, hai mắt là có chút khẩn trương thận thùng hơi hơi mị, mắt trong mê mê mang mang, nhẹ nhàng cắn khóe miệng một chút, lại cắn một chút. . . . . “Tôi, tôi rất mệt mỏi.” Đọc nhán rõ từng chữ rất nhẹ, mềm mại mềm dẻo mềm dẻo.

Hắn chỉ cảm thấy toàn thân máu từng đợt hướng đầu dâng lên cô thực sự học được nhanh học được ngoan, biết làm nũng cầu xin tha thứ, nhưng làm cái gì dùng như vậy phương thức? Như vậy ánh mắt nhìn hắn, như vậy giọng nói vén hắn, như vậy ngọc thể ngang dọc tại dưới thân hắn, tuyết trắng da thịt do sâu tử tơ lụa khăn trải giường sần, tú khí vai, tinh xảo xương quai xanh, non uông uông mềm mại mềm mại, nước nhuận cân xứng chân dài, cô chẳng lẽ không biết, chính mình hiện tại này hình dạng, hoàn toàn nhất câu người. . . . .

“Ngoan,” Hắn sờ mặt của nàng, cúi đầu hôn cô, “Một chút liền tốt.”

Cái gì? Cái gì! Kêu sợ hãi chưa xuất khẩu, hắn đã chạm vào. . . . . cô khí được vẫn muồn nhảy dựng lên oa oa cắn người! Lại không tin nam nhân này ! Rốt cuộc không tin !!

Nước nhuận chân dài quần ở trên eo hắn, tuyết trắng tiểu thân thể cho hắn đính đến run lên , nhắm mắt nghiêng mặt, âm mũi phát ra mềm nhũn “Ừ ừ ừ” giọng nói, hắn tại trên thân nàng điên cuồng rong ruổi, như bị dưới độc trong cổ, trí mệnh khoái cảm, dừng lại không được.

Đầu giường điện thoại đệ ba thứ vang lên, hắn cuối cùng một lần thâm nhập cho nàng phát ra ngắn ngủi kiều khiếu tiếng, ngửa ra sau cổ bùa nửa khắc, chân dài chậm rãi từ trên người hắn trượt xuống, hắn thở hổn hển cầm lấy điện thoại, “Tốt nhất là trời sắp xuống sự!”

“Tiên sinh,” James quản gia giọng nói rất bình tĩnh, “Kobe tiên sinh đã đợi ngài một buổi sáng.”

“Tôi ước hắn tám giờ.”

“Hiện tại là buổi sáng mười giờ rưỡi, tiên sinh.”

Seven để điện thoại xuống nhìn thời gian, quả nhiên là mười giờ rưỡi, rèm cửa sổ che quang cực tốt, lại cho người đêm tối ảo giác, hương vị của nàng cực tốt, lại cho người không muốn mẩy lần ảo giác.

Đỡ qua cửa nàng mặt hôn nồng, nàng nhất định đã hồn đờ, mềm mềm thuận thuận còn ứng hắn, hại hắn cơ hồ không giường được, cho người không thả ra tay tiểu thư.

Một giờ sau trở lại phòng ngủ, hắn vạch màn mở ra cửa sổ, cho gió dẫn đi phòng trong mùi, cô ghé vào giường trên nặng trĩu ngủ, mười mẩy lúc nhỏ gây sức ép, mệt chết cô, kỳ lạ hắn cũng sảng khoái tinh thần, vô cùng thoả mãn bộ dáng.

Ngồi tại bên cạnh cô, vuốt ve cô lộ ra tại ngoại mượt mà vai thơm, theo lưng chậm rãi trượt xuống, chậm rãi đẩy ra thảm lông, thẳng đến lộ ra ra tròn vểnh tròn vểnh mông nhỏ, không nặng không nhẹ xoa nắn một chút, cô run lên, tuyết công đều phán hồng.

Hắn biết cô tỉnh, chụp lên của nàng thân thể, tại bên tai nàng đường: “Tôi có việc đi mẩy ngày, em ngoan ngoãn, không cần chạy loạn, biết sao?”

Cô không nói chuyện, đem đầu đứng hướng bên kia, hắn liền đi tới bên kia, hôn môi của cô, một chút một chút, “Ngoan không ngoan? Ủ?”

Tinh bột quyền gắt gao nắm lại tói, tầng tầng lớp lớp nện ở mềm mại nệm trên, “Mau cút!!”

Trong mơ hồ tựa hồ không ngủ bao lâu, lại nghe gấp mở cửa giọng nói, cô đụng đến trong tay một cái gói đập tới, chuẩn tính rất tốt, cửa lập tức truyền tới “Lách cách” Tiếng cùng với của nữ nhân thét chói tai. Nàng nhanh chóng nắm lên thảm lông ngồi xuống, “Ai?”

Là cái tuổi trẻ nữ hài tử, Đông Phương khuôn mặt, xuyên áo lam vẩy trắng người hầu chế phục, đẩy một chiếc toa ăn, toa ăn trên sữa bò cốc bị đánh nghiêng, trắng sữa chiếu vào thảm trải sàn trên.

“Tiểu thư, ngài cõm trưa.” Cô gái đại khái bị dọa đến, giọng nói còn có chút khiếp ý.

Cô có chút ngại ngùng, “Cám ơn, để ở vậy thì có thể.”

“Nhưng, tiên sinh nói nhất định muôn chính mắt nhìn ngài ăn xong.”

cô nhăn lại mi, “Hắn đâu?”

Cô gái bữa một chút mới phản ứng kịp, “Tiên sinh ra cửa.”

“Đặt ở nơi nào, ta sẽ ăn, cảm ơn.”

“Nhưng, tiên sinh nói nhất định muôn chính mắt nhìn ngài ăn xong.” Cô gái lại lặp lại một lần.

Cô có chút bất đắc dĩ nhẹ nâng trán góc, sau đó phát hiện một vấn đề, cô không có y phục mặc! Nguyên lai ấy bộ quần áo rơi rụng bên cạnh cửa, hơn nữa bị hắn xé hư hỏng.

“Tôi. . . . . Tôi. . . . .” cô cảm thấy khó mà mở miệng, lại ở trong lòng đem nam nhân oán thầm một lần.

“Tiểu thư, tiên sinh phân phó làm ngài chuẩn bị y phục.” Cửa lại xuất hiện một bé gái, tay tần tụng y phục để ở mép giường nàng, tiếp theo hai người tạm thời lui ra đi, cô mò tới đây nhìn, thuần bông vải màu trắng quần lót, màu trắng sữa sợi tơ áo ngủ, đều là đơn giản kiểu dáng tinh xảo làm công, thước tắc không lớn không nhỏ phù hợp, trong lòng nàng thăng ra điểm điểm cầu điểm điểm thận tiểu híng thú, vừa mới mặc tốt, cửa đúng lúc truyền tới tiếng đập cửa, tại cô gái “Giám sát” Dưới cõm nước xong, cô khóa lại tay cầm cái cửa chính mình để qua giường trên, trời sắp xuống cũng cho dù, nàng muốn ngủ giắc!

May mắn không người lại tới phiền nàng, đầy đủ thực thực ngủ đến ngày hôm sau buổi chiều, tắm rửa xong cuồng ăn một bữa, nàng mới cảm thấy chính mình lại sống lại, hỏi Lily, chính là ấy ngày cho cô đưa cơm trưa Đông Phương cô gái, “Tôi nghĩ đổi bộ quần áo.”

Rất nhanh liền đưa tới, một bộ thiển hoàng quần lót, thiển hoàng áo ngủ, nàng nhíu mày, “Có hay không khác, quần bò tuất cái gì?”

Lily rất nghiêm túc hồi đáp, “Tiên sinh nói ngài không ra cửa, mặc đồ ngủ liền có thể.”

Tên khốn nạn! Cho rằng như vậy liền có thể vây khốn cô? Ngây thơ!

Bất quá cô chẳng hề gấp gáp đi. Nâng ly coffee chậm rì rì nơi nơi chuyển, căn nhà rất lớn, tốt thứ cũng không ít, chính đối cửa chính đầu bậc thang, một bức hai người cao to lớn tranh sơn dầu, họa lên nam nhân anh tuấn cao lớn, bờ môi câu như có như không cười, xem ra cho người không rét mà run, cũng có nữ nhân xứng là thần bí khêu gợi, con mắt sắc là biển sâu vây lam, lạnh lùng ngạo mạn, cũng rất mỹ lệ.

Lắc lư ly coffee tay đột nhiên một chút, cô ngửa đầu nhìn bức họa trên nam nhân, cười.

“Tiểu thư?” Lily chạy lên thang lầu, đem tay trong điện thoại di động đưa cho cô, “Tiên sinh điện thoại.”

cô tâm tình rất tốt, thuận tay liền nhận lấy, bên tai lập tức truyền tới nam nhân giọng nói, thấp thấp trầm trầm, cách ống nghe cũng rất dễ nghe, “Lại làm cái gì?”

cô cười cắn từng miếng cà phê, không nói chuyện.

“Tôi ba ngày sau trở về, em ngoan một chút, chờ tôi về nhà.”

cô hay cười, không nói chuyện.

“Như thế nào? Còn giận tôi?” Nam nhân tại ấy đầu cười một tiếng, “Sau em cũng không rất thoái mái, quấn quít cuốn lấy tôi . . .”

Lily tiếng thét chói tai trong, điện thoại di động trước là đập trên tranh sơn dầu, sau đó hung hăng bị bắn ngược ra đi, tầng tầng lớp lớp nện ở đại sảnh sàn nhà trên, phá thành mảnh nhỏ.

Ba ngày sau, Seven trở lại Roma, đứng tại Simon sơn trang cửa chính ngoại, nhìn thấy bên trong không không dâng dâng, cái gì đều không có.

James quản gia thẳng tắp thân thể đứng ở một bên, “Tiên sinh, sáng sớm hôm nay lên chính là như vậy, ban đêm không có người phát hiện dị thường, hẳn là tối hôm qua ăn uống trong bị hạ dược, tất cả có thể dời đi thứ tất cả không có, bao quát dưới đất hầm rượu ngài ba ngàn bảy trăm sáu mươi bốn bình giấu rượu, nam thư phòng trong ngài cất chứa bốn trăm hai mươi mốt chi đồ cổ biếu, tủ sắt. . .”

“Seven? Xin hỏi người là Seven sao?” Phía sau truyền tới nữ nhân tần lực kìm né ra mềm mại giọng nói, Seven chậm rãi quay đầu lại, nhìn thấy cái to mập trung niên nữ nhân, tươi đẹp màu hồng váy liền áo, cầm cổ tay trên ánh vàng rực rỡ vật phẩm trang sức, “Thực là Anh!” Nữ nhân bóng loáng đầy mặt mặt trên sáng rỡ càng rạng, rõ ràng nuốt nuốt nước miếng, “Thực chỉ cần thất khôi sao? Thực có thể làm thất sao?”

Ngay sau đó cửa lại xuất hiện cái cao gầy nữ nhân, một thân màu đen bộ đồ, chừng ba mươi tuổi, đầy đầy kính đen, có chút câu nệ hỏi: “Là Seven sao?”

Lầu hai thư phòng, bởi vì gia cụ đều là lâm thời chuẩn bị, to như vậy gian phòng có vẻ có chút trống trải, Seven trầm mặc đứng ở trước cửa sổ, nhìn ngoài cửa không ngừng có nữ nhân tìm tới, sau đó bị người đuổi đi, có chút sống chết không chịu đi, thẳng đến nhìn thấy súng.

Tóc vàng nam nhân ở bên cạnh nén cười nói: “Thực muốn toàn bộ cắt bỏ sao? Hình ảnh làm được còn không tệ, thấy ra Chris tiểu thư phí không ít tâm tư, nếu không ngài giữ lại một cái, về sau cùng Chris tiểu thư đưa ra tới nhìn xem, cũng là thú vị.”

Một nhớ băng lãnh mâu quang quét tới, tóc vàng nam nhân nhún vai, “Được thôi, ta này liền lược bỏ.” Chris tiểu thư trong tay nhất định còn có chuẩn bị phần, Wells nghĩ, cuối cùng lại nhìn mắt hình ảnh, chủ ý này thực là đủ tuyệt đối! Một đóng mở xong hình ảnh, dùng là tranh sơn dầu trong Seven mặt, còn lại?

Không che đậy toàn thân thể không biết từ đâu tìm, thân hình cùng Seven cực kỳ tương tự, còn tốt mầu chốt bộ vị đánh Mosaic, hình ảnh trái phía trên dễ thấy quảng cáo ngữ: Một đêm thất thứ! Chỉ cần thất đồng! Ai đến cũng không cự tuyệt! Vật đẹp giá rẻ! Góc phải phía dưới là danh tự cùng địa chỉ, mà chính là như vậy một tấm hình, tối hôm qua cùng một thời gian bị treo lên mây nhà toàn cầu trữ danh Ngưu Lang trang web. . . . .

“Wells. ”Seven rốt cục mở miệng.

“Tiên sinh. ”

“Một tháng về sau, nói cho tôi biết em ở đâu. ”

“Là, tiên sinh. ”

5. Chương 4 Vienna ? Hoàng Hậu

Một tháng sau, âm nhạc chi đô, Vienna.

Vienna rừng rậm xanh um tươi tốt vây quanh dưới, sông Danube xuyên thành mà đi qua, như là cho này tọa cổ lão tao nhã thành thị, cài lên một điều Lam Ti|Tơ Xanh dǎn.

Dưới bóng rừng sạch sẽ đá cuội ngã tư đường, thoảng qua ưu mỹ diệu waltz diệu Valse, ven đường Gothic phong cách kiến trúc, là nhà xinh đẹp cầm hành, Phong Linh bị đẩy ra cửa động động, phát ra “Đinh đinh đinh đinh” Thanh thúy tiếng vang, ông chủ ngẩng đầu đi nhìn, là cái tuổi trẻ Đông Phương cô gái, trắng t tuất ngoại bó sát người màu đen Tiểu Mã giáp, khâm trước đìng đóa Scotland nơ con bướm, mang một đính màu xám nhạt tròn nón, rất có mấy phần âm nhạc người hương vị.

Ông chủ cho rằng là âm nhạc học viện học sinh tới chọn nhạc cụ, mỉm cười tiến lên chiêu hô, “Tiểu thư, xin hỏi nghĩ mua cái gì?” Cô gái khe khẽ mỉm cười, “Tùy nhìn xem. ”

Ông chủ rõ ràng tránh ra, cũng cho nhân viên cửa hàng cho nàng đưa ly coffee, điểm lý chính có cô bé nhỏ tại chọn lựa dàn violin, bên cạnh một đôi thành niên nam nữ hẳn là của nàng phụ mẫu, nữ nhân trước mắt từ ái nhìn chính mình nữ nhi, nam nhân làm theo nửa ngồi tại tiểu nữ hài bên cạnh, một phen đem đổi dàn violin kéo, tại giúp nàng thử âm.

Nam nhân ngón tay rất xinh đẹp, sạch sẽ thon dài, dây đàn trên biến hóa điều khiển, các loại cao thấp bất đồng tiếng nhạc liền chảy xuôi ra. Rất tiểu thời điểm, Chris tổng cho rằng nhạc cụ là ma thuật hộp, mà ấy chút diễn tấu giả, đều là ma thuật sư.

Rốt cục chọn tốt một thanh cầm, tiểu nữ hài hưng phấn tiếp đi qua, nói cảm ơn thúc thúc, hài tử mẫu thân cũng tiến lên nói cảm ơn, nguyên lai chỉ là người lạ. Chris không khỏi nhìn nam nhân một mắt, xanh thẳm mắt, như là Vienna bầu trời trong xanh.

Nam nhân tầm mắt cùng một thời gian đổi trên nàng, Chris lễ phép vây cười cười, nam nhân cũng cười cười, ấm áp tươi cười.

Điều đi tầm mắt tiếp tục nhìn cầm, rất nhanh, một phen trưng bày tại trong suốt quỹ trong dàn violin hấp dẫn của nàng chú ý, tông hoàng sắc sơn diện, làm công rất tinh xảo, Chris hỏi ông chủ, “Vì sao khóa lên?”

“Nga! Này thị phi bán phẩm!” Ông chủ ngữ khí có chút đặc ý dương dương, Chris quay đầu, hơi nhíu mi mắt.

“Này là Antonio? Stella Diva trong tác phẩm,” Không biết khi nào, cái ấy có xanh thẳm mắt nam nhân đi tới bên cạnh nàng, chỉ cầm thân nói, “Ngươi nhìn, nơi này có của hắn kí tên, là dòng họ Latin biến hóa thế, hắn là ba trăm năm trước nhất vĩ đại nhạc cụ dây chế tác đại sư, hoặc giả nói hiện tại vẫn là, hắn cuộc đời chế tạo vượt qua một cõi ngàn nhạc cụ, hiện có thể ước chừng có sáu trăm năm mươi đem, rất trân quý. ”

Ông chủ cũng ở bên cạnh tiếp lời, “Tiểu thư nghĩ mua đàn violin sao? Điểm trong có rất nhiều không tè cầm, ngươi có thể thử xem.”

Chris cười lắc lắc đầu, “Ta sẽ không.” Ông chủ kinh ngạc, lại nghe nàng chậm rãi nói, “Ta tại vì phòng khách chọn một cái trang sức phẩm.”

Đại khái là không tán đồng này loại hèn hạ âm nhạc hành vi, ông chủ thổi râu mép tránh ra, nam nhân lại cười nói: “Ngươi thực sự không thích hợp đàn violin, của ngươi ngón tay,” Bữa nữa khắc, nhìn của nàng tay, “Nhất thích hợp thụ cầm.”

Cô gái một mình đứng ở cạnh cầu, xoay người lại nhìn tiên xanh sắc nước sông, gió thổi dây, vén đi của nàng thiển bụi mǔ quả dưa tử, duỗi tay không mờ ảo, quay đầu, đã rơi vào một nam nhân tay trong.

“Thực đúng lúc.” Nam nhân mỉm cười, đem mǔ đưa cho nàng, nàng nói tiếng cảm ơn.

“Tại nhìn cái gì?” Nam nhân hữu ý vô ý, tựa tại bên cạnh nàng kiều lan can.

Cô gái cúi đầu, “Không phải lam sắc sông Danube.”

Nam nhân cười, cũng cúi đầu nhìn nước sông, “Johann? Làm Strauss sáng tác [lam sắc sông Danube điệu Valse], là bởi vì đọc một bài thơ, ‘Ngươi đa sầu đa cảm, ngươi tuổi trẻ, mỹ lệ, dịu ngoan hảo tâm tràng, giống như quặng mỏ trong kim tử lấp lánh sáng lên, chân tinh liền tại ấy nhi thức tỉnh, tại sông Danube cạnh, mỹ lệ lam sắc sông Danube cạnh. Thơm ngọt hoa tươi nôn hương, an úi trong lòng ta bóng râm cùng bị thương, khô cằn lùm cây trong Hoa nhi vẫn mở thả, Dạ Oanh giọng hát chuyền, tại sông Danube cạnh, mỹ lệ lam sắc sông Danube cạnh.’”

Nam nhân dễ nghe giọng nói ngâm tụng ưu mỹ lâng mạn từ ngữ, cô gái cúi đầu, vẫn không có nói chuyện, gió phất động nàng tóc mai vài phát, dán trăng mịn khuôn mặt, hơi hơi động.

“Ta kêu Dani ngươi, rất hân hạnh được biết ngươi.”

Cô gái cười, “Ta cũng rất cao hứng.” Xoay người rời khỏi, không lưu lại danh tự.

Màn đêm buông xuống, Vienna lão thành đi vòng đại đạo trên, một tọa cao lớn Roma thức kiến trúc đèn đuốc sáng trưng, đây chính là nổi tiếng Vienna quốc gia lớn rạp hát, ở chỗ này, đêm nay tương thương diễn một trận tên là “Hoàng hậu” âm nhạc hội. Rạp hát bên trong nguy nga lộng lẫy, đại sảnh vách tường treo lơ lửng rất nhiều tranh sơn dầu, hành lang trên đứng có âm nhạc nhà tượng nặn, Haydon, Schubert, làm Strauss phụ tử. . . .

Một lâu phòng nghỉ đang tổ chức loại nhỏ tiệc rượu, tân khách không nhiều, giữa lấn nhau phần lớn quen thuộc, hàn huyên tán gẫu, từng người tùy ý, một nam nhân xuất hiện lại cho trường hợp nháy mắt tĩnh yên tĩnh. Hắn xuyên màu đen gió mạnh quần áo, mang màu đen lớn kính râm, cùng này cái đuôi én váy dài trường hợp cực kỳ không đáp, mọi người không hẹn mà cùng trầm mặc lại không làm này nguyên nhân.

“Seven? Thế nhưng là ngươi? Ngươi còn nhớ được Vienna!” Một tên cao bộ dáng trung niên phụ nữ đi lên trước, phụ nữ một tập xanh thăm dài lẽ phục, thần thái cử chỉ thập phân tao nhã.

“Daisy dì, ngài đêm nay phi thường xinh đẹp.” Seven tháo xuống kính râm, hôn hít phụ nữ tai.

“Nga! Ngươi còn nhớ được của ngươi Daisy dì? Gặp không đến ngươi mẫu thân, hiện tại ngay cả ngươi cũng gặp không đến !”

“Mẫu thân nhất gần mê trên Phật học, hiện tại khả năng tại Ấn Độ, không giấu ngài nói, ta cũng rất lâu không gặp nàng.”

“Nga! Các ngươi này mẫu tử!”

“Thẩm thẩm, xin hỏi này vị là?” Ngọt ngào nữ âm chen vào, Daisy phía sau một cái xuyên [phản/rất, tiếng miền nam] quần màu lục tử cô gái, mặt tròn tròn, rất dễ thương.

“Nga! Seven, này là Anne, ngươi đương đệ đệ nhà hài tử, năm nay vừa mới đầy giao tiếp xã hội tuổi. Anne, đây chính là ta thường cùng ngươi nhắc tới Seven?Buonaparte.”

Cô gái nhắc tới làn váy được một cái tiêu chuẩn thực nữ lễ nghi, “Rất cao hứng nhìn thấy ngài, Buonaparte tiên sinh.”

“Ngươi tốt, Anne tiểu thư.”

Cô gái mắt rất đỏ, ước chừng là có chút hưng phấn, mắt sáng long lanh nhìn Seven, “Buonaparte tiên sinh, xin hỏi ta có cái vinh hạnh này mời ngài tham gia đêm mai vũ hội sao?”

“Anne!” Daisy trách mắng, “Này không phải thực nữ nên làm sự tình.”

Cô gái phiết một bùi môi, không lại nói chuyện, Daisy đường: “Seven, đêm mai đi dì nhà làm khách.” Cô gái mắt lại phát sáng lên.

“Thực xin lỗi Daisy dì, ta khả năng đi không được.”

“Như thế nào? Ngươi ước hẹn?”

“Ta tới Vienna là vì tìm của ta bạn gái.”

Hai nữ nhân đều sững sờ một chút, Daisy trước phản ứng kịp, nói: “Vừa lúc dẫn nàng cùng nhau tới, ta cũng gặp một lần.” Trong lòng dị thường kinh ngạc, nàng biết Seven bên cạnh nữ nhân không ít, nhưng chưa bao giờ có “Bạn gái”.

“Nàng,” Seven đột nhiên cười một chút, mắt trong chợt lóe mà mắt dịu dàng, mê người cực, “Nàng tính cách không tốt, hơn nữa rất thẹn thùng.”

Âm nhạc hội đúng tại lúc này muôn mở màn, đúng lúc ngừng Daisy vô số nghi vấn, phòng nghỉ khách nhân nhóm đều bắt đầu hướng âm nhạc phòng đi, Seven rời xuống ở phía sau mấy bước chân, rất nhanh bị người kéo dừng tay cánh tay, là cái thân xuyên màu ngân bạch lấp ló phục dạ hội cao gầy nữ tử, cực kỳ mỹ lệ, nữ tử mỉm cười, tại bên lỗ tai hắn dịu dàng nhẹ ngữ, “Ta cũng cho rằng ngươi quên Vienna.”

Seven hơi câu khóc môi cười, không nói chuyện.

“Đêm nay đi ta ấy? Tháng trước ta vừa mới được bình hảo tửu.”

“Thực xin lỗi, ta ước hẹn.”

Nữ nhân biểu tình hơi hoi kinh ngạc, còn có chút thấp thỏm sợ hãi, lại nghe hắn nói: “Ta sẽ cho James tại của ngươi tài khoản trên. . . .”

“Ta không thiếu tiền.” Nữ nhân cắt ngang của hắn nói, cúi đầu, không thể che hết vắng vẻ buồn.

Seven tại nàng gò má rơi xuống một cái lỗ phép tính hôn, “Chúc ngươi đêm nay diễn xuất thành công.”

“Cám ơn.” Nữ nhân miễn cưỡng cười một chút, buông ra kéo của hắn cánh tay, đi hướng âm nhạc phòng bên kia. Đêm nay cũng không có của nàng diễn xuất, hắn không biết, liền giống như của hắn chưa hề để ý, dù cho nàng là như vậy yêu hắn.

Thế giới các nơi nổi tiếng âm nhạc người về “Hoàng hậu” Ngày một chủ đề biểu diễn, dùng âm nhạc hội cao triều thay nhau nổi lên, đặc sắc dị thường, hậu trường lại phát sinh một chuyện lớn – một phen đàn violin bị trộm! Ngày không phải một phen bình thường đàn violin, mà là đại sứ Antonio? Stella Diva trong tác phẩm trong nhất sang quý một phen, cũng là ca kịch viện diễn giấu, nhưng liền tại một phút trước, nó tại quản lý viên mí mắt phía dưới không gặp!

Tất cả công tác cùng diễn chức nhân viên bị yêu cầu đi đại sảnh, một cái Đông Phương khuôn mặt cô gái lại đợi tại sân khấu bên không động, “Ngươi vì sao không đi?” Có bảo vệ trị an hỏi nàng.

“Nàng lập tức liền muôn lên sân khấu!” Đạo diễn ở bên cạnh gọi, “Sẽ không là nàng, nàng vừa rồi vẫn ở chỗ này đợi lên sân khấu!”

Theo mãnh liệt mà trầm ồn nhịp trống tiếng vang lên, tất cả âm nhạc phòng ánh đèn đột nhiên tối xuống, sau đó mọi người nghe đến một câu giọng nữ thấp mà thuần thanh xuống, “Lóe ra ánh đèn, sân khấu hoàng hậu liền muôn đăng trận.”

Âm nhạc dậy! Ánh đèn dậy! Hoàng hậu một tập màu đen tu thân Tiếu Tây trang điểm, thấp thấp áo ngực, thiển ngân lam sắc cravat, ngẩng cao đầu, tay nắm ngắn mạch giá, vương giả khí thế vây đi lên sân khấu, đọc nhán rõ từng chữ vang vang: “Mê biến thành tiếng vang, nhìn nàng rốt cuộc có cái gì lực lượng.”

Chuyển về phía người xem, “she says that e on, đi theo cửa ta màu vàng gậy chống.” Thấy cái gì người, mắt trong tinh quang vây chợt lóe, đột nhiên nhéch môi cười xấu xa, mạch giá trên gỡ xuống Microphone, đem ngắn mạch giá gậy chống giống nhau trụ ở trên mặt đất.

“Nhảy lên sàn nhà, thiêu đốt tất cả ngượng ngùng sầu nã. ” Bỗng nhiên linh hoạt dời bước, kéo mạch đặt tại lên trên trượt.

“Hoàng hậu bỗng nhiên mở miệng, nói nàng cũng có một giấc mộng nghĩ. ” Đá lông nheo, mũi chân nhẹ điểm sân khấu.

“Mộng là tồn tại trong lòng lưu động sông Hằng nước, nghĩ, là cùng tươi mát không khí hôn hít lại vô ý ngữđược hoa dại thơm. ” Nắm mạch giá, từ sân khấu bên phải đi hướng bên trái, tư thái miêu vây cao quý tao nhã.

Nhạc dạo, một lần nữa đem Microphone chất lên mạch giá, cười xấu xa, âm mũi nhẹ nhàng “Ừ hử”, mềm mại khiêu khích chuyển âm, dài tiếp theo nam nhân áo đen, híp mắt lôi kéo áo choàng. Nhìn nàng mắt liếc thấy dài dưới, nhẫn phong quét đến hắn, mang chút khinh thường; Nhìn nàng đôi tay chơi mạch giá, đẹp trai tiêu sao tự mãn dạng, nhìn nàng nhíu mày cười xấu xa, túm túm nhéch môi, rõ ràng rành khiêu khích.

“Biển khơi Hòa Dương quang, tình yêu cùng thở như rồng, tất cả sẽ cho ngươi, cảm thấy bôn phóng, cuồng phong hoặc trời trong, tự do bay lượn, là tại này ban đêm sau đó, ta quyết định muốn đi địa phương.” Hơi hoi nhấp mắt đôi mạch giá, dáng người dịu dàng động, như là cùng Microphone triền miên hôn hít.

Nhạc dạo, trụ mạch đặt tại, đôi tay đè lên nhau vào trên, đột nhiên quyến rũ xoay hông, vẻ mặt cũng đính đính vô tội, dài dưới hắc y nam nhân đôi mắt nháy mắt mị được càng tàn nhẫn, quanh thân phát ra nguy hiểm hơi thở, phảng phát thú, tùy thời muôn đếm con mồi gục.

“she says that e on, cho ta dẫn ngươi thực hiện mộng tưởng, go crazy e on, nói cho ta ngươi muốn đi địa phương.” Cuối cùng một câu rồi lại xướng ra bá khí, vung tay, túm túm kéo mạch dưới kệ dài.

Người xem cả vỗ tay đều quên, chưa từng gặp đi qua như vậy đặc biệt hoàng hậu, sân khấu hoàng hậu.

“Nga!Chris! Thực là quá tuyệt vời!” Vừa mới dưới dài túc lọt vào rắn chắc hùng ôm, Chris lại gấp gáp giãy dụa, “Ta có sự, hiện tại liền muốn đi!”

“Cái gì? Người không tham gia khánh công yến ? Rất nhiều người nghĩ nhờ ta nhận thức ngươi đâu!”

“Không được, việc gấp!” Để xuống Microphone, y phục cũng không kịp đổi, chạy giống nhau chạy.

Chọn điều hẻo lánh hành lang, mắt thấy liền muốn ra cửa, đột nhiên một dòng ngang ngược lực đạo cuốn nàng vào góc khuất, trong lòng nàng bỗng trầm xuống, nam nhân hơi thở là quen thuộc cường hàn, “Thả hoàn hỏa nghĩ chạy?”

Đôi tay cho hắn kìm ở, người bị xếp lại vào vách tường, chỉ nghe thấy “Xuy xuy” Vật liệu may mặc cấp tốc xé rách giọng nói, tại này hồn ám yên lặng hành lang hết sức chói tai, sau đó không hề điềm báo trước, hạ thể bị hung hăng xuyên vào, đau!

“Tên khốn nạn!” Nàng rống, chỉ một câu liền bị hắn nuốt hết, cuộn trào mãnh liệt nóng bỏng hôn, tai trong miệng nàng đấu đá lung tung, lợi đều bị quấy đến mơ hồ làm đau. Mà nàng lại là hoàn hoàn toàn kêu hắn bắt ở trong ngực, nửa phần phản kháng không được.

Hắn moi lên hai chân của nàng hoàn trên chính eo, nàng lập tức mắt trọng tâm, cũng chỉ có thể gắt gao ôm của hắn cổ, hắn đem nàng để ở trên vách tường, lấy như vậy thân mật tư thái, làm như vậy thân mật sự tình, lại tại như vậy hỏng bét hoàn cảnh dưới, dùng như vậy thô lỗ phương thức.

Hắn rốt cục buông tha của nàng môi, cắn đứt của nàng cravat, gặm hôn nàng thon dài cổ, nàng lại rống hán thằng khốn nạn, hắn cười, dán tại bên tai nàng thở phì phò thấp giọng nói: “Bảo bối, đừng trách ta không nhắc nhở ngươi, nơi này là công cộng trường hợp.” Ngậm chặt nàng tú khí vành tai, đầu lưỡi đùa nghịch.

Đệ hai câu liền sinh sinh kìm né tại cổ họng, nàng không dám kêu, hô đau rên rỉ đều không dám, hai mắt cảnh giác bốn phía nhìn quanh, âm nhạc hội lập tức liền muôn kết thúc, này cái hành lang tuy rằng hẻo lánh, nhưng chưa hẳn sẽ không có người đi. . . . . Nàng không chuyên tâm, hắn liền cố ý tầng tầng lớp lớp một đính, đau nàng hút không khí, đánh hắn, tại bên lỗ tai hắn đè thấp giọng nói kêu hắn thằng khốn nạn, mềm mại một chút uy hiếp sức không có, chỉ là như tản tỉnh. Hắn thế là râu rí cười nhẹ, tìm mõm mép của nàng, nàng đánh hắn chụp hắn, một bên lại thừa nhận hắn hôn.

Lúc này âm nhạc hội đã tan cuộc, không phải không người đi này đường hành lang, chỉ là hành lang hai đầu nghiêm mật dày vòng vây kính râm hắc y nam, cho tất cả người chún bước. Nàng chẳng hề biết, khẩn trương được thân thể đều tại run nhẹ nhẹ, mắng hắn thúc giục hắn lại cầu hắn, trên trán dày dày toàn là mồ hôi, hắn hôn của nàng mồ hôi, như trước làm theo ý mình, cho đến cuối cùng. . . . Từ trên người hắn trượt xuống, dựng ở mặt đất, lại phát hiện đùi mềm mại cắn bản đứng không vững, muôn bấu víu thân thể hắn mới có thể miễn cưỡng đứng thẳng, hắn không đỡ nàng, nàng cũng chỉ có thể đỡ hắn, hắn tại bên tai nàng thở hơi, cười, “Không phải rất có thể chạy sao? Như thế nào không chạy?”

“Tên khốn nạn!!” Nàng không quan tâm rống, cơ hồ muốn nhảy dựng lên, như chỉ tức giận tiểu sư tử, hắn cũng không kiêng nể gì cất tiếng cười to, áo gió bao chặt nàng? Không che đầy xích? thân thể, gắt gao ôm vào lòng trong, tại nàng đỏ bừng khuôn mặt nhỏ nhắn trên hung hăng hôn một cái, ôm đi ra rạp hát.

Ngoài cửa một chiếc dài hơn Rolls-Royce Phantom, cho tài xế tùy khai ra đi, hắn để xuống tường gỗ cách âm, lòng trong nàng đột nhiên ló đầu, “Y phục của ta đâu?”

Hắn mồ của nàng môi, “Bảo bối, không thể xuyên.”

“Mất tại rạp hát? Cho người nhìn thấy như thế nào xử lý?”

“Không có chuyện gì bảo bối, sẽ có người xử lý.” Lớn chuồng dò vào áo gió trong, liền muôn sờ nàng trơn mềm da thịt.

Nàng vốn liền đỏ tươi mặt, giờ phút này kiều diễm diễm muôn nhỏ ra tới, “Thằng khốn nạn! Của ta nội y!” Cuối cùng hai chữ nói thật sự nhỏ giọng, xấu hổ đến nghiến răng nghiến lợi.

Hắn giật mình, ra hiệu tài xế dừng xe, thả nàng tại chỗ ngồi muôn ra đi, nàng lại gắt gao ôm của hắn eo, nắm lấy góc áo của hắn, nhíu tiểu lông mày nói: “Cho ta bộ y phục.” Áo gió bao bọc dưới, lòng trong nàng sợi nhỏ chưa.

Khó được gấp nàng ủi khuất lại có điểm cầu xin bộ dáng, hắn không đi vội vã, ngược lại ngồi xuống ôm nàng ở trong ngực, chớp mũi ăn chùa nàng Hương Hương tròn bóng mặt, “Cầu ta?”

Nàng đuôi lông mày xếp lại xếp lại, thập phân khó xử hình dạng, nửa ngày mới nhỏ như muỗi kêu ruồi vây “Ù” một tiếng, hắn nhưng còn phải tiến thêm thước, khuôn mặt nhỏ nhắn trên cắn một chút, “Như thế nào cầu?”

Đợi nửa ngày đều không có đáp lại, hắn đang tờ mờ nghĩ nhìn của nàng biểu tình, lòng trong người đột nhiên cá giống nhau trượt ra đi, ra sức đẩy ra hắn, “Lăn!”

Lại trở về lúc, gấp nàng cuộn tròn thân thể núp ở xe tọa góc khuất, màu đen thuộc da cùng tuyết trắng da thịt hình thành mãnh liệt so sánh, hắn mò đi qua nàng ôm vào trong ngực, nàng vẫn gắt gao cuộn tròn thân thể, cho hắn có chút không thể nào xuống tay, chỉ có thể thuận nàng trần truồng lưng, nhẹ nhàng chăm sóc, “Một tháng này đều đi đâu? Làm chút gì?”

Không có phản ứng.

“Nghe nói hiện tại Roma xóm nghèo đều có người mang đồ cổ biểu, bái người ban tặng.”

Hay không có phản ứng.

“Kỳ thật đêm đó chúng ta làm tám thứ. . . . . Người còn không trả tiền đâu!”

Nàng thân thể run rẩy.

Sau đó hắn chỉ là ôm nàng, nhẹ nhàng vuốt ve nàng cõng, rất lâu rất lâu đều không có nói chuyện. . . . Cuối cùng than thở, tựa hồ bao hàm vô nại sủng nịch dung túng đợi một chút đợi, rất nhiều hứng thú. Dán tại bên tai nàng, dùng rất thấp hoi có chút sa giọng nói, cực kỳ dịu dàng nói, “Ta nhớ ngươi.”

Trong lòng nàng không để ý rung động, nháy mắt liền mềm mại xuống dưới, trước kia tổng cảm thấy của hắn mắt như hải, thần bí thâm thúy . . . . Nguyên lai giọng nói cũng như, có biến khơi hùng hậu cùng bát ngát, bốn phương tám hướng chập rãnh nảy lên tới, kêu người mềm mại đầm chìm.

Khi nào hắn đã chui đầu tại trước ngực nàng, ngầm của nàng mềm mại ở trong miệng, như vậy sâu, như muôn nuốt vào. . . . Nàng hơi hơi khép con mắt, cánh tay leo trên lưng của hắn, ưm từ bờ môi tràn ra. . . .

Thân thể dần dần ngửa ra sau, nằm ở trên ghế dựa, hắn để lên của nàng thân, hôn của nàng vành tai, lăn qua lộn lại khẽ liếm, nói, “Nghĩ của ngươi thân thể.”

Nàng đột nhiên mở to mắt, mặt xoát một chút liền trắng, cơ hồ nghĩ đều chưa nghĩ, nâng tay liền ném hắn một bàn tay, “Ba” một tiếng giòn vang, mà hắn phảng phất cũng sững sốt, khởi động thân thể nhìn nàng, nhìn nàng hôn ám trong, thiêu được lửa đỏ con mắt. . . . Sau đó chậm rãi nói: “Ngươi tại khí cái gì?”

Toa hành khách trong không có mở đèn, rất ám, nhưng lẩn nhau khuôn mặt rời khỏi được như thế gần, nàng có thể nhìn thấy cạnh môi hắn như có như không cười, nhìn thấy hắn mặc lam sắc mắt trong, ấy vuốt hài hước cùng rõ ràng, hình như có thể xuyên thấu của nàng thân thể, thẳng nhìn vào trong lòng nàng, nhìn thấy trong lòng nàng ấy một chút điểm, chính mình đều không đồng ý nhìn thẳng vào Tiểu Ẩn bí mật. . . .

Đẩy ra hắn đi kéo cửa xe, động tác nhanh được cơ hồ không cần thời gian, lại bị hắn đồng loạt ôm chặt, “Diên ? Lái xe đâu!”

Dùng như thế lớn khí lực, quyết tâm muốn giây thoát hắn rời khỏi hắn, bị hắn ném vào xe tọa sau hung hăng để lên, bị xâm nhập, hoàn toàn động không được, thế là từng miếng cắn lên của hắn bờ vai, đem phẫn nộ đều rắc ở chỗ ấy, đầu ngón tay xẹt qua hắn lưng rộng lớn , tuy rằng không giữ lại móng tay, vẫn chèo ra mười đạo hồng ngân. Hắn kêu rên một tiếng, động tác càng lúc càng nhanh, nàng cảm thấy đau, răng trong liền càng gắng sức, hắn tại trong cơ thể nàng phóng thích, lúc nàng ở trong miệng ném đến ngai ngái. . . .

Hắn dồn dập thở phì phò, nhẹ nhàng lau đi nàng vết máu ở khói miệng, hôn chớp mũi của nàng, cười, “Như vậy hắn nữ nhân.” Nàng ném ra của hắn tay xoay người, hắn từ phía sau ôm chặt nàng, ôm thật chặt, điểm điểm hôn hít của nàng sau gáy, nhìn không thấy mặt nàng biểu tình, giọng nói nghe lên lại rất bình tĩnh, nàng nói: “Ngươi chọc đến ta.”

Hắn đáp lại một tiếng, phảng phất tư tưởng không tập trung, men theo nàng trơn bóng trơn mềm lưng, một đường hôn đi xuống, sau đó lại chậm rãi hôn trở về, hôn đến cạnh tai nàng lúc nói: “Giống như là ngươi trước trêu chọc ta đi?” Đỡ qua cửa nàng mặt, cắn từng miếng cầm nhỏ, liệt kê từng cái của nàng tội ác, “Tại Tokyo, là ngươi tìm tới ta; Tại Las Vegas, là ngươi tại khách sạn của ta tắm rửa dụ dỗ ta, tại Roma, là ngươi trộm của ta thứ sau đó thua cho ta; Vừa rồi, là ngươi tại trên sân khấu cố ý câu dẫn ta.” Lại cắn từng miếng, “Cho nên bảo bối, như thế nào là ta chọc ngươi đâu?”

Nàng không có biểu tình, hơi hơi dương đầu, lấy khói mắt nghiêng hắn, đi qua rất lâu, đột nhiên nhếch môi cười lạnh, “Nguyên lai là như vậy.”

“Là bảo bối.” Hắn phảng phất hoàn toàn đọc không hiểu của nàng biểu tình, tán thưởng vây hôn của nàng trán, chuyển đi qua của nàng thân thể ôm dậy nàng, cho nàng giạng chân ở trên chân hắn, chậm rãi, đẩy vào.

Nàng tức dậy lông mày hơi đang run, hai cánh tay gắng sức theo tại trên vai hắn, tầm mắt chặt chẽ khóa lại của hắn mắt, không biết có phải hay không của hắn ảo giác, lại nhìn thấy của nàng khói mắt đuôi mày, có mị thái một chút điểm tràn tới, một chút điểm mạn đi đến của hắn tâm phế.

Muốn của nàng lực đạo càng lúc càng lớn, của nàng thân thể cũng càng lúc càng mềm, như nước, uông uông hóa tại trên người hắn.

Suốt cả một đêm, huyễn ảnh chǎng có mục đích chạy tại Vienna phố lớn ngõ nhỏ, lúc sáng sớm, rốt cục ngừng tại thành tây một mảnh khu biệt thự.

Seven từ trong phòng tắm ra, nhìn thấy nàng đứng ở trên sân phơi, xích chân, chỉ mặc một bộ áo sơ mi trắng, cửa hắn áo sơ mi trắng. Từ sân phơi hướng ngoại, có thể nhìn thấy nơi không xa cuộn sóng nhấp nhô Vienna rừng rậm, Lâm Phong gợi lên nàng đi qua vào rộng rãi vạt áo, càng có vẻ áo lót bao bọc dưới thân thể, hết sức nhỏ suy nhược.

Hắn từ phía sau ôm lấy nàng, nàng cũng tự nhiên tiến sát trong lòng hắn, trên thân nàng có tắm gội sau ấm áp mùi thơm ngát, tại này nàng ráo sáng sớm, hết sức cho người mê luyến.

“Đi Buenos Aires lữ hành đi.” Nàng nói.

“Tốt.” Hắn đáp ứng, hôn gó má nàng, không hỏi vì sao.

Nàng ngẩng đầu lên, đầu lưỡi tại hắn khóc môi như có như không nhẹ nhàng một liếm, này khiêu khích cho hắn toàn thân đều tê dại, nhìn nàng xán lạn miệng cười, giống như không có nghe thấy nàng nói, người tổng nên biết, cái gì kêu câu dẫn.

6. Chương 5 Buenos Aires ? Trò Chơi

“Hai ly coffee.”

“Tiên sinh, của chúng ta rượu đỏ rất không tệ.”

Trong tọa mang ống nghe điện thoại chơi psp cô gái ngẩng đầu, “Có sừng trâu bọc sao?”

“Thực xin lỗi tiểu thư, này là đồ uống xe.”

Cô gái cúi đầu tiếp tục chơi.

“Tiên sinh, ngài không muốn thử xem sao?”

“Không cần.”

“Tiên sinh, xin hỏi còn cần ta làm ngài làm cái gì sao?”

“Ta bạn gái muốn một cái sừng trâu bọc.”

“. . . . . Tốt tiên sinh, ngài chờ.” Có khêu gợi màu da không thừa tiểu thư lắc mông rời khỏi, không bao lâu lại trở về, “Thực xin lỗi tiên sinh, chúng ta không cung cấp sừng trâu bọc.”

Nam nhân nhìn máy vi tính màn hình không ngẩng đầu, không thừa tiểu thư lại không rời khỏi, “Tiên sinh, ngài là lần đầu tiên ngồi lần này chuyến bay đi? Trước kia giống như không gặp đi qua ngài.”

Nam nhân cười một chút, “Tiểu thư trí nhớ rất tốt.” Hay không ngẩng đầu.

“Đương nhiên, ngài như vậy anh tuấn có mị lực nam nhân, chỉ cần gặp đi qua. . . .”

Chơi psp cô gái lần nữa ngẩng đầu, nghiêm túc nghiêm túc nhìn bên cạnh nam nhân, “Ngươi được HIV-Aids sự tình hay trước không cần nói ẹ, nàng trái tim không tốt.”

“. . . .”

“. . . .”

Không thừa tiểu thư lắc mông cấp tốc đi xa, cô gái uốn tại chỗ ngồi trong cười nham nhở, nam nhân thuận tay giúp nàng đem tóc mai đùm đến sau tai, “Tốt chơi sao?”

Cô gái chuyển chuyển thân thể, “Còn hành.”

Nam nhân cúi người tại trên gó má nàng hôn một chút, “Nhanh đến.”

Cô gái thu liễm cười, nghiêng đi thân thể, để trán tại cửa sổ, xuyên qua kẹo đường giống nhau Bạch Vân, nhìn thấy lam sắc chân trời, như một phiến ma kính, ảnh ngược Phan Mạt Tư mị ảnh.

Điệu Tango cổ hương, Argentina thủ đô Buenos Aires, đông gần Plata tháp sông, tây dựa vào Phan Mạt Tư đại thảo nguyên, phong cảnh tú đẹp, khí hậu hợp lòng người, là kéo đẹp nhất phòn hoa đô thị một trong, được hưởng “Nam Mỹ châu Paris” thịnh danh.

“Phan Mạt Tư” Nguyên ở American Indian khâu khắc á ngữ, ý làm “Không có cây cối đại thảo nguyên”, đây thì có phì nhiêu đất đen, hiện đại bộ phận đã khai khẩn làm đồng ruộng cùng bãi cỏ, trở thành “Thế giới kho thóc”. Giờ phút này chính trực hoàng hôn, hiện ra ở Seven trước mắt, đó là một mảnh bát ngát màu vàng bãi cỏ.

Râu dài Mục Dương chó bỏ lại bầy dê, khoan khoái chạy qua tới, vọt vào Chris lòng trong, thân hình khôi ngô nam nhân xa xa liền gọi: “Chris tiểu thư! Người tới!”

Bãi cỏ phía đông có một nơi độc lập nhà gỗ, diện tích không lớn lại rất đầy đủ, phòng ngủ, phòng khách, phòng bếp, phòng tắm, thậm chí còn có một cái không tính tiểu sân phơi hoa viên, phòng trong sạch sẽ sạch sẽ, hẳn là có người thường xuyên quét tước.

Seven rất nhanh bốn phía nhìn một vòng, “Người nhà?”

Chris đứng ở phòng khách cửa sổ bên, cho Tiên Nhân Chuỗng tươi nước, không nói chuyện.

Seven lại nhìn một vòng, “Chúng ta ở哪儿?”

“Thích ở hay không.”

Seven cười, nghiêng tựa tại cửa phòng ngủ bên nhìn nàng, “Giường rất tiêu.”

“Ngủ giấc cũng không phải lăn lộn.”

“Làm tình không thoái mái.”

Tươi hoa tay dừng lại, Chris chậm rãi quay đầu, ước chừng là khí cực, cư nhiên cũng đang cười, khoe mắt hướng dưới thân hắn một phiêu, “Người ở trên giường mới được?” Lặng lẽ để xuống vòi hoa sen, người đã bất động thanh sắc hướng ngoại dời.

Seven cười được càng vui vẻ, lắc lắc đầu, “Bảo bối, này vấn đề ngươi nhất rõ ràng.” Thốt nhiên nhào đi lên, lại chụp hụt. Cảnh chiều hôm bao phủ bãi cỏ, truy đuổi hết sức nhỏ cùng cao lớn hai mặt thân ảnh, tiếng thét chói tai trong, Chris cuối cùng bị bắt được, kháng trên vai.

Vào phòng, Seven một phen phất nhẹ mặt bàn các đồ lặt vặt, “Rầm” Tiếng vang trong thả nòng ngồi phía trên bàn, “Của ta bình hoa!” Chris nắm lại quả đấm đánh hắn, “Người này thằng khốn nạn!” Môi đã bị hắn hôn tới.

Sắc trời rất nhanh tối xuống, phương xa tựa hồ truyền tới Cô Lang tru lên, thảo nguyên bãi cỏ nhà gỗ nhỏ, mông lung trong, chỉ nhìn thấy dây dưa thân ảnh.

Xích lu sáng sớm, Hùng Ưng xoay quanh vào thảo nguyên trên không, Seven mở to mắt, phát hiện bên cạnh lại là trống không, không khỏi tự giễu một cười, cảnh giác sức như vậy tệ, lòng trong nữ nhân khi nào rời khỏi đều không biết.

Sắc trời chỉ không rõ, hồn ám phòng khách trong, nàng ôm một chỉ mao công việc tử, thân thể rụt được nho nhỏ, cuộn tròn ngồi ở trên ghế sofa nhìn đĩa phim, hắn dựa vào qua sờ sờ, trên người đều là lạnh, ôm ngồi tại trong lòng ngực mình, tay chân đều ngộp trên, nàng xoay vặn thân thể, đầu tựa tại hắn cổ, lòng trong tiếp tục ôm mao công việc tử, tiếp tục tại nhìn.

Hắn cùng nhìn một hồi, sắc mặt càng lúc càng khó chịu, rốt cục nhăn lại mi, “Hai nam nhân có cái gì tốt nhỉ?”

Đi qua rất lâu nàng mới nhẹ giọng nói: “Ta thích Lương Triều Vĩ ánh mắt.”

Hắn nheo lại con mắt, đột nhiên cười lạnh, ôm dậy nàng liền hướng phòng ngủ đi, nàng không nháo cũng không tranh cãi, lặng lẽ nhìn hắn thả nàng ở trên giường, nhìn hắn giải nàng áo ngủ nút thắt, đam đạm nói: “Sáng sớm liền phát tình, quả nhiên là cầm thú.”

Hắn ngẩng đầu nhìn nàng, cư nhiên cũng không khí, thậm chí là tán thưởng hôn của nàng mặt, mắt trong vô hạn dịu dàng trìu mến, đáng tiếc không người thấy, “Không muôn?”

Nàng quay mặt đi, lại không nói chuyện, hắn lấy lòng bàn tay nhẹ nhàng vuốt ve của nàng mặt, mắt trong vô hạn dịu dàng trìu mến, đáng tiếc không người thấy, “Không muôn?”

Nàng dứt khoát nhắm nghiền mắt. Hắn đã thoát của nàng áo ngủ, nhìn nàng một hồi, lại từng khoả một lần nữa cài lên nút thắt, ôm nàng vào lòng, nàng động động, hắn cánh tay cứng cáp căng thẳng, bá đạo mệnh lệnh: “Ngủ giắc.”

Thế là an tĩnh ủng ngủ, thẳng ngủ đến sau giờ ngọ mới dậy, đại khái là ngủ chân, nàng tinh thần rất tốt, thu dọn trước một đêm bị hắn gây sức ép đầy đất hồn độn, oán hận hắn trách cứ hắn, giương nanh múa vuốt xinh đẹp hình dạng, cùng sáng sớm thanh thanh lanh lanh hoàn toàn tựa như hai người, phảng phát ấy chỉ là của hắn một giấc mộng, hoặc giả chỉ là của nàng thủ đoạn một trong? Hắn không biết nên lòng đau hay mong đợi.

Tủ lạnh là trống không, ra cửa ăn cơm kiêm chọn mua, đã từng làm thuộc, Buenos Aires vẫn giữ lại rất nhiều Âu thức kiến trúc, tay trong tay bước chậm tại tâm đường, không khí trong tỏ khắp nước hoa, cà phê cùng với rượu đỏ hơi thở, giống như đưa thân vào Champs-Elysees.

Ven đường một nhà nghệ thuật gốm sứ phẩm điểm hấp dẫn của nàng chú ý, cách trong suốt tường, có thể nhìn thấy nhân viên cửa hàng làm nghệ thuật gốm sứ quá trình, nhéo nặn, kéo bô, thượng sắc, nàng thấy rất tỉ mỉ, hắn làm theo từ phía sau ôm nàng, “Thích sao?”

Nàng gật gật đầu, “Rất thú vị.”

Hắn hôn nàng mặt, “Đi cách vách coffee quán ngồi một hồi.”

“Ừ?” Nàng quay đầu nhìn hắn, liền cho hắn ở trên môi mỗ một chút, hắn nói: “Ta trả lại ngươi một cái bình hoa.”

Nàng không có rời khỏi, tiếp tục cách trong suốt tường nhìn vào trong, bất quá chế tác nghệ thuật gốm sứ người đổi, hắn cúi đầu, vẻ mặt chuyên chú mà nghiêm túc, xem ra rất mê người, một khối bùn phôi tại trong tay hắn, dần dần thành hình vào một cái bình hoa, cùng trên bàn của nàng ngã nát ấy chỉ, giống nhau như đúc.

Coffee quán trong, nàng bưng ly coffee ở trên môi, ánh mắt vẫn lưu luyến tại bình hoa thân bình, hoa vẫn trên màu đen tiểu miêu mị, hắn ôm của nàng eo, cũng không chú ý là công cộng trường hợp liền găm của nàng cổ, “Như thế nào ta? Ủ?”

Nàng nghiêng hắn, hờ lạnh một tiếng, hình như không để ý thu hồi tầm mắt, uống cà phê. Nơi không xa một bàn TV, chính tuẫn hoàn truyền ra nhất vì vũ đạo trận thi đấu lớn quảng cáo, vũ đạo trận đấu tại Buenos Aires chẳng hề trân quý, trân quý là lần này trận đấu phần thưởng, do bá tước phu nhân tài trợ thủy tinh hài, quảng cáo trong chỉ ột cảnh, không thể che hết lộng lẫy chói mắt.

Hắn đột nhiên cúi đầu nhìn đồng hồ, nhíu mày, sau đó hôn nàng, “Ta ra đi một chút, ngươi tại này đừng loạn động.”

15 phút sau trở lại coffee quán, chõ ngồi trên chỉ thửa lại hai ly coffee, hắn tàn nhẫn ánh mắt đang muôn phát tác, lại gấp nàng đẩy cửa vào tối, lòng trong ôm bình hoa, hắn một phen kéo nàng vào trong ngực, nghiêm nghị chất vấn: “Đi đâu?” Nàng cũng [hỏi một đằng, trả lời một néo], “Đêm mai bá tước phu nhân vũ hội, ngươi đi tìm cách hai tấm thiệp mời.” Hắn sững sờ một chút, biểu tình lập tức liền biến, cúi đầu muốn hôn nàng, bị đẩy ra sau rước lấy một cái liếc mắt, cũng chỉ là ha ha cười.

Chạng vạng trở lại bãi cỏ, bữa tối do nàng tự mình làm, hắn đứng tại cửa phòng bếp bên nhin, nhìn nàng bận rộn bộ dáng, như cái hiền lành tiểu thê tử, của hắn tiểu thê tử. Lập tức, chính mình cũng bị như vậy ý nghĩ kinh đến.

Ăn cơm thời khí không khí có chút nặng nề, của hắn khẩu vị lại rất tốt, quét quang tất cả đồ ăn, bữa tối sau nàng cho hắn rửa chén, chính mình đi tắm rửa, vừa mới ra phòng tắm tức bị hắn chặn eo ôm trên giường, nửa cõng ép, cũng thân mật, muốn hai hồi.

Kết thúc sau nàng theo thường lệ xoay người, lưng đưa về hắn, hắn theo thường lệ nắm của nàng non mềm ở lòng bàn tay, nắm nhẹ chậm vân vê, hắn gặm hôn của nàng vai, nói: “Ta có chút việc, tạm thời muốn rời khỏi bối trí thành phố.” Nàng thân thể cứng một chút, không nói chuyện.

Hắn phảng phát rõ ràng cười, hôn hít nàng như cũ đỗ tươi khuôn mặt nhỏ nhắn, “Ngày mai liền trở về.”

Nàng nghiêng bờ vai vào hắn, “Muốn cút nhanh lăn!” Hắn lại không đi, chỉ liếm láp của nàng vành tai, chọc được nàng cơ hồ muốn tức giận, lại muốn một hồi, vừa rồi hài lòng thoả dạ.

Còn chưa đi ra phòng ngủ liền trở về tối, chống đỡ đôi tay ở bên giường, nheo lại con mắt nói: “Ngươi cam đoan không chạy.”

Nàng thân thể còn mềm mại, mắt hắn bạch nhãnh cũng có mị ý, “Của ta địa bàn, ta chạy cái gì?” Hắn nhin không được hôn nàng, lâu dài hôn sâu sau mới chịu rời khỏi.

Sáng sớm hôm sau, sắc trời chỉ tờ mờ sáng, hắn đã trở lại bâi cổ, nhà gỗ ngoại ẩn ức nghe thấy có giọng nói, đẩy ra phòng khách cửa, quả nhiên nhìn thấy nàng cuộn tròn thân thể ôm công việc tử, lệch qua ghế sofa trong, ngủ.

Điện ảnh sắc điệu rất ám, xám trắng ánh sáng chiếu không tới của nàng mặt, chỉ có một đoàn mơ hồ cô đơn. Hắn thoát hài, lặng yên không một tiếng động đi qua, lấy cực kỳ dịu dàng động tác ôm nàng lên, đi vào phòng ngủ trước, nhìn thấy trên màn hình TV xuyên sơ mi kẻ ô nam nhân, có đôi cô đơn mắt.

Tỉnh lại tự nhiên lại là sau giờ ngọ, nàng mở mắt nhìn thấy hắn, không cái gì ngoài ý muốn biểu tình, chỉ là rất nhanh lại nhăn lại mi, con chó nhỏ giống nhau hướng trên người hắn ngủi, hắn lớn cười, “Không có của nữ nhân hương vị, trừ ngươi.”

Nàng rời giường, tựa trong lúc lơ đãng ấn lên của hắn vai, hắn khoe mắt giựt giựt hơi xếp lại lông mày, tiếp tục cười.

Khăn lai đứng khu một tòa màu vàng nhạt Tây Ban Nha kiến trúc, dân bản xứ xưng là “Sắc Vi cung”, chủ nhân mỹ lệ bội tạp trượng phu là vị Tây Ban Nha bá tước, bởi vì không để cho vào bản địa việc xã giao, trượng phu chết sau nàng liền dời đến Buenos Aires, hơn nữa rất nhanh yêu nơi này, yêu nơi này bôn phóng vũ đạo, yêu nơi này nhiệt tình nam nhân. Nhưng đêm nay vũ hội khách nhân là nàng vĩnh viễn đều sẽ không nghĩ đến, Seven?don?Buonaparte.

Nam nhân một tập màu đen lê phục, tựa như điêu khắc khuôn mặt anh tuấn, biếng nhác biểu tình, ngao man ánh mắt, không có chỗ nào mà không phải là khiến chúng nữ nhân thét chói tai mị lực, càng cho chúng nữ nhân nghĩ thét chói tai là, bên cạnh hắn còn có một vị, tuy rằng là nữ nhân.

Nàng thân hình cao gầy, mặt mày tinh xảo, mặc một bộ tu thân màu đen áo hành tông, bên trong là cái rượu màu đỏ trù chất áo lót, màu đen cravat trên cần cổ kết được có chút tùy ý, ấy phần bất kham đẹp trai lại xuyên qua trí mệnh lực hấp dẫn. . . . . Bá tước phu nhân cơ hồ là run tim đậm tới nghênh tiếp, “Buonaparte tiên sinh, ngài quang lâm cho ta cảm thấy cực kỳ vinh hạnh, xin hỏi này vị là?”

“Chris tiểu thư.”

“Ngài tốt Chris tiểu thư, ngài thực là. . . . . Cực kỳ mê người.”

“Cám ơn, xin hỏi ta có thể mời ngài nhảy đầu tiên điệu nhảy sao?”

Bá tước phu nhân sững sốt, nàng cho rằng đầu tiên điệu nhảy chính là Buonaparte mời mọc, dù không phải cũng không phải là nữ nhân, nhưng, này cái mỹ thiếu niên giống nhau nữ nhân thực hết sức mê người.

“Đương nhiên, của ta vinh hạnh.” Bá tước phu nhân ra hiệu dàn nhạc, điệu Tăng-gô vũ khúc vang lên, nữ nhân theo âm nhạc đẹp trai nâng tay, đem bá tước phu nhân dấn vào sân nhảy.

Đòn đai điệu Tăng-gô là bắt nguồn vào tình nhân trong bí mật vũ đạo, khiêu vũ nam nữ song phương dán được cực kỳ căng, có rất thân mật từ chi tiếp xúc, bá tước phu nhân vẫn rất thích điệu Tăng-gô, đặc biệt

là cùng tuổi nhẹ xinh đẹp nam nhân nhảy, đêm nay này bạn nhảy, cũng cho nàng lần đầu tiên nảy sinh mê muội cảm.

Chris thân thể tựa hồ rất mềm mại, ửng của nàng cánh tay lại rất mạnh mẽ, Chris trên người có hương khí, không phải nước hoa đậm đặc mùi, mà là một loại phảng phất đến từ tự nhiên mùi thơm ngát, Chris vùn vùn bộ tiêu sái nhanh nhẹn, đan chéo bước chân, đá dùi, nhảy, xoay tròn, dẫn nàng tùy thời muốn bay lên đám mây. Điệu Tăng-gô yêu cầu vũ giả nhất định phải vẻ mặt nghiêm túc, mỗi lần ngắn ngủi tầm mắt giao hội, Chris nhìn ánh mắt nàng, sắc bén trong xuyên qua điểm dụ dỗ, pha khoe môi câu lén ngọt ngọt cười xấu xa, bá tước phu nhân cảm thấy đầu mơ màng, hô hấp đều nhanh đến đình trệ. . . . . Bá tước phu nhân nhìn không đến là, mỗi lần tầm mắt giao thoa sau, Chris liền sẽ cầm đồng dạng vẻ mặt đi nhìn một người khác, một cái ửng khêu gợi mỹ nữ nhảy điệu Tăng-gô nam nhân, mà cái ấy nam nhân sắc mặt, càng lúc càng sâu khói mù chưa chắc.

Một cái lớn xoay tròn vũ bộ, bá tước phu nhân vong tình xoay quanh sau lại không thể trở lại khát vọng trong vòng tay, lảo đảo tập trung nhìn kỹ, vừa mới còn ửng của nàng cao gầy thân thể, lúc này chim con giống nhau mềm mại tại hắc y nam nhân lòng trong, mà nam nhân bên cạnh, đứng cái giống nhau nàng giống nhau thần sắc kinh ngạc nữ nhân.

Chris một tay ôm lấy Seven eo, một tay tra vào hắn áo túi áo, dương đầu, môi cơ hồ muốn dán lên của hắn, lấy chỉ có bọn hắn hai người có thể nghe thấy giọng nói nói: “Ôm ta lên lầu, liền hiện tại.”

Seven một cánh tay ôm dậy của nàng đồng thời, nâng của nàng cái ót hôn nàng, nàng không thể kiềm, còn nhất định phải nhiệt tình đáp lại, bốn phía hút không khí tiếng hét đợt này đến đợt khác, Seven một bên hôn nàng một bên đi lên lầu, đám người tự động hướng hai bên tách ra.

Thẳng đến hai người thân ảnh hoàn toàn biến mất, bá tước phu nhân này mới lấy lại tinh thần, có chút lúng túng ra hiệu dàn nhạc lần nữa bắt đầu, lén hỏi thăm quản gia, được biết đã sắp xếp khách phòng, bá tước phu nhân kinh ngạc vào Buonaparte to gan theo tính, trong lòng chua lè chua loét, cũng không biết là làm ai.

Mà giờ phút này, theo khách phòng “Răng rắc” rơi xuống khóa tiếng, Chris nghĩ kết thúc cùng Seven hôn hít, phí rất đại lực khí lại không thể, thẳng đến bị hắn xếp lại ở trên giường, nàng tàn nhẫn dưới lòng tầng tầng lớp lớp cắn một ngụm, mới khiến cho hắn buông tha nàng.

Hung hăng trừng mắt nhìn hắn, từ hắn áo túi áo trong lấy ra nàng vừa mới bỏ vào chìa khóa vàng, nhanh chóng đem gian phòng đánh giá một vòng, đẩy ra hắn hướng bên cửa sổ đi, “Ngươi tại bức này một chút.”

Vừa mới nhảy lên cửa sổ tức bị hắn từ phía sau ôm dưới, nàng dựng thẳng mi gầm nhẹ: “Làm cái gì!”

Hắn cười được thập phân vô lại, “Của ta trả thù lao đâu?”

Nàng nhắm mắt làm một lần thở sâu, tại trên mặt hắn hôn một cái, hắn cười chỉ chỉ chính mình môi, nàng khoe mắt híp híp, lại tại trên môi hắn hôn một chút, hắn hay không buông tay, nàng gấp, lại hôn một chút, “Chờ ta trở về lại nói, ừ?”

Hắn mỉm cười khoe mắt đột nhiên tràn ra dịu dàng, hôn của nàng trán, “Cẩn thận điểm.” Nàng lưu loát nhảy lên cửa sổ, mờ hồ “Ù” một tiếng.

Không bao lâu, dưới lầu tiếng âm nhạc đột nhiên ngừng, tiện đà là bá tước phu nhân kinh hô, “c?ll! Thế nhưng là c?ll!” Thang lầu trên truyền tới hỗn loạn bước chân tiếng, Seven sắc mặt biến đổi đang muốn mở cửa, lại nghe thấy một tiếng “Đừng nhúc nhích!” Quay đầu, nàng đã nhảy xuống cửa sổ, tay trong xách một đôi giày thủy tinh.

Seven nhanh chóng cởi xuống áo khoác ném xuống đất, đồng thời hai ba chạy bộ đến bên cửa sổ, ôm dây nàng mắt giường trên để lên đi, động tác một mạch liền thành, vừa mới lôi kéo chăn mền che đầy thân thể, ngoài cửa đã truyền tới tiếng đập cửa, “Buonaparte tiên sinh? Buonaparte tiên sinh?”

“Phối hợp điểm.” Hắn áp chế nàng vẹo thân thể, tay thăm dò vào giữa hai chân nàng, cách quần dài vuốt ve, nàng thắt thanh ren rỉ, cửa đúng tại lúc này bị mở ra, “Buonaparte trước. . . .” Tới người dừng lại, lập tức rời khỏi.

Nàng nghe thấy đóng cửa giọng nói, chính nghĩ đẩy ra hắn, lại phát hiện hắn giải của nàng quần dài, lớn chưởng chui vào bên trong, nàng đẩy hắn, “Người đều đi.”

Hắn không nói, động tác kiên quyết, muốn của nàng ý tứ rất rõ ràng, nàng nghĩ về sau chuyển thân thể, bị hắn xếp lại đến sít sao không thể động, chỉ có thể kích động chế trụ của hắn vai, “Đừng, chúng ta thưa dịp loạn đi.”

Hắn hoàn toàn không có dừng lại ý tứ, tay đã trượt đi vào quần, nàng thân thể run lên, “Ừ. . . .” Sau đó cắn chặt môi, đầu vùi vào cổ hắn, “Seven. . . .”

Hắn cứng đờ, nhìn nàng, nàng khuôn mặt rất đỏ, nửa bên mặt chôn, chỉ lấy một khoe mắt nghiêng hắn, “Ta không muốn ở bên ngoài, trở về được không?” Giọng nói mềm mại nũng nịu nũng nịu, làm nũng.

Hắn nhìn nàng, chỉ là nhìn hắn, đầy đủ có một phút, biểu tình là ngưng lại, biến hóa chỉ có ánh mắt, sâu, sâu, lại sâu ra mấy phần hận ý, cuối cùng, chậm rãi giúp nàng xuyên tốt quần.

Đáp lễ phục áo khoác ở trên cánh tay, che khuất trong tay thủy tinh hài, hắn ủng nàng ra cửa, đại sảnh trong rất loạn, bá tước phu nhân không biết ở nơi nào, chỉ có quản gia đuổi theo ngay cả nói xin lỗi, đem bọn hắn đưa đến cửa chính ngoại.

Hắn nâng tay muôn kêu xe, lại bị nàng ngăn lại, “Gấp cái gì.” Cầm đi qua trong tay hắn y phục bao bọc thủy tinh hài, vẫy tay gọi một cái ven đường chơi cầu nam hài, đem bao bọc cho hắn, khác cho hắn hai mươi đồng tiền, “Đưa đến màu đỏ bã cỏ, sẽ có người lại cho người hai mươi khối.” Nam hài khoan khoái đáp ứng, một làn khói liền chạy.

Dắt của hắn tay muôn đi, hắn không động, không có biểu tình nhìn nàng, “Không trở về?” Nàng cười hì hì ôm hắn, “Thời gian còn sớm, chúng ta đi tham gia vũ hội, chân chính vũ hội.” Ngửa đầu tại trên môi hắn mồm chút, kéo hắn liền chạy.

Ban đêm quảng trường, các loại màu da đám người, điệu Tăng-gô, samba, hoàn toàn, nhạc khúc giọng nói tùy thời kíp nổ nhiệt tình, thét chói tai, cười vui, vỗ tay, cuồng dã, tự do, bôn phóng, nơi này mới là dancing Thiên đường.

Mọi người ăn mặc đều rất tùy ý, thậm chí có nữ nhân chỉ xuyên bikini, tại lộ ra da thịt trên hoa văn màu, cùng bọn hắn hai người ngắn nắp quần áo cực kỳ không đáp. Chris nhanh chóng cởi ra áo khoác, kéo cravat, thậm chí ngay cả hài đều thoát, cùng nhau ném cho hắn, hoàn toàn không chú ý của hắn sắc mặt, cười, cởi bỏ áo lót cổ áo hai hạt nút thắt, gót chân nhẹ giơ lên, tinh linh giống nhau trượt vào sàn nhảy.

Seven mặt lạnh đứng tại quảng trường bên, đối các loại mỹ nữ gây rối bất vi sở động, hai mắt chỉ gắt gao đi theo một nét thoảng hiện hết sức nhỏ màu đỏ thân ảnh, nhìn nàng trong đám người vui sướng đầm đìa múa, không kiêng nể gì cười, thỉnh thoảng đem ánh mắt vứt cho hắn, quyến rũ, đẹp trai, yêu, khốc, mềm mại, túm, hư hỏng. . . . . Hắn dần dần cũng cười lên, chỉ là ấy miệng cười, so mặt lạnh càng cho người không rét mà run, lại không có nữ nhân dám tới gần hắn.

Âm nhạc do điệu Tăng-gô biến xong samba, nàng bị hai nam nhân lôi kéo quảng trường trung tâm cao, cùng âm nhạc theo tính vũ động từ chi, lão xược lớn cười, trù chất áo lót như là đệ hai tầng da thịt dán của nàng thân, hoàn toàn phác họa ra xinh đẹp hình dáng, đột nhiên, trước ngực nàng nút thắt nhảy mở hai hạt, hắn bay nhanh xông tới, lại gấp nàng dứt khoát kéo mở áo lót, nguyên lai bên trong là cái ăn mồi tiểu áo ba lỗ.

Đài dưới đám người vì nàng thảng thắn cử động càng thêm điên cuồng, cao kêu, vũ động, âm nhạc lại từ samba biến xong đầu ngưu, một cái cường kiện tuổi trẻ nam nhân ôm nàng dưới đài cao, cùng nàng hợp nhảy đầu ngưu múa, phảng phát ôm ấp từ chi dây dưa, phảng phát vuốt ve vũ đạo động tác, bờ môi nàng trước sau dẫn cười xấu xa, ánh mắt nàng trước sau ném hướng hắn, yêu mị câu dẫn, ? Không che đây không che đây xích?

Làm nàng từ phía sau lưng ôm lấy nam nhân vai, tùy ý nam nhân nâng lên nàng thon dài đùi lúc, Seven triệt để bùng nổ! Xông lên một phen kéo qua nàng, hung hăng một quyền đánh lên nam nhân mặt, hoàn toàn nguyên thủy dã man đấu tranh phương thức, quả thực có nhục của hắn dòng họ có nhục của hắn thân phận.

Seven hành vi giống như dãy đốt một chiếc ngòi nổ, nháy mắt nổ mạnh quẳng trường, gió lốc trong nàng kéo hắn tay, chạy đi, bỏ lại một mảnh hỗn loạn.

Vừa chạy vừa cười, thảng đến một nơi yên lặng hoa viên góc khuất, hắn thốt nhiên dừng lại ôm lấy nàng, hận không được vân vê vào trong huyết nhục, phát tàn nhẫn hôn nàng lớn cuồng môi, kéo xuống quần dài, tiến vào.

Của nàng anh ô tiếng nát tại trong miệng hắn, hắn chặt chẽ kiên cố nàng ở trong ngực, một chút nhanh đi qua một chút đính vào, cuối cùng buông tha cửa nàng môi, lại vẫn chôn tại trong cơ thể nàng.

“Lại cho khác nam nhân đụng người một chiếc tóc, ta giết hắn!” Hắn bình thản giọng nói trong dãy dòng tàn nhẫn kinh, bất kỳ nghe đến người đều sẽ tin tưởng, hắn nói được thì làm được.

Nàng nhìn hắn, khéo môi tựa chọn không phải chọn, chậm rãi nói: “Người tại khí cái gì?”

Hắn ánh mắt hung ác, giống như muốn đem nàng nuốt sống, nghiến răng nghiến lợi rống: “Người biết ta tại khí cái gì! Người biết!” Nàng nhếch môi, đột nhiên liền cười, khinh thường khó lường xa xôi, cho người bắt không được.

Hắn cắn nàng tuyết trắng cổ, dục vọng tại trong cơ thể nàng điên cuồng rong ruổi, phải bắt được cái gì, nhất định phải bắt được cái gì, nàng theo của hắn va chạm tầng tầng lớp lớp ẩn lên của hắn bờ vai, máu sầm ra của hắn áo lót, như tại trong lòng bàn tay nàng nở rộ đỏ tươi tồn.

Hoa viên bên cạnh máy phun nước, đến thời gian tự động phun nước, có chút nước tiêm chích Trình Viễn, nước tích lốm đốm rơi lên trên của nàng thân, đầm đendon mồ hôi, càng về sau tẩm ướt cả kiện áo sơ mi, như là rượu đỏ, đánh nghiêng hắt tại trên thân nàng.

“Sốt cao 102. 8f, ta cho nàng đánh một châm đặc hiệu, sáng mai phải có thể hạ sốt.” Nói chuyện nữ nhân mặc một bộ bảo thạch lam hoa nhỏ váy dài, màu vàng? Sóng lớn? Lặng mái tóc dài rối tung ở sau người, tiêm chích hoàn thu hồi ống kim, hòn y dược trong đưa ra một chỉ màu trắng dược bình, “Sáng mai nếu như thiêu còn không lui, cho nàng ăn hai khỏa.” Cầm cái hòn thuốc đi đến giường bên kia, duỗi tay đi giải nam nhân áo lót, nam nhân nghiêng người tránh, “Không cần.”

Nữ nhân một bộ giải quyết việc chung khâu khí, “Ta bay hơn phân nửa Địa Cầu tới nơi này, chí ít phải vật tận kỳ dụng, Buonaparte tiên sinh.”

Nam nhân cười một chút, liền không lại tránh, nhâm chúc nàng cởi xuống nửa bên áo lót, luo lộ ra bờ vai trên quần quít một vòng băng vải, đều đã nhuộm thành màu đỏ, nữ nhân chặc chật có tiếng lắc đầu, “Xuống tay thật là độc ác,” Cẩn thận dè dặt cắt bỏ băng vải, “Bất quá người cũng không tệ, thế nhưng đem nhân gia gây sức ép đến phát sốt.”

Xử lý miêng vết thương lúc hắn không rên một tiếng, lông mày đều không động một chút, chỉ chuyên chú giường trên ngủ say tiểu nữ nhân, nắm của nàng tay.

“Ta phải hay không là có thể đi Ấn Độ cho phu nhân chúc.”

Seven quay đầu lạnh lèo rét buốt liếc nhìn nàng một cái, “Sophie Na, người hôm nay nói rất nhiều.”

Sophie Na chớp mắt nhún vai, vô tội vậy một cười, Seven quay đầu, ngoài ý muốn lại nhìn thấy giường trên người mở mắt ra, ánh mắt rơi xuống tại Sophie Na đỡ tại hắn bộ ngực tay trên.

Seven vô ý thức liền chuyển đi thân thể, sờ nàng phần hồng nóng lên khuôn mặt, “Tỉnh? Tốt chút sao?”

Phải tiếp tục thiêu được lợi hại, nàng tầm mắt thay đổi được có chút thong thả, nhìn hắn, lại đi nhìn giường bên xinh đẹp nữ nhân, Sophie Na mỉm cười nói: “Người tốt, ta kêu Sophie Na, là Buonaparte gia tộc gia đình thầy thuốc.”

Khéo môi lược chọn, nàng hướng về Sophie Na mỉm cười một chút, lại chậm rãi nhấp nhẹ giọng nói: “Đói sao? Muốn hay không ăn một chút gì?”

Nàng mày khẽ cau một chút, hữu khí vô lực mở miệng: “Đừng phiền.”

“Bỗn nhào xích” Sophie Na nhịn không được cười ra tiếng, Seven quay đầu, sắc mặt âm trầm vô cùng, “Đi!”

Sophie Na rời khỏi sau, Seven nằm lên giường, đem Chris ôm vào trong ngực, ngay từ đầu nàng còn thành thật, nặng trĩu chỉ là ngủ, đến ban đêm chậm rãi bắt đầu không an phận, một hồi muôn uống nước, một hồi chê nóng, nửa đêm về sáng nói nhức đầu, hừ tiếng hừ lạnh cơ hồ không ngừng, đầu nhảm thảng trong lòng hắn ăn chùa, thân thể quay tới quay lui gây sức ép người, chân dài còn tổng hướng trên eo hắn quấn quít, có nhiều lần hắn đều hoài nghi, nàng phải hay không là cố ý.

Đến rạng sáng nàng mới lại ngủ nặng, hắn cơ bản trên một đêm đều không ngủ, chỉ mị trừng một lát liền rời giường cho nàng làm bữa sáng, chiếu sách dạy nấu ăn nấu cháo hoa, lần đầu tiên làm, hương vị thế nhưng không tệ, thả ấm áp bụng đi này nàng, nàng có chút không tình nguyện, khuyên can mãi lừa ăn một chén, ăn xong sau nói là hắn làm, nàng giấu cợt, “Khó trách, như vậy khó ăn.” Nàng nói chuyện lúc chính tựa tại trong lòng hắn, không có lực hơi rủ đầu, rất ngoan rất ngoan bộ dáng, mặt trên có thiêu nóng ửng đỏ, cay nghiệt oán hận cũng như làm nũng, hắn hôn nàng trán, tuy rằng đã không nóng, hay lừa nàng uống thuốc.

Cơm nước xong có điểm tinh thần, đương nhiên cũng không ngủ được, trước một đêm nóng lên lúc ra mồ hôi, dinh dính không thoái mái, nàng xuống giường đi tắm rửa, hắn nói muốn giúp nàng rửa, nàng không để ý, tự ý đi phòng tắm, hắn theo kịp cười đùa cợt nhả, “Dù sao cũng không phải lần đầu tiên.”

Nàng cầm chai dầu gội nước đậm tới, bị hắn tiếp được, thả lại chỗ cũ, hắn thả nước điều độ ấm, sau đó giúp nàng cởi quần áo, nàng vốn khí lực liền đánh không lại hắn, hiện tại càng không được, ba hai cái liền quang thân thể, cho hắn ôm vào bồn tắm lớn trong.

Kỳ thật hắn hầm hạ người công sức hay không tệ, lực đạo đắn đo hết sức được làm, nàng không khỏi hoài nghi hắn phải hay không là làm nào đó ngành nghề xuất thân, bất giác liền nói ra, kết quả rước lấy hắn chưa hết chưa xong hôn, nàng lỗ mũi vừa mới thông, cơ hồ muốn bởi vậy khép đi qua khí đi.

Hôn môi lúc của hắn tay cũng không thành thật, tại trước ngực nàng nhẹ nhàng tầng tầng lớp chầm sóc, dục vọng dần dần liền ngẩng cao, nàng phát giác lúc đã không kịp, tránh tránh hay cho hắn vào, hắn cuối cùng nhớ nàng bệnh vừa vặn, cũng không dám rất gấp, dịu dàng hôn hít nàng vuốt ve nàng, nàng lệch đầu tựa tại trên vai hắn, khổ khuôn mặt hừ hừ thở thở, “Ta còn sinh bệnh đâu!”

“Không phải hạ sốt?”

“Có bệnh độc, sẽ truyền nhiễm.”

“Làm tình không có chuyện gì, cũng không phải HIV-Aids.”

Nàng khí được muôn cắn của hắn vai, nhìn ấy màu trắng băng gạc lại không thể tàn nhẫn dưới lòng, môi hạ xuống lúc biến xong hôn, hắn ha ha cười, hôn nàng, lại là chưa hết chưa xong.

Kết thúc sau nàng khó chịu tại trong lòng hắn, dǎn nồng đậm âm mũi nũng nịu oán trách, “Người không đau ta.”

Hắn cắn thận nâng lên của nàng mặt, nhìn nàng ấy một đôi mắt đẫm lệ uông uông, chợt đột nhiên, trong lòng không thể tưởng tượng nổi mềm mại đi xuống, không có chỉ vô tận hâm đi xuống, hắn hôn hít của nàng trán, dị thường dịu dàng thương yêu, giọng nói cũng là dị thường dịu dàng, “Ta còn không đủ đau người sao? Không lương tâm tiểu bại hoại.”

Nàng hạ xuống con mắt không nói chuyện, đáng thương tội nghiệp hình dạng, nhưng lại cho người cảm giác bất không được.

Hắn cũng cúi đầu, tìm của nàng môi đi hôn, “Liền như vậy ngoan ngoãn, cho ta cũng tỉnh điểm tâm, ừ?”

Nàng như trước rủ con mắt, không nói.

Ba ngày sau, buổi tối tám giờ, năm mươi tám tầng thương mại lâu đài đỉnh cao, ngoài trời quán rượu trong, một đôi bích ngòi cùng nhau tới, hắn là khách quen, ông chủ tự mình đưa trên tầu thủy, dùng quê hương nói chào hỏi, “Chris! Có hơn nửa năm không gặp ngươi! Này vị là? Bạn trai?”

Chris cười cười, “Đợi có thể cho ta xuống một thủ đi?”

Ông chủ thích đuổi nhan mỏ, “Đương nhiên đương nhiên, cầu cung không được, ngươi biết có nhiều ít người tới ta này là vì ngươi? Đáng tiếc ngươi rất ít tới.” Lại có khách quen vào cửa, ông chủ qua chiêu hô, Seven hỏi: “Ngươi nhà không phải tại bối trí thành phố sao? Vì sao rất ít tới?”

Chris kinh ngạc, “Ngươi nghe hiểu được?” Ông chủ là Trung Quốc Quảng Đông người, giống nhau nàng nói là Việt ngữ.

Seven cười hồn của nàng mặt, “Ta bà ngoại là người Hongkong.” Nhìn nàng biểu tình có chút khó chịu, lại đè thấp giọng nói ôn nhu nói, “Không quan hệ, ngươi có cả một đời thời gian có thể hiểu rõ ta.”

Chris chuyển chuyển thân thể, không tự tại quay đầu, Seven cho rằng nàng tại hẹn thùng trộm vui mừng, sự thật trên cũng là, chẳng qua cùng hắn cho rằng nguyên nhân không giống nhau.

Chỉ chốc lát sau, Chris dậy, “Ở chỗ này chờ ta một chút, đừng có chạy lung tung.”

Hắn cười, “Tốt.”

Năm phút về sau, quán rượu trong tất cả ánh đèn đột nhiên dập tắt, ngay sau đó, một bó kim quang đánh hướng Tiểu Vũ dài, lại sau đó, khiến người ngạt thở hình ảnh xuất hiện. . . . .

Lộ ra vai màu đen áo dính sát vào vừa người thể, chỉ lấy một điều băng gấm khoa tại phía sau cổ, nổi bật lên thon dài cánh tay cùng thanh tú hai vai càng thêm trắng nõn tinh tế, Bohemian phong cách váy dài, là nhất tươi đẹp hỏa hồng sắc, làn váy hoá trang sức có vô số sáng chói, đèn dưới lộng lẫy chiếu ánh sáng, tựa hồ quen thuộc tiếng âm nhạc vang lên, nàng một cái quyền rũ tư thế dừng lại, đầu khẽ nhéch, mỉm cười vứt cho hắn. . . . . Hắn cảm thấy tuyệt vời thích thú.

“Tình yêu bất quá là một loại bình thường ngoạn ý, một chút cũng không hiềm lạ;

Nam nhân bất quá là một cái biến mất khiếu trách thứ, có cái gì giỏi lắm!”

Nàng giơ lên tuyết trắng thon dài cổ, ánh mắt trong dãn cao ngạo cùng hơi hoi ý cười, một bước chân một bước chân, tao nhã cao quý, nữ vương giống nhau chậm rãi đi xuống sân khấu.

“Cái gì kêu tình, cái gì kêu ý, còn không phải mọi người chính mình lửa chính mình;

Cái gì kêu si, cái gì kêu mê, quả thực là nam nữ tại diễn kịch!”

Đầu ngón tay nhẹ điểm một cái nhìn thẳng mắt nam nhân ngạch, cười xấu xa, “Là nam nhân ta đều thích, cho dù nghèo phú cùng cao thấp;” Linh hoạt xoay người, cho khác một cái mưu đồ sờ nàng cánh tay nam nhân chụp hụt, “Là nam nhân ta đều ném chạy. Không sợ ngươi lại có ma lực!”

Seven tàn nhẫn mị con mắt, nháy cũng không nháy nhìn nàng chu toàn tại khách nhân trong, bay múa mép váy như khói tốn vậy rực rỡ tươi đẹp, hình như chơi một trận săn trò chơi, không người có thể ngăn cản phong tình vạn chủng. Cuối cùng, nàng rốt cục đi tới bên cạnh hắn, cuốn hắn chuyển hai vòng, “Ngươi muôn là yêu ta, ngươi liền tự mình tìm xui xẻo!”

Chuyển đến trước mặt hắn, cười xấu xa, chậm rãi cúi xuống thân thể, “Ta muôn là yêu vào ngươi, ngươi liền. . . .” Tiếng ca đột nhiên dừng lại, của nàng môi cơ hồ muôn dán lên của hắn, kiều my giọng nói nhẹ nhàng hỏi hắn, “Yêu ta sao?”

Hắn biết không có thể nói, nhưng trong sát na này, tất cả đã không khỏi hắn khống chế, cái ấy chữ là cơ hồ buột miệng nói ra,

“Yêu!”

Nàng hôn hắn một chút, tại hắn vội vã muôn thêm sâu cái hôn này lúc bứt ra, nhìn thẳng của hắn hai mắt nháy mắt biến tàn nhẫn, xuống ra cuối cùng một câu: “Chết tại trong tay ta!” Đồng thời “Xuy lạp” Một thanh âm vang lên, nàng bỗng xé đi chính mình đǒ váy, lộ ra ra bên trong màu đen bó sát người quần dài, mọi người một chút bối rối còn không xuất khẩu, nàng đã bay nhanh chạy đến thiên đài bên, nhảy lên vây dài, quay đầu, ngón tay dán ở trên môi, dõi theo Seven nhẹ giọng “Hu” một chút.

Như trong ma lực, Seven thế nhưng dừng lại, một bước chân xa ngoại nhìn nàng, nhìn bên môi nàng nhợt nhạt nở ra cười, như một đóa cây thuốc phiện, ấy mỹ lệ siêu việt tất cả, nghe nàng cơ hồ lấy khí tức mở miệng, nói: “game over!” Sau đó thả người nhảy xuống.

“Chris!!!” Hắn chỉ kém không một chút có thể mò ở nàng, nàng sa xuống xinh đẹp thân thể, sau lưng triển khai màu đen cánh giống nhau lượn trên không cánh.

7. Chương 6 Hague ? Hôn Lễ

Từ Hague xuất phát, một đường hướng nam, ven đường có thể nhìn thấy tảng lớn tảng lớn Tulip tốn điền, giống như sắc thái sắc sỡ mỹ lệ thảm hoa, ước chừng hai mươi phút đường xe liền có thể tới một trấn nhỏ, Lục Dã vùng đất bằng phẳng trong thích ý chuyển động máy dùng sức gió, ở nông thôn tiểu đạo trong kỵ xe đạp cô gái, nơi ở ban công trên bồn hoa tươi mới hoa văn, đậm đậm thể hiện ra trán nhỏ yên tĩnh nhởn nhơ.

Rời khỏi đường ven biển không xa có một tọa hai tầng tiểu lâu, màu trắng cửa sổ cửa mở rộng ra, ướt át gió biển dịu dàng thổi vào tối, phất đi qua tố sắc hoa nhỏ rèm cửa sổ, phất đi qua màu tím nhạt dễ thương tồn tài, phất đi qua cô gái trên trán nhỏ vụn tóc ngắn.

Cô gái xuyên cái màu lam nhạt áo lót, ngồi ở trước đàn dương cầm, thon dài ngón tay tao nhã vũ động vào hắc bạch phím đàn, hơi cúi đầu, hoặc là hơi hơi ngửa đầu, đi nhìn cửa sổ ngoại thiển ra trắng ý bầu trời màu lam, môi mọng khẽ mở, thấp giọng ngâm xướng, xướng cho chính mình.

Ngón tay đã mọc cánh tại ngũ tuyển trong xuyên qua

Hiện thực thêm hư ảo ta

Một người ngồi ở chỗ này

Hưởng thụ tự do

Cùng 88 người bằng hữu

Nhưng là hôm nay ta muốn cùng ai tán dốc cái gì

Rất cô đơn một cái ta

Đạn bắn ra tình yêu

Vì thời gian viết ca

Nghe thấy mời nhắc tay

Ta tại trong nháy mắt hoàn du Địa Cầu

Bay qua biển Aegean cùng ánh trăng sa mạc

Này loại cảm động ta không thể đi hình dung

Không có người có thể tới quản ta

Mộng tại trong lòng ta đánh bỗn nhào

Thế giới tại âm phù trong từ không sinh có

Yêu bỗng nhiên một ý niệm

Thần đem linh cảm giao cho ta

Yêu là bỗng nhiên một ý niệm

Kỳ thật bọn hắn đều là. . . . . Ta. . . . .

“Ba! Ba! Ba!” Võ tay do cửa truyền tới, Chris quay đầu, nhìn thấy ngoài cửa một cái cùng nàng tuổi xấp xỉ cô gái, chính giơ lên cao cao tay, “Ta nghe thấy.”

Chris cười, “Như vậy đã sớm quan điểm à?”

Cô gái khổ một gương mặt lớn, trong mắt lại không cái gì buồn, “Thật sự là không làm ăn, không phải ta nghĩ ăn bơ làm biếng.” Nói đi vào phòng, đem một chỉ xinh đẹp màu cà phê hộp giấy để ở đàm dương cầm trên, “Hôm nay món điểm tâm ngọt là tiramisù, nếm thử nhỉn.”

Chris mở ra hộp giấy, đem đồng dạng tinh xảo xinh đẹp bánh ngọt nhét vào trong miệng, sau đó néo mắt cười, “Tốt ăn.”

“Nghe nói tiramisù để ý lớn lợi văn trong có một cái hàm ý, ‘Dẫn ta đi.’” Cô gái nghiêng tựa ở trên thân đàm, tay phải nhở cái ót, nhíu mày oán hận: “Cái ấy b tiên sinh như thế nào còn không tìm đến nơi này? Người trở về đều nhanh hai tháng, đủ hắn đem tất cả Địa Cầu phiên nó cái ba tú lần !”

Chris không có ngẩng đầu, tiếp tục một tiểu miệng một tiểu cà lăm của nàng tiramisù, ăn xong sau vỗ vỗ tay, nghiêm túc nhìn cô gái, “kitty.”

“Ừ?” Tên gọi kitty cô gái có điểm bị ánh mắt nàng hù đến, bất giác đứng thẳng thân thể, sau đó nghe nàng nói: “Ta phải hay không là nên trả cho người tiền thuê nhà ?”

kitty nhanh chóng nghĩ một chút, “Giống như. . . . . Còn không cần.”

Chris đột nhiên lại cười, “Vậy làm phiền người giúp ta cầm một cốc sữa chua, muốn lô hội khẩu vị.”

“. . . . .”

Chris uốn tại ghế sofa trong chờ đến của nàng sữa chua, đồng thời còn chờ đến một phen màu đen mê người súng lục, Chris cầm ở trong tay khoa tay múa chân vài cái, “Cổ vũ khốc.” Hoàn cấp kitty, “Người biết ta không cần này cái.”

kitty ôm chính mình sữa chua cốc không tiếp, mi phi sắc vú, “Này không phải giống như súng, này là ma túy súng, của ta tối tân thành quả, có thể khống chế tầm bắn cùng liều, một lần tối đa có thể đồng thời để tới ba mươi con voi!”

Chris nghe vậy lại cây thương thu trở về, đùa nghịch ở trong tay chơi, “Khả năng là bởi vì voi tương đối vụng về.”

kitty nhịn xuống cầm sữa chua cốc đập nàng xinh đẹp dầu xúc động, thở phì phì mệnh lệnh: “Người nhất định phải cảm tạ của ta phát minh, cổ vũ ta cách tân, nhanh nói nhanh nói!”

Chris bắt đắc dĩ nhìn kitty một mắt, nghĩ nửa ngày kìm néń ra một câu, “Cố gắng!”

Một con quạ đen kéo một loạt điểm đen từ kitty đinh đầu bay qua, nàng đặc biệt không tính cách ngồi trên ghế sofa mở ti vi, cầm điều khiển từ xa nhảm chán chạy dài, đột nhiên bị cái gì hình ảnh kinh đến, nhanh chóng hồi theo một cái kênh, sau đó phát ra ngắn ngủi tiếng thét chói tai, “A! A! A! A!” Di kéo bên cạnh chuyên tâm chơi ma túy súng Chris, “Mau nhìn mau nhìn!”

Chris ngẩng đầu, cũng sững sot.

Trên màn hình TV là cái cùng loại với thăm hỏi tiết mục, phỏng vấn giả là quốc tế trứ danh nữ chủ giữ, bị thăm giả là cái tuổi trẻ nam nhân, thập phân anh tuấn tuổi trẻ nam nhân, màu đen âu phục trong trù chất màu xanh đậm áo lót, tùy ý cởi bỏ nhất thượng diện hai hạt cúc áo, hơi hơi mỉm cười nhìn nữ chủ giữ, đáy mắt tựa hồ có không chịu, lại tựa hồ không có.

Thăm hỏi phải đã tiến hành một đoạn thời gian, chỉ nghe nữ chủ giữ hỏi: “Buonaparte b tiên sinh, có thể cùng ngài cộng đồng đi vào hôn nhân điện phủ ấy vị tiểu thư, nhất định có phi phàm mị lực đi?”

Nam nhân trước là lược mị con mắt, sau đó khéo miêng câu lên một nét thoảng hiện cười, cực kỳ tự nhiên nói ra: “Ta yêu nàng.” Ánh mắt hìn như vô ý hướng màn ảnh trước đảo qua, kèm với nữ chủ giữ thấp trầm hút không khí tiếng.

“Ta biết ngài là Italy người, vì sao sẽ lựa chọn tại Hà Lan Hague cử hành hôn lễ đâu?”

“Bởi vì,” Nam nhân đột nhiên nhìn hướng màn ảnh, bờ môi dạng dậy ấm áp cười, dịu dàng mở miệng: “Của ta tân nương tại Hague.” Trong mắt giấu không được thâm tình khẩn thiết quả thực muốn giết chết người, đồng thời lại bá đạo đem tầm mắt chặt chẽ khóa lại màn hình ngoại, giờ phút này chính nhìn của hắn người.

kitty nháy mắt bị này ánh mắt điện đèn, trái tim lỡ một nhịp, quay đầu đi nhìn Chris, gấp nàng hết sức nhỏ thân thể hâm ở trong ghế sofa, mặt mũi bình tĩnh, chỉ trừ lông mày hơi nhíu dậy, cùng với hai gò má trên sinh dậy, cực mỏng cực mỏng màu hồng.

Ngày hôm sau buổi sáng, kitty ngáp đẩy xe đi ra tự gia viện cửa, trải qua hàng xóm nhà tiểu viện lúc đột nhiên tinh thần tỉnh táo, nắm bò trên màu trắng hàng rào, hướng viện tử lý chính tại tưới hoa Chris gọi: “Ngươi như thế nào còn tại nhà đâu?”

Chris liếc nhìn nàng một cái, tiếp tục lờ đờ uể oải tưới của nàng tốn.

kitty hì hì cười, “Ngươi không chạy là tốt nhất, ta đặc biệt mong đợi, hắn rốt cuộc có thể dùng cách nào từ dem ngươi quẹo vào giáo đường?”

Chris ngẩng đầu, mắt trong lấp lánh, bỗng nhiên giảo hoạt một cười, “Ta cũng rất mong đợi.”

nb dài truyền hình phỏng vấn Seven?Buonaparte một đoạn chỉ có mười bảy phút video, trong vòng một đêm ở trên net điểm kích đi qua trăm triệu, nhanh chóng nhảy lên đỗ toàn thế giới, nghe nói Nhật Bản có cô thiếu nữ, vì đi qua vào sỉ mê mà liên tục nhìn năm trăm hai mươi lăm lần.

Bởi vì Buonaparte cuối cùng ấy câu, “Của ta tân nương tại Hague.” Hà Lan một vọt mà trở thành toàn thế giới bị thân mời di dân đếm cao nhất quốc gia, du lịch nhân số càng là tăng vọt. Chỉ là tại Hague nam giao này trấn nhỏ trong, tất cả tựa hồ không có cái gì thay đổi, kitty như trước tại xế chiều mỗi ngày tứ điểm trước tất đi món điểm tâm ngọt phòng, tuy rằng khách nhân càng lúc càng nhiều;Chris như trước nhàn nhã đợi ở trong nhà, đạn đàn dương cầm, chơi chơi đàn guitar, đánh chơi game, tâm tình tốt thời điểm cũng sẽ cưỡi xe đẹp ra cửa, đi ở nông thôn vườn hoa trong mua mấy bó hoa tươi.

Tất cả bình tĩnh được không thể lại bình tĩnh, thảng đến sau hai tuần một cái sáng sớm.

kitty ăn mặc áo ngủ lao ra gia môn, mở ra hàng xóm nhà màu trắng bằng gỗ thùng thư, không lớn thùng thư trong lật tới lật lui, chủ nhân đại khái nghe giọng nói, mở cửa hỏi nàng: “Ngươi tại tìm cái gì?”

“Ách. . . . . Hôm nay báo chí. . . . . Của ta hát trên cà phê. . . . . Nghĩ mượn của ngươi. . . . .”

“Là này cái sao?”Chris tay trong triển khai báo chí, trang đầu cơ hồ chiếm tất cả độ dài tấm hình, là một đôi cực kỳ xuất sắc nam nữ, nam nhân tuấn lăng phi phàm, chính là nhất gần mê đảo toàn thế giới của nữ nhân Seven?Buonaparte, nữ nhân cao quý mỹ lệ, là bị vinh dự Hà Lan hoàng thất minh châu, công chúa Pheonix, Buonaparte tương lai tân nương.

Nắng sớm từ phía sau chiếu tới đây, Toái Kim tử giống nhau rơi xuống tại Chris mặt trên, khiến cho kitty nhìn không rõ của nàng ngũ quan, nhìn không rõ của nàng biểu tình, chỉ một mảnh mơ hồ sáng sắc.

Cũng không biết nghĩ chút gì, nửa đêm về sáng mới ngủ say, ban đêm gió biển có chút lạnh, phất ở trên mặt lạnh lẽo, quay đến mộng trong lại dưới dậy mưa. Gió? Như thế nào sẽ có gió? Ngủ trước rõ ràng là quan cửa sổ.

Nàng đột nhiên mở to mắt, nhìn thấy rèm cửa sổ bị gió vén lên, bóng đêm dưới không tiếng động vũ động, bên cửa sổ ghế sofa trên, một cái bóng đèn ngồi ở chỗ ấy.

Nàng thân thể cũng chưa hề đụng tới, cơ hồ liền hô hấp tần suất đều không biến, hắc ám trong, liền cùng ngủ say không khác, chỉ chốc lát sau, lại nghe thấy hắn chậm rãi mở miệng, “Tốt lâu không gặp.”

Quang theo của hắn giọng nói sáng dậy, là ghế sofa khác một ly đèn đặt dưới đất, chụp đèn là Trung Quốc đồ cổ lưu ly, đậm đậm màu hổ phách, ánh được quang cũng là đậm đậm màu hổ phách, đậm đậm choáng mở, vừa chiếu sáng lên ghế sofa trong hắn, khuôn mặt anh tuấn, ôn hòa sắc thái, như một bức không rất đậm liệt tranh sơn dầu.

Của hắn mặt mũi có chút uể oải, xem ra lười nhác biếng nhác lười, khẽ cười cười, dẫu được hình ảnh cũng cùng lưu động, ánh mắt tùy ý ở trong phòng lướt qua, “Địa phương không tệ.”

Ánh đèn không thể lan tràn đến giường bên, thế là nhìn không rõ của nàng mặt, chỉ cảm thấy an an tĩnh tĩnh nằm ở chỗ ấy, trong tưởng tượng, có lẽ là rất ngoan bộ dáng.

“Nhất gần có nhìn tin tức sao? Ta muốn kết hôn.” Hắn bữa một chút, không đợi đến cái gì phản ứng, cánh tay rảnh rang đáp trên ghế sofa đỡ men theo, cười, “Không quyết định đưa cái quà tặng?” Hắn lại tận lực bữa một hồi, không hi vọng nàng ngoan thời điểm, nàng lại là ngoài ý muốn ngoan.

Hắn đứng lên, chậm rãi đi đến bên giường, quang bị của hắn thân thể ngắn trỏ, thế là biểu tình cũng nhìn không rõ, chỉ có cao lớn thân ảnh chậm rãi áp chế, thanh âm ấy cũng như triều giống nhau đánh úp lại, “Nghĩ ta sao?” Lớn chưởng chụp lên của nàng ngực, cách áo ngủ dịu dàng nhéo dưới, nàng không trở ngại, âm mũi tinh tế “Ư” tiếng, sau đó nhanh chóng ngăn của hắn tay, của hắn tay rồi lại trượt đến phía sau lưng nàng, thuận sống lưng, như gần như xa chăm sóc đi xuống, bức nàng gần mẩy phần, giọng nói rất nhẹ, càng phát có vẻ mờ ám, “Ta nhớ người.”

Nàng thân thể rùng mình, đột nhiên kéo xuống của hắn cổ giương đầu lên, hung tợn liền cắn đi xuống. . . . Hắn không động, mỉm cười nhậm chức nàng phát tiết, hai cánh tay cẩn thận nâng của nàng bờ vai, dùng nàng thiếu dậy thượng thân sẽ không rất mệt mỏi, này chủng loại giống như ôm hôn tư thái, bắn thân chính là một loại thân mật.

Không biết bao lâu nàng mới chịu nhả ra, để trán tại hắn bộ ngực trong thở gấp, nghỉ đủ một phen đẩy ra, “Lần.”

Nàng dùng ra lực đạo rất lớn, còn thực đẩy hắn thối lui một bước chân, hắn mặt dạn dày lại dán lên tối, “Ghen tị?” Chỗng đỡ hai cánh tay tại bên cạnh nàng, cười nói: “Ngươi muốn thật không nỡ, ta có thể suy xét đem mới. . . .”

Nàng duỗi tay moi lên đầu giường một cái gì thứ liền hướng trên đầu hắn đập, hắn bản năng nghiêng người tránh đi, chỉ nghe thấy “Âm” Một thanh âm vang lên, đột nhiên cảm ứng được cái gì quay đầu, mượn từ đèn đặt dưới đất đầu phóng tới áy điểm nhỏ bé quang, hắn mơ hồ nhìn thấy, dễ thương tối? Miêu sắc? Meo meo theo nát đào phiến, đầu thân phân rời khỏi.

Cứng quay đầu nhìn tư thế, hắn rất lâu đều không động, sau đó chậm rãi dậy rời khỏi, kéo cửa ra lúc lại quay đầu, nói: “Hôn lễ đặt tại hạ tuần lẽ ngũ, thích có thể tới, bất quá không chuẩn bị của ngươi thiệp mời.” Lờ đờ uể oải mất một cái hôn gió, “Buổi tối bình an, bảo bối.”

Hà Lan thủ đô là Amsterdam, nhưng là? Phủ chính? Cùng vương cung lại thiết lập tại Hague, bởi vậy Hague lại được xưng làm “Hoàng gia chi đô”.

Trong sáng ngày mùa thu, xanh biếc bãi cỏ, cười vui hào đồng, nơi này tựa hồ đang cử hành một trận loại nhỏ yến hội, tựa hồ lại không thể tính rất “Tiểu”, làm diễn táu là tên Hague nhạc giao hưởng đoàn, bên trái áy vị nâng chén đàm tiếu là thủ tướng, quay đầu không cẩn thận lại có thể nhìn thấy nữ vương. Pheonix công chúa một tập màu cam lê phục, cao nhã hoa đẹp, kéo ở bên cạnh nam nhân cánh tay, cười được ôn hòa đoan trang.

Nhiều ký giả bị ngăn ở dây cách ly ngoài ra, chỉ bị cho phép ngũ phút chụp ảnh thời gian, làm nhẫn cưới triển lãm ra thời điểm, loang loáng nhất thời đèn loạn thành một đồng. Nhẫn trên khám nạm cam chui chặng hè rất lớn, nhưng bởi vì nhan sắc hiếm thấy, vô giá, bị vinh dự “Thế kỷ chui”.

Yến hội quá nửa, Seven dần dần có chút không bình tĩnh, tùy tim lý do muốn rời khỏi, Pheonix công chúa không có giữ lại, chỉ khách khí nhắc nhở hắn đừng quên buổi tối hoá trang vũ hội.

Rời khỏi hậu hoa viên, xuyên qua hành lang lúc Seven bị một trận đàm dương cầm tiếng hấp dẫn, phòng khách trong, một nữ hài tử tại đàm dương cầm, cao ốc nữ hài tử, đam kim sắc tóc ngắn, ngẩng đầu nhìn thấy hắn, nhẹ nhàng mà dịu dàng cười. Seven nghĩ đến của nàng danh tự, Ái Lâm, công nghiệp bộ trưởng tiểu nữ nhi, đáng tiếc thiên sinh sẽ không nói chuyện.

Seven từ trước chẳng hề biết, hoá trang vũ hội cũng hoàng thất hoan nghênh truyền thống một trong, bởi vì là “Người trẻ tuổi” tiết mục, nữ vương cùng vương tử đều chưa tham gia, thành viên hoàng thất chỉ có một vị Pheonix, hơn nữa rất dễ dàng phân biệt, Tượng Nha Bạch đan vai quần lụa mỏng, màu vàng tóc

thắt bím vòng tai sau đầu, cành olive biên xong bịt mắt che ở trên mặt, mỹ nhân Helen thận trọng cao quý, chỉ thuộc về Vương Hậu hoặc công chúa.

Seven mồi Pheonix nhảy một điệu nhảy, công chúa dáng múa tao nhã nhẹ nhàng, cùng của hắn phối hợp cũng tương đương ăn ý, tất cả đều cực kỳ hoàn mỹ, cực kỳ hoàn mỹ, chỉ là Seven lại uể oải.

Hắn tựa tại không rất dễ thấy góc khuất trong, một người uống rượu, tuy rằng là hoá trang vũ hội, nhưng bởi vì khách nhân thân phận quan hệ, cũng không có rất kỳ lạ hóa trang, trung quy trung cù nhầm chán, liền giống như này trận vũ hội. Hắn chính chuẩn bị hướng công chúa tạm biệt, sau đó đi nam giao trấn nhỏ đi hóng gió, bước chân vừa muôn bước ra, ánh mắt nhanh chóng bị cửa một nét thoáng hiện thân ảnh ngắn trở.

Màu xanh đậm cung đình lẽ phục, từ nghiêm người nhìn, thân hình cực kỳ dài mà thẳng, cổ áo cổ tay áo lộ ra nạm vàng tuyến trắng đường viền hoa, màu xanh đậm ren mặt nạ, nổi bật lên sắc mặt bệnh trạng trắng, môi sắc cũng đỏ tươi, liền giống như khâm trước ấy đóa quyền rũ huyết sắc Sắc Vi, quý mị hoa lệ. Vampire.

Seven nghe thấy máu chảy qua mạch quản giọng nói, tim đập ở trong cơ hưng phấn run rẩy.

Chris chẳng hề biết chính mình xuất hiện hấp dẫn chú ý, nàng nghĩ tìm kiếm một xó xỉnh hẻo lánh, vừa mới chuyển thân, bị một cái thân ảnh cao lớn ngăn lại. Màu đen áo gió, màu đen mũ dạ, màu đen bịt mắt, màu đen Zorro mồi mọc nàng khiêu vũ.

Nàng chỉ chỉ cổ họng, ra hiệu không thể nói chuyện, sau đó lắc lắc đầu muôn rời khỏi, lại bị Zorro nhẹ nhàng một ôm, chặn thắt lưng vào sân nhảy. Nàng ngẩng đầu nhìn hắn lộ ra ra mắt cái mắt, là bầu trời giống nhau màu lam nhạt, chính dịu dàng nhìn chăm chú nàng, không phải người lạ mới lạ, cũng không phải? Từ công việc tồn tồn? ngả ngớn, liền giống như, tại nhìn người mình yêu mến. Chris quay đầu, nàng nghĩ hắn coi nàng như chia tay người, tỷ như phải xuất hiện ở chỗ này Ái Lâm.

Một khúc chung, nàng thuận lợi thoát khỏi Zorro, một mình ẩn vào sân phơi, nhìn đại sảnh, tính toán tiến vào bảo đảm khổ đường đi, ánh mắt không tự giác quét đến công chúa Pheonix, không tự giác hơi hơi dương đầu. Lặng yên không một tiếng động, đột nhiên bị người từ phía sau ôm lấy, bất ngờ không phòng ngự, tránh cũng không thể tránh.

Cứng ngắc thân thể bị chuyển đi qua, ánh đèn cùng ánh trăng đan vào dưới, nàng nhìn thấy thân xuyên màu đen áo khoác nam nhân, sau lưng là hai chi màu đen xương cánh, mặt nạ bạc chỉ che khuất một con mắt. Satan hoá trang, quả nhiên nhất thích hợp hắn, dù ặt mũi anh tuấn vô cùng, cũng chỉ là sa đọa sau thiêng sứ.

Nàng tại đánh giá của hắn đồng thời, hắn cũng tại đánh giá nàng, bởi vì góc độ quan hệ, đại sảnh trong ánh đèn chỉ đầu ra một chút, rải rác rơi xuống tại sau lưng nàng, chiếu sáng lên nàng khuôn mặt càng nhiều là ánh trăng, thanh lãnh màu bạc dưới, mặt nạ Thâm Lam, làn da yếu ớt, đều là lãnh đến cho người trái tim băng giá nhan sắc, môi cũng đậm đặc đỏ, khéo miệng thiên sinh hơi hoi nhêch lên, mỹ lệ là không thể nghi ngờ, chỉ là rất yêu.

Hắn không nguyện cho người khác thăm dò này thuộc về của hắn mỹ lệ, trực giác muôn chui đi áy diêm sắc, hành động trước râu rậm khảo, môi đã ẩn đi lên. . . . Cái hôn này đối ai tới đều có chút ngoài ý muốn, nàng sững sờ sau giây dựa, tự nhiên là không có kết quả, vì sao nàng luôn luôn nhớ được, tại trong lòng hắn vĩnh viễn đều kiềm bất quá. Vampire có nhiên cho người sợ hãi, nếu như đối thủ không phải Ma Vương.

Hắn gắt gao ủng nàng, muốn nuốt nàng giống nhau hôn nàng, nhớ vừa chạm vào mà không thể kết thúc, hắn có nghĩ nhiều nàng. . . . Đương nhiên cũng bao quát của nàng hôn.

Rốt cục nàng đẩy ra hắn, lui ra phía sau một bước chân, dưới ánh trăng của nàng môi sắc càng thêm đỏ, cũng một loại khác kiều diễm màu đỏ, không phải vật áo trên huyết sắc Sắc Vi, mà là tích sương sớm hoa hồng đỏ. Ánh mắt nàng phẫn nộ, còn có điểm hoài nghi, hắn biết ấy điểm hoài nghi là cái gì, ngả ngón cười, “Của ta Ái Lâm tiểu mỹ nhân, ngươi vì sao nhiễm tóc?”

Nàng bỗng nhiên cảm thấy toàn thân máu đều đông cứng.

Bàn tay tự nhiên liền ném đi lên, bị hắn nửa đường bắt lấy cổ tay, hắn thuận thế kéo nàng ở trong ngực, hôn nàng tuyết trắng cái cổ, “Tiểu mỹ nhân, ta nhớ được ngươi trước kia rất ngoan.”

Một tiếng “Thằng khốn nạn” Cơ hồ muốn buột miệng nói ra, nàng cắn chặt môi, không đồng ý bại lộ thân phận, hắn ôm dây nàng thả ra rào chắn, một tay nhốt chặt cửa nàng eo nhỏ, một tay đẩy ra nàng lẽ phục nút thắt, từ nàng áo lót vạt áo với vào đi, tay có chút lạnh, dãy được nàng rất nhỏ run rẩy. Nàng gắt gao níu chặt hắn bờ vai áo khoác, sắc mặt vốn liền yếu ớt, giờ phút này cái gì cũng nhìn không ra.

Đẩy ra cửa của nàng yếm, của hắn tay khoác lên đi, vuốt ve nàng thủy nộn mềm mại, môi cũng gần sát, cách tơ lụa trù chất áo lót, hôn lên của nàng tim đập. . . . . Nhắm mắt nghĩ thở dài, nên như vậy, có được của nàng tất cả, của nàng ấm áp, của nàng mềm mại, của nàng tim đập. . . . . Nhưng nàng luôn luôn chạy.

Hắn há mồm ngậm chặt cửa nàng đẩy đà, từ cạn vào sâu hút, đầu lưỡi dịu dàng quấn quanh khiêu khích, áo lót rất nhanh liền ướt một mảnh, dày dày dán sát tại nàng lồng ngực, dính chán khó chịu, còn có cái gì khác khó chịu, nàng rất khó bị.

“Ta không thích rất không nghe lời nữ nhân, ta cho rằng ngươi biết. ”

Run rẩy thân thể đột nhiên cứng đờ, nàng đột nhiên rõ ràng này nói là đối nàng nói, chính là đối chính nàng.

Hắn ngẩng đầu nhìn nàng.

Nàng tại cửa hắn chăm chú nhìn trong, nhìn không rõ hắn mắt nhan sắc.

Nàng đột nhiên không minh bạch, chính mình vì sao yêu này nam nhân, vì sao lại cho rằng, hắn cũng yêu nàng.

1

“Buông ra nàng!” Quát khẽ một tiếng từ cửa truyền tới, thừa dịp Seven quay đầu công phu, Chris từ rào chắn trên nhảy xuống, nhanh chóng chỉnh lý chính mình. Hắc y Zorro đứng tại sân phơi cửa, “Buonaparte tiên sinh, bắt nạt thực nữ không phải thân sĩ gây nên. ”

Seven lạnh giọng một cười, “Không thích xem liền lăn!”

Zorro thân hình cao lớn chưa động, tay trong tống xuất một phen trường kiếm, trong giọng nói xếp lại phẫn nộ, “Buonaparte tiên sinh. ”

Seven dứt khoát xoay người qua, mặt nạ bạc dưới tươi cười có chút tà mị, đồng dạng là hắc y nam nhân, Satan cùng Zorro hoàn toàn bất đồng, tà ác cùng chính nghĩa hai cái cực đoan.

“Rút kiếm trước tốt nhất trước biết rõ ràng đối thủ là ai? Anh hùng tiên sinh?” Âm cuối trên nhảy, rõ ràng dẫn xem thường. Zorro gầm nhẹ một tiếng, trường kiếm lập tức đâm đi lên, Seven phảng phất sớm có chuẩn bị, một cái tao nhã nghiêng người nhẹ nhàng né qua, Zorro đe hai kiếm đồng thời chuyển trên, liền vào lúc này, nóc nhà đột nhiên vang lên tiếng cảnh báo, hai nam nhân thoáng chốc phát hiện, Vampire đã không gặp.

Vùng duyên hải đường cao tốc trên, bóng đêm dưới chạy như bay một chiếc cài trang đi qua màu đen bảo mã, có thể so với đua xe tốc độ, đêm xe cảnh sát xa xa lắc tại phía sau, chưa từng nghĩ là, rồi lại đồng thời bị hai chiếc Aston? Martin đuổi theo, một chiếc one-77, một chiếc dbs.

Seven một tay bão tố xe, tranh thủ lúc rảnh rỗi tra Zorro thân phận, fbi? Nghĩ đuổi của hắn nữ nhân? Seven cười lấy ra súng, bay nhanh trong nháy ngay một chiếc xe trong, tóc vàng nam nhân đầu.

“Oanh!”“Xuy

” Phanh lại giọng nói tại trống trải trong hết sức chói tai, bánh xe trên mặt đất chèo ra một điều thật dài Hỏa Tinh tuyến, mấy cái lớn chuyển biến sau, phiên vào trong biển.

Màu đen bảo mã lẻ loi trơ trọi ngừng tại bên bờ biển, vô số xe cảnh sát tại tứ phía vòng vây, nhưng bọn cảnh sát không thu hoạch được gì. Một trăm dặm Anh ngoài ra, yên tĩnh bến hải công viên, một tọa duỗi hướng biển trong cầu tàu, nàng ngồi tại đầu cầu, giàn bày ở bên người, chân trần tẩm tại trong nước biển.

Hắn xuống xe, chậm rãi đi lên cầu tàu, mấy bước chân ngoại ngừng lại. Ban ngày nơi này là trời xanh Bích Hải, nhất định rất xinh đẹp, nhưng hiện tại, màu trắng đen dưới trời sao, tất cả hình ảnh đều là hắc bạch, gió biển thổi loạn của nàng phát, màu bạc nguyệt dưới nàng thân ảnh màu đen, cô đơn mà nhỏ xinh.

Gió biển rất lạnh, nàng tay chân đều sợ hàn, trước kia ngủ giắc lúc tổng bị hắn ngộ ở trong ngực, hắn tưởng tượng giờ phút này nước biển độ ấm, mở miệng kêu nàng, “Chris.”

Đợi một hồi, nàng giơ lên nhẫn kim cương, bóng đêm dưới lại là nhìn không rõ cái gì nhan sắc, chỉ là lấp lánh sáng lên, “Muốn?” Nàng hỏi hắn.

“Deo giầy.”

Nàng cười ra tiếng, đem nhẫn kim cương tùy ý chuyển tại đầu ngón tay chơi, chơi đủ tao nhã bắn ra, nhẫn kim cương bay ra đi, theo cực nhẹ rầm tiếng, nặng vào trong biển.

Vỗ vỗ tay, đứng lên, phủi mông, nàng xoay người xách hài chạy lấy người, trải qua bên cạnh hắn lúc dường như không có việc gì, liếc hắn một cái đều không nhìn. Sai thân khoảnh khắc hắn bắt lấy của nàng cánh tay, mỉm cười hỏi nàng: “Cho rằng như vậy ta liền không thể kết hôn? Bảo bối, ngươi thực là đơn thuần dễ thương.”

Nàng híp mắt lại nhìn hắn, đột nhiên cười thật sự xán lạn, không biết vì sao trong lòng hắn có chút sợ hãi, nàng旗下 đầu tại hắn khóc môi vừa hôn, “Ngươi tự tìm.” Bỏ lại như vậy không đầu không đuôi một câu, hất tay hắn ra đi.

Lễ bái ngũ, Nord vi khắc giáo đường phòng thay đồ, nhân viên công tác gõ cửa, “Buonaparte tiên sinh, công chúa điện hạ đã chuẩn bị tốt.”

“Biết.” Seven nhàn nhã đứng cạnh cửa sổ, không có đổi lễ phục, tựa hồ cũng không có muôn đổi ý đồ.

Chỉ chốc lát sau lại có người tới gõ cửa, “Buonaparte tiên sinh. . . .”

“Biết.” Cửa hắn giọng nói rất bình thản, nghe không ra cái gì không bình tĩnh, ngoài cửa người do dự một chút, hay đi.

Phía sau có rất nhỏ động tĩnh, hắn chậm rãi xoay người, gian phòng bên kia, màu trắng rèm cửa sổ bên, nàng xinh đẹp nhưng đứng ở chỗ ấy, trắng quần áo trắng quần, tuyêt trắng tinh xảo khuôn mặt, như là lạc đường thiên sứ.

Hắn cười, “Ngươi yêu ta.”

Cánh tay giơ lên, tối om họng súng nhắm ngay hắn, bắt tại súng trên người ngón tay trắng nõn thon dài, mà ánh mắt nàng, khốc ngã xuống. “Cho nên ngươi phải chết tại trong tay ta.” Vừa dứt lời, “Oành!” Một thanh âm vang lên.

Ngã xuống đất trước ấy phút chốc hắn chỉ là nghĩ, của hắn nữ nhân thực là mê người cực.

Giáo đường trong đột nhiên xuất hiện tiếng súng cho người hoảng sợ vạn phần, mọi người vọt vào phòng thay đồ, phát hiện bên trong vắng vẻ trống không, màu trắng rèm cửa sổ ở trong gió lay động, cái gì đều không có, chỉ trừ gương to trên, đỏ như máu, c?!

Nhu hòa quang ảnh di động, có gió giọng nói, có ánh mặt trời hương vị, còn có đậm đậm mùi thơm ngát quanh quần.

Hắn mở to mắt, vào một mảnh màu trắng nồng sớm trong, nhìn thấy nàng xinh đẹp quay mặt, lân cận ngay trước mắt, gần đến có thể nhìn thấy hơi hơi vểnh tiểu lông mi, thậm chí sau tai tinh mịn nhung phát.

Hắn khàn và nhỏ giọng nói mở miệng: “Là Thiên đường sao?” Của ta thiên sứ bảo bối.

Đối của hắn tinh lại tựa hồ chẳng hề ngoài ý muốn, nàng không quay đầu, chỉ nhướng mắt góc nghiêng hắn, “Hoàn toàn tương phản.” Ấy ánh mắt ấy ngữ khí, khêu gợi được rối tinh rối mù, thế là hắn cười.

Nàng không để ý đến hắn kì lạ cười, cúi đầu tiếp tục nhìn cái gì, tựa hồ là một vốn tập tranh, hắn nghĩ nhìn rõ ràng, xoay người lúc mới phát hiện có chút khó khăn, từ chi đều có rất nhỏ tê liệt cảm.

Vất vả lật người, hắn bị cảnh tượng trước mắt mê hoặc . . . . . Nàng ghé vào bên cạnh hắn, chỉ mặc một bộ rộng thùng thình áo sơ mi trắng, vạt áo vừa dẫu tới dưới mông, hai cái chân nhỏ nhếch lên tới, nhàn nhã lúc ẩn lúc hiện, cho người nhịn không được muốn sờ vừa sờ.

Lúc này nàng đột nhiên khép lại tập tranh, rất gắng sức “Ba” một thanh âm vang lên, vứt bỏ tập tranh cầm lấy đầu giường điện thoại di động, ngồi chồm hổm lên vui rạo rực ẩn dãy số, rất chuyên tâm không ngồi xuống, nghiêng lệch qua trên người hắn, lúc này điện thoại thông , “Này, người tốt, xin hỏi là Thái Lan. . . .”

Đối phương không biết đáp cái gì nàng rất vui vẻ, vô ý thức chớp lên bờ vai, tư tưởng không tập trung cọ xát lên người hắn, sau dứt khoát bò đi lên, bên nói điện thoại bên giặng chân ở trên eo hắn.

Hắn lập tức cảm thấy cổ họng đến xoang mũi một đường khô được bốc lửa, nàng ấy y phục cổ áo có ba hạt nút thắt không cài, cổ áo một bên bởi vì rất nóng rộng trượt đến vai dưới, lộ ra ra tinh xảo xương quai xanh cùng tú khí vai, sáng ngời dưới ánh mặt trời chiếu sáng, áo lót trắng được có chút xuyên qua, mơ hồ rất nhìn thấy, bên trong thế nhưng là chân không. . . . Càng thêm muôn nhân mệnh là, vừa rồi nàng tách ra hai chân lú, hắn nhìn thấy màu trắng sữa in hoa tiểu quần lót, mà nàng hiện tại này tư thế, bắp đùi bên trong tinh tế bóng loáng da thịt dính sát vào hắn lộ ra thượng thân. . . .

Hắn toàn bộ lực chú ý đều tại trên thân nàng, mấy phút đồng hồ sau mới nghe thấy nàng nói điện nội dung, “Con vịt trước làm mấy năm, ép khô lại làm người. . . .”“Không quan hệ, hắn xinh đẹp đâu!”“Nam khách?” Nàng bữa một chút, đại khái không nghĩ đi qua này vấn đề, nhăn lại mi tựa hồ có điểm nghi ngờ nhìn một chút hắn, thân thể nghiêng tới trước, thon dài ngón tay xoa của hắn mặt, đột nhiên biến sờ làm nhéo, cầu véo cầu véo, hì hì cười nói: “Phải không vấn đề.”“Đối!”“Công thụ đều không vấn đề!”“Đúng a! Cho nên ngươi cho giới rất thấp !”“Xem trước một chút người? Tốt người chờ một chút.” Nàng dùng điện thoại di động cho hắn chụp tấm hình, nhanh chóng truyền qua, sau đó tiếp tục vui vẻ tán dóc, “Như thế nào? Phải hay không là đặc biệt tốt nhỉ?” Nàng nói này nói lúc vẻ mặt dương dương tự đắc, như là khoe khoang chính mình yêu thích bảo bối, tiểu thân thể hưng phấn quay tới quay lui, liền tệ có điều cái đuôi nhỏ nhếch lên tới.

Hắn mắt một chút điểm nhẹo lại tới, do không làm nàng nói điện nội dung, mà là nàng hiện tại này hình dạng, nếu là đặt tại hành động tự nhiên lúc, hắn nhất định đã sớm hung hăng muốn, nhất định phải được nàng cầu xin tha thứ không thể! Đại khái rất hưng phấn có chút mệt mỏi, nghe điện thoại của nàng thân thể liền chậm rãi mềm mại xuống dưới, ít cục xương giống nhau lờ đờ uể oải nằm bò trên ngực hắn, “Không được! Chí ít lại thêm hai van!”“Không thương lượng.” Ngón tay bò trên trước ngực hắn một nơi miệng vết thương, chơi giống nhau không nặng không nhẹ đè nén xuống, “Kỹ thuật thể lực đều không vấn đề, yên tâm tốt.”“Ta như thế nào biết? Thử qua thôi.” Cúp điện thoại ném xuống, nàng gói tại hắn lồng ngực, một lòng một dạ chơi của hắn vết thương, hắn mò lên nàng tròn vểnh mông đít nhỏ, bị nàng bắt lấy tay, hắn thừa cơ ngược lại cầm của nàng, do đầu ngón tay chậm rãi hàng đầu, cách áo lót vuốt ve của nàng cánh tay, nàng cũng nhậm chức hắn sờ.

Không lâu hắn phát ra tiếng khó chịu cười, “Nguyên lai ngươi thích ở mặt trên.” Nàng theo hắn vết thương tay bỗng nhiên gắng sức, “Không hỏi một chút của ngươi hôn lễ?”

“Ai để ý.”

Nàng ngẩng đầu nhìn hắn, ánh mắt cắn chặt của hắn tầm mắt, “Ngươi không quyết định thực kết hôn.”

Hắn cười, “Có lẽ, nhìn tâm tình.”

Nàng đột nhiên hôn hắn, Tiểu Đinh thơm trượt vào đi, học hắn như thế hút nuốt, bờ eo vặn vẹo, như gần như xa ăn chùa hắn, hắn lập tức nghĩ xé toang của nàng quần lót, lại bị nàng đè lại cánh tay, sinh yên ổn hắn lần đầu tiên như vậy vô lực, hận.

Nàng rời khỏi của hắn môi, nhìn hắn thở hổn hển đầu đầy là mồ hôi, mặt phẳng quyến rũ cười, cắn từng miếng của hắn tai nghĩ bứt ra, không muốn hắn còn có thể kéo ở của nàng eo, mắt trong vội vã ? Hỏa muối? Thiêu huỷ, “Bảo bối!”

Nàng cười được càng thêm dễ thương tự mãn, lại tại trên trán hắn hôn một chút, cổ họng sa sa khêu gợi, “Liền như vậy.” Sau đó hất tay hắn ra, duỗi cái lung mỗi túm túm ra cửa đi.

Nếu như hắn đoán được không sai, bọn hắn phải còn tại Hà Lan, có lẽ liền tại Hague phụ cận, nơi này là một tọa máy dùng sức gió nơi xay bột, xuyên qua cửa sổ, có thể nhìn thấy con sông tung hoành tốn điền Lục Dã, cùng yêu người nghỉ ngơi như thế, thực là cái lăng mạn lựa chọn.

Mở ra đồng hồ trên tiếp thu khí, tóc quấn Odd xuất hiện tại cõi nhỏ màn hình trên, “Tiên sinh, ngươi hiện tại ở vào Hà Lan tang tư máy dùng sức gió bão cỏ, này là một nơi một phần của Chris tiểu thư sản nghiệp, trước mắt chỉ có các ngươi hai người ở ở chỗ ấy, ngươi mất tích tin tức đã toàn diện phong tỏa, cũng cùng hoàng thất đạt tới thỏa hiệp, đổi ngoại tuyên bố ngươi bệnh cấp tính, eleven tiên sinh tướng tại tháng sau cùng công chúa thành hôn.”

“Làm không tệ.”

Hội báo hoàn chính sự, Odd thay đổi một bộ bát quái khuôn mặt, “Chris tiểu thư không ở bên người? Hắc hắc, ấy ngày của nàng bộ dáng thực là mê người. . . .”

Seven sắc mặt biến đổi, “Ngươi trang điểm máy giám thị?”

“Ách. . . .”

“Ngươi cùng Wells sáu tháng cuối năm ngày nghỉ toàn bộ thủ tiêu.” Nói hoàn tất đi tiếp thu khí, cuối cùng phút chốc chỉ nhìn thấy Odd nhanh chóng sụp đổ mất mặt.

Nửa tựa tại bằng gỗ cửa sổ bên, hắn đánh giá này căn phòng, sạch sẽ mà bình thường, thậm chí có chút già cỗi, giống như người căn bản sẽ không nghĩ đến, bàn trên tùy một tọa đế cẩm nến, đầu giường tùy ý một cái tiểu bài trí, đều khả năng đến từ Paris nào đó cái nhà bảo tàng, hoặc giả New York nào đó nhà bảo đảm khố, nơi này là thần thâu cất giữ phòng.

Mở cửa phòng xuống lầu, thang lầu là kiểu cũ tấm ván gỗ, giẫm lên đi thậm chí có điểm “Chi chi nha nha” giọng nói, hàng hiên vách tường trên phảng phất thế giới danh họa triển lãm, Van Gogh, Picasso, còn có. . . . Tranh sơn dầu cực kỳ lớn, cơ hồ chiếm chỗ góc cua chỉnh diện tường, họa lên nam nhân màu đen lễ phục, mỉm cười khoe miệng, hải giống nhau lam sắc mắt, liền như giờ phút này, đứng tại hình ảnh ngoại hắn.

Đại môn bị đẩy ra, mang vào một trận gió lạnh cùng ẩm ướt, nàng rụt thân thể chạy vào, y phục ướt hơn phân nửa, đóng cửa lại ngẩng đầu, nhìn thấy hắn, sững sốt, nhìn xem trước mặt hắn ấy bức họa, lại nhìn xem hắn. . . .

Bọn hắn tương vọng không nói, tại này ngày mưa chạng vạng, kiểu cũ bằng gỗ thang lầu, không bật đèn yên tĩnh hôn ám trong, có loại nói không ra đặc biệt không khí, ấm áp, nhớ lại, thương cảm, hay tâm động.

Nàng rụt đầu, một bước chân vừa chậm lên lầu, trong miệng nhỏ giọng đô đô ồn ào, “Dược hiệu như thế nào như vậy. . . . Ngô! . . . .” Bị hắn chặn eo chế trụ, hôn lên lòng trong.

Xuân phong rượu ngọt giống nhau hôn, dịu dàng đến say lòng người, nàng trợn to mắt, nhìn hắn gần trong gang tấc khuôn mặt, lông mi dày mà nhỏ, ngừa ngứa xoát tại trên mặt nàng, vẻ mặt dịu dàng mà say mê, nhất nhất thành kính cùng trân ái hình dạng. . . . Bên ngoài mưa đang rơi, tí tách, là tâm động giọng nói, giống như nụ hôn đầu lúc cái ấy tâm động lý do giống nhau.

Hắn ôm nàng lên lầu, để ở phòng ngủ giường trên, lột bỏ tầng tầng quần áo, lộ ra ra tuyêt trắng trơn bóng thân thể, nàng nhíu mi ngầm thận nhìn hắn, là chân chính biết điều.

Hôn hít da thịt, mỗi một tấc đều cho nàng đỏ tươi mà run rẩy, hắn thích nghe của nàng tiếng kêu, mềm mại mềm mại nũng nịu mềm dẻo, có thể mềm đến nhân cốt tử trong. Đầu ngón tay nhẹ nhàng vuốt ve nàng trơn mềm bắp đùi bên trong, nàng vì đi qua vào mẫn cảm mà khép kín hai chân, núp ở trong lòng hắn run rẩy, “Seven. . . . Seven. . . .”

Cho nàng một cái an ủi hôn, hắn tách ra của nàng thon dài, trước lấy lòng bàn tay mềm mại vuốt ve, sau đó cúi đầu, hôn hít, hút, lấy miệng trong mềm mại, dò vào giữa đùi nàng mềm mại. . . . Nàng co rút lại được lợi hại run được lợi hại, rên rỉ mềm mại, hoặc như là khóc âm, ngón tay khi đóng khi mở muốn bắt đến cái gì, cuối cùng hắn cho nàng của hắn tay, mười ngón tay dày dặn nắm tay cùng một chỗ, “Seven. . . .” Nàng vô ý thức chỉ là rên rỉ gọi hắn, “Seven. . . .”

Tiến vào so trước kia dễ dàng rất nhiều, nàng tự động bò lên của hắn eo, hai cánh tay hoàn của hắn bờ vai, ôm lấy lưng của hắn, theo thân thể luật động, giao cổ lắn nhau ăn chừa.

Mấy trận yêu nhau sau đó, ôm áp cùng một chỗ thở gấp, hút lấn nhau hơi thở, “Làm nửa chỗ cầu ngoại còn có cái ngươi. . . .” Chuông điện thoại di động đột nhiên vang lên, tuy rằng ca rất dễ nghe, có thể không pháp không cho đời người khí, nàng uốn tai trong lòng hắn choáng choáng hồn nghe không được, hắn cầm tới đây tiếp dây, bên kia chỉ nói hai câu hắn liền nặng mặt, “Không bán.” Điện thoại di động ném xuống.

Nàng mơ hồ giương mắt, “Cái gì?” Bị hắn hôn, trán, gò má, lỗ mũi, làn môi, cằm, vành tai, nơi nào đều bị hôn, “Bảo bối, ta nghĩ đau ngươi, cho ta lại đau đau. . . .” Nàng nhắm mắt ngoan ngoãn gật đầu, “Nga.” Hồ đồ cô bé quàng khăn đỏ.

Ôm nàng ngồi tại trong lòng hắn, một tay nhốt chặt của nàng eo nhỏ, một tay xoa nắn của nàng mềm mại mềm mại, tuyết trắng tiểu thân thể bị hắn đính đến run run chớp lên, nàng mơ màng lại nháo, “Không cần, Seven, không. . . .” Nhưng như vậy nũng nịu kêu, hắn căn bản dừng lại không được, chỉ phải một lần lại một lần hôn nàng, “Bảo bối, lại một chút, một chút liền tốt, ngoan.”

“Ô ô ô. . . . Thất. . . .”

“. . . . Kêu ta cái gì?”

“Thất.”

Sau cơn mưa trời lại sáng, trải qua đêm qua một trận mưa, bầu trời lam được càng thêm rõ xuyên qua, nàng chậm rãi mở to mắt, hồ đồ trong, nhìn thấy hắn nghiêm người chi đầu, tại nhìn nàng, khác một bàn tay, theo thường lệ che tại trước ngực nàng. . . . Cái gì thói quen xấu, nàng dấu môi xoá sạch của hắn tay, xoay người, hắn liền từ phía sau ôm lấy nàng, liền như vậy ôm rất lâu.

Bàn tay to vuơn đến trước mắt nàng, chậm rãi tháo xuống một chiếc khăn màu bạc, ấy nhẫn kỳ thật nàng đã sớm chú ý đến, cực kỳ phức tạp hoa văn, như là nào đó cái viễn cổ thần nói đồ đằng, mà hắn ngón tay nhẹ nhàng vân vê, ấy nhẫn, lại ột chia làm hai, biến xong hai quả?

Hắn cầm lấy thật nhỏ ấy một cái, chậm rãi khoác lên của nàng tay trái ngón áp út, chậm rãi nói: “Tại ta kế thừa gia tộc sự nghiệp một năm kia, tổ mẫu đem này cái đôi giới cho ta,” Dịu dàng cười một chút, “Nhìn thấy nó liền tương đương nhìn thấy ta.”

“Ngươi là ai?”

“Seven?don?Buonaparte. Cha đỡ đầu. Của ngươi thất.”

Nàng nghịch ngợm cười, “Của ta thê tử?”

Hắn cười hôn của nàng mu bàn tay, thấp giọng nói: “Gả cho ta.”

Nàng mặc áo rời giường, hắn nằm ở bên cạnh vuốt ve nàng trắng nõn bờ eo, “Bảo bối, kỹ thuật cùng thể lực còn vừa lòng sao?” Nàng trừng hắn, “Không của ngươi bữa sáng!”

Hắn cười, “Vợ, trứng tươi muốn thất phân quen thuộc, ta không uống sữa tươi.” Một cái gối bay qua tới, “Yêu có ăn hay không.” Hắn lớn cười tiếp đi qua, hết sức nhỏ thân ảnh đã không gặp.

Năm phút, hắn chờ hắn tiểu thê tử kêu hắn rời giường bữa sáng, 7 phút, hắn đang chờ, 15 phút, hắn còn đang chờ, hai mươi phút, hắn lao xuống lầu.

Sữa bò hay ấm áp, trứng tươi cũng làm được vừa mới tốt, bánh mì giò ép xuống một tờ giấy.

- Đứng tìm ta

- Chờ ta tìm ngươi

- Nhẫn lấy đi

- Kết hôn không đồng ý

- Nhớ được khóa chặt cửa

8. Chương 7 Cairo ? Yêu

Sáng sớm, ở vào Papeete nhanh chuyển công ty phát ra một chỉ màu lam nhạt bao bọc, tới Roma lúc đồng dang là sáng sớm, ngày mới vừa sáng, nhanh chuyển viên gỗ mở Simon sơn trang cửa chính, một phút đồng hồ sau, James quản gia tay nhò khay bạc đứng tại phòng ngủ chính cửa, trong cái khay bạc một chỉ màu lam nhạt bao bọc, “Tiên sinh, ngài nhanh chuyển, Chris tiểu thư gửi tới.”

Seven vừa vặn rời giường, tiếp đi qua bao bọc cẩn thận dè dặt mở ra, một bồn màu trắng Tiên Nhân Chuồng, một bộ phận mê người máy ghi âm.

Tiên Nhân Chuồng mang lên cửa sổ, tưới một chút nước, đi vào phòng tắm, máy ghi âm để ở bồn rửa mặt trên, mở ra, khiến hắn nhớ giọng nói bay ra.

“Này? Này? Này? Ủ, âm sắc còn không tệ.”

Hắn nói không chủ định, vẫn chưa phát giác mình đang cười.

“hello! Tiểu Thất trẻ em ngươi tốt, này là ta vừa mua máy ghi âm, nỗi tiếng chữ nga, kêu lười Dương Dương, phải hay không là rất dễ thương!”

Hắn tự động lọc rót xung hô, xem một cái máy ghi âm, có nhân vật biểu tình hoạt họa dương, ngốc hồ hồ, đại khái là tiểu hài tử sẽ thích thú.

“Này nhẫn rốt cuộc là cái gì chất lượng nha? Hỏi tốt nhiều châu bảo thương đều làm không rõ ràng. . . . . Cái ấy cái gì, ta không phải đi hỏi giá tiền a!”

“Của ngươi cầm tinh là cái gì? Sẽ không vừa vặn là thỏ đi?. . . . . Tính, con thỏ cùng con chuột cùng nhau quyên trở về đi.”

“Nhất gần làm cái gì đâu? Phải hay không là nghĩ ta nghĩ đến không ngủ được? Chao ôi. . . . . Thực đáng thương.”

Hắn cạo râu tay run một chút, cầm trên lưu lại cùng nhau nhợt nhạt vết máu.

“Hôm nay tại phần lớn sẽ nhà bảo tàng nhìn thấy cái rất xinh đẹp bình hoa, ngươi khi nào lại cho ta làm một cái?”

“Oa oa! Pheonix công chúa kết hôn, tân lang không phải ngươi kia. . . . . Người hiện tại tại Hague sao? Hay tránh trốn ở trong nhà lén lút khóc đâu?_

Hắn rửa mặt hoàn, chính cầm máy ghi âm hướng phòng gửi áo mũ, chỉ trong căng thẳng sấm toát mồ hôi, thiếu chút cầm không được ấy trơn nhẵn hoạt họa dương.

“Người Eskimo thực nhiệt tình, bất quá nơi này thực lạnh, vì sao không có chim cánh cụt đâu? Chúng ta dueling một chỉ đi _”

“Buổi chiều tại Oxford nghe cái tọa đàm, ừ, nói cái ấy cái gì, giáo thụ nói, nam nhân lúc tuổi còn trẻ hay tiết chế một chút tương đối tốt.”

Hắn khóc miệng rụt rụt.

“Này Tiên Nhân Chuồng nhan sắc thực đặc biệt, ngươi giúp ta dueling.”

“Bên kia có người soái ca, so ngươi còn tốt nhỉ! Chao ôi u, muốn hay không hỏi hắn điện thoại đâu?”

Hắn soi gương xuyên áo lót, híp híp mắt.

“Ngươi thành thật điểm, không được tìm nữ nhân.”

“Hải thực lam. . . . . Ta thích ở bên bờ biển. . . . . Nghĩ ăn món cay Tứ Xuyên. . . . .”

“Ta sẽ tìm của ngươi, thẳng đến nghĩ ta biến xong của ngươi thói quen, bye!”

Ca! Nàng giọng nói đột nhiên biến mất cho gian phòng an tĩnh được đột ngột, hắn đứng ở trước gương to sững sờ một chút, đem phim hoạt họa máy ghi âm nắm chặt ở lòng bàn tay, xoay người đi ra phòng ngủ, mặt mũi khôi phục lại bình tĩnh, “James.”

Eskimo giống nhau an tĩnh, ngủ đến tự nhiên tỉnh, Chris ngáp rời giường, kéo ra màu trắng mành vải, ánh mặt trời xuyên qua trong suốt, nước giống nhau trút xuống mà tới, cửa sổ sát đất ngoại là mênh mông vô bờ Bích Hải trời xanh, bởi vì rất đẹp, như nhất tiếp cận Thiên đường địa phương.

Nàng thoái mái uốn tại ghế nằm trong phơi nắng trời chiều, nhìn thấy nơi không xa bến tàu, chậm rãi rót xuống một trận mưa đen phi cơ trực thăng.

Một cái bàn dài bày tại trước mặt nàng, màu đen Tây phục James quản gia hướng nàng vấn an, một chỉ cái khay bị đưa trên bàn, Chris rất có tinh thần ngồi xuống, mong đợi nhìn.

“Có thơm cay xào cua sao?”

James quản gia gật đầu, xốc lên một chỉ ngân che.

“Có toan cay lòng gà sao?”

James quản gia lại gật đầu, lại xốc lên một chỉ ngân che.

“Có ngâm tiêu mực tử sao?”

“Có thịt bò nướng cay sao?”

“Có. . . .”

Nhin đầy bàn Lâm Lang mỹ thực, Chris rất không tiền đồ nuốt một ngụm nước bọt, cuối cùng đưa trên bàn cũng một bó hoa hồng đỏ, cầm tại bình thủy tinh trong, kiều diễm ướt át.

James quản gia xoay người, “Ngài chậm dùng.”

“Cám ơn.”

“[bộ đồ ăn/thảm kịch] sẽ có người tới thu dọn, xin hỏi ngài còn có cái gì phân phó?”

“Không có, cảm ơn.”

“Tiên sinh chúc ngài chơi được vui vẻ!”

“Cám ơn hắn.”

James quản gia lần nữa xoay người, máy bay trực thăng rất nhanh biến mất tại chân trời, phảng phất chưa hề xuất hiện đi qua, nếu không phải lưu lại một bàn mỹ thực.

Không quấy rầy Chris tiểu thư bữa tối, chúng ta rời khỏi lốn suối, đem màn ảnh chuyển về phía khác một cái bán cầu, Hồng Hải bến, sa mạc quốc gia, sông Nile bạn ốc đảo, Cairo, thời gian tại một tuần lễ sau.

Lạc Nhật dần dần chìm vào sông Nile, dần đi mô Thái Dương thần Atum quang mang, trời chiều ánh chiều tà cho bờ sông hai bên quả hải tang cây độ trên một tầng kim quang, kim quang ở trong bóng chiều lấp lánh tỏa sáng, phảng phất ma thuật bồng đĩnh cao rơi rụng oánh sáng, làm này tọa nghiêm túc và trang trọng cổ lão thành bang phủ thêm hoa lệ đêm trang phục lộng lẫy.

Bóng đêm dưới Cairo cùng những thành thị khác cũng không có rát lớn bất đồng, trừ không khí trong ngẫu nhiên thổi qua, cho người nước miếng nhieu nhẹ cá nướng thơm.

Đèn đuốc lông lẫy pháp lão hào du thuyền ngừng tại sông Nile bờ, thuyền trên phi thường náo nhiệt, thân diễm lê váy dài vũ nương vặng veo hết sức nhỏ bờ eo, ở trên sàn tàu nhảy múa bụng, khăn che mặt che khuất dung nhan, chỉ lộ ra một đôi cho người mộng tưởng mắt.

Một lâu khoang thuyền trong tụ đầy đến từ thế giới các quốc du khách, vô luận là tiệc đứng dài, quầy bar hay sân khấu bên, nơi chốn kín người hết chỗ.

“Tôi cốc Martin ni.”

Quầy bar trong tuổi trẻ chàng trai lên tiếng mà động, nhìn ấy màu da hắn là Ai Cập người địa phương.

Khách nhân tựa tại bên quầy bar hết nhìn đông tới nhìn tây, “Cái ấy hắc y phục bartender đâu?”

Chàng trai nhếch miệng cười, lộ ra ra hai hàng trắng hàm răng, cầm chỉ hướng sân khấu, “Biểu diễn ma thuật cái ấy.”

Trước võ đài đám người nhất cuộn trào mãnh liệt, bất đồng vào trước kia ma thuật biểu diễn tổng hấp dẫn nhi đồng du khách, người xem trong? Người xong? Rất nhiều, nam nhân thấy hơn nữa chuyên chú, đợi nhìn rõ dài trên biểu diễn giả, liền có thể giật mình.

Ấy là cái tuổi trẻ nữ ma thuật sư, xuyên cái màu da áo sơ mi, vật liệu may mặc làn da giống nhau dính sát vào hợp hoạt bát thân thể, chuối đầy áo sơ mi màu đen tua theo thân động mà vũ động, như tại quanh thân nàng dạng dây một tầng sa mỏng, hết sức nhỏ mềm mại bờ eo như ẩn như hiện, màu đen bó sát người quần dài bao bọc thon dài? Đẹp?, màu đen giày bó càng phụ trợ ra quyến rũ đẹp trai.

Càng đẹp là của nàng tư thái, vô luận là tiện tay niệm tới hoa hồng tiêu sái, hay mõ dạ biến ra miêu meo meo nhanh nhẹn, hay ma thuật bỗng nhẹ điếm người xem tao nhã, hoặc giả chỉ là tùy ý một lần xoay hông, một cái xoay người, một nhở ánh mắt, một nét thoáng hiện mỉm cười, đều là khêu gợi.

Sân khấu trên lược hiển mông lung ánh đèn trong, nữ ma thuật sư tại biểu diễn bảo rương thiết người, tuy rằng là cái lão ma thuật, đáng quý tại ma thuật sư dáng người xinh đẹp, hơn nữa thiết không phải người, mà là Ai Cập nữ vương tiền thân tượng nặn.

Tất cả tập trung tại nữ ma thuật sư trên người tầm mắt nháy cũng không nháy, bao quát phân roi xuống tại sân khấu hai bên, hai cái cực kỳ xuất sắc nam nhân.

Một cái thân xuyên màu trắng hưu nhàn trang, con mắt sắc là lam nhạt, nhợt nhạt ý cười dùng của hắn khuôn mặt thập phân mê người; Khác một cái ăn mặc màu xám áo lót, thiển tiễn màu tóc, thân hình thon dài mà cường tráng, từ có loại tao nhã quý khí.

Mà vào lúc này, lầu hai xoay tròn thang lầu trên chậm rãi bước xuống nữ nhân, mạch sắc làn da, đỏ tươi môi, màu đen mái tóc dài thẳng tắp buông tới trên eo, đai đeo báo vân váy, màu đen ủng da, không có không phát ra ngõ ngược thần bí ? Nữ

. Đẹp? Người trước là xem một cái sân khấu trên ma thuật sư, khoe mắt lườm lườm áo xám nam nhân, bờ eo lắc nhẹ, lại đi hướng sân khấu bên kia, trắng quần áo nam nhân bên cạnh.

“Ở tại đâu?”

Nam nhân nhìn sân khấu, đi qua vài giây mới hồi đáp, “Đông cung khách sạn. ”

Nữ nhân thiếu đứng người dậy, môi mọng tiến đến bên lỗ tai hắn, mờ ám bật hơi, “Đêm nay đợi ta. ”

Nam nhân thẳng nhìn chòng chọc sân khấu, từ chối cho ý kiến, nữ nhân lại xem một cái dài trên ma thuật sư, khoe môi câu lèn cười lanh, xoay mông đi hướng áo xám nam nhân, quyến rũ kéo của hắn cánh tay, “Darling, Buonaparte tiên sinh nhanh đến.”

Bất đồng vào khoang thuyền một lâu chật chội ồn ào náo động, du thuyền hai tầng trang sức được càng thêm hào hoa, cũng càng an tĩnh, đánh cuộc dài hơn mấy nam nhân tại chơi bài, đều có tuổi trẻ mỹ lệ nữ nhân tiếp khách, treo lơ lửng thức màn hình lớn trước ghế sofa trên, hai nam nhân bên nhìn đua ngựa bên điều khiển? Chú dưới?, tại cửa lục tên hộ vệ đồng thanh ân cần thăm hỏi dưới, áo xám nam nhân ủng báo váy mỹ nhân đi tới, “Seven nhanh đến ?”

“Nhanh !” Bên quầy bar trái ôm phải áp tăng thể diện nam nhân mở miệng, “Ấy tên trực tiếp mở cửa hắn hào hoa tàu chở dầu tới, hay như vậy kiêu ngạo!”

“Ai rất kiêu ngạo?” Trầm thấp giọng nam từ khác một bên cầu thang truyền miệng tới, tất cả người quay đầu đi nhìn, chỉ thấy thân màu đen hưu nhàn áo lót nam nhân đi tới, mang bộ màu đen kính râm, cánh tay trong kéo cái tóc vàng nữ nhân, hoa hồng tử cao eo váy dài, xinh đẹp cực kỳ.

Dài sáng tiếng huýt gió đồng thời vang lên, bên quầy bar tăng thể diện nam nhân lớn tiếng nói: “Nguyên lai lần này dẫn Sophie Na tiểu thư, khó trách hải trên lữ hành như vậy lăng mạn. ”

Khoang thuyền trong các nam nhân nhao nhao dậy cùng Seven bắt tay chiêu hô, từng người lại ngồi xuống sau, cũng bắt quá vẫn là chơi bài đánh cuộc ngựa, Seven cùng áo xám nam nhân đều ngồi vào sòng bạc bên, báo váy mỹ nhân dựa vào áo xám nam nhân bên cạnh, đối diện vừa vặn là Seven cùng Sophie Na, thế là ánh mắt luôn luôn hữu ý vô ý đi câu Seven, Seven kính râm vẫn không hái, nhìn không ra cái gì, lại là một bên Sophie Na, thiếu chút không đinh chỉ cười.

Tăng thể diện nam nhân không tham dự chơi bài, chỉ ở bên cạnh thỉnh thoảng nói chen vào, “Seven, ta cho rằng ngươi thực muôn cưới Hà Lan công chúa, còn nghĩ ngươi có thể đem Sophie Na tặng cho ta đây!”“Như thế nào bên cạnh ta liền không có Sophie Na như vậy đẹp nữ nhân!”

“Ta vừa mới ngã vào du thuyền trên gấp được một cái.” Một cái dỗ tiền bên kính mắt nam nhân đột nhiên mở miệng.

“Nga? Nhiều xinh đẹp?”

“Xinh đẹp đến. . . .” Nam nhân híp mắt nghĩ sê, đột nhiên cười thật sự hạ lưu, “Xinh đẹp đến gấp liền nghĩ trên.”

Trường hợp chỉ một thoáng tĩnh một chút, sau đó bùng nổ tăng thể diện nam nhân tiếng kêu, “Cái gì nữ nhân? Liền tại này thuyền trên?”

Kính mắt nam nhân cười gọi tới quản lý, “Đi đem dưới lầu quầy bar cái ấy nữ bartender kêu tới.”

Quản lý có chút khó xử, “Nàng là lâm thời tới công tác. . . .”

Một diệt lợi thế đậm qua, “Vậy thì mời nàng đi lên điều vài chén rượu.”

Đi qua mấy phần chung, thang lầu trên truyền tới “Đặng đặng trùng” bước chân tiếng, tựa hồ khí thế rào rạt, nghe thanh âm như thế nào cũng không thể cùng mỹ nhân? Khoa liên? Cùng một chỗ, thế là mọi người lại một lần nữa đem tầm mắt tụ tập tại cửa, lại nhìn thấy. . . . Một thân hắc y nữ nhân, cũng mang bộ kính râm, hơn nữa là siêu lớn phục cổ thức kính râm, khuôn mặt cơ hồ bị che hơn phân nửa, bộ dạng cái gì hình dạng cẩn bản nhìn không rõ, nhưng mà không thể không thừa nhận là, thực sự rất khêu gợi, khung xương trong chảy xuôi ra khêu gợi. Nàng chính là vừa rồi cái ấy ma thuật sư.

“Các vị yêu điểm cái gì?” Nữ nhân tựa hồ ngay cả cái chính mắt đều không cho, trực tiếp trốn vào trong quầy bar hờ hững hỏi thăm, thái độ so đang ngồi các đại lão càng kiêu ngạo.

“Ta muốn một cốc nóng Whiskey nhở.”

“Martin ni.”

“Tôi cốc Jeep kém.”

. . . . .

“Màu đen Russia.”

“Cha đỡ đầu.”

Nữ nhân ngẩng đầu lại nhanh chóng thấp kém, bởi vì mang kính râm, không thể phán đoán nàng nhìn cái gì.

Nữ nhân điều rượu động tác cực kỳ đẹp trai, đồng thời lại rất tao nhã, mà tư thái có loại kỳ dị khêu gợi, có thể cho nữ nhân nhìn tim đậm, nam nhân nhìn lòng ngứa.

Một cốc cốc điều tốt rượu cocktail do quản lý tự mình đưa trên đòn cuộn dài, nữ nhân điều hoàn rượu liền muồn đi, tại tăng thể diện nam nhân “Chao ôi chao ôi chao ôi” Tiếng trong, bị hộ vệ ngăn lại đi đường.

Tăng thể diện nam nhân duỗi tay muồn kéo nàng, “Tiểu thư có không nể mặt uống. . . .”

“Ba!”Seven lược cốc có chân dài ở trên bàn, mọi người mặc danh nhìn hắn, tăng thể diện nam nhân tay cũng cứng ở chỗ ấy.

Lại gấp hắn đứng lên, chậm rãi hái kính râm, máy chạy bộ đến cạnh cửa, cánh tay dài chụp tới đem nũ nhân ôm tại lòng trong, ủng nàng mặt ngó về phía đại sảnh, chậm rãi mở miệng: “Để cho ta cho các vị giới thiệu, Chris, ta thê tử.” Như là ném một khóa? Hòn đạn vốn?, tạc hoàn sau đồng hoang tàn một mảnh.

Sau đó không khí cũng có chút trách, đặc biệt là cái áy kính mắt nam nhân, biểu tình rất lúng túng, bài cục không bao lâu liền tán, các nam nhân tốp năm tốp ba tụ cùng một chỗ tán gẫu, Seven ôm Chris ngồi tại ghế sofa một góc, ôm được cực kỳ căng.

“Ngươi theo dõi ta.” Nàng lạnh lèo rét buốt nói.

Hắn cười, “Bảo bối, ta cũng giống ngươi kinh hỉ.” Hôn của nàng chớp mũi, không coi ai ra gì.

Nàng quay mặt đi, vẻ mặt rất khinh thường, “Không cần nguy biện.”

Hắn tìm của nàng môi liền muôn hôn, bị nàng nhanh chóng dùng tay chắn, thấp giọng mắng hắn, “Ngươi điên! Như vậy nhiều người đâu!”

Hắn ôm nàng ôm chặt hơn chút, “Của ta tàu chở dầu liền tại hạ một cái bên tàu, ở chỗ này chờ ta một hồi, chúng ta lập tức đi.”

Seven rời khỏi sau, Chris ôm cốc đồ uống ngồi ở trong ghế sofa, tăng thể diện nam nhân mặt dạn dày sấp xếp tới đây, “Đại tá, các ngươi khi nào kết hôn?”

“Không biết.”

“. . . . .” Ngươi còn không nhận thức ta đi? Ta kêu Charles, tại nước Mĩ làm sòng bạc làm ăn, ngẫu nhiên chơi phiếu chụp điểm giáo dục giới tính phiến.”

Chris không tự giác hướng bên cạnh chuyển chuyển thân thể, Charles hì hì lại sắp xếp qua điểm, “Ta cho ngươi giới thiệu một chút, ngươi nhìn, cùng Seven nói chuyện ấy hai cái, tối mập mạp kêu Nguyễn đem, tai Đông Nam Á làm điểm mua bán nhỏ, bụi áo lót kêu Mikhail, là cái cùng một loại Russia quý tộc, làm vũ khí đạn dược làm ăn, bên kia cái áy đeo mắt kiếng kêu phô lâm. . . . .”

Chris dần dần thấy ra không thích hợp, “Các ngươi này là tại tụ họp?”

“Đối, hắc đạo trên phong sỹ, mỗi hai năm mở một lần.”

Chris khóc miệng rụt rụt, rất nhanh lại hỏi: “Thời gian địa điểm khi nào định ra?”

“Lần trước phong sỹ.”

Chris khóc miệng lại vừa kéo.

Seven bưng chén rượu trở về lúc, ghế sofa trên chỉ thừa lại tăng thể diện Charles, “Người đâu?”

“Không.” Charles buông tay lắc đầu, “Bắt đều bắt không được.”

Seven tối mặt.

Đêm khuya, Seven cùng Sophie Na trở lại chính mình tàu chở dầu, vừa mới lên thuyền liền nhìn thấy Wells chào đón, “Tiên sinh, nghe nói Chris tiểu thư cũng tại Cairo, cần tìm đến nàng sao?”

“Không cần.” Seven lạnh như băng ném hai chữ, lưu lại Wells cùng Sophie Na mặt đối mặt.

“Như thế nào?” Wells nhún vai.

“Giống như lại bị ném.” Sophie Na cũng nhún vai.

Mở ra phòng ngủ cửa, chính chuẩn bị bật đèn tay không để ý dừng lại, thiên sinh đối nguy hiểm mẫn cảm dùng Seven phát giác ra khỏi phòng dị thường, không tiếng động đi hướng phòng ngủ đồng thời rút ra súng, thần kinh khẩn trương căng thẳng, thẳng đến nhìn thấy giường trên ngủ . . . . .

Thu hồi súng, toàn mở đèn dầu giùng điều tra ánh sáng nhạt, nàng mí mắt hơi sáo động dưới, mở to một đường nhỏ nhìn hắn, ngầm mơ hồ dần độn than thở một câu, “Mới trở về a.” Lật người lại hô hô ngủ.

Hắn đứng ở chỗ áy, đột nhiên cảm thấy khí cũng không phải đau cũng không phải.

Buổi tối uống rượu quá nhiều, hắn nghiêm túc súc rót một thân mùi rượu mới dám lên giường, ngủ mơ trong nàng rất ngoan, tự động mục đích bản thân dựa vào đi lên, lại cầm của hắn áo lót làm áo ngủ xuyên, bắp đùi toàn lộ ra, hơn nữa rất không thành thật hoàn tại trên eo hắn.

Lớn chuỗng từ nàng cổ áo với vào đi, đụng đến trước ngực nàng nũng nịu mềm mại, khô nóng nhanh chóng lao xuống bụng, nàng đại khái đã thói quen này động tác, chỉ là tinh tế từ bơm hai tiếng, tại trong lòng hắn cọ xát, tiếp tục ngủ được hô hô.

Hắn cười đến vô nại lại bốn cợt, hôn của nàng ngạch, bảo bối hảo hảo ngủ đi, hảo hảo toàn chút sức lực.

Đồng thuộc vào Cairo thành đông cung khách sạn, thân màu nâu áo gió nữ nhân đi qua ánh đèn hôn ám hàng hiên, lặng yên không một tiếng động trốn vào thất lâu một gian phòng khách.

Gian phòng tại nàng tiến vào nháy mắt sáng dậy đèn, nam nhân vẫn là áy cái trắng quần áo, tựa vào bên cửa sổ, lặng lặng nhìn ra xa sông Nile cảnh đêm.

“Dani ngươi, ta hôm nay mới biết ngươi còn có thi nhân u buồn khí chất.” Nữ nhân cởi ra áo ngoài, bên trong xuyên không lại là bao vǎn, mà là nguy trang chiến phục.

Dani ngươi không thèm để ý, nữ nhân cũng thu hồi trào phúng biểu tình, “Washington bên kia cho ngươi trở về.”

“Ta biết.”

“Ngươi đương nhiên biết, không quyết định phục tòng thôi.” Nữ nhân cười lạnh đi hướng Dani ngươi, bỗng nhiên từ phía sau ôm lấy hắn, tay trái dán lên của hắn ngực, “Của ngươi lòng cho cái áy nữ nhân đào đi? Người đã không biết chính mình đang làm cái gì?”

Dani ngươi kéo mở cửa nàng tay, ném bỏ cửa nàng đụng chạm, “Ta biết chính mình đang làm cái gì.”

“Nga? Bao quát vì nữ đặc tranh phong uồng giấm, thiếu chút bị Mafia xử lý?”

“Cái này sự ta sẽ hướng thượng diện báo cáo.”

“Vô dụng, bọn hắn đã không tin tưởng ngươi, ngươi hiện tại nhất định phải trở về.”

“Ngươi có thể đi.”

Nữ nhân cười lạnh một tiếng tựa cạnh cửa sổ, ánh mắt trong có tàn khốc, “Ta tại cửa ngươi tủ sắt trong phát hiện này cái.” Lòng bàn tay mở ra, bên trong là một mâm mê ngươi băng ghi hình, “Vienna áy đem mất trộm đàn violin, nàng trộm đồ động tác thực xinh đẹp, khó trách có thể đem ngươi mê đảo.”

Mấy bước chân ở ngoài, Dani ngươi đã nắm dậy quyền nheo lại mắt, “Ngươi nghĩ như thế nào?”

Nữ nhân vô tội trang điểm chớp chớp mắt, “Ta không minh bạch ngươi có chứng cứ vì sao không giao đi lên, hoặc giả” Nữ nhân lừa trên hai bước, tới gần Dani ngươi, “Ngươi nên đưa cho nàng nhìn, uy hiếp nàng cùng ngươi lên giường.”

Một cái cầm nã thủ muốn bắt của nàng cổ tay, nữ nhân phảng phất sớm có chuẩn bị vây tránh đi, hai người tại khách sạn đánh nhau mấy phần chung, bởi vì rất quen thuộc đối phương mà phân không ra thắng bại, cuối cùng nữ nhân nhào vào Dani ngươi lòng trong, “Vô dụng Dani ngươi, ngươi cho rằng không có chuẩn bị phần?”

Dani ngươi cứng đờ thân thể, “Ngươi nghĩ như thế nào, Lisa.”

“Ngươi hồi Washington, nơi này giao cho ta.”

“Đừng ngang ngược! Lại không trở về bọn hắn sẽ xử lý của ngươi!” Lisa ngẩng đầu, mắt trong dần hiện ra nôn nóng, “Ta sẽ giúp ngươi bảo thủ bí mật, chỉ cần ngươi nghe bọn hắn nói trả về tiếp thu điều tra.”

“Ngươi ngay cả ta đều không tin? Vì cái áy nữ nhân?” Lisa dần dần lanh mâu quang.

Dani người không có biểu tình khóa lại của nàng tầm mắt, “Ta trở về.”

Lisa rốt cục tràn ra cười, hôn lên Dani người lạnh như băng môi. . . . .

Gian phòng trong thâm vào nhè nhẹ ánh sáng nhạt lúc, lòng trong nàng tiếp tục ngủ ngon thơm nồng trôi, lòng bàn tay trong mềm mại mềm mại vì lâu dài xoa nắn mà sấm ra ướt chán chán bạc hán, trơn nhẵn cầm không được, non được cho người run sợ. Đại khái là bởi vì ngủ được ấm áp quan hệ, của nàng khuôn mặt yên [phấn/rất, tiếng miền nam] yên [phấn/rất, tiếng miền nam] tốt nhìn, đầu ngực, môi hơi hơi mở ra, chọc người hơi thở thổi tới trên cổ hán, cho hán cảm thấy không cách nào nữa nhẫn nại.

Phù chính của nàng thân thể, nhẹ nhàng hôn của nàng mặt, lưu luyến vào môi hồng, đầu lưỡi lặng lẽ với vào đi, đụng của nàng đầu lưỡi, nàng “Ngô” Một tiếng tránh qua mặt, tiếp tục ngủ.

Lấy dày đọa người tốc độ từng khóa cởi bỏ áo lót cúc áo, tuyết trắng lại hoạt bát có hứng thú thân thể chậm rãi lột xác ra, thuần khiết mà quyến rũ triển lộ tại trước mắt hán, trong lỗ mũi một cỗ nhiệt lưu gấp lao xuồng tới, hán thực là rất lâu không đụng nàng.

Từ cổ hồn đi, ngay cả chính hán đều bội phục mình định lực, lúc này còn có thể như vậy dịu dàng, nàng trên dưới xoay vặn thân thể, lông mày hơi hoi túc lên, sắc mặt càng lúc càng đỏ, hô hấp cũng dần dần trở nên xúc, lại hay không có tĩnh.

Tách ra của nàng chân dài, nâng lên của nàng mông đít nhỏ, vùi đầu đi hôn, nàng hai chân bỗng một kẹp, tĩnh.

“Thất?” Hồ đồ lờ mờ, nàng nhìn thấy chính mình trần truồng thân thể, hai chân bị hán phân tại hai vai, gấp lại không ở, nguyên lai không phải mộng. . . . Trên mặt nàng sung máu, trên người xụi lơ một chút sức lực đều không có, đành phải dấu môi nũng nịu nói, “Người này thằng khốn nạn.”

Hán rốt cuộc thu không ở, dục vọng thừa cơ một cử mà vào, nàng thấp khẽ gọi một tiếng, duỗi tay bấu víu của hán vai, hán cúi đầu nóng bỗng hôn nàng, tại bên tai nàng cười, “Đối, ta chính là thằng khốn nạn.”

Như thế như vậy dây dưa, trung gian chỉ cần một lần cơn trưa, rửa một lần tắm, thật dày rèm cửa sổ che rất ánh mắt dò xét, u ám gian phòng trong đầy xích tình triều hơi thở. Nàng giang chân ở trên eo hán, hai vai tà tà hướng nghiêng về phía sau, cánh tay lấy hán gấp khúc đùi làm chống đỡ, nhắm mắt té té toái rên rỉ. Hán nằm giữa tại giường, đỡ nàng mềm mại đóng đưa bờ eo, khác một bàn tay vuốt ve nàng vì động tình mà yên [phấn/rất, tiếng miền nam] thân thể, nhăn nhíu đầu vai, xinh đẹp cổ vũ ngực phong, tròn vểnh mông đít nhỏ, nàng tất cả tất cả đều cho hán mê muội đến mê muội.

Một trận co rút sau của nàng thân thể mềm mại xuống dưới, xuống tại trên người hán, hán ôm nàng ở trong ngực, nâng lên của nàng cầm hôn nàng, xoay người xếp lại nàng tại hạ diện, dục vọng lui ra, ngón tay chăm sóc đi lên.

“Không cần.” Nàng tại trong lòng hán ríu rít ô ô ngảng đầu.

“Hư

” Hán hôn nàng môi, “Bảo bối ngươi không ngoan.”

“Ô ô ô ô ô

~~”“Không cần ngoan. ”“Muốn ngủ giấc.”

“Bảo bối. . . .”

Mí mắt đỗ đỗ vén lên tới, con mắt trong hơi nước lượn lờ, “Muốn ngủ giấc.”

Lai là một cái hoàng hôn, trời chiều trên mặt sông phiếm xuất kim quang, xuyên qua cửa sổ thủy tinh đầu bắn vào trong nhà, chiếu ra giường lớn trên một mảnh hồn độn, nữ nhân nhu nhược nằm bò nằm ở bên giường, chăn mền chỉ dấu đến trên eo, màu đen to lụa trong lộ ra ra trần truồng tuyết trắng lưỡng, cùng với công trên điểm điểm đỗ tươi dấu hôn.

Seven từ trong phòng tắm ra, thay nàng kéo tốt chăn mền, nằm nghiêng tại bên cạnh nàng, lảng lặng nhìn nàng. . . . . Thẳng đến ánh chiều tà tan hết, của nàng tú nhan mơ hồ không rõ, hồn nhẹ nhàng sờ của nàng mặt, “Tỉnh tỉnh? Nên ăn cơm.”

Nàng cỗ họng trong lẩm bẩm một tiếng, không nói chuyện.

Nhin nàng ấy hữu khí vô lực bộ dáng hồn liềng nghĩ vén nàng, nắm lên của nàng tay để ở bờ môi, hôn của nàng nhẫn, “Cuối tuần chúng ta hồi Roma kết hôn.”

Nàng triệt để không cho phản ứng.

“Ngươi không nói chuyện chính là đáp ứng.”

Nàng rầu rĩ hừ một tiếng, mềm mại nói: “Đừng thật quá đáng.”

Hắn cười ôm nàng ngồi tại trong lồng ngực mình, cầm lấy đầu giường mới quần lót giúp nàng xuyên, yếm là nửa tráo cup, xuyên tốt sau lộ ra ra non nửa cái bộ ngực sữa, hắn nhịn không được cắn vài ngụm, ôm vào trong ngực chán nửa ngày mới chịu buông tay, nàng bị nháo được tỉnh táo hơn phân nửa, phòng tắm trong rửa mặt hoàn ra, phát hiện hắn đã mặc chỉnh tề, màu đen đuôi én lễ phục nổi bật lên thân hình thảng thon dài, nàng dáng vẻ lưu manh huýt sáo.

Hắn dắt của nàng tay ra cửa, cổng nhà hàng gặp Sophie Na, một tập vàng nhạt muộn lẽ nghi vây dài, lồng ngực làn vây chuê đầy Trân Châu, cùng Seven lễ phục cực kỳ đáp, nàng lông mày một chút nhăn, nhậm chức hắn đưa nàng bên bàn ăn ngồi tốt, hắn hôn của nàng trán, “Ta ra đi tham gia buổi tối yến, ngươi ăn xong đi về trước ngủ.”

Nàng cúi đầu không lên tiếng, hắn không có lập tức rời khỏi, mà là úng của nàng eo, tại bên tai nàng nhỏ giọng nói: “Ghen tị?”

Nàng đột nhiên ngẩng đầu hướng về hắn cười, tại trên môi hắn mở một chút, “Ta chờ ngươi trở về.” Dịu dàng biết điều được cho trong lòng hắn có chút mao.

Tham gia hoàn tiệc tối, đường về đường trên Seven lại nhìn mắt đồng hồ, tất cả buổi tối đều không có tin tức truyền tới, thuyết minh nàng không có chạy, này kỳ thật cho hắn có chút ngoài ý muốn.

Trở lại tàu chở dầu, dầu tiên nghênh đón của hắn là một phần giấy tờ, đại khái quét nhìn một lần, mua thứ rất linh tặc, có quần áo có hài nón, có sữa tắm có công việc tử, còn có mấy đĩa CD, giá tiền tương đương xa xỉ, bởi vì máy bay trực thăng càng dương Express nguyên nhân. Seven ký đan lúc lại cực kỳ vui vẻ, bên cạnh Wells thậm chí nhìn thấy hắn đang cười, hơn nữa là rất ngọt ngào rất dịu dàng rất thỏa mãn cười, thế cho nên Wells vẫn hoài nghi chính mình thấy là biến thành lẩn nhau.

Gian phòng trong đèn đuốc sáng trưng, tất cả đèn đều sáng, truyền hình giọng nói mở thật sự lớn, cho nhân chủng rất náo nhiệt ảo giác, màn hình trên Trung Quốc trang phục cổ nhân vật lúc ẩn lúc hiện, nàng uốn tại ghế sofa trong thấy say xưa ngon lành, thỉnh thoảng còn lớn cười ra tiếng, đôi của hắn xuất hiện coi như không nhìn thấy.

Hắn đi qua hôn của nàng ngạch, sau đó thay quần áo tắm rửa, phòng gửi áo mũ trong của hắn y phục bị đưa đẩy đến một bên, còn lại non nửa cái không gian thả của nàng, thực là một chút đều không khách khí, không khách khí được cho hắn thích thú.

Tắm rửa xong đi ra phòng tắm, hắn không đi bên cạnh nàng, mà là ở trong quầy bar mở ra bình 84 niên đại rượu đỏ, ngồi tại cao ghế nhỏ trên nhìn nàng, nhìn nàng xuyên cái màu đen tơ lụa áo lót, cánh tay mở ra hướng ghế sofa phía sau lưng trên mở ra, hắn cỗ họng trong một ngụm rượu thiếu chút không phun ra tới.

Nguyên lai ấy tơ lụa áo lót chỉ khoa ngực một hạt nút thắt, theo nàng cánh tay triển khai động tác, áo lót vạt áo bị vén lên, bằng phẳng bụng hoàn toàn lộ ra ra, màu đen làm nổi bật hạ tuyêt trắng như mỡ đông, mà quần là thấp eo, tinh vi khéo léo háng nửa ẩn nửa hiện, cho người phún huyết khêu gợi.

Hắn sững sờ hơn nửa ngày không nói chuyện, lại gấp nàng nghiêng khóc mắt nhìn hắn, nhêch môi cười như không cười, “Của ta y phục tốt nhin sao?”

Của hắn giọng nói rõ ràng câm, “Tốt nhin.”

Nàng cười, chân dài đặt trên chiếc kỷ trà, tùy ý liền khúc xong khêu gợi tư thái, thon dài tại màu đen quần dài bao bọc dưới không kiêng nể gì dù dỗ, nhếch lên chân cho hắn nhìn, “Của ta giày tốt nhìn sao?”

Hắn nheo mắt nhìn nàng, không nói chuyện.

Không được đến đáp lại, nàng mấp máy môi, nghiêng đầu, “Ta bộ dạng xinh xắn sao?”

Hắn đặt chén rượu xuống, không rên một tiếng đi qua, gục nàng liền hôn, muốn đem người ngón sạch ấy loại hôn pháp, lớn chưởng tại trên bụng nàng một lần một lần nóng cay chăm sóc, nàng câu của hắn cái cổ triền miên ứng, rồi lại tại hắn hơi thở hoản toàn loạn rót lúc đẩy hắn, “stop!”

Giống như một chậu nước lạnh trước mắt tưới xuống, hắn hơi hơi chi khổi thân thể, thở gấp, chống đỡ đôi tay tại bên tai nàng, cách rất gần cự ly, nhìn nàng mặt phấn ngầm sương mặt, vừa rồi là yêu tinh, giây lát lại biến xong nữ vương, nữ vương lấy một chiếc ngón tay trạc tại trên bả vai hắn đẩy ra hắn, đứng lên hồi phòng ngủ, ngó cũng không thèm ngó hắn quẳng xuống một câu nói, “Đêm nay người ngủ ghế sofa.”

“Bảo bối?”

“Phản tỉnh.” Cửa “Ba” một chút đánh lên.

Người tại tức giận bức bối thời điểm kỳ thật là không dễ dàng ngủ, này là Chris ở trên giường phiên vài lần sau được ra kết luận, đặc biệt là giường trên còn có cửa hắn hương vị. Khóa cửa nhẹ giọng “Răng rắc”, vừa lúc cho nàng ném ra cái gối xì hơi, nghe thấy hắn ấp úng cười, nàng tiếng cười càng cho nàng tức giận bức bối, rống hắn: “Ra đi!”

“Gian phòng là của ta.”

Nàng lập tức xoay người lên thay quần áo, áo ngủ còn không cởi ra liền cho hắn tràn đầy ôm tại trong ngực, “Bảo bối, phản tỉnh không thể giải quyết vấn đề, không bằng,” Hắn chống đỡ lên cửa nàng trán, cho nàng nhìn rõ trong mắt hắn mờ ám ý cười, “Cho ta hảo hảo đau người một lần?”

Quả đấm rơi xuống tại trên người hắn, nàng là thực dùng xuất lực khí tại đánh hắn, hắn buông lỏng toàn thân cơ bắp cho nàng đánh, xếp lại nàng ở trên giường, hôn lên nàng xinh đẹp háng, nhâm chức nàng bắt hắn nhiều hắn cũng chẳng thầm vào đâu, quần ngủ bị kéo đi xuống, hai chân cũng bị cưỡng ép mở ra, nàng ý thức đến phản kháng không có dùng, căng nắm chặt trên vai hắn áo ngủ, “Chúng ta nói chuyện.”

Hắn hôn một chút trong đùi nàng trơn mềm da thịt, đưa một chiếc ngón tay vào trong, “Nói chuyện gì?”

Nàng cắn răng hút không khí, bắt tại trên bả vai hắn hung hăng gắng sức, quay mặt đi không nhìn hắn, “Ngươi, ngươi đi ra ngoài trước.”

Hắn bát trên trán nàng phát, cười tại nàng trơn bóng trán trên hôn một chút, “Bảo bối, rất căng.” Vừa lòng cảm thụ đến nàng thân thể run rẩy một cái, bắt tại hắn đầu vai ngón tay càng phát gắng sức, may mắn nàng là không giữ lại móng tay, hắn nghĩ.

“Chuyện đêm nay ta rất tức giận bức bối, hi vọng về sau sẽ không phát sinh lần nữa.” Này thoại bản nêu nói thật sự có khí thế, nhưng bây giờ này tình huống hiển nhiên đạt tới hiệu quả ngược, của nàng mặt đều là đỏ.

Hắn hôn hít của nàng gò má, một chút một chút rất dịu dàng, ngữ khí lại không để cho bác bỏ, “Áy loại trường hợp ta là sẽ không dẫn ngươi đi, về sau cũng sẽ không.”

Nàng kỳ thật rõ ràng của hắn dụng ý, chỉ là không thể không tức giận bức bối, “Nhưng khác nữ nhân không được.”

Hắn một chút nhíu mà nghĩ một chút, cười nói: “Tốt, về sau ai cũng không dẫn.” Xoa bóp của nàng cái mũi nhỏ, “Vừa lòng? Của ta bảo bối.”

Nàng dấu môi hừ một tiếng, hắn chậm rãi đưa ngón tay lui ra đi, nàng lập tức quay đầu nhìn hắn, “Còn có chuyện muốn nói.”

“Ừ?”

Nàng mặt đỏ rực, mắt sáng lấp lánh, nghiêm túc nhìn hắn mở miệng: “Từ giờ trở đi: Người chỉ có thể đối một mình ta tốt; Muốn sủng ta, không thể lừa ta; Đáp ứng của ta mỗi một kiện sự tình, người đều muốn làm được; Đối ta nói mỗi một câu nói đều muốn là thật lòng. Không được lừa ta, mắng ta, muốn quan tâm ta; Người khác bắt nạt ta lúc, người muốn tại đầu tiên thời gian ra giúp ta; Ta vui vẻ lúc, người muốn cùng ta vui vẻ; Ta không vui vẻ lúc, người muốn lừa ta vui vẻ; Vĩnh viễn đều muốn cảm thấy ta là xinh đẹp ; Mộng trong người cũng muốn nhìn thấy ta; Tại trong lòng người chỉ có ta. ”

Hắn sững sờ nhìn nàng vài giây, sau đó cười, “Như vậy bộ dạng nói, người tại đâu công ?” Dục vọng chong đỡ lên ướt át non mềm mại, nàng cuồng quít ngẩn trở, “Còn không đáp ứng đâu!” Nhưng nơi nào chẳng được, hắn một cái gắng sức liền vào trong. . . . .

Lần này đến phiên nàng sững sờ nhìn hắn vài giây, đột nhiên, thập phân ngoài dự đoán mọi người , “Oa oa” Một tiếng khóc ra, “Người bắt nạt người!”

Hắn thực sự là tại bắt nạt nàng, một bên hôn nàng cuồn cuộn trượt ra nước mắt, thân tiếp theo bên không ngừng luật động, tại cửa nàng hai mắt đẫm lệ mưa to trong, kết kết thực thực muôn một hồi, cuối cùng hôn lên nàng đỏ bừng mí mắt, một chút một chút dịu dàng hôn qua đi, “Từ giờ trở đi, ta chỉ đau người một cái. Ta sẽ sủng ngươi, quyết sẽ không lừa ngươi. Đáp ứng của ngươi mỗi một kiện sự tình, ta đều sẽ làm được. Đối ngươi nói mỗi một câu nói, đều là nói thật. Không bắt nạt ngươi, không mắng ngươi, sẽ tin tưởng ngươi. Có người bắt nạt ngươi, ta sẽ đầu tiên thời gian ra giúp ngươi. Người vui vẻ thời điểm, ta sẽ cùng ngươi vui vẻ; Người không vui vẻ, ta cũng biết dỗ được ngươi vui vẻ. Vĩnh viễn cảm thấy ngươi nhất xinh đẹp, nằm mơ đều sẽ mơ thấy ngươi. Tại trong lòng ta, vĩnh viễn chỉ có ngươi một cái. . . . .” Hôn của nàng môi, “Ta yêu ngươi. ”

Nói hoàn phát hiện nàng đã sớm không khóc, vô tội ngây ngô nhìn hắn, sau đó hạ xuống con mắt, nghĩ cười khả năng lại có điểm ngại ngùng, thế là cắn chặt môi dưới, “Người từ đâu công ?”

“Ta nhìn của ngươi đĩa. ”

“Nga. ” Của nàng đầu cũng bắt đầu hạ thấp xuống, thận thùng e lệ hình dạng muôn đem người chết đuối, bắt hắn bờ vai ngón tay gắt gao gắng sức, cùng thế trên yêu nhất người, làm thế trên nhất mỹ diệu sự tình.

Sắc trời không rõ, loa công suất lớn trong truyền ra kinh Coran tụng tỏ khắp tại tất cả Cairo thành, Seven vào hôn ám trong mở to mắt, lảng lặng nhìn một nét thoáng hiện tiêm ảnh nhảy cửa sổ mà vào, nhanh chóng trốn đi đến phòng gửi áo mũ. Đợi Chris thay cho y phục dạ hành quyết định lặng lẽ lên giường lúc, phát hiện Seven đã tựa giường mà ngồi.

“A a, ”Chris cười gượng hai tiếng, chậm rì rì bò trên giường, “Ngươi tỉnh nha. ” Chui vào trong chăn nheo lại mắt, tốt ấm.

“Nhìn tối hôm qua không mệt mỏi đến ngươi. ” Lời còn chưa dứt, người đã nhào vào trong lòng hắn, thân thể lạnh băng băng tựa hồ còn có dính sương mai ẩm ướt, bắt của hắn tay hướng ngang hông mình thả, “Mệt mỏi quá, ngươi xoa xoa. ”

Thế là hắn nửa cúi người xuống, gấp lại nàng ở trong ngực, eo nhỏ chân dài tinh tế xoa nắn, xoa nàng thoái mái, âm mũi trong “Ư ừ ừ ừ” hử hử, hai người thân thể dán thật sự căng, nàng nhất định cảm thụ đến của hắn dục vọng, tiếp tục không kiêng nể gì tại trong lòng hắn ăn chùa, đại khái là doan chắc, lúc này hắn sẽ không đụng nàng, bởi vì nàng “Công tác” Vừa mới trở về, là thực mệt mỏi.

Seven không tiếng động thở dài, thật sâu cảm thụ đến dường nữ người không dễ, đặc biệt là này cái rõ ràng không nghe lời, lại tổng cảm thấy chính mình rất ngoan, rõ ràng bị đe ở đâu quả tim trên sủng quán, còn lão chê người không đau của nàng nữ nhân. . . . . Chân chân không tốt dường.

Nhưng không tốt dường cũng phải hảo hảo dường, thừa dịp nàng mơ màng màng nhanh ngủ thời điểm, hắn cố gắng quải nàng, “Ngày mai ta muốn lên đường đi Moscow, ngươi cũng đi?”

“Không cần, lanh. ”

Nguyên lai trong mơ hồ nàng cũng không tốt quải, hắn lui mà cầu tiếp theo, “Áy ngươi đi Roma, chờ ta về nhà?”

“Nhà ta tại Hague. ”

Trầm mặc nửa khắc, hắn thở dài, hôn của nàng ngạch, không tim không phổi tiểu gia hỏa, đã uốn tai trong lòng hắn ngủ.

Sau giờ ngọ nàng tỉnh lại, nghĩ đến này là tại Cairo cuối cùng một ngày, muôn hắn dẫn nàng ra đi chơi, hắn tự nhiên vui vẻ linh mệnh, nhưng bởi vì buổi chiều có phong sê cuối cùng một lần ngắn gọn gấp gỡ, cho nàng tại khách sạn đại sảnh trong chờ một chút.

Cùng khách sạn cách một con đường, đối diện chính là nỗi tiếng Harry lgi nhuận trận, xuyên qua có xuyên trường bào quần khăn trùm đầu người địa phương, cũng có công ba lô du khách ngoại quốc, nhốn nha nhồn nháo rất náo nhiệt, chính nàng đợi nhảm chán, thế là cũng chạy đến phố đối diện.

Ban ngày Cairo là màu xám, ước chừng là bởi vì tiếp cận sa mạc nguyên nhàn, cát bụi bao phủ cả tòa thành thị, nơi nơi đều là u tối, cho nên làm Mikhail đi ra khách sạn lúc, liếc mắt liền nhìn thấy phố đối diện ấy vượt tiên mỹ lệ thân ảnh. Thuần trắng t tuất, màu lam nhạt cao bồi quần yếm, bờ vai cùng sau lưng phân biệt sức có lại như con dê con lại như con chó nhỏ công việc tử, ôm một cốc màu cam nước trái cây tại uống, tro bụi đại khái không dính nổi của nàng thân, cướp mắt sạch sẽ, làm cho cả ngã tư đường đều sa vào của nàng bối cảnh.

Mikhail do dự rất lâu, mới dám xác định nàng chính là đêm đó tại pháp lão hào du thuyền nhìn thấy nữ nhân, khêu gợi đến yêu cùng sạch sẽ đến thuần khí chất, nửa điểm đều không đáp bên, không bằng thân kiến, rất khó tin tưởng ra từ giống nhau một nữ nhân.

“Buonaparte phu nhân, ngươi tốt. ”

Chris chính xoay người nhìn một bức cổ gấu họa, có một hồi mới đột nhiên phản ứng kịp, quay đầu đối thương thân bên nam nhân tầm mắt, “Kêu ta?”

Có thiển tóc vàng sắc nam nhân khe khẽ mỉm cười, lược gật đầu động tác cũng có quý tộc tao nhã, “Ngươi tốt, ta nghĩ ba ngày trước chúng ta gặp qua, ta là Mikhail, Buonaparte tiên sinh làm ăn đồng bọn. ”

“Ngươi tốt. ”

Chris cúi đầu lại nhìn cổ gấu họa, nàng cho rằng cùng này cái cơ hồ xem như người lạ lẽ phép ân cần thăm hỏi đã kết thúc, nhưng hiển nhiên đối phương không như vậy nghĩ, Mikhail để sát vào nửa bước, giống như cũng tại nhìn cổ gấu họa, kỳ thật lại tại nhìn nàng, nhìn nàng hơi thấp kém tinh xảo quay mặt, làn da vì đi qua vào trắng nõn, như là ngưng lại sữa bò, cho người muốn kiểm tra, phải hay không là có sữa bò giống nhau tơ lụa? Càng nghĩ hôn một cái, phải hay không là có sữa bò giống nhau thơm mềm mại?

Tiểu thương thừa cơ chào hàng, “Này là sáo miêu tả khắc ly áo bởi Terra nữ vương tình yêu chuyện cổ tích họa, nhất thích hợp người yêu trong lẫn nhau đưa. ”

Chris cười một chút, Mikhail làm theo nói, ta muôn.

Chris nhìn tiểu thương đóng gói cổ gấu họa, tựa hồ có chút tiếc nuối bị người mua đi, Mikhail cầm họa lại đưa đến trước mặt nàng, “Người giống như rất thích. ”

Chris lại cười một chút, xoay người nhìn phố đối diện khách sạn, “Hội nghị kết thúc ?”

Mikhail bất động thanh sắc thu tay về cánh tay, “Buonaparte thực sự là cái rất có mì lực nam nhân, ta đã từng có người bạn gái gặp hắn sau mắt hồn mắt vía, sau xong của hắn tình nhân. ”

“Ù, hắn là rất không sai.”Chris thập phân tán đồng khẽ gật đầu, “Bộ dạng xinh xắn lại có tiền. ”

Mikhail thật sâu nhìn nàng một cái, đúng tại đồng thời, cái ấy “Bộ dạng xinh xắn lại có tiền” nam nhân xuất hiện tại cửa sổ cửa sổ, hảo hảo bất hảo, sát người Mikhail “Bạn gái”.

Seven cùng Mikhail vừa lúc có chút sự muôn nói, thế là tứ người cùng nhau uống xong ngọ trà, nam nhân đang đàm luận Moscow công binh xuống, đối nữ nhân không chút kiêng dè, nữ nhân cũng có chính mình đề tài, Mikhail bạn gái Lisa hỏi Chris, “Tôi hôm qua Cairo mất trộm một chiếc khắc ly áo bởi Terra nữ vương gây chấn, phu nhân nghe nói sao?”

Chris lắc đầu, Lisa lại nói: “Nghe nói là cô làm, bất quá này loại sự, trừ nàng còn có thể có ai?”

Chris cười cười, Lisa cũng cười cười.

Các nam nhân nói xong rồi chính sự, Mikhail đề nghị cùng nhau bữa tối, bị Seven từ chối, “Xin lỗi, ta cùng thê tử đêm nay thời gian thuộc về lẫn nhau.”

Này nói cũng hàm súc cũng rõ ràng, Chris nhu nhược khí tại Seven lòng trong đỗ mặt, mặt phấn cùi đầu bộ dáng cho ngồi tại nghiêng đối diện Mikhail nhìn vào trong mắt, hắn nghĩ đến phổi lâm đồi của nàng lời bình, hiện tại này dục vọng liền hừng hực thiêu tại trong lòng hắn, nhưng hắn chỉ là úng dậy chính mình bạn gái, cáo từ như cũ phong độ nhẹ nhàng, nói Moscow gấp.

Bữa tối Seven cùng Chris ở ven đường ăn cá nướng uống beer đá, của hắn quần áo cùng chung quanh sơ sài hoàn cảnh rất không hòa hợp, bị nàng giễu cợt, còn muốn chăm sóc của nàng ăn uống, cuối cùng nàng rốt cục lương tâm phát hiện, từ trong túi áo lấy ra một sợi dây chuyền, cười được như tên trộm lại có điểm hẹn thùng, “Ta còn giống như không đưa đi qua người thứ.”

Dây chuyền là một chỉ đồng khắc ưng, là nàng tại Harry lợi nhuận trận mua tiện nghi hóa, bất quá thắng tại làm công tinh xảo, nàng tự mình giúp hắn đội, hắn chấp dây đồng ưng ở trên môi hôn một cái, hôn được nàng đỗ mặt.

Còn sau Seven đi tính tiền, một đứa con trai chạy tới đưa cho Chris một lá thư, “Bên ngoài có vị tiểu thư cho ta giao cho nàng.” Chris rút ra tấm hình sau lập tức biến sắc mặt, nhanh chóng đuổi theo cái ấy nam hài, “Nàng còn nói gì đó?”

Nam hài vươn tay, Chris cho hắn tiền trà nước, nam hài mới nói: “Áy vị tiểu thư nói, nếu như ngài có hứng thú, có thể đi Moscow cùng nàng làm việc giao dịch.”

Seven kết hoàn trưởng, phát hiện Chris đã đứng tại cửa, kéo nàng ở trong ngực, “Như thế nào bảo bối? Của ngươi sắc mặt không tốt.”

“Không có chuyện gì, khả năng là uống rượu lại thổi gió.”

Ban đêm thuộc về lẫn nhau thời gian đương nhiên ít không được triền miên, Seven nghĩ đến ly biệt sắp tới, muốn nàng không miễn tàn nhẫn chút, mà Chris cũng là dị thường thuận theo phổi hợp, nhậm chức hắn trọn đêm không chừng mực yêu cầu.

Đệ hai ngày sáng sớm, làm Wells không thể không cứng đầu gõ cửa nhắc nhở hành trình lúc, Seven ôm chặt Chris không đồng ý buông tay, “Bảo bối, ngoan bảo bối, đi với ta Moscow.”

Nàng hồi ôm lấy hắn, chính là không chịu nói chuyện.

Chờ hắn mặc thỏa đáng sau, cuối cùng lại lưu luyến hôn hít của nàng trán, “Ngoan ngoãn, tại Hague chờ ta.” Nhắc chân rời khỏi, chưa đi đến cửa túc bị nàng từ phía sau đột nhiên ôm lấy, gắt gao ôm lấy, hắn vừa mừng vừa sợ kêu mấy tiếng Chris, nàng còn lại là lảng lặng, chỉ là gọi hắn một tiếng, thất.

9. Chương 8 Moscow • Thiêu Đốt

Âm hối chặng vạng, màu đỏ sắt lá đoàn tàu chậm rãi chạy đi đến Moscow nhà ga, phảng phất là vì nghênh đón khách đến, hôn ám bầu trời vào lúc này tung bay bông tuyết, lồng ngỗng giống nhau lơ phơ lất phất, rơi xuống tại phủ kín quảng trường Đỏ dài hình điêu thạch trên, hóa xong nước, giày lát liền không gấp.

Cánh chiều hôm dần dần dày, quảng trường Đỏ chung quanh rực rỡ đèn sức không biết tại khi nào đã thấp sáng, đèn đuốc sáng trưng Điện Kremlin gác chuông, chói lọi Vasilii bột kéo nhân giáo đường hành tây đinh, này tọa cổ lão Hoa mỹ lệ thành thị, ban đêm như trước sặc sỡ rực rỡ.

Quảng trường Đỏ mặt đông quốc đứng bách hóa thương trường, giờ phút này cũng đèn đuốc sáng trưng, diễn hình Russia kiến trúc phong cách cửa hiên trước, một tên cô gái một mình đứng yên thật lâu, nàng xuyên rất lớn màu trắng áo lông, màu đen quần bò, màu đen da dê ủng ngắn, đầu trên mang đính màu trắng Cầu Cầu nón, mũ đem hai cái lỗ tai Đô hộ lên, cả người trúng ý rất ấm áp. Nhưng nàng giống như vẫn rất lạnh, đôi tay cầm ở trong túi áo, chung quanh không ngừng nhảy lên, cho dù như thế, như trước tại run lẩy bẩy.

Có vị trung niên phu nhân nhìn không được, tiếng Nga giáp Anh ngữ, cộng thêm thủ thê nghĩ nói cho nàng lầu ba có nhà trà uống nhà ăn, có thể uống chén trà ấm ấm áp. Cô gái ngẩng đầu, kéo được thấp thấp màu trắng dưới mũ lộ ra ra cái nõn nà hồng hào khuôn mặt, cái mũi nhỏ đầu đông lạnh được đỏ bừng, tươi cười lai rất ấm, nói cảm ơn, đang chờ người.

Lại đi qua gần một phút đồng hồ thời gian, một chiếc màu đen chạy băng băng tại thương trường trước dừng lại, có mạch sắc da thịt cao gầy nữ nhân xuống xe, đơn bạc màu vàng dài lê phục ngoại chỉ sáo cái ngân hồ đại y, đối tài xế phân phó câu cái gì, xe rời đi sau, nữ nhân đạp lanh lanh giày cao gót khẩn khoản mà tới, nàng không hợp trang phục dẫn được rất nhiều người ghé mắt.

Nữ nhân tại trảng y nữ hài thân trạm kế tiếp ô, lại cười nói: "Ngại ngùng, tại lốn rạp hát nhìn múa ballet kich vừa mới ra, Chris tiểu thư đợi rất lâu sao?"

Chris đứng ở chỗ ấy, nhìn nàng chỉ là nói: "Lầu ba có nhà trà uống nhà ăn."

Thương trường trong rất ấm áp, Chris không cần lai rụt cái cổ phát run, nữ nhân thậm chí cởi xuống áo khoác, “Ta nghĩ chúng ta cần một lần nữa nhận thức,” Nữ nhân cười nói, “Ta là Lisa, hiệu lực vào nước Mĩ cục điều tra liên bang, rất cao hứng nhìn thấy ngươi, c•l tiểu thư.”

Chris chính cúi đầu uống trà, nàng muốn là cốc trà đen, Moscow người thích tại trà đen trong thêm mật ong, vị ngọt lành ám, uống xong sau nàng ngẩng đầu, tiếp tục không có biểu tình nhìn Lisa, “Giao dịch cái gì?”

Lisa tựa hồ chẳng hề cău của nàng không có lẽ phép, cười nói, “Ta thích của ngươi sảng khoái.” Từ màu vàng xác tay trong lấy ra một mâm mê ngươi bằng ghi hình, đẩy tới Chris trước mặt, “Hình ảnh còn không tệ, so ấy mấy cái đoạn ra tấm hình rõ ràng, đương nhiên,” Lisa uống một ngụm trà mới chậm rì rì nói, “Này chỉ là chuẩn bị phần.”

Chris nhìn trước mắt băng ghi hình, không có đi tiếp, lại hỏi câu: "Giao dịch cái gì?"

“Seven • don • Buonaparte hiện tại tại Moscow ngươi biết đi? Ngươi biết hắn tôi làm cái gì sao” Lisa vén vén dài thẳng phát, tư thái phong tình vạn chủng, “Ta cần hắn cùng Mikhail hợp tác vũ khí đạn dược làm ăn hợp đồng.”

Chris nhanh chóng nhíu mày, rất nhanh lại giãn ra, trả lời vẻ mặt bình tĩnh, ngón tay nhẹ nhàng vuốt ve chén trà vách trên hoa văn, “Ta bằng cái gì tin người.”

Chris tiếp tục vuốt ve chén trà vách trên hoa văn, không nói chuyện.

"c•l tiêu thư tại do dự?" Lisa khuynh thương thân để sát vào nàng, chậm rãi thổi ra một hơi, "Vì buồn cười tình yêu sao? Thần thâu tiểu thư?"

Chris hơi hơi ngả ra sau thân thể, Lisa cũng cười ngồi thẳng, “Nói cho người một cái cơ mật, tuy rằng còn không cầm đến chứng cứ, của ta cấp trên nhóm đã cho người quyết định tốt hình phạt,” Lisa cười đến càng phát xán lan, “Là tử tội.”

Chris giờ phút này lược rủ con mắt, nhìn không thấy mắt, mặt trên cũng nhìn không ra cái gì biểu tình, Lisa vửa mới mở miệng: “c...”

"Thành giao, "Chris ngẩng đầu, cắt ngang Lisa nói.

Lisa lại là sững sờ một chút, sau đó cười dậy, “Ta chờ người tốt tin tức, một hồi còn có buổi tối yên, ta phải đi.” Vừa muốn xoay người lại quay đầu, “Buonaparte không biết người tại Moscow đi? Hắn hôm nay dẫn ra ấy vị Russia tiểu thư thực xinh đẹp, nghe nói là vị quý tộc tiểu thư, hay quốc gia địa lý tạp chí nhiếp ảnh ký giả, rất có tài hoa nga!” Hướng về Chris nháy mắt mấy cái, vừa đong đưa rời khỏi.

Sắc trời hoàn toàn đen lại, tuyết càng rơi xuống càng lớn, gió lạnh nhấm thảng nhân cốt tử trong thứ, ngao nghê triển lâm này cái phương bắc quốc gia cực lạnh. Quảng trường Đỏ phụ cận Đông Phương khách sạn, yên hội sảnh trong lại trang nghiêm mặt khác một bức cảnh tượng, rượu ngon món ngon sắc màu rực rỡ trong, thân lễ phục dạ hội mọi người chuyện trò vui vẻ, phảng phất xuân phong cả phòng.

Này là năm nay lớn nhất một trận giao tiếp xã hội tiệc tối, bởi vì Roman Knopf cùng cát tạ Lev hai đại gia tộc người thừa kế tham dự. Mikhail • cát tạ Lev chính kéo hắn khêu gợi bạn gái cùng người quen nhóm hàn huyên, An Phi á • Roman Knopf càng là yên hội trên tiêu điểm, một mặt bởi vì nàng rất ít xuất hiện tại giao tiếp xã hội trường hợp, mặc khác làm theo bởi vì của nàng nam bạn, Seven • Buonaparte, đại danh đĩnh đinh Simon tập đoàn giám đốc.

Khách sạn một lâu có nhà quán cà phê, ánh đèn điều thật sự ám, mỗi cái bàn trên đều thả chì màu bạc để cắm nến, màu hồng quả quýt ngọt lửa tại thiêu đốt trong nhảy, kèm với cà phê thơm, cho nhân chung ấm áp ấm áp.

Thân màu đen áo len đan cô gái một mình ngồi ở trong góc, màu trắng áo lông bị đẻ ở một bên, vẫy tay muôn cốc rõ cà phê, này là nàng đêm nay muôn đệ ngũ cốc rõ cà phê, phục vụ sinh tự chủ trương cho nàng đưa cốc Latte, cùng với một khối nhỏ butter bánh mì, “Tiểu thư, uống quá nhiều rõ cà phê đối dạ dày không tốt.”

Cô gái cười cười, miệng cười dưới ánh nến đậm đậm, “Cuối cùng một cốc.”

Bởi vì tuyết dưới được rất lớn, ? Phủ chính? Tại ban đêm phong tỏa mấy điều ra thành đường, yên hội trên rất nhiều ở tại vùng ngoại ô khu biệt thự mọi người bởi vậy không pháp về nhà, bắt quá không quan hệ, Đông Phương khách sạn có thể cung cấp đây đủ cao cấp phòng xếp.

Yến hội thảng đến nửa đêm về sáng mới tan cuộc, khách nhân nhóm cầm phiếu phòng từng người hồi gian phòng, tầng cao hào hoa phòng xếp khu, hành lang trong sáng ngồi mà an tĩnh, màu trắng ánh đèn đánh tại bóng đèn có thể soi người sàn nhà trên, phiếm xuất nước giồng nhau sáng bóng, cùng với cô gái đơn bạc thân ảnh.

Chris tựa tại hành lang một nơi góc, đôi tay cầm ở trong túi quần, cúi đầu, giống như tại nhìn sàn nhà chiếu phim ra chính mình mặt, liền như vậy một người lắng lặng đợi rất lâu.

Chợt đột nhiên quyết định cái gì, nàng cất bước đi hướng nghiêng đối diện gian phòng, gõ cửa.

“Ai?” Gian phòng trong truyền tới của nữ nhân giọng nói, Chris nhẹ nhàng nhăn mi, lui ra phía sau một bước chân nhìn môn bài, 8310, không sai.

Phòng cửa tại lúc này bị mở ra, mở cửa là cái phi thường xinh đẹp nữ nhân, khí chất hơn nữa tốt, xuyên cái màu trắng áo ngủ, hắn là vừa mới tắm rửa qua, tóc còn ướt, đang bị nàng cầm khăn lông lau sạch nhẹ nhẹ, tư thái có loại không chút đếm xỉa biếng nhác khêu gợi.

Cửa nữ nhân biểu tình cũng rất ngoài ý muốn, “Xin hỏi người là?”

Chris há mồm không nói ra nói, lúc này phòng tắm trong có người hỏi một câu, “Là ai?” Tuy rằng đần độn ào ào tiếng nước, nam nhân giọng nói nghe thật sự không rõ ràng, nhưng Chris lập tức liền nhận ra được, bởi vì rất quen thuộc.

“Thực xin lỗi, khua sai cửa.”Chris nhanh chóng biến mất tại hành lang hết sức đầu, không thấy chút nào lúc trước gõ cửa lúc do dự.

Nữ nhân có chút kì lạ đóng cửa lại, tiện tay mất khăn lông ở trên ghế sofa, đi vào trong quầy bar chọn rượu đỏ, không lâu cửa phòng tắm bị mở ra, chỉ vây điều màu đen khăn tắm Seven đi ra, trần truồng tinh tráng thượng thân, cái cổ trong ấy điều ưng rót dây chuyền đặc biệt dễ thấy, “Vừa rồi là ai?”

“Tìm lầm gian phòng.” Nữ nhân lắc đầu, “Seven, ta thực là càng lúc càng không hiểu ngươi, mang như vậy chất lượng kém dây chuyền, uống 84 niên đại rượu, ta nói, vì sao đều là 84 niên đại ?”

Seven không nói chuyện, cầm đi qua trong tay nàng bình rượu làm chính mình rót một chén, “Hồi của ngươi gian phòng.”

“Cho ta tại ngươi này ở một đêm? Không phải có hai cái phòng xếp sao?”

“Theo ngươi.”

“Này! Ngươi cái gì thái độ! Tháng trước ta đi Ấn Độ, mẹ nói nàng cũng rất lâu không gặp ngươi, ngươi nhất gần rốt cuộc tại vội cái gì!”

Seven đột nhiên ngẩng đầu nhìn nàng, “An Phi á.”

“Ừ?”

“Ta muốn kết hôn.”

“Ừ. . . . . Ừ????”

Seven cười, “Cho nên nhất gần rất vội.” Đặt chén rượu xuống hồi gian phòng, lưu lại trợn mắt há mồm An Phi á hoàn toàn ngốc ở chỗ ấy, nằm lên giường mới nghe thấy bên ngoài một tiếng gầm lên giận dữ: “Ngươi này thúi tiểu tử! Như thế nào có thể cướp tại tì tì phía trước kết hôn!!!”

Seven dịu dàng cười, ngủ trước lại một lần nữa hôn một chút dây chuyền trên ưng rót, mà tại lúc này, băng tuyêt ngập trời trong, một chiếc ra thành xe cảnh sát thông đi qua tất cả cho đi trạm kiểm soát, thẳng chạy đến vùng ngoại ô cát tạ Lev gia tộc thành luỹ trước, nhân viên cảnh sát ở trong gió rét đè thấp viền nón đi gõ cửa, “Có người báo nguy nói cát tạ Lev thành luỹ bị trộm.”

Người giữ cửa từ buôn ngủ trong bị đánh thức, vẻ mặt hồ đồ, “Không có a! Không người gọi điện thoại!”

Hai người ngạc nhiên nhau, làm này ti tiện vui đùa, ai cũng không có lưu ý đến, một nét thoảng hiện thân ảnh lặng lẽ lén vào thành luỹ.

Cát tạ Lev thành luỹ bắt đầu xây dựng vào hơn hai trăm năm trước Catherine II thời kỳ, tuy nhiều lần sửa chữa, tường ngoài phù điêu như cũ tránh không được tang thương loang lổ vận mệnh, bóng đêm dưới hiện ra hoặc sâu hoặc thiển ảnh, dù cho là đi đến bên cạnh, cũng khó phát hiện dán sát mặt tường hết sức nhỏ thân ảnh.

Chris cúi đầu xem chướng trong lòng điện tử màn hình, thành luỹ bên trong kết cấu cùng với bảo vệ trị an hệ thống vừa xem hiểu ngay, bởi vì là dân nơi ở, so với nàng trước kia hành động đi qua địa phương, kỳ thật đơn giản an toàn được nhiều.

Nàng nhanh chóng tư tưởng xuất hành động đường đi, thoát áo khoác ném ở bụi cỏ trong, chỉ dè chừng thân áo da đơn bạc thân thể bị gió lạnh đâm vào bỗng run lên, thực lãnh!

Mục tiêu địa điểm tại lầu ba, ngậm thanh chủy thủ, nàng động tác nhẹ nhàng bò đi lên, tường ngoài phù điêu lồi lõm rất thuận tiện mượn lực, chỉ là tích tụt có điểm trượt, hơn nữa lãnh.

Cửa sổ rất hẹp, chỉ để ột bàn chân vị trí, đã đầy đủ, cưỡi xe nhẹ đi đường quen dùng dao găm mở ra cửa sổ, phi thân một vọt nhảy vào trong, thảm trải sàn quả nhiên rất mềm mại, nửa điểm giọng nói đều không có.

Tuyết đã ngừng một hồi, giờ phút này nguyệt sáng từ tầng mây trong lặng lẽ lộ ra mặt, ánh trăng hạ xuống tuyết đọng trên ngược lại ra quang, xuyên qua cửa sổ bắn vào tối, chiếu ra một buồng thanh lãnh sáng. Này là một trong hoa lệ tinh mỹ phòng ngủ, phòng ngủ trung ương phục cổ thức giường lớn trên, bậc dưới nệm ngủ say giả đường cong tò rõ nàng là nữ nhân, giờ phút này gió lạnh từ mở rộng ra cửa sổ thổi vào tối, phòng trong có chút lãnh, bất quá Chris chẳng hề lo lắng nàng sẽ bởi vậy mà tỉnh lại, bởi vì chàng vạng lúc tại trà uống nhà ăn ấm cốc trà.

Chris chính mình lại là chê lãnh, quay đầu đóng lại cửa sổ, chợt thấy có lưỡng đạo lục sắc quang mang hướng chính mình phóng tới, nhanh chóng xoay người dán tường rút ra súng, đối trên ấy quang mang, nguyên lai

là nằm ở trên ghế sofa một con mèo, sợ bóng sợ gió một trận. Nàng đổi miêu cười cười, duỗi ra ngón tay nhẹ nhàng hư một tiếng, ấy miêu cũng ngoan, nhắm mắt lại lại ngủ.

Miêu bên cạnh, ghế sofa tay vịn trên đáp một điều màu vàng lấp ló phục dạ hội, vật áo trên có đóa bảo thạch tốn kim cài áo, bóng đêm dưới như trước lộng lẫy, Chris đi đến trước sofa, cẩn thận nặn ra kim cài áo trong dấu diếm cõi nhỏ webcam, lúc trước bỏ vào thời điểm bất quá muốn đánh cuộc một phen, không nghĩ đến vận may như vậy tốt. Dương nhiệm của nàng vận khí tốt kỳ thật muốn cảm tạ hai người, cảm tạ Mikhail không ở khách sạn thói quen, cảm tạ Lisa cảnh giác – trở lại phòng ngủ thay quần áo trước, trước nhìn nhìn thử còn tại hay không. Chris thông đi qua bảo thạch ngực tồn trong webcam, tự nhiên cũng thấy.

Gian phòng sưởi đông có cái Thạch Thế lò sưởi, lò sưởi trên nào đó khói điều thạch là trống không, băng ghi hình liền giấu ở bên trong, rất không sáng ý chủ ý.

Không thể xác định là đâu một khói, Chris dùng mu ngón tay từng khói khua, rất nhanh liền tìm đến, bên phải đệ hai liệt đệ Ngũ Hành, dùng dao găm mở ra điều thạch, khe hở cực kỳ hẹp, chỉ để ôt chiếc ngón tay với vào đi, chậm rãi thuận ra.

Rất nhỏ “Lộp bôp” Một tiếng, nàng lòng trầm xuống tay một chút, quay đầu đi nhìn, nguyên lai là bàn trên một tọa đồ cổ chung, chỉnh điểm báo giờ thời điểm, chung trên mặt phuơng cửa sổ nhỏ trong bắn ra một chỉ chim hoàng yến, đã từng lưu hành vào nước Nga quý tộc trong tiểu ngoạn ý.

Nhin ấy đồ cổ chung, nàng thênh nhưng một cái hốt hoảng, đầu óc trong thoáng hiện Russia nữ tử áy tinh xảo cao quý mặt mũi, cùng với ào ào tiếng nước của hắn giọng nói. . . . Lập tức bỗng lay động đầu, hành động lúc tinh thần không tập trung, tối ky.

Sợi dây bị lây ra cát vào túi áo, điều thạch lại thả lại đi, xử lý xong tất cả vết tích, đẩy ra cửa sổ, cổ tay trong lôi ra cái khóa treo lên cửa sổ, miêu lại tỉnh, ngẩng đầu nhìn nàng, nàng mắt cái hôn gió, hô một chút nhảy xuống.

Vững chắc sau khi hạ xuống thu hồi dây thép, cầm lấy bụi cổ trong áo khoác mặc vào, xuyên đến một nửa liền dừng lại. Tay trái ngón áp út trên, là trống không.

Không có bất kỳ do dự, nàng bỏ lại áo khoác một lần nữa bò đi lên, lần nữa phiên vào áy gian nhà, giường trên người tiếp tục ngủ rất ngon, miêu lại không biết đâu đi, nàng chưa hề tại thứ được tay sau lại hồi đi qua hiện trường, trực giác trong có chút bất an, nhưng không thời gian bất an.

Lần nữa mở ra áy khói điều thạch, ngón tay chậm rãi tham tiến vào, quả nhiên đụng đến, hắn là vừa rồi phân thân thời điểm bị mắc kẹt hạ xuống, liền tại nàng cầm đến nhẫn cao hứng nháy mắt, một cái vật cứng chổng đỡ lên cái ót, cứng rắn lạnh như băng, là họng súng.

Phía sau truyền tới nam nhân giọng nói, ôn hòa trong có loại tao nhã phong độ, “Chris tiểu thư, hoan nghênh người tới cát tạ Lev thành luỹ làm khách.”

Nàng chẳng hề lên tiếng, chỉ là không nhanh không chậm, chuyên chú vào đem nhẫn chậm rãi khoác lên tay trái ngón áp út.

Đèn thủy tinh quang mang từ cao cao nóc nhà tiết ra mà dưới, đâm vào người mắt toan, lò sưởi trong ngọn lửa rào rạt thiêu đốt, gian phòng trong rất an tĩnh, chỉ trừ ngọn lửa đùng đòng rung động.

Mikhail nhất phái tao nhã dựa ở trong ghế sofa, nhìn đối diện ngồi tại lò sưởi bên cô gái, cây đay sắc tóc ngắn, làn da cực kỳ trắng, đầu mũi nguyên bản có chút đỏ, hiện tại áy màu đỏ choáng trên hai gò má, choáng xong màu hồng nhạt, bó sát người tối áo da, thực là dính sát vào ở trên người, áy dáng ngực áy eo tuyến, áy mông tròn áy chân dài. . . . Đêm nay này lò lửa như thế nào thiêu được như vậy vượng, vượng được người toàn thân khô nóng, nóng được vẫn muốn nuốt nước miếng.

Bừng lên bàn trên một cốc trà đen lung tung uống xong, càng uống càng khát, mà trong lòng có một loại khác khó chịu, chán chán, khô cực kỳ.

Mikhail hắng giọng một cái, mở miệng vẫn là nho nhã lễ độ, “Chris tiểu thư, mời uống trà.”

Mặt ngó về phía lò lửa Chris nghe vậy quay đầu nhìn hắn, đèn bóng con mắt rõ xuyên qua như nước, như là có thể đem người tâm tư chiếu xuyên qua, Mikhail vô ý thức liền cúi đầu, mà tức cười một chút, ngẩng

đầu nhìn nàng, “Chris tiểu thư có chuyện nói?”

Chris nhìn hắn rất nghiêm túc nói: “Ta có thể đi sao?”

Như là nghe đến cái gì đặc biệt vui vẻ sự tình, Mikhail cười thật sự khoái trá, “Sợ rằng không thể.”

Chris biểu tình cũng không có ngoài ý muốn, nói chuyện lúc lông mày đều không nâng: “Điều kiện?”

Mikhail nhìn nàng chỉ là cười, một hồi mới nói: “Cát tạ Lev gia tộc thế tập công tước tước vị, là Russia nhất cái tiền vốn gia tộc một trong.” Chris lược nhăn mày, nghe Mikhail tiếp tục nói: “Ta bản nhân bộ dạng không tệ, công phu trên giường cũng rất được nữ nhân khen ngợi.” Chris sắc mặt trắng trắng, Mikhail chậm rãi đứng lên, lướt qua bàn dài đi tới bên cạnh nàng, duỗi tay đi sờ của nàng mặt, “Làm nữ nhân của ta.”

Chris ngồi là bằng gỗ ghế bành, đùi trên hơi chút gắng sức, cả người cả ghế về sau trượt thật xa, tại bị Mikhail ngón tay đụng tới trước.

Mikhail vươn đi ra tay thuận thế cầm đi qua lò sưởi trên một cốc Vodka, uống một ngụm, “Peter.” Thân xuyên màu xanh đậm chế phục, quần già hình dạng nam nhân lập tức xuất hiện ở phòng khách cửa.

“Dẫn Chris tiểu thư đi của ta phòng ngủ.” Nói là đối Peter nói, mắt lại mỉm cười nhìn Chris, “Nàng đêm nay mệt mỏi, có chút sự cần suy xét cân nhắc.”

Peter sững sờ một chút, lại hay tao nhã làm một cái mồi mọc Chris thủ thế, Chris chỉ là nhìn chòng chọc thiêu được rào rat lò lửa nhìn, ngồi ở trên ghế vẫn không nhúc nhích. Mikhail vẻ mặt là nhất nhàn nhã, chậm rãi đặt chén rượu xuống. . . . Peter đột nhiên cảm thấy thấy hoa mắt, một trận lách cách tiếng sau, liền nhìn thấy ghế sofa sau lộ ra ra hơn phân nửa thân thể hai người, Chris bị Mikhail cô dối tay gắt gao xếp lại ở dưới thân, mặt rất đỏ, là phẫn nộ nhan sắc, Mikhail cúi đầu, tại nàng mí mắt trên vừa hôn, “Ngươi tức giận bộ dáng thực mê người, hắn nói đi qua sao?” Chris cắn chặt môi dưới, bởi vì giây dựa rất gắng sức, trán đã có hơi mõng mồ hôi ý, Mikhail đem môi để sát vào cửa nàng, tựa hôn, rồi lại không gấp phai, “Khẩn cấp vội vã? Nghĩ làm nữ nhân của ta?”

Chris đột nhiên quay đầu nhìn Peter, dùng như không có việc gì biểu tình giống như cái gì đều không phát sinh, cho dù nàng hiện tại vẫn bị Mikhail xếp lại ở dưới thân, “Tiên sinh, mời dẫn ta đi gian phòng.”

Peter đứng ở cửa phòng khách, không có nói chuyện. Mikhail chậm rãi đứng lên, duỗi tay muốn đỡ Chris, lại gấp nàng thân thể hướng bên cạnh nhường lối, một cái xinh đẹp xoay người liền đứng lên, tự ý bước đi ra phòng khách.

Thập phút đồng hồ sau, ngồi ở trong phòng khách uống Vodka Mikhail chờ đến xuống lầu Peter, “Ngủ?”

“Là.”

“Như vậy ngoan?”

“Cưỡng chế tiêm chích thuốc ngủ.”

Mikhail cười, “Đối nàng khách khí chút, về sau khả năng là nữ chủ nhân.”

Peter lảng lặng đứng ở chỗ ấy, không nói chuyện cũng không đi, Mikhail nhìn hắn, “Còn có sự?”

“Phổ Lâm tiên sinh đầu tuần tại Ottawa trong nhà mình, bị người đào đi hai mắt.”

Mikhail gật đầu, “Này sự ta biết.”

“Buonaparte tiên sinh liền tại Moscow.”

“Ta biết.”

“Hắn sẽ không buông tha ngài cùng gia tộc.”

Mikhail lạnh sắc mặt đứng lên, “Nơi này là Moscow.”

“Ngài biết Roman Knopf gia tộc thực tế người cầm quyền là ai, ngài cũng biết của hắn thủ đoạn, ngài như vậy làm sẽ hủy tất cả gia tộc.”

Mikhail cười lạnh, bên cạnh hắn thấp cửa hàng có cái tiền tính chất cầu lỗ nghi, hắn thuận tay động một chút, mô hình địa cầu hô hố chuyển lên, “Buonaparte làm ăn làm được rất lớn, cũng nên kèm chế tay . . . . . Bao quát của hắn nữ nhân.”

Có cát tạ Lev này loại cổ lão lịch sử thành luỹ, tất nhiên sẽ có tầng hầm, mà tầng hầm công dụng, chỉ chính là hầm rượu hoặc giả địa lao, này trong âm trầm hôn ám, hiển nhiên chính là địa lao.

Nữ nhân bị buộc đôi tay ngồi tại ẩm ướt góc khuất trong, trên người chỉ xuyên cái bạc xuyên qua bại lộ áo ngũ, non nửa cái bộ ngực đều lộ ra ra, mạch sắc da thịt bịt kín tầng than chì, nửa điểm khêu gợi sắc cũng không có.

“Như thế nào có thể đổi phu nhân như vậy thô bạo?” Nam nhân giọng nói lạnh lẽo rét buốt vang ở địa lao trong, Mikhail lắc đầu, đem tay trong ngân chất để cắm nến thả ra bàn gỗ, tự mình đỡ Lisa lên, mở trói cho nàng, Lisa làm theo đầy mặt cảnh giác nhìn hắn.

“Buông lỏng điểm, fbi tiểu thư, ta càng thích ngươi ở trên giường bộ dáng.”

“Ngươi khi nào phát hiện?” Lisa giọng nói có điểm run.

“Ta nghĩ nghĩ. . . .” Ác ý tạm dừng, “Đại khái là ngươi bò trên của ta giường đê ba ngày.”

Nho nhỏ kinh hô bị Lisa xếp lại trong cổ họng, “Ngươi vì sao không giết ta?”

Mikhail cười sờ một phen của nàng bộ ngực, “Áy thật lãng phí, hơn nữa nhìn tại ngươi như vậy gắng sức phần trên,” Mikhail duỗi tay, phía sau tùy tòng đưa cho hắn một cặp văn kiện, “Này là ngươi muốn thú, Buonaparte phi pháp chế tạo đầu cơ trực lợi vũ khí đạn dược chứng cứ.”

Lisa kinh ngạc, không đi tiếp.

“Nghe tốt, chỉ là Buonaparte cùng của hắn gia tộc.”

Lisa có chút rõ ràng, thần sắc chậm rãi lồng đi xuống.

“Ta hội an xếp ngươi mau chóng bay đi Washington, ta cùng ngươi nhóm giống nhau mong đợi Buonaparte sa lưới.”

Dù sao bị đi qua đặc huấn, Lisa rất nhanh trả lời từ trước thần thái, tiếp đi qua cặp văn kiện lúc tại Mikhail mặt trên hôn một chút, “Thật không nỡ ngươi, của ta Darling.”

Mikhail cười cũng tại trên mặt nàng hôn một chút, “Ta cũng là, Sweetheart.”

Tuyết sau sơ trời tạnh sáng sớm, hô hấp gió hương vị, có loại bạc hà đường thanh lãnh. Seven mở ra cửa sổ, nghĩ đến tại Cairo thời điểm, Chris chê của hắn sữa tắm không dùng chung, chính mình mua bình bạc hà vị, thế là mỗi ngày hòn hít nàng có được của nàng thời điểm, miệng trong giữa mũi liền doanh đầy đậm đậm bạc hà thơm. . . . . Suy nghĩ quá nhiều kết quả chính là, tại Moscow rét lạnh sáng sớm, Seven lại tắm nước lạnh.

Bữa sáng cùng An Phi á cùng nhau ở trong phòng dùng, An Phi á sắc mặt không tốt, vẫn rầu rĩ không nói chuyện, Seven còn không từ sáng sớm hồi ức trong hoàn toàn rút ra ra, bởi vậy biểu tình rất dịu dàng, hơn nữa ánh mắt trong ẩn ước lưu lại một ít say mê đến mê người sắc thái.

Wells gõ cửa vào gian phòng thời điểm, thấy chính là một đôi thần sắc khác xa tỷ lệ hai tại yên lặng ăn bữa sáng.

“Tiên sinh?”

Seven ngẩng đầu, Wells đưa ra một tấm hình để ở trước mặt hắn, “Phía dưới một cái kêu Jack nhân thủ trong phát hiện, Cairo họp ấy ngày hắn cùng vài người khác chui vào pháp lão hào, này tiểu tử quân nhân đào ngũ lén lút chiếu, hắn không biết Chris tiểu thư cùng ngài quan hệ.”

Tấm hình trên một thân hắc y nữ nhân, cầm khẽ nhéch, khéo mắt ngầm quyền rũ, yêu tinh dạng khêu gợi, nhưng lại có loại kêu người không dám khinh nhờn nữ vương khí chất. Seven đại khái không tâm tư nghe Wells đối chiếu phiến lý do giải thích, đỡ cầm nhìn tấm hình, chính mình đều không phát giác mình đang cười.

An Phi á chịu không nổi luôn luôn lạnh lùng đê đê giờ phút này vẻ mặt hoa si dạng, hỏi Wells, “Ai tấm hình?Chris?Seven muốn cưới nữ nhân?”

Wells đứng thẳng thân thể, “Là, đại tiểu thư.”

An Phi á mắt cái khinh thường ánh mắt cho Seven, nghĩ tiếp tục bình tĩnh ăn bữa sáng, nhưng đôi chiểu phiến trên người thật sự rất cảm thấy hímg thú, nhin không được hay đem mặt sấp xếp qua, “Bộ dạng thế nào a! Nhìn đem người mê !” Thấy tấm hình, sững sốt.

Seven mỉm cười xem một cái An Phi á, ngũ khí trong có giấu không được khoe khoang, “Xinh đẹp đi!”

An Phi á biểu tình vẫn là sững sờ, “Này. . . . . Này không phải tối hôm qua khua sai cửa cái ấy cô gái. . . .”

Gian phòng trong thoáng chốc tĩnh lại, không khí lưu động đều ngưng kết, An Phi á ngẩng đầu lúc, thấy là Seven đã đồng cứng sắc mặt.

“Tra.”

“Là.”

Tiếng chuông từ địa phương xa xôi truyền tới, mỗi âm thanh, nặng nề mà thong thả, Chris từ trong giấc mộng tỉnh lại, mở to mắt, lọt mắt là màu xanh đậm rõ gấm giường màn che, nàng đột nhiên xốc lên mền tơ, đồng thời ám buông lỏng một hơi, hay chính mình ấy bộ quần áo.

“Tiểu thư ngài tỉnh ? Muốn ăn bữa sáng sao?” Nữ dong chẳng biết lúc nào đã đứng ở cạnh giường, Chris không nói chuyện, lắng lăng đánh giá gian phòng, nữ dong lại hỏi muôn hay không tắm rửa, Chris tại nhanh chóng liếc nhìn hoàn gian phòng sau hỏi: “Phòng tắm tại đâu?”

Phòng tắm cực kỳ lớn, phân làm trong ngoài hai cái phòng kế, nữ dong tại gian trong bể tắm trong cát kỵ nước, lại đứng ở chỗ ấy không ra đi, Chris rõ ràng nữ dong ý đồ, cười lạnh, “Tắm rửa cũng muôn giám thị?”

Nữ dong hay tiểu cô nương, mặt lập tức liền đỏ một chút, cúi đầu nói: “Mời tiểu thư đem y phục cho ta.” Chris không động, nữ dong rất khó xử bộ dáng, đầu càng ngày càng thấp, “Ta một hồi sẽ cho tiểu thư đưa vào tới, tiểu thư, ta cũng là dựa theo. . . .”

Cắt ngang nữ dong nói chuyện là khoá kéo trượt xuống giọng nói, rất nhanh màu đen áo da quần liền rơi xuống nữ dong tay trên, nữ dong vừa mới ngẩng đầu, “Tiểu. . . .” Nhìn thấy chỉ màu đen quần lót tuyết trắng thân thể, xoát một chút đỏ mặt lại cúi đầu, Chris đi đến bể tắm bên thứ nước, ánh mắt lại tại tìm kiếm khắp nơi ống thông gió, ngũ khí không chút đếm xỉa, “Còn muôn thoát sao?”

“Không, không cần.” Nữ dong ôm y phục, đỏ mặt chạy ra đi.

Chris đương nhiên không phải thực nghĩ tắm rửa, nàng vừa mới phát hiện, trừ y phục hoàn hảo ngoại, trên người cái gì đều không có, bao quát điện tử bản đồ, dây kéo, dao găm, lưỡi dao, ma túy súng, băng ghi hình. . . . Nàng phải nghĩ biện pháp mau ly khai nơi này.

Hai mươi phút đồng hồ sau, Chris kéo cửa ra may, “Có người sao? Của ta y phục đâu?” Một cái màu trắng vẩy ngủ đưa tới, Chris không tiếp, “Của ta.”

“Hoặc xuyên nó, hoặc không mặc.” Nam nhân giọng nói liền vang ở cạnh cửa, Chris một phen túm đi qua vẩy ngủ, “Ba” Một chút đóng cửa lại.

Áo ngủ là điển hình quý tộc thực nữ phong cách, sa chất vật liệu may mặc bởi vì thuần trắng mà lược xuyên qua, cổ áo có tinh xảo đường viền hoa, rộng đai lưng nhưng dễ dàng tại eo bên cột thành nơ con bướm, Chris đương nhiên không cài cái gì nơ con bướm, mà là thắt cái nút chết. Lòng bàn tay trong tiếp đầy nước lạnh vỗ vỗ mặt, nếu như khả năng, nàng thực không đồng ý xuyên xong như vậy xuất hiện tại cái ấy Russia nam nhân trước mặt, nhưng phòng tắm trong không có thích hợp thông đạo, nàng nhất định phải ra đi tìm cơ hội.

Phòng ngủ trong, Mikhail ngồi cạnh cửa sổ rất nhàn nhã tại ăn bữa sáng, nhìn thấy nàng, trước là hí mắt cười cười, sau đó chỉ chỉ bàn ăn đối diện, ra hiệu nàng ngồi, Chris lại ngồi thượng phòng trong khác một bên

ghế sofa, Mikhail cũng không bức bách nàng, mỉm cười phảng phất lầm lầm lầu bầu, “Nghe nói, Buonaparte sáng sớm hôm nay đã hồi Roma. ”

Chris đôi tay vây quanh tại lòng ngực, cúi đầu cũng không biết tại nghĩ cái gì.

Mikhail không chút hoang mang ăn xong chính mình bữa sáng, cầm sợi tơ khăn ăn lau miệng, đi đến Chris bên cạnh ngồi xuống, đưa ra một tấm thảm vàng để ở trước mặt nàng, “Vốn cũng nghĩ đưa xe đưa căn nhà, thậm chí nghĩ đi qua cho người đưa tốn, nhưng ta cảm thấy chúng ta đều thích dứt khoát điểm phượng thức, này tấm thảm không hữu hạn ngạch, chờ người gả ta, còn có thể được đến cát tạ Lev gia tộc một nửa tài sản, ta cam đoan, sẽ không so Buonaparte cho của người ít. ”

Chris lấy một loại nhìn ngu ngốc ánh mắt nhìn hắn, “Người có bệnh. ”

Mikhail lại rất vui vẻ cười, không biết là này người vốn liền thích cười, hay gặp Chris sau đặc biệt dễ dàng cười, “Người cùng Buonaparte cùng một chỗ, không phải là trung ý của hắn tiền cùng hình dạng? Cái này ta đều có. ”

Chris hơi nhướn mi, nhúm gạo Cáp Y Nhĩ trên dưới đánh giá một vòng, sau đó áp chế đầu lông mày, “Người bộ dạng quá xấu.”

Mikhail tươi cười không giảm, chỉ là cười được có chút miễn cưỡng, “Bảo bối, người thực dễ thương. ”

Chris đột nhiên biến sắc mặt đứng lên, “Đừng dùng này cái từ, ghê tởm. ”

Mikhail miễn cưỡng tươi cười rốt cục biến xong cười lạnh, “Như thế nào? Bởi vì Buonaparte cũng như vậy kêu người? Người liền như vậy thích hắn? Ta như thế nào nghe nói hắn lúc trước đem người? Bạo cường? ”

Nguyên bản lặng lẽ tại quan sát khóa cửa Chris đột nhiên quay đầu, mắt trong tiểu đao giống nhau quang mang vèo vèo bắn ra, cầm hơi giương lên, “Người không xen vào. ”

Mikhail đứng lên, trầm mặt sắc từng bước một ép tới gần nàng, khoe miệng treo âm lãnh cười, “Nguyên lai người thích như vậy. ” Đột nhiên tiến lên một bước đem Chris để lên mặt tường, hung hăng ôm nàng thơm mềm mại thân thể, hứng thú lập tức không khổng chế được, đên cuồng hôn nàng gặm nàng, thô bạo kéo của nàng vạt áo, đáng tiếc đánh bể tắc kéo không ra, liền tại này hỗn loạn vài giây bên trong, Chris rút ra Mikhail trên eo súng, dùng toàn lực nện ở trên đầu hắn. . . . .

“A!!!!” Phòng ngủ trong truyền ra của nữ nhân tiếng thét chói tai, thủ tại cửa hộ vệ nhóm nhanh chóng mở ra khóa xông đi vào, nhìn thấy mặc đồ ngủ nữ nhân rất suy yếu bộ dáng tựa ở trên tường, Mikhail té xiu tại cạnh chân nàng, mấy cái hộ vệ vây lên đi nháy mắt, bất quá là khoảnh khắc phân thân, nữ nhân không gấp.

Mikhail cũng không có như vậy không chịu nổi một kích, không đến một phút liền tỉnh, nguyên bản liền bố phòng thành luỹ lập tức tiến vào canh gác trạng thái, tầng tầng phong tỏa lên, non nửa người bị phái ra đi, nhanh chóng tán tại thành luỹ bốn phía sương tầm.

Nửa giờ sau, không thu hoạch được gì.

Peter đem tình huống hướng Mikhail báo cáo, đứng cạnh cửa sổ Mikhail một chút trầm tư, “Chung quanh không có chiếc xe không có che chắn vật, nàng không thể đã chạy hoặc giả trốn đi, nhất định còn ở trong thành bảo, tìm. ”

Nguyên bản đã đi lên bay đi Washington chuyến bay Lisa, tại không biết vì sao ngắt sau, tỉnh lại liền phát hiện chính mình lại bị buộc tay chân, mà lần này càng thống khổ, là bị cột vào khung sắt tử trên.

Có anh tuấn khuôn mặt nam nhân ngồi tại đối diện nàng, chính lật xem văn kiện trong tay giáp, giống như ăn bữa sáng lúc lật xem tài chính và kinh tế báo chí giống nhau nhàn nhã. Lisa lòng biết không ổn, cố gắng nịnh hót kêu một tiếng: “Buonaparte tiên sinh. ”

Seven ngẩng đầu, để xuống cặp văn kiện, “Nghe nói ngày hôm qua ta thê tử từng cùng Lisa tiểu thư cùng nhau uống trà, nàng hiện tại tại đâu?”

Lisa kỳ thật chẳng hề biết đêm qua Chris đi cửa nàng gian phòng, đương nhiên cũng không biết Chris hiện tại tại địa phương nào, thông minh lanh lợi đầu óc lại cho nàng nói: "Buonaparte tiên sinh muôn biết nói, không bằng nói điều kiện."

"Điều kiện?" Seven cười, mắt trong xẹt qua tàn nhẫn sắc, cầm lấy bàn trên một phen tiếu? Thủ muỗng?, rất nhẹ nhàng tiện tay mất hướng Lisa, ở trong tiếng thét chói tai, ? Thủ muỗng? Hiếm hiết lướt qua Lisa đích thực khuôn mặt, đính tại khung sắt tử trên, lột bỏ vài mái tóc dài.

Lisa cố tự trấn định, hừ một tiếng, "Đây chính là Buonaparte tiên sinh hợp tác thái độ?"

"Đương nhiên không phải." Seven vỗ vỗ tay, "Phí Đức lâm." Một cái thân hình khôi ngô người da đen đi tới, Seven xoay người rời khỏi lúc phân phó, "Từ cửa nàng đầu ngón tay bắt đầu, một chiếc cẩn cắt xuống tới, thẳng đèn nàng nhả ra mới thôi, mau chút, ta không chờ gian."

"Là tiên sinh." Phí Đức lâm cầm lấy dao đi hướng Lisa, hoàn toàn không chú ý nàng hoảng sợ đến đã tráng bênh sắc mặt.

Chris nhớ được rất tiểu thời điểm, đã từng nghe nãi nãi nói đi qua một câu tục ngữ, hạ tuyết không lanh hóa tuyết lanh, ấy thời điểm nàng còn ở cạnh phụ mẫu, ở tại trung quốc phía nam ấm áp thành thị, rất ít có thể nhìn thấy tuyết, bởi vậy chẳng hề có thể lý giải này câu nói, hiện tại lại hiểu.

Mặc một bộ bạc xuyên qua váy ngủ, núp ở thành luỹ nóc nhà trên, ống khói bên một tiểu Phương eo hẹp khe hở trong, hòa tan nước tuyết theo ống khói vách chậm rãi chảy tại trên thân nàng, chậm rãi thẩm vào y phục trong, cùng máu loãng xen lẫn trong cùng nhau, thân thể có chút run lên, phân không rõ là lanh triệt nội tâm hay đau triệt nội tâm.

Nàng từ ống khói trong bò đi ra thời điểm, bởi vì xem nhẹ thành luỹ già cỗi, bị ống khói nội bích một nơi sắc bén nỗi lên đâm bị thương cánh tay, tuy rằng thương không phải động mạch chủ, nhưng không chịu nổi không có bất kỳ chữa bệnh và chăm sóc biện pháp máu chảy không ngừng, huống hồ. . . . . Nghiêng nhìn thành luỹ trong ngoài tụ tập càng lúc càng nhiều người, Mikhail cũng không có nguyên nhân vì thời gian chuyển dời mà buông tha cho tìm tội, nàng hoài nghi tại máu chảy khô trước, chính mình khả năng sẽ trước chết cóng.

Cười khổ, kỳ thật hai thứ này chết kiêu này đều vượt qua nàng đã từng dự đoán, bởi vì có chút khiếp nhược, không đủ đẹp trai.

Làm dưới lầu truyền tới chó săn giọng nói lúc, nàng biết không thời gian, trên người một chỉ di động? Nói điện?, là nàng ra cửa lúc tại nào đó cái hộ vệ trên người thuận.

Lạnh công ngón tay đĩa số rất cổ hết sức, chỉ vang một tiếng bên kia liền tiếp lên, giọng nói cũng hắn nhất quán trầm thấp vững vàng, "Đâu vị?"

"Là ta." Nàng lén lút rõ rõ có chút làm cỏ họng, che lồng ngực, cố gắng cho chính mình giọng nói vững vàng.

Bên kia bùa một chút, "Ngươi tại đâu?"

"Ta tại Thụy Sĩ ngân hàng có cái người gửi tiết kiệm, tài khoản là của ta danh tự, mật mã là Seven5201314, mặt khác ngươi lại đem ta tại Hague đồ cất giữ bán của cải lấy tiền mặt, đưa ra hai trăm vạn hối cho Trung Quốc thành đô một cái kêu lê nghê xong cảnh sát, kí tên là tiểu Vũ. . . . . Tính, không cần kí tên, ngươi nghĩ biện pháp cho hắn đừng hoài nghi, khác quyền cho Hồng Thập Tự quỹ." Nàng chỉ lo chính mình nhanh chóng nói, lúc này ngừng khoảnh khắc, mới nghe thấy hắn ở bên kia nghiên răng nghiên lợi, "Ngươi tại đâu?"

Chó săn tiếng chó sủa càng ngày càng gầm, người tiếng bắt đầu tiếng động lớn tạp, dặn dò hoàn đại sự, nàng thả lỏng ý thức dần dần mơ hồ, "Thất." Nàng vô hạn dịu dàng mềm mại kêu hắn một tiếng, bên kia bởi vì nàng này giọng nói tĩnh lại, toàn bộ thế giới phảng phất đều tĩnh lặng lại, tĩnh đến, nàng cơ hồ đã nghe đến của hắn tiếng hít thở, "Ta yêu ngươi."

? Máy tay? Trong không trung xẹt qua một cái xinh đẹp đường parabola, bị ném đi xuống, chặn của hắn gầm lên giận dữ, cũng chặn của nàng cuối cùng nửa câu, một đời một kiếp.

Ngũ chỉ chó chăn cừu Đức xông lên nóc nhà, duỗi thật dài lưỡi đở đầu đem nàng vòng vây, mắt lộ ra tham lam hung quang, chỉ chờ chủ nhân ra lệnh một tiếng, liền muốn đem nàng xé nát. Nàng đỡ ống khói miễn cưỡng đứng lên, nhìn thấy dưới lầu, đứng trong đám người Mikhail, chính ngửa đầu nhìn nàng. Cho hắn một cái cực kỳ khinh thường mỉm cười, cách như vậy xa, cũng không biết hắn có thể không thể thấy, chợt nghe “Lừa” một tiếng nổ, trước mắt nàng một tó, thế giới biến mất.

Làm Chris mở to mắt lúc, phát hiện chính mình đang nằm tại mềm mại trăng tinh giường trên, tủ đầu giường trên trong bình hoa cẩm mấu chi màu đỏ Tulip, xuyên qua trong veo bình thủy tinh thân, mắt ngủ lim dim trong, nàng nhìn chòng chọc Tulip hết sức nhỏ mà thẳng thắn tồn hành, thời gian thật dài nghĩ không ra chính mình là ai, nghĩ không ra này là địa phương nào.

Thành đô? Hague? . . . . Moscow!

Đột nhiên lật người, nàng nhìn thấy bên cửa sổ ghế sofa trên, có nam nhân lảng lặng ngồi ở chỗ ấy. Hắn xuyên màu xanh đậm ám văn áo lót, trong ngày mùa đông trời tốt hối ánh mặt trời chiếu vào trên mặt hắn, mơ mờ hồ hồ tựa hồ nhìn không rõ.

Rèm che cửa sổ sát đất kéo ra nửa phiến, cửa sổ ngoại là màu xám trắng bầu trời, nhìn không ra sớm muộn. Mơ màng đậm đạm quang, có loại thúc giục người đi vào giấc ngủ biếng nhác nhiệt tình, từ khi đi tới Moscow, nàng còn giống như không thể thả lỏng ngủ một giấc, mí mắt cúi liền muốn không mở ra được, giường thực mềm mại nha, như là rơi vào kẹo đường trong. . . .

“Ngươi nhắm mắt lại thử xem.” Nam nhân giọng nói trầm thấp mà bình tĩnh, lại không biết từ chỗ nào lộ ra dòng nguy hiểm hơi thở, nàng người khẽ run rẩy, lại là triết để tinh tú. Tinh tú sau mới phát giác đối, dạ dày trong không được khó chịu, cổ họng cũng làm được bốc lửa, “Ta muốn uống nước.” Nàng mềm mại nói.

Đợi nửa ngày không có phản ứng, nam nhân lại trả lời vừa rồi trầm mặc, lảng lặng ngồi ở chỗ ấy, cho người cơ hồ muốn hoài hắn phải chăng mở miệng nói chuyện nhiều.

Nàng khoe miệng héch lên, lại héch lên, tiểu lông mày cũng nhíu lên, giọng nói thả được càng mềm mại càng tiểu, “Nghĩ uống nước.” Nàng đem cầm chôn ở trong chăn nói.

Lại đợi rất lâu, tại nàng cho rằng vô vọng lúc, nam nhân này mới chậm rãi đứng lên, chậm rãi đi đến bên giường, chậm rãi cho nàng rót chén nước.

Cầm cái lớn gối đầu dựng thẳng tai sau lưng nàng, đỡ nàng ngồi xuống tựa ở đầu giường, nước đưa đến bờ môi, nàng câu cái cổ lấy môi thử thử cốc men theo, sau đó lại dựa vào trở về, “Có điểm nóng.”

“Âm!” Ly thủy tinh lúc này liền bị hắn ném, liền ném ở bên giường, cũng không biết dùng nhiều lớn khí lực, ngã trên thảm trải sàn tiếp tục vỡ thành phiến. Nàng tại cùng một thời gian đánh cái giật mình đứng thẳng thượng thân, ngực ngực nhìn hắn, mắt trừng được lớn lớn, có hơi nước chậm rãi chảy lên tối, đem hai hạt đen bóng con mắt tắm ở trong nước, rồi lại nhẹ xuồng không cho nước mắt rơi xuồng.

Hắn nghiêng đầu sang chỗ khác không nhìn của nàng bộ dáng, lại đảo một chén nước, thử tốt độ ấm đưa trên môi nàng, nàng đã không tâm tư uống nước, lại không dám không uống, liền của hắn tay ừng ực ừng ực uống một hơi hết, cái cốc thấy đáy hắn lại muốn đổ, nàng nhỏ giọng nói không cần, thế là hắn để xuồng cái ly không đứng ở bên giường, không về trên ghế sofa ngồi, cũng không ngồi bên mép giường, liền đứng ở bên giường.

Nàng cúi đầu, cảm giác hắn thân ảnh cao lớn che đi nguyên bản liền thưa thớt ánh mặt trời, đem nàng hoàn toàn bao lại, ngón tay trộn khăn trải giường, nàng chậm rãi nghiêng thân thể, nghiêng thân thể, cẩn thận dè dặt đem đầu chồng đỡ lên trên eo hắn, nho nhỏ tiếng sợ hãi mở miệng: “Ngươi tức giận bức bối à?”

Đợi rất lâu, như trước chờ không được bất kỳ đáp lại, nàng này mới rõ ràng làm nũng không có dùng, hắn là thực tức giận bức bối, trong lòng hoang mang hồi tưởng khiến hắn tức giận bức bối nguyên do, gấp gáp giải thích: “Ta cho rằng ngươi đã hồi Roma, cho nên. . . .” “Kỳ thật vốn không có chuyện gì, là nhẫn rơi xuồng ta trở về tìm. . . .”

Bỗng nhiên bị hắn bắt lấy tay trái, ngón áp út trên chiếc nhẫn giống như muồn bị nhổ xuồng đi, nàng dọa được nước mắt đều rụt trở về, gắt gao đè lại của hắn tay không chịu buông, đắt đau cánh tay trên miệng

vết thương cũng bất chấp, “Ngươi muốn làm gì?”

Hắn lanh mặt không nói chuyện, nàng kỳ thật đánh không lại của hắn khí lực, nhẫn thuận thon dài ngón tay chậm rãi hướng ngoại trượt, nàng gấp đến độ muốn nhảy dựng lên, rống hắn: “Là của ta!” Hắn hơi ngừng lại ở động tác, tầm mắt dõi trên của nàng, u lam hai tròng mắt thâm thúy không đáy, nàng không kịp ngẫm nghĩ nữa, đột nhiên một cánh tay hoàn trên của hắn cổ, ngửa đầu liền hôn đi lên, không cho hắn bất kỳ chống đẩy dư.

Học hắn hôn hít lúc động tác liếm của hắn làn môi, đầu lưỡi vói vào đi, câu ở cửa hắn từng vòng cuồn, đem hắn cuốn choáng, đương nhiên cũng chẳng quan tâm cái gì nhẫn, rất nhanh liền bị hắn đoạt quyền chủ động, người cũng bị hắn xếp lại tại thân phía dưới, kịch liệt hôn hít cho nàng ửng đỏ gương mặt, mệt mỏi đến thở không nổi.

Nàng lúc này đại khái cho rằng nguy cơ giải trừ, làm cảm thụ đến của hắn nóng bỏng thô sáp để tại nàng bụng lúc, bên nàng mặt trốn tránh hắn, “Không được, có thương đâu!” Hắn đương nhiên nhớ được của nàng thương, cũng không quyết định thực muốn nàng, chỉ là nàng lần này thật sự thật quá đáng.

Nàng sợ rằng vĩnh viễn cũng sẽ không rõ ràng, làm hắn xa xa nhìn thấy nàng, một người đứng tại cao cao thành luỹ đỉnh nhọn, màu trắng váy ngủ bị gió thổi được tùy ý lay động, đơn bạc thân thể phảng phất tùy thời đều sẽ bị cuốn đi, hết sức nhỏ cánh tay trên, máu tươi nhuộm đỏ hơn phân nửa. . . . Nàng vĩnh viễn sẽ không rõ ràng, hắn lúc ấy là thế nào tâm tình.

Tại nàng nói ta yêu của ngươi trong tích tắc đấy, tại nàng ném xuống điện thoại di động trong tích tắc đấy, tại nàng ngã xuống trong tích tắc đấy. . . . Hắn kỳ thật là hận của nàng.

Nghĩ đến nơi này, của hắn ánh mắt đột nhiên lại trở nên tàn nhẫn lên, ôm nàng hung hăng hôn, kịch liệt được như là muốn đem người vân vê đến trong thân thể, đương nhiên, tránh đi của nàng miệng vết thương.

Nàng hiểu sai ý, cho rằng hắn muốn nàng, cau mày đẩy, “Nói không được đâu! Ngươi như thế nào đều không đau ta!”

Hắn cường lực áp chế được của nàng loạn động, triệt để tàn nhẫn hôn một trận, sau đó buông ra nàng dậy liền đi, nàng này mới lại hoảng, nhanh chóng nhốt chặt cửa hắn eo, “Ngươi muốn đi đâu?”

Hắn không nói chuyện, từ nàng sau khi tỉnh lại, hắn giống như chỉ nói đi qua một câu nói, nàng lo lắng nếu như nàng buông tay, hắn thực liền sẽ bỏ lại nàng cho dù.

Nhưng nàng có cái gì sai đâu? Có sai cũng không đáng sinh như vậy lớn khí đi? Nàng một bên như vậy ủy khuất khuất nghĩ, một bên ủy khuất khuất duỗi tay leo trên áo ngủ nút thắt, từng khóa cởi xuống tới. Càng nghĩ càng ủy khuất, mới vừa rồi bị dọa được rụt về lại nước mắt ý lại nảy lên hốc mắt, hơn nữa lần này là không kiêng nể gì rót xuống. Nước mắt “Đi à đi à” Rơi xuống ở trên mu bàn tay giọng nói, trong căn phòng an tĩnh nghe được đặc biệt rõ ràng, nàng rút đỏ bừng cái mũi nhỏ, cắn môi, bất tình bắt nguyện đem áo ngủ thoát xuống dưới.

Bởi vì phòng trong mở chân ấm khí, đại khái cũng vì nàng ngủ thoải mái, nàng áo ngủ phía dưới cái gì đều không xuyên, cởi xuống sau, tình lý đương nhiên không che đậm nửa thân thể.

Hắn biết nàng hiểu sai ý, đối áy ủy khuất khuất tiểu hình dạng nhi, ngập trời tức giận ý cũng chỉ có thể hóa làm một ngum máu nuốt về trong bụng, hắn cắn răng nhặt lên áo ngủ cho nàng phủ thêm, nàng càng hoảng, cho rằng hắn ngay cả muốn nàng đều không chịu, không quan tâm một đầu chui vào trong lòng hắn, khóc nói ta sai, mềm mại tiểu thân thể tại trên người hắn cọ tới cọ lui, hắn vốn còn nghĩ qua nhẫn, hiện tại triệt để không pháp nhẫn.

Hắn hung hăng ngược lại nhốt chặt của nàng eo, chui đầu tại trước ngực nàng, hôn gặm hút, nàng Kiều Kiều rên rỉ mấy tiếng, đem nước mũi đều sát tại hắn áo lót trên, vênh môi, ngầm điểm ủy khuất lại đùa giỡn điểm tính cách, dỗn âm mũi thì thầm dặn bảo: “Muốn nhẹ một chút.”

Cầm mấy cái gối lót tại dưới thân nàng, đối nàng nói, “Cánh tay trên đừng dùng lực.” Nàng đỏ mặt gật đầu, cái mũi nhỏ đầu hay đỏ, mí mắt cũng là đỏ, xoay thân thể vô ý thức tại gối đầu đôi trong cọ xát.

Rất nhanh hắn một lần nữa chụp lên của nàng thân thể, lúc này hai người đã là không một mảnh vải, hắn hôn đến nàng toàn thân mềm nhũn không có một chút khí lực. Không biết phải hay không là cố ý, của hắn hôn hít cùng vuốt ve, đều muốn so trước kia mạn thương nửa cái vợt. Trên người ngửa ngửa ma ma, cuối cùng nàng chủ động phân hai chân bò lên của hắn eo, dùng khéo mắt chọn hắn, “Thất?”

Thất. . . . .

Hắn tiến vào, nàng thiếu đứng người dậy nghênh hợp, có điểm sình đau, có điểm mềm yếu, lại rất thỏa mãn, làm hắn tiến vào thân thể nhất chỗ sâu lúc, nàng cũng đạt được phong phú cảm, thân thể trên tâm hồn, là thân thể thỏa mãn tinh linh, hay tinh linh ảnh hưởng thân thể, cái này đều không trọng yếu, trọng yếu là, nàng thích, nàng nghĩ cùng hắn cùng một chỗ.

Vong tình lúc, nàng nâng vòng tay ở của hắn cổ, ngửa đầu hôn hắn, hắn cùng nàng triền miên khoảng khắc, đột nhiên nghĩ đến trên cánh tay nàng thương, lạnh xuống mặt tranh cãi nàng: “Cánh tay để xuống!”

Lúc này nàng đã không sợ hắn, cười tí mắt tiếp tục nhốt chặt hắn, hai bắp chân dài còn không có hảo ý hết sức căng thẳng, hoàn toàn quên vừa rồi chính mình xấu mặt dạng, cũng không biết hiện tại chính mình mí mắt hay đỏ, cười được tự luyến lại tự mãn, “Như vậy thú mặt, nghĩ ta nghĩ đi!”

Hắn bất quá hơi thêm chút nặng lực đạo, lập tức đánh nát của nàng tự mãn, “Nhè nhẹ ha ha” Nàng đau tới run run khí, vẻ mặt đau khổ đánh hắn, “Không phải cho ngươi nhẹ điểm sao! Như thế nào không nghe lời!” Hắn rốt cục là cười.

Hắn chỉ cần nàng một lần, sau đó đi phòng tắm tắm nước lạnh, nàng thư thư phục phục nằm ở trên giường, hài lòng thoả dạ chính chuẩn bị ngủ giấc, choáng choáng hồ hồ trong, tựa hồ nghe gấp hắn nói, đầu giường có rung chuông, muôn ăn. Cách ào ào tiếng nước của hắn giọng nói, như thế nào như vậy quen tai. . . . .

Nàng bỗng mở to mắt, nhìn cao cao trần nhà, mặt trên đỏ lại trắng, tại sao lại bị hắn hù được quên? Nàng còn không tức giận bức bối đâu, hắn bằng cái gì tức giận bức bối!

Seven đi ra phòng tắm lúc, nguyên tưởng rằng sẽ thấy một chỉ ở trên giường ngủ chết heo con, không nghĩ đến heo con chính mình mặc quần áo xong, đang muốn đi ra ngoài, hắn tiến lên một bước giam ở trong ngực, “Đói? Trên thân ngươi có thương, cho ngươi đưa vào tối.”

Nàng mặt quay đi, “Cút ngay!”

Hắn nghi ngờ nhìn của nàng mặt, tiểu tổ tông giống như thực tức giận bức bối, hắn kì lạ, đương nhiên không thể như nàng mong muốn cút ngay, bồng lên tối, xếp lại trở lại giường trên, “Như thế nào? Vừa rồi làm đau ngươi?”

Nàng “Hừ” Một tiếng, đầu khuynh hướng bên kia quay mặt đi.

Hắn cười giải của nàng y phục nút thắt, “Không nói? Ấy đành phải lại tối một lần dịu dàng, đêm công. . . .”

Nàng nhăn phong hung hăng đảo qua, thở phì phì đè lại của hắn tay, “Ngươi đáp ứng đi qua ta cái gì?”

Hắn nhăn lại mi giống như rất nghiêm túc nghĩ một chút, “Cười ngươi?”

“Ngươi dám công ta tìm nữ nhân! Ta không cần ngươi! Cút ngay!”

“Nữ nhân?” Hắn híp lại mắt nghĩ dưới, bỗng nhiên giật mình, nhịn cười ôm nàng lên, “Bảo bối ngươi đói, ra đi ăn cơm.”

“Buông ra ta!”“Ngươi buông ra!”

Ra phòng ngủ trái quái, lầu hai liền có cái tiểu nhà ăn, vừa vặn là bữa tối thời gian, bàn ăn một bên mặc tử sắc quần áo ở nhà nữ nhân vẻ mặt mạc danh, “Các ngươi tại làm cái gì?” Nữ nhân đối diện xuyên áo lam Sophie Na nhún nhún vai, giả vờ không nhìn thấy.

Chris sững sờ tại Seven lòng trong, nghe Seven nói: “Kêu tỉ tỉ.” Tiếp theo Seven đối An Phi á nói: “Này là Chris, của ta yêu người.” Sau đó nhìn thấy An Phi á thẳng nhìn chòng chọc trong lồng ngực mình nhìn,

mắt thả tinh quang, Seven cúi đầu, nguyên lai tiểu ái nhân biết vâng lời núp ở trong lòng ngực mình, mặt đỏ xuyên qua, như tú khí Tiểu Bình Quả.

Ngồi trên bàn ăn sau Seven cũng không buông ra Chris, liền ôm nàng ngồi tại trong lòng ngực mình, Chris kiềm mấy lần muốn đi xuống, đều bị Seven ngăn cấm, “Trên cánh tay ngươi có thương, như vậy này ngươi còn thuận tiện chút.” “Đều là người trong nhà, không cần الثن thùng.”

An Phi á từ luân lý học góc độ nói: “Đúng a đúng a, đều là người trong nhà.”

Sophie Na từ y học góc độ nói: “Chris tiểu thư cánh tay trên có thương, hay không nên lộn xộn tốt.”

Chris cúi đầu không lại giãy dụa, tuy rằng trong lòng đã sớm duỗi ra tiểu móng vuốt nghẽn đập Seven một cước.

Sophie Na rất nhanh tay vỗ chính mình ăn no, ước tốt buổi tối cho Chris làm kiểm tra thời gian, cáo lui trở về phòng. An Phi á lại ăn được say sưa ngon lành, xong rồi cùng quản gia nói, “Đêm nay món điểm tâm ngọt làm được thực tốt, giống nhau lại tới một phần.” Sau đó vừa ăn món điểm tâm ngọt một bên nhìn Chris, một chút đều không kiêng dè.

“Chris, ngươi làn da thực tốt, đêm đó ta liền tại buồn bức, như thế nào có đồ gốm em bé tới gõ cửa.”

Chris hé miệng cúi đầu, kỳ thật nàng hiện tại một chút đều không như búp bê sứ, rõ ràng là cái thanh tú Tiểu Bình Quả.

“Chris, ngươi như thế nào sẽ chạy đến cát ta Lev nhà đi? Mikhail ấy tiểu tử ta xem sớm không quen, bất quá cũng may mắn ngươi, Trung Quốc không phải có câu nói cái gì ‘Giận đỏ cả mặt làm hồng nhan’, Seven vì ngươi nhưng . . .”

Một nhớ nhẫn phong quét tới, An Phi á cười hai tiếng ngừng miệng, rất nhanh lại nói: “Chris, ngươi choáng thực không phải lúc, Seven nhưng trực tiếp cầm ống phóng rocket oanh ầm bang gia hỏa, ta đệ đệ cũng ấy thời điểm đẹp trai nhất, ngươi không nhìn thấy thực đáng tiếc.”

“Chris, ngươi đừng nhìn Seven hiện tại mỗi ngày nghiêm mặt, cùng pho tượng đường như là người đều sợ hãi, kỳ thật hãi mới trước đây sự cũng không ít, ấy năm. . .”

Chris đang muôn vánh tai lên, Seven lại ôm nàng đứng lên, phân phó quản gia, “Bữa tối đưa đến phòng ngủ.” Ôm người liền đi, lưu lại An Phi á một người ngọt ngào ăn món điểm tâm ngọt, ám dưới quyết tâm năm nay muôn gả mình rót.

Phòng ngủ trong, Chris như trước tựa tại Seven lòng trong, vừa ăn hãi này tới thứ một bên cười trộm.

“Vui mừng cái gì?” Seven tranh thủ lúc rảnh rỗi quát của nàng cái mũi nhỏ.

“Ngươi tỉ tỉ thực dễ thương.”

“Nàng kỳ thật rất lão, bất quá tâm lý tuổi so sinh lý tuổi nhỏ hai mươi tuổi mà thôi.”

“Vì sao các ngươi bộ dạng một chút đều không như?” Nàng lèch đầu đánh giá hãi, “Tóc nhan sắc không giống nhau, mắt nhan sắc không giống nhau, làn da nhan sắc không giống nhau. . .”

“Ta ông ngoại là Russia ngươi, bà ngoại là người Trung Quốc, tổ phụ là Italy người, tổ mẫu là Hy Lạp Đan Mạch hồn huyết, cho nên”

“Cho nên các ngươi trưởng thành như thế nào đều không kỳ lạ!” Chris mở to hai mắt tự cho là rất thông minh đoạn nói chuyện.

“Là.” Seven sảng nghịch cười, “Của chúng ta hài tử trưởng thành như thế nào đều không kỳ lạ.”

Chris sảng sốt, sau đó liếc hãi một cái, há to mồm ăn hãi này đến bờ môi trứng cá muối salad, nhai nhai bắt đầu nhăn mày, “Ngươi cha mẹ,” Cúi đầu, Chris cắn cắn làn môi, nhỏ giọng nói, “Cũng như vậy tốt chung sống sao?”

Seven tại bên tai nàng thở hơi, “Nghĩ gả ta?”

“Không phải.” Chris khóc miệng vểnh lên, “Tùy tiện hỏi hỏi.”

“Ta cha đã đi qua thế, về phần mẹ ta mụ,” Có ý ngừng một chút, quả nhiên cảm giác đến nàng ngầm nắm dưới nǎm tay nhỏ, hắn cười bao chặt của nàng tay, “Mẹ ta mụ đã sớm thúc giục ta kết hôn, cưới con heo con về nhà nàng đều không ý kiêng.”

“Ai là heo con!” Ch

10. Chương 9 Florence ? Dấu Hiệu

florence, Florence, tại thi nhân Từ Chí Ma dưới ngòi bút có cái càng làm tao nhã vẽ chấm phá truyền thần danh tự, Firenze.

Florence từng là Italy thủ đô, tại đã mất đi thế kỷ mười chín.

Mà tại sớm hơn ba trăm năm trong, này tọa nghệ thuật chi đô từng một lần nơi tại đẹp đẽ hiếm thấy gia tộc khống chế dưới.

Nhưng hiện tại, đẹp đẽ hiếm thấy sớm đã trở thành lịch sử, Florence nghênh đón tân chủ nhân, Buonaparte.
it's a secret.

Buonaparte gia tộc ghê đầu quản gia James tiên sinh ít ngày nữa tiến đến đến Florence, không lâu liền có các giới danh lưu lục tục đến, có đồn dãi nói, Buonaparte gia tộc tướng tại Florence cử hành một trường yến hội.

Thời thượng nhân sĩ luôn luôn nhất mẫn cảm, Milan mới một quý buổi trình diễn thời trang bị dời đến Florence, này một quý các lòn đẳng cấp mới trang điểm chủ đề hiện ra kinh người thống nhất, xuân tan nương.

Có đồn dãi nói, Buonaparte gia tộc kỳ thật muốn tại Florence cử hành một buổi hôn lễ, bí mật trong bí mật.

Buonaparte gia tộc tại Florence cùng sở hữu lớn tiểu mười hai nơi bất động sản, nữ dong Sana cùng khế Na bị sắp xếp ở trên núi một nơi tiểu biệt thự trong quét tước, này là một tòa cổ lão lại xinh đẹp hai tầng tiểu lâu, sâu màu xám phượng gạch xây thành tường ngoài trên bờ đầy Sắc Vi dây mây, gió đi qua, xanh ý ngâm ngâm.

Sana đem trǎng tinh khăn trải giường cẩn thận dè đặt trải lên giường lớn, khế Na đem tươi mới hoa quả chỉnh chỉnh tề tề mã vào tủ lạnh, tuy rằng biết tiên sinh sẽ không ở như vậy tiểu biệt thự, các nàng tiếp tục cần cù chăm chỉ làm tốt công tác. Buổi chiều James quản gia đến lại cho các nàng ngoài ý muốn lại kinh hỉ, tuy rằng James rất nhanh liền rời khỏi, nhưng hắn lưu lại một con mèo, một chỉ đỏ hổ ban nước khác lồng ngắn miêu.

Khế Na nói, James tiên sinh là cái gì ý tứ? Vì sao mất một chỉ xấu miêu ở chỗ này?

Sana nói, khả năng tiên sinh sẽ tới.

Khế Na nói, vì sao?

Sana nói, -_-//

Tại Sana cùng khế Na chờ đợi chờ đợi trong, hoàng hôn lúc, trời chiều nhiễm tiền Sắc Vi dây mây, một trận máy bay trực thăng từ trên trời giáng xuống, xuyên màu đen áo gió cao đại nam nhân đi ra phòng điều khiển, mở ra cửa khoang, ôm dưới nữ nhân. Nữ nhân xuyên màu trǎng dài t tuất, quần bò, rủ con mắt, ôm yêu dựa vào nam nhân lòng trong.

Hai tên nữ dong cung kính đợi tại cửa, đồng thanh kêu tiên sinh tốt, nữ nhân giống như bị thình lình xảy ra giọng nói giật nảy mình, bỗng nhiên mở to mắt nhìn các nàng, long lanh nước vô tội con mắt, như áu lộc.

Khế Na nhất thời gian có chút chân tay luống cuống, Sana run tay chuyển trên bện dây mây cái giỏ, mở ra, của nữ nhân ánh mắt trong phút chốc lại biến, trùng lớn tối bồ đào giống nhau mắt nói: “Thêm Phỉ!”

Sana cùng khế Na bị yêu cầu rời khỏi biệt thự, chỉ tại mỗi ngày rạng sáng 4 điểm đến 5 điểm trong hồi biệt thự quét tước, hơn nữa phòng ngủ là không thể vào. Hai cái nữ đồng lõi rất hưng phấn, khế Na nói, ta được tìm cơ hội cho nữ chủ nhân cho ta ký cái tên. Sana nói, ta nghĩ cho nữ chủ nhân nếm thử ta làm cà cơm.
-_-///

Đi tới Florence đầu tiên cái sáng sớm, xác thực nói là đầu tiên cái trung ngọ, Chris tỉnh lại lúc, phát hiện giường trên chỉ có nàng cùng thêm Phỉ, xoa xoa mắt, moi lên thêm Phỉ như công việc tử giống nhau ôm lòng trong, miêu cũng là cái mèo lười, mơ mơ màng màng lật người, dựa vào mềm mại lòng ngực lại ngủ, thực coi mình như công việc tử.

Phòng tắm trong không người, thư phòng trong không người, đẩy ra phòng tập thể thao phòng cửa, đang tập thể hình soái ca cười đồi nàng nói, “Giữa trưa tốt.”

Chris ôm miêu đứng tại cửa, không nói chuyện.

Hành vi lầu hai kiến trúc đột xuất đi một bộ phận, phòng tập thể thao ba mặt đều là cửa sổ, lấy ánh sáng cực tốt, chính ngọ ánh mặt trời phát phổi nhiều lọt vào tối, cho nàng có thể rành mạch rõ ràng nhìn thấy hắn, chỉ xuyên điều màu xanh đậm bờ cát quần, hoàn? Không che đầy toàn? Lộ ra nửa người trên mượn dụng cụ lần lượt nhô lên, chocolate sắc da thịt trên, mồ hôi như nước giống nhau rửa đi qua, cơ ngực cơ bụng từng khối rõ ràng hiển hiện. . . . .

Seven đột nhiên duỗi tay cầm điều khăn lông trắng đi tới, “Chảy máy mũi.”

Chảy máy mũi? Chris nghi ngờ nhìn Seven mặt, không có a, sạch sẽ bóng loáng.

Vừa mới nghĩ đến này khăn lông trắng liền che lên lỗ mũi, bị ép giữa đầu, người bị hắn một cánh tay ôm vào phòng tắm, miêu choáng choáng hồ hồ còn chen tại trong ngực nàng ngủ, Chris choáng choáng hồ hồ nghĩ, tại sao có ta đâu?

Rửa mặt trì bên, Chris ngoan ngoãn giữa đầu. Seven giúp nàng rửa sạch, nghĩ nghĩ nói: “Khả năng nhất gần bồ máu bồ đi qua.”

Chris không nói chuyện, khéo mắt híp thành may lườm hướng gương trong, nhìn thấy một khỏa mồ hôi từ Seven sau tai trượt xuống, lướt qua cổ, lướt qua bộ ngực, lướt qua. . . . . Vừa mới ngừng máu lại chảy xuống.

Đi qua tốt một hồi, Seven nói: “Ngươi không phải mỗi ngày nhìn sao?”

Chris cúi đầu nghĩ rửa mặt, bị Seven ngăn lại, Seven dùng khăn lông ướt giúp nàng chậm rãi sát, Chris đỏ mặt thu lại con mắt bắt miêu mao, nói: “Không không biết ngượng tím nhìn.”

“Áy về sau nhìn tím điểm.”

“Nga.”

Làm Chris bị ôm ngồi ở trên giá rửa mặt, áo ngủ cởi ra một nửa lúc, dưới lầu “Dặn dò” Một tiếng, bị chen xong nén miêu làm thêm Phỉ tỉnh.

Seven đi tắm rửa, Chris ôm miêu đi xuống lầu mở cửa, ngoài cửa một cái nhìn không ra niên kỷ phu nhân, xuyên màu hồng cánh sen sắc sườn xám, Đông Phương khuôn mặt, chỉ là hình dáng lược hiển thâm thúy, tại Chris thấp thỏm trong, phu nhân dịu dàng một cười, “Chris đi? Ngươi tốt, ta là Seven mẫu thân.”

Buonaparte phu nhân vừa vặn còn vô dụng cơm trưa, thế là cùng nhau ăn cơm, tuy rằng là bà túc lầu đầu tiên gặp mặt, không khí vẫn rất khoái trá, thẳng đến Buonaparte phu nhân hỏi Chris, “Của ngươi phụ mẫu đâu? Là làm cái gì?”

Chris cúi đầu, Seven cười lời nói, cười nói: “Hôm nay măng tây rất tươi mới, mẹ ngài nếm thử.” Buonaparte phu nhân cười cười, không lại truy vấn.

Cơm sau cà phê thời gian, Seven đi ra nhà ăn nghe điện thoại, Buonaparte phu nhân cùng Chris tán dọc dây hôn lễ tình tiết, Buonaparte phu nhân nói: "Seven phụ thân hiện tại không biết tại nào hải đảo trên câu cá, các ngươi hôn sự hắn còn không biết." Chris nhớ được Seven nói đi qua hắn phụ thân chết, cảm thấy rất kỳ lạ, cũng không tốt nhiều hỏi.

Bà tức hai người đều dẫn lối đối phương ý tứ, từ hôn lễ cho tới mỹ thực, từ du lịch cho tới Trung Quốc, sau lẩn nhau phát hiện có chút ăn ý, thẳng đến hoàng hôn thời gian, tại Seven mấy lần tiếng ho khan trong, Buonaparte phu nhân mới lưu luyến thả người rời khỏi.

Rốt cục lại có thể hai nhân thế giới, ăn lăng mạn ánh sáng nến bùa tối. Cơm sau ở trên sân phơi, Chris núp ở Seven lòng trong, đêm buổi chiều lúc nghỉ vẩn nói ra miệng, Seven trầm mặc nửa khắc, chậm rãi thường thức Chris xinh đẹp hết sức nhỏ ngón tay, chậm rãi nói, "Của ta mẫu thân, rất yêu của ta phụ thân. Năm đó phụ thân chết, mẫu thân vẫn không đồng ý tin tưởng. Sau nàng nghiên cứu các loại tôn giáo thần quỷ học thuyết. Lại sau, nàng tổng cho rằng phụ thân còn không chết."

Chris ngẩng đầu, nhíu mày nhìn Seven, Seven cười cười, giúp nàng vuốt một sợi tóc đừng đến sau tai, "Thầy thuốc nói, này là một loại tinh thần trên tật bệnh."

Chris nhẹ nhàng cắn cắn môi, nhỏ giọng hỏi: "Trị không hết sao?"

Seven lại cười, "Như vậy rất tốt, chí ít nàng so từ trước khoái lạc."

Chris lông mày càng túc càng sâu, cuối cùng rốt cục nhẹ nhàng thở dài, ghé vào Seven lòng trong, đùa bỡn hắn áo ngủ cúc áo, nói, "Seven."

"Ừ?"

"Nếu như, nếu như. . . ."

"Nếu như có như vậy một ngày, ta sẽ tại trước khi chết giết ngươi."

Phút chốc ngẩng đầu, Chris sững sờ nhìn Seven, màu bạc ánh trăng dưới, biển sâu giống nhau lam sắc hai tròng mắt, không gấp chút hào thị huyết thô bạo, chỉ là thâm tình chuyên chú, phảng phất giàu có thần bí ma lực.

Bàn tay ấm áp, nhẹ nhàng sờ của nàng mặt, "Sợ sao?"

Chris không nói, không có gật đầu hoặc là lắc đầu, của nàng biểu tình là sương mù, như nhận lấy nào đó mê hoặc. Seven dịu dàng hôn nàng, chậm rãi bóc đi của nàng áo ngủ, xoay người áp chế nàng, vuốt ve, hôn hít, nâng lên của nàng bờ eo. . . . .

Cao triều dư vị trong, hắn tại bên tai nàng thở gấp, khàn giọng hỏi, "Bảo bối, ngươi rõ ràng sao?"

Nàng nhắm mắt hôn lên của hắn môi.

Hành vi văn hoá phục hưng vận động phát nguyên, Florence này khói thần kỳ thổ địa tụ tập đi qua Da Vinci, Dante, Michelangelo, Galileo. . . . . Điêu khắc, hội họa, kiến trúc. . . . . Tác phẩm nghệ thuật tại trong tòa thành thị này tùy ý thấy rõ, êm tai đường tới năm tháng huy hoàng, thong dong triển lãm ra lịch sử xa hoa. Sớm tại thế kỷ mười chín, Florence từng là Châu Âu quý tộc hoàn thành học nghiệp sau du học phải qua, hiện tại càng trở thành nổi tiếng "Du học chi đô", cả tòa thành thị chính là tốt nhất văn nghệ lớp học.

Da đế trong cung, một đám Á châu tới du học sinh đang đạo sư dẫn đường dưới tham quan, hôm nay thời tiết không tốt, du khách chẳng hề là đặc biệt nhiều, có tốt mấy cái học sinh nữ bởi vì trước một đêm ở trong vũ hội chơi được muộn, ngáp liên tục, tại tiến vào điện thờ sau phòng, học sinh nhóm trước mắt lại sáng ngời.

Đỗ không làm sảnh đường lộng lẫy xa hoa, mà là du khách trong một đôi xuất sắc tình lữ, ghé vào thủy tinh bình phong trước cao gầy nữ hài tử, xuyên thắt phân tay áo cao bồi jacket, nghiêng dẫm đính màu đen mű, cái cổ trong tùng tùng treo điều thiển bụi vải thun dài khăn quàng cổ, trang phục rất như đầu đường lưu lạc hoạ sĩ, khí chất cũng dị thường trong suốt sạch sẽ. Cách sau lưng nàng nửa bước xa đứng cái cao

lớn cao ngất nam nhân, màu xanh đậm áo lót ngoại xuyên cái hưu nhàn áo len đan áo khoác, tham quan phòng bên trong triển lãm còn mang kính râm, có đủ khố.

Hàn Quốc học sinh nữ vô ý thức liền gio lên điện thoại di động muốn chụp ảnh, bị “Nhân viên công tác” Ra mặt ngăn cản, học sinh giải thích nói không phải chụp hàng triển lãm, “Nhân viên công tác” Nói, hàng triển lãm có thể chụp, người không thể.

Bên kia, nữ hài tử chỉ thủy tinh bình phong nói câu cái gì, bên nói còn bên quay đầu nhìn phía sau nam nhân, du học sinh trong chỉ có hai cái trung quốc tiểu cô nương nghe hiểu, nàng nói, phòng khách trong cũng muốn như vậy một phiến bình phong, muốn so này cái tiểu nhất điểm.

Hảo xảo bất xảo, mấy cái học sinh nữ ra da để cung đi Arnaud cũ kiều dạo kim sức điểm, lại gặp được ấy đôi tình lữ. Nam nhân đi ở phía trước, một bàn tay nắm cô gái, cô gái hai bàn tay đều nắm nam nhân, bước chân lại rất chậm, như là bị hắn kéo tại đi, cô gái thỉnh thoảng ngừng tại tủ kính đi trước trong nhìn xung quanh, mỗi đến lúc này nam nhân cũng sẽ dừng lại, lược nghiêng đầu nhìn nàng. Ngẫu nhiên cô gái sẽ đổi tủ kính cố dậy miệng, nói, muốn này cái.

Hàn Quốc học sinh nữ rốt cục như nguyện đã giơ tay lên máy, đáng tiếc tay có chút run, chụp hồ.

Chạng vạng lúc thả tình, hoàng hôn dưới Arnaud nước sông phiếm xuất kim quang, giống như diện trong sáng gương, đem hai bờ sông hoàng tường gạch đỏ nghiêng đính kiến trúc ảnh ngược trong đó. Tình yêu này một cổ lão mà vĩnh hằng đê tài dùng Arnaud cũ kiều nỗi tiếng hậu thế, giờ phút này đồng dạng ở chỗ này trình diễn, cô gái cúi người đi nhìn mỹ lệ con sông trong chảy xuôi đi qua chính mình mỹ lệ cái bóng, nam nhân làm theo từ phía sau nhốt chặt nàng, đem một điều tình xảo màu vàng dây xích tay, nhẹ nhàng cài lên của nàng cổ tay trắng.

Hiên kiều dưới, đầu đường nghệ sĩ dùng họa bút nhanh chóng đem một màn này tốt đẹp tình yêu dừng lại, mà tại càng nơi xa, một đồng túi tầng kiến trúc lầu các trong, ngắm trúng khí nhảm ngay nam nhân đầu, liền tại cõ súng giũ lại trước một sát, vì khác một bộ mặt mũi xuất hiện mà đình trệ, cô gái kéo xuống nam nhân cổ, hôn hắn.

Dani người bình tĩnh nhanh chóng gỡ ra phân vũ khí lại thu hồi, của hắn cơ hội chỉ có như vây lâu, nếu như chậm thêm hơn mấy giây, lập tức cũng sẽ bị này tòa thành thị đâu đâu cũng có hồng ngoại hệ thống phát hiện. Có lẽ, Florence chẳng hề là thích hợp báo thù thành thị, ám sát cũng không phải tốt nhất phương thức.

Sắc trời dần dần ám xuống dưới, thánh thập tự giáo đường phụ cận một nhà đồ ăn mua ngoài điểm, tại Chris ăn một phần lô hội thịt bò cuốn, một phần anh đào thịt bò cuốn, một phần hạt thông thịt bò cuốn về sau, Seven từ chối làm đệ tứ phần Hương Thảo thịt bò cuốn trả tiền, “Đợi đi mẩu thân nơi đó ăn bữa tối, có rất tuyệt t xương steak.”

Chris hút đầu ngón tay nước tương, mong đợi nhìn một đứa bé trai từ ông chủ tay trong tiếp đi qua Hương Thảo thịt bò cuốn, sau đó mong đợi Seven, “Cuối cùng một phần, liền nếm thử.”

Seven lắc đầu, Chris bùi môi ném đi hắn, đem chính mình tất cả túi khoét mấy lần, một phần tiền cũng không móc ra, nhíu mày nhếch môi lại cắn cắn, cúi đầu chậm rãi xoay người ôm hắn ở.

Seven bất vi sở động, “Chúng ta nên đi, tiệc tối nhanh bắt đầu.”

“Thất.”

Seven không nói chuyện.

Chris cắn chặt răng, đỏ mặt tiến đến bên lỗ tai hắn cực nhỏ giọng nói, “Liền mua một phần, đêm nay người nghĩ như thế nào đều hành.”

Seven nhốt chặt Chris eo, tại nàng đụng lên tới tinh bột môi trên hôn một cái, ném đến điểm tương ớt nước ép hương vị, thực sự rất đẹp vị, khó trách gièm pha xong như vậy, hắn cười, “Không mua ta cũng nghĩ thế nào đều hành.”

Chris nhíu dậy mi, vẻ mặt không phân rõ phái trái, “Không được, ta nói không được liền không được!”

Seven cúi đầu nhìn Chris, đối ông chủ nói: “Lại tới phần Hương Thảo thịt bò cuốn.” Hạ xuống một nụ hôn.

Màu đen Lincoln chạy vào đêm sắc dưới Roma thức kiến trúc phong cách hoa viên nhà cửa, nam bộc tiến lên mở cửa xe, chỉ thấy một bắp chân dài tao nhã bước xuống, màu đen bó sát người quần dài, lược trong veo lụa đen quần áo, ren chạm rỗng phía sau lưng, băng cơ tuyêt phu như ẩn như hiện, chọc người khêu gợi. Nam nhân cánh tay dài kéo qua mĩ nhân eo nhỏ, đem vốn là tiết ra ngoài không nhiều xuân quang chấn.

Đi qua rộng lớn mà hoa lệ phòng khách, nữ bộc đẩy ra nhà ăn cửa, nhà ăn chính trung ương thật dài bàn ăn trên, bầy đặt có tinh xảo tốn tài, đồ cổ để cắm nến cùng với ngàn chất [bộ đồ ăn/thảm kịch], bàn ăn chủ vị mà ngồi, thân màu xanh ngọc lẽ phục Buonaparte phu nhân mỉm cười nói, “Seven, ngươi đến muộn.” Nâng tay ra hiệu phía sau quần già mang thức ăn lên.

Trừ Buonaparte phu nhân tay phải bên còn lại hai vị trí, bàn ăn bên đã ngồi có ngũ lục người nam nữ, dung mạo mà không nói, đều là quần áo ngắn nắp, khí chất xuất chúng.

Buonaparte phu nhân nhất nhất làm Chris làm giới thiệu, giống nhau bên ngồi xuống hai cô gái Chris là nhận thức, An Phi á cùng Sophie Na, đại tiểu thư cùng gia đình thầy thuốc, đối diện hai nam một nữ, trung niên nam tử là Seven thúc thúc Quintin, thanh niên nam tử là Seven đường đệ eleven, nữ tử đó là eleven thê tử, Hà Lan công chúa Pheonix.

Quintin cùng Phinney khắc chút lễ phép gật đầu hỏi thăm, chỉ có eleven vẫn nhìn chòng chọc Chris nhìn. Tuy rằng là đường huynh đệ, hơn nữa đồng dạng Cao đại soái khí, eleven cùng Seven bộ dạng cũng không như, Seven thiên về Hy Lạp thức tuấn mĩ, eleven làm theo thiên về Bắc Âu thức thô tục dã.

Tại an tĩnh như người hâu bước chân tiếng đều mây không thể nghe đích thực nhà ăn, làm Seven chén nước rơi xuống tại thêu tốn cơm bày lên phát ra tiếng vang lúc, eleven cười mở miệng: “Ngươi so trong truyền thuyết càng mĩ lệ, Chris tiểu thư.”

Này trận chỉ tại giới thiệu Chris tiên vào gia tộc tối, chỉ có Chris là thực tới ăn cơm, Seven nhìn nàng vui đầu cơ hồ sấp ăn xong một chỉnh phần steak, cảm thấy đêm nay có tất yếu nguy kịch hơn chút gì vận động, miễn cho nàng bởi vì ăn rất nhiều ảnh hưởng tiêu hoá.

Tại Buonaparte phu nhân còn không biết Chris cơm trước đã ăn xong tứ phần thịt bò cuốn tình huống dưới, đối của nàng sức ăn tố vẻ vừa lòng, “Nguyên bản ta còn lo lắng, ngươi như vậy già về sau lòng hài tử sẽ cố hết sức, có thể ăn liền tốt.” Nói được Chris có điểm ngại ngùng, đành phải cúi đầu tiếp tục ăn.

Cơm sau các nam nhân đi thư phòng trong hút thuốc, Buonaparte phu nhân hồi gian phòng tắm gọi tụng kinh, lưu lại từ tên tuổi trẻ nữ tử tại phòng chính uống trà tán gẫu. Pheonix công chúa như trước thận trọng, ngồi thẳng cũng tiêu chuẩn hoàng gia dáng vẻ, An Phi á có ý đùa nàng, ngồi ở bên người hỏi cái này hỏi cái kia. Chris cùng Sophie Na ngồi tại ghế sofa bên kia, bởi vì không phải đặc biệt quen biết, tán gẫu nội dung cũng hữu hạn, Sophie Na lưu tâm đến Chris buổi tối ăn được có chút nhiều, đặc ý giúp nàng muôn trợ tiêu hoá quả trà.

Uống xong nửa cốc trà công phu, bên kia An Phi á không biết nghe đến cái gì ha ha cười lên, Chris thấp giọng hỏi Sophie Na, có hay không hoàn toàn không thương thân thuốc tránh thai, Sophie Na nhíu mày nói có là có, nhưng chưa kinh tiên sinh cho phép không thể cho nàng, Chris gật gật đầu, không bao lâu các nam nhân ra, thuộc về của nữ nhân đề tài kết thúc.

Ra cửa sau Seven liền trầm mặt xuống, phái đi tài xế, lái xe lúc nắm tay lái không nói một lời, xe có rèm che bưu được như xe thể thao, Chris cũng không nhìn thấy Sophie Na cùng hắn nói chuyện, không biết như thế nào như vậy nhanh liền biết, bụng trưởng trưởng cũng lười phải để ý hắn, uốn tại ghế ngồi trong lò đờ.

Thế nhưng thực liền ngủ, thẳng đến bị hắn ôm vào phòng ngủ mới tỉnh dậy, hồ đồ trống được hắn lanh mặt cho nàng đổi áo ngủ, nàng xoay người dính gối đầu ngủ được yên dạ yên lòng.

Phát sinh như vậy sự, chính tức giận hắn đương nhiên sẽ không đụng nàng. An an tĩnh tĩnh ngủ đến nửa đêm, đột nhiên kêu đau bụng tinh, nàng phát giác không thích hợp đi phòng tắm, quả nhiên là lệ giả. Từ khi tại Moscow hắn không làm tránh thai biện pháp bắt đầu, nàng đành phải chính mình uống thuốc, bởi vậy lệ giả luôn luôn không quy luật, hơn nữa sẽ đau.

Nghĩ tắm rửa lại đau được không muốn động, nàng ôm bụng cuộn tại phòng tắm trong, cũng không nguyện kêu hắt, thêm Phỉ vây quanh ở bên chân nàng meo meo kêu, không bao lâu cửa phòng tắm bị mở ra, hắt lảng lặng đứng một hồi, tại nàng hốt hoảng nghe đến tiếng thở dài sau, người bị ôm vào ấm áp vòng tay, hắt chui đầu vào trên cổ nàng râu rí nói, “Ngươi nghĩ thế nào liền thế nào.”

Trong lòng nàng ngọt lại đau xót, hướng trong lòng hắt cọ xát, sợ hãi nhỏ giọng giải thích nói, “Ta. . . . . Nghĩ lại đi qua mấy năm. . . . .”

“Tốt.”

Đồng dạng là này cái ban đêm, Buonaparte gia tộc khác một tòa biệt thự, hôn ám garage tầng ngầm trong, đầy mặt vết thương Peter tiếp đi qua đồ ăn, “Này là nơi nào?”

Hắc ám trong truyền tối nam nhân giọng nói, “Florence.”

“Italy? Vì sao dẫn ta tới này?”

“Người thừa kế hôn lễ nhất định phải tại Florence tổn thánh mẫu lớn giáo đường cử hành, Buonaparte gia tộc quy củ.”

“Cái gì? Buonaparte ở chỗ này?”

Nam nhân cười một tiếng, “Đối, trước mặt ngươi này vị chính là.”

Peter kinh ngạc nhảy dựng lên đánh nghiêng đồ ăn, “Vì sao dẫn ta tới Buonaparte địa phương?”

“Hắc! Lão huynh, buông lỏng điểm, Seven đối phó cát tạ Lev là có chút tuyệt đối, nhưng cũng không đến nỗi đem ngươi dọa xong này. . . . .”

Peter kinh hoảng rất nhanh chuyển làm phẫn nộ, răng cắn được lạc lạc vang, còn giáp sợ hãi, “Ngươi đương nhiên không thể tưởng tượng! Cái ấy ma quỷ. . . . .”

“Ta đương nhiên rõ ràng,” Nam nhân bùa một chút, đột nhiên cười được có chút quỷ dị, “Cái ấy ma quỷ, chín tuổi liền giết của hắt hôn đại bá.”

Hai phút hắc ám trầm mặc.

“Khi nào có thể cầm đến cát tạ Lev ấy khoản tiền?”

“Ngươi chuẩn bị như thế nào đối phó Buonaparte?”

“Rất đơn giản, nữ nhân chính là của hắt chỗ yêu.”

Peter cười lên, dùng trên mặt kia vết thương có vẻ có chút đáng sợ, “Buonaparte không tiếc lấy huyết tẩy tất cả cát tạ Lev làm đại giới tuyên cáo cái ấy của nữ nhân trong yêu, ngươi thế nhưng còn nghĩ động nàng, quả nhiên là không để đường rút lui. Hôn lễ trước động thủ?”

“Hiện tại còn không phải lúc. . . . .”

Tứ thiên hậu sáng sớm, không che đậm thượng thân Seven mặt lạnh vội vàng bước xuống thang lầu, khi nghe thấy phòng bếp trong truyền ra tiếng vang sau lông mày một thư, chậm rãi đi hướng phòng bếp.

“Buổi sáng tốt lành.” Chính bận việc Chris cũng không ngẩng đầu lên, hỏi tiếng sớm an.

Seven mỉm cười tựa bên cạnh cửa, cũng đường tiếng sớm an. Đều nói nữ nhân nhất Dịch Tình tự hóa, quả nhiên không giả, nàng cùng hắt nháo mấy ngày khó chịu, rõ ràng đêm qua mới phát xong tính cách, hại hắt tỉnh lại không nhìn thấy người lúc trong lòng bỗng trầm xuống, lại nguyên lai, ngoan ngoãn tại cho hắt làm bữa sáng.

“Muốn ăn cái gì?” Nàng quay đầu hỏi, gấp hắt sau lông mày thốt nhiên nhíu dậy, “Ngươi không lãnh sao! Bại lộ cuồng!”

Hắt mỉm cười hồi đáp đầu tiên vấn đề: “Cá ngừ sandwich, một ly coffee.”

Nàng mày nhíu lại được càng sâu chút, cắn môi dưới nói: “Nhưng ta chỉ làm lươn chút diện.”

Nguyên lai là chính mình thèm ăn _

Sáng sớm ăn chén lại cay lại ma lươn chút diện, Chris hài lòng thoả dạ hồi phòng ngủ hấp lại thấy, thời điểm này biệt thự trong không có nữ dong, rửa chén nhiệm vụ tự nhiên liền rời xuống tại Seven trên người. Seven ở trong phòng bếp, đem một chì chà lau sạch sẽ tinh mỹ đồ sứ thu đi đến quỹ trong, từ trước nghĩ đều chưa nghĩ đi qua cuộc sống, đi qua lên lại cũng có khác thú vị.

Seven hôm nay rất vội, buổi sáng tại thư phòng mở ra cái dài dòng video hội nghị, giữa trưa muôn hai phần cách thức tiêu chuẩn cơm cùng nàng tại sân phơi ăn, buổi chiều tiếp tục hồi thư phòng nhìn văn kiện. Trong thư phòng của hắn có một mặt lớn cửa sổ sát đất, ngày xuân ánh mặt trời lờ đờ uể oải phơi nắng vào tối, nàng tắm gội ánh mặt trời ngồi tại cửa sổ, nhàn nhã thong dong làm yoga.

Làm xong yoga, nàng ôm thêm Phỉ cùng nhau đi tắm rửa, tắm rửa xong không còn sự nhưng làm, rảnh rỗi cực nhảm chán, ôm miêu ở trong thư phòng lắc lư, hồn nhiên bất giác hôn lễ liền sau một tuần lễ, mà chính mình ngay cả lễ phục đều còn không chọn tốt.

Nàng phạm lười, tắm rửa xong liền xuyên cái Băng Lam sắc v linh áo, lồng lồng léo léo gắn vào trên người, cổ áo mở được cực lớn, đem cổ thon dài đường cong cùng xương quai xanh tinh xảo hình dáng hoàn toàn hiện ra, lộ ra ra thon dài mà tuyêt tráng hai chân, chân trần đạp tại dày lông dê thảm trải sàn trên, nhẹ nhàng trong suốt, không có một chút giọng nói, nhưng làm nàng đi đến phía sau hắn giá sách cạnh lúc, hay bị hắn quay người đồng loạt ôm chặt.

Hắn mang bộ kính mắt, rất có mấy phần từ trước không có vân nhã, nhưng bàn tay to lại hướng trong y phục của nàng dò, thân xác là chững chạc đàng hoàng, giọng nói lại ám cảm: “Bên trong xuyên cái gì?”

Nàng ngửa đầu nghiêng khoe mắt liếc hắn, “Lưu manh.”

Hắn cười, tươi cười triệt để đem ấy điểm vân nhã đánh vỡ, mấy phần sủng nịch mấy phần bá đạo, “Ngoan, buổi tối đi nhìn mới trang điểm tuyên bố, cho ngươi chọn lễ phục.”

“Không muôn đi.”

“Ngoan.”

“Vậy bây giờ liền đi.”

“. . . . Ta còn có công tác.”

Nàng bùi môi, “Ngươi không phải xã hội đen sao.”

Trong mắt hắn ý cười thêm sâu, ôm nàng ngồi tại trên chân mình, yêu quý nàng tuyêt tráng cổ, “Ngươi lão công nhưng đứng đắn sinh ý nhân.”

Trên mặt nàng vẻ mặt là ghét bỏ hại, nhanh tay tốc một phiên, biến ma thuật dường như từ hắn ngẩn kéo trong lấy ra cây thương, hắn chỉ cười tiếp tới đây, không nhanh không chậm một lần nữa bỏ vào ngẩn kéo, “Bảo bối, này không phải ngươi chơi.” Bàn viết trên cầm một vài đồ sách cho nàng, “Lựa chọn nhìn, đi nơi nào tuần trăng mật lữ hành.”

Nàng dấu môi, rất có mấy phần không tình nguyện ôm đồ sách tránh ra, tùy ý ngồi trên thảm trải sàn, phiên phiên đồ sách trêu chọc miêu, an an tĩnh tĩnh biết điều.

Nhanh chóng xử lý xong đinh đầu công việc, bốn mươi phút đồng hồ sau hắn đóng lại máy vi tính, phát hiện nàng chính ghé vào thảm trải sàn trên viết cái gì, hắn đi qua, “Chọn tốt?”

Nàng liếc hắn một cái, cười tít mắt thu hồi viết, đem trước mặt hồn độn tán rải poker dạng cứng bài để ý tốt, một xấp từ mở ra, ngồi xếp bằng lệch đầu, cầm hướng về hắn điểm điểm, “Rút một cái, ngươi quyết định đi đâu.”

Hắn mỉm cười lắc đầu, xoay người rút ra một cái mở ra nhìn, nàng cùng muôn đứng lên, “Nơi nào?” Lại gấp hắn thu hồi bài để vào túi áo, “Khởi hành lúc lại nói cho ngươi.”

Nàng mi vừa nhíu vừa muôn nói cái gì, người đã bị hắn ôm vào trong ngực, môi hồng nhí bị ngăn chặn, dịu dàng bá đạo hôn. Thiên hôn địa ám lúc bị hắn ôm lên, xếp lại vào trong ghế sofa, không biết là nàng người

rất gầy hay v lĩnh áo thật sự rất rộng thùng thình, của hắn bàn tay to từ nàng y phục vật áo vói vào đi, nhẹ nhàng thoái mái đem nàng toàn thân đều sờ khăp, mà nàng không xuyên yếm, quần lót cũng không biết khi nào không gấp . . . . .

Thêm Phỉ đột nhiên kêu lên, meo meo meo không ngừng, mê mông trong nàng mở to mắt đẩy hắn, hắn hôn nàng từng miếng buông ra nàng, một bên giải chính mình áo lót một bên níu chặt miêu sau gáy xách lên tới, ba hai bước đi đến bên cửa sổ, đẩy ra cửa sổ liền nép ra đi.

“Của ta miêu đâu!” Nàng từ trên ghế sofa nhảy dựng lên, còn không vọt tới bên cửa sổ tức bị hắn dẽ dàng nhốt chặt, cách quần áo, hắn hôn lên trước ngực nàng mềm mại mềm mại, mơ hồ nói, “Chết không được.”

Nàng đẩy hắn, lại bị hắn tiến một bước bức dựa vào trên vách tường, v lĩnh áo bị vén lên, Băng Lam sắc làm nổi bật dưới, tuyết trắng càng thêm non, đỏ tươi càng thêm mềm mại, của hắn hô hấp đã trở nên xúc mà lặp lại, chui đầu tại trước ngực nàng, như cái tham ăn hài tử.

Nàng giận dỗi quay mặt đi, “Ta không muốn.”

Của hắn môi lướt qua nàng cổ vũ xinh đẹp ngực phòng, thuận nàng xinh đẹp cổ tuyến, hôn đến bên tai nàng, nhẹ nhàng liếm láp của nàng vành tai, “Ấy ngày ngươi đáp ứng đi qua ta cái gì? Nghĩ thế nào liền thế nào?”

Nàng hô hấp cũng xúc, hai chân kẹp chặt, phiền hắn bạch nhã, “Ấy ngươi đáp ứng đi qua ta cái gì? Bắt nạt ta?”

Hắn nặng trĩu cười, “Này như thế nào có thể là bắt nạt đâu?” Đem nàng quần áo bỏ đi, cũng trừ khứ chính mình cuối cùng cùng nhau cái chắn, dịu dàng lại không cần phản kháng, tách ra cửa nàng hai chân.

Nàng đôi tay căng leo của hắn vai, trơn nhẵn móng tay gắng sức chui vào đi, không chế hơi thở, nỗ lực dùng chính mình giọng nói nghe lên bình tĩnh, nhẹ nhàng vững vàng nói: “Ngươi rõ cuộc yêu ta cái gì?”

Hắn sấp tới đem tiến vào cửa nàng thân thể lúc dừng lại, ngẩng đầu nhìn nàng, “Cái gì ý tứ?”

Nàng không lại nói chuyện, chỉ là lảng lặng nhìn thẳng hắn, hắn tại trong ánh mắt nàng dần dần nheo lại con mắt, lập tức rồi lại cười, dịu dàng sờ của nàng gò má, “Bình thường rất thông minh, như thế nào cùng ta cùng một chỗ, chỉ số thông minh tình thương luôn luôn phụ.”

Nàng khuôn mặt oanh một chút trở nên đỏ bừng, liều mạng muốn tránh ra hắn, lại bị hắn gắt gao ôm lấy, biển khơi giống nhau giọng nói mê hoặc nàng, “Nghe tốt bảo bối, của ngươi cái gì ta đều yêu.” Nghe vậy nàng hơi hơi đình trệ động tác, sau đó hay giây dựa, chỉ là khí lực không bằng trước. Hắn hôn lên nàng thế nào cũng tránh không được miệng nhỏ, đồng thời xâm nhập của nàng thân thể.

Mồ hôi từ sau gáy nàng trượt xuống, tại trắng nõn giữa khe vú rót thành Hương Hương dòng suối nhỏ, nàng rốt cục gây sức ép đến vô lực, cầm đật tại trên bả vai hắn, âm mũi trong mềm mại “Ư ừ” Ra tiếng.

Hắn biết nàng mệt mỏi, ôm nàng nằm ở trên ghế sofa, dừng nàng mồ hôi ướt phát đến sau tai, giam eo của nàng, hôn trên trán nàng tinh minh mồ hôi, lẫn nhau thân thể đều nóng bỏng, trong lòng cũng là mềm mại nồng nóng, không đồng ý buông tay.

Mặt trời dần dần trầm xuống, mới buổi trình diễn thời trang sớm không biết bị ném đi đâu, thêm Phỉ đói bụng ở trong hoa viên xoay quanh, không dám lên lầu. Hôn ám thư phòng trong, thảm trải sàn nộp lên thay nhau ngồi lên xuống thân thể, thỉnh thoảng nàng mơ hồ kêu một tiếng, thất, bị hắn tán tụng ở lòng bàn tay, ngậm trong miệng.

Sáng sớm, lại là một ngày mới, thư phòng trong tĩnh lại hắn phát hiện chính mình lại là lẻ loi một mình, rất kỳ lạ nàng thế nhưng còn có sức lực rời khỏi. Sáng khoái tinh thần xuống lầu, chuẩn bị cho nàng cái lâu dài sớm an hôn, phòng bếp trong chỉ có thêm Phỉ, chính ăn đệ ba hộp cá ngừ vò.

Hắn quyết định đi phòng ngủ tìm nàng, trong lúc vô ý từ trong suốt tủ rượu trong thoáng nhìn chính mình thân ảnh, phút chốc dừng bước, xoay người.

Mơ hồ trong suốt hình ảnh trong, hắn nhìn thấy chính mình ngực nơi, c?l.

Này là thân thâu thói quen, tại muôn thứ được tay sau, lưu lại c?l, của nàng dấu hiệu.

Chuông điện thoại đột ngột vang lên, đem ăn cá thêm Phi giật nảy mình, Seven tiếp dậy điện thoại tức nghe đến của nàng giọng nói, “Hả, buổi sáng tốt lành!” Tuy rằng ngữ khí nhẹ nhàng, Seven lại nhạy cảm phát hiện đến trong đó che dấu chột dạ. Kính thủy tinh như trong, vừa mới còn dịu dàng tựa nước vẻ mặt lập tức đọng lại, “Ngươi tại đâu?”

Rõ ràng chỉ là ống nghe trong truyền tối giọng nói, không biết vì sao lại cho Chris cảm thấy áp lực, đầu bên kia điện thoại nàng vô ý thức rụt dưới cái cổ, đáp án cũng không chút hàm hồ, “Rời khỏi Florence đường trên.”

“Trở về. Lập tức!”

“Không.”

Không nói gì giằng co, tại không tính an tĩnh toa hành khách trong, Chris tựa hồ nghe đến Seven tiếng hít thở, hắn giống như tức giận bức bối. Hắn giọng một cái, Chris nói: “Ta có đáp ứng đi qua muốn cùng ngươi kết hôn sao?” Sau khi nói xong hỗn loạn đầu, chính mình cũng cảm thấy này lý do là cố tình gây sự, nguyên tưởng rằng hắn sẽ không đáp lại, cách vài giây lại nghe hắn nói: “5201314 là cái gì ý tứ?”

“A?”Chris trước là kinh ngạc vào đề tài nhảy chuyển, rất nhanh thẹn quá hoá giận, “Này cùng kết hôn không cái gì quan hệ!”

Bên kia triệt để trầm mặc, thực phẫn nộ.

Phát đồ uống nhân viên tàu đi đi qua, nhìn thấy tóc ngắn Đông Phương cô gái cúi đầu ngồi ở chỗ gần cửa sổ, điện thoại di động để ở bên tai, lại mím chặt môi tuy nhiên không nói chuyện.

“Cần trợ giúp sao?” Nhân viên tàu nhiệt tâm tiến lên hỏi thăm. Cô gái ngẩng đầu nhìn hắn một cái, lắc lắc đầu lại cúi đầu, nhẹ nhàng kêu một tiếng thất, nhân viên tàu biết chắc là nghe lén, để xuống đồ uống nhanh chóng rời khỏi.

“Ta nghĩ một mình lữ hành, hôn lễ trước nhất định trở về.”

Hắn căn răng hỏi: “Vì sao?”

“Chính là nghĩ thôi!” Nàng chơi xấu thêm nhượng bộ, “Mỗi ngày ngươi nói cho ta ở tại đâu, được hay không?”

Không được cũng phải hành, Seven nắm điện thoại, nhìn chòng chọc ấy chỉ chuyên cửa mua tới lấy lòng của nàng thêm Phi, chính khò khè khò khè ăn cá ngọt vò, càng xem càng tức giận bức bối.

Nàng đã nói mỗi ngày nói cho hắn tại đâu, là mỗi ngày cho hắn truyền một tấm hình.

Đầu tiên cái, Slavic phong tình màu đỏ kiến trúc – Moscow Roman Knopf thành luỹ.

Đệ hai cái, phi kim quang quả hải tang cây – Cairo sông Nile bạn.

Đệ ba cái, Tulip tổn điền trong xinh đẹp máy dùng sức gió – Hague tang tư bãi cổ.

Đệ tứ cái, cách tử kính quay chụp bình hoa – Buenos Aires nghệ thuật gồm sứ phẩm điếm.

Đệ ngũ cái, hoa đẹp sân khấu trên đang làm diễn tấu nhạc giao hưởng đội – Vienna quốc gia lớn rạp hát.

Đệ lục cái, rộng lớn bãi cỏ trên có vận động viên thân ảnh – Roma Olympic sân vận động.

Đệ thất cái, bóng đêm dưới muôn màu muôn vẻ suối phun – Las Vegas Bella cát áo sòng bạc khách sạn.

Đệ tám cái, chính là Tokyo nơi nào? Phú lương dã Lavender thảo tổn điền? Suzuki nhà? Hay, cái ấy không biết tên tiểu túu quán. . . . . Hắn thế nhưng vô cùng mong đợi.

Lòng chan chứa mong đợi Seven, giờ phút này chính xuất bõa một trận áo cưới tú, xinh đẹp t loại dài trên, thân cao cơ hồ giống nhau người mẫu, cái cái trắng nõn hết sức nhỏ, mà càng làm đặc biệt là, các người mẫu ăn mặc áo cưới, cơ hồ đều là quần trang điểm.

Ngồi tại Seven bên cạnh An Phi á, mang kính mắt cực kỳ nghiêm túc tại nhìn, thỉnh thoảng còn lật xem tay trong đồ sách, “Ấy khoán bạc sa như thế nào?”

“Rất xuyên qua.”

“Thủy tinh hoa văn ấy khoản?”

“Bại lộ.”

“Vàng nhạt ấy khoản trù diện ?”

“Rất bên người.”

“Tốt không cần nhìn.” An Phi á tháo xuống kính mắt khép lại đồ sách, “Người trở về tìm khôi chăn mền, ngày mai đem Chris bọc kín đáo liền có thể.”

Seven cười ra tiếng, Odd đi đến phía sau hắn nhỏ giọng nói: “Phi cơ tại trung quốc đường hàng không đã thân mời tốt.” Seven gật đầu ra hiệu biết, lúc này nắm chặt ở trong lòng bàn tay di động điện thoại vang lên tin nhắn lén âm, Seven khẩn cấp vội vã mở ra, cùng một thời gian nhăn lại mi.

Đệ tám cái, chỗ trống hình ảnh.

Đài dưới ngắn ngủi tiểu sự việc xen giữa vẫn chưa dùng t loại đài trên catwalk show nhận lấy bất kỳ ảnh hưởng, mới buổi trình diễn thời trang tiếp tục tiến hành, An Phi á tiếp tục tỉ mỉ tại chọn lựa, Seven còn lại là hoàn toàn tư tưởng không tập trung, không ngừng lật xem điện thoại di động hình ảnh.

Chỗ trống hình ảnh, nàng nghĩ nói cho hắn cái gì.

Không đã lâu bình tĩnh lại bị đánh vỡ, lần này là Wells, “Tiên sinh, Chris tiểu thư không gấp.”

“Xoát” Một chút điện thoại di động bị khép lại che, “Cái gì?”

“Tại Tokyo xong Điền Cơ trận, của chúng ta người đem Chris tiểu thư cùng mất.”

“Khi nào sự?”

“Sáu giờ trước, bọn hắn nghĩ bù đắp, nhưng . . . .”

“Ta không nghe giải thích.”

“Á châu phương diện người đã toàn bộ phái hướng Tokyo, cũng tri hội Suzuki, đến nay chưa tra được bất kỳ xuất cảnh ghi chép, Chris tiểu thư phải còn tại Nhật Bản.”

“Chuẩn bị phi cơ.”

“Là tiên sinh.”

An Phi á chỉ nghe đến đại khái, Seven quanh thân phát ra hơi thở cho nàng biết không tốt, “Ra cái gì sự?”

Xem một cái điện thoại di động thu được tấm hình thời gian, Seven nghiêng người hôn dưới An Phi á, “Ta ra ngoài một chuyến, ngươi giúp nàng chọn lễ phục.”

Áo cưới tú vào lúc này cũng vừa tiến vào vĩ thanh, t loại đài trên sáng ngời ánh đèn đột nhiên tắt cả tối xuống, chỉ một bó mộng ảo màu bạc đánh tại đài trung ương. Nguyên bản liền hôn ám đài dưới bởi vậy càng thêm mơ hồ không rõ, chẳng chặt tán rải chỗ ngồi trong, Seven rất nhanh đi đến cạnh cửa, thích ứng sinh gấp hắn sau đang muốn khom người đi kéo tay cầm cái cửa, người xem đột nhiên đồng thanh hút không khí, Seven cảm ứng được cái gì quay đầu. . . . .

Sương mù giống nhau ngân quang khuynh rắc xuống, t đài trên nhân tượng là vừa mới đi ra đồng thoại thế giới. Lụa trắng váy từ rốn dưới hướng hai bên trái phải tách ra, dài dài dật tại sau lưng nàng, như gió đôi dây đám mây; Thon dài hai chân nửa ẩn tại lụa trắng dưới quần dài, thánh khiết mà yêu nghiệt; Một điều sa mỏng dây tơ che kín hai mắt. Nhắm mắt mỹ lệ, đã động phách.

Người xem hút không khí sau lặng ngắt như tờ, làm nàng chân trần tại màu đỏ thảm trải sàn trên bước ra đệ nhất bộ lục, rất nhiều người đem hô hấp đều ngừng lại. Như mộng ảo hình ảnh, cho người không ngừng tin.

Một bước chân, một bước chân, nàng nhắm mắt, tao nhã, nhẹ ẩn, đi tại hồng thảm phô liền thủy tinh t đài trên. Không có biểu tình, không có giọng nói, không có nụ cười, chỉ là khoe môi thiên sinh hơi hoi nhêch lên.

An Phi á lật đến đồ sách cuối cùng một tờ, xuân tân nương – mộng.

Cưới như vậy nữ nhân về nhà, là tất cả nam nhân mộng.

Cái ấy may mắn nam nhân, là của nàng đệ đệ.

Ngừng tại t đài nhất hết sức đầu, đài trên nữ nhân, sa mỏng trong chậm rãi mở hai mắt ra, Hắc Diệu Thạch vây quang mang.

Phòng triển lãm cửa chính kéo ra nửa phiến, ngoài cửa hiên vách trên đèn, trở thành khác một bó nguồn sáng, chiếu sáng lên khác một đôi biển sâu vậy mắt.

11. Chương 10 Thành Đô ? Cố Hương

Nắng ráo đêm, sao dày đặc lồng lẫy, một trận tư nhân phi cơ lặng yên xuất phát vào Florence sân bay. Máy Nội Kinh cải tạo, là trên dưới hai tầng cư phòng thiết kế, Seven đi vào phòng bếp, nhìn thấy một tập phiêu dật trắng quần áo nàng, như là không thực nhân trong khói lửa mỹ lệ tinh linh. Tinh linh chính khom lưng, nửa thân thể đều vùi vào tủ lạnh trong, đột nhiên ngẩng đầu đối hắn nói: “Như thế nào có thể không có trứng gà?” Ấy vẻ mặt ấy ngữ khí, như là tân hôn thê tử nghiêm khắc chất vấn trượng phu, “Như thế nào có thể không có gối ngân hàng?” Seven tinh linh mộng tỉnh.

Máy chạy bộ qua, kéo tới một phen ôm vào ngực, mềm mại mảnh mai thân thể, giữa tóc có đậm đậm cam quýt hương vị, hơi hơi ngọt cùng sáp, dần độn xong thấm vào ruột gan tươi mát, này là của hắn tân nương.

Từ nàng xuất hiện tại t đài đến hiện tại, bất quá một giờ thời gian, bọn hắn đã kết thúc hôn lễ, tân nương cũng bị hắn gánh vác trên đi trước tuần trăng mật lữ hành phi cơ, hắn là như vậy khẩn cấp vội vã, thậm chí chờ không được mười hai giờ chung vang, chờ không được vốn quyết định cử hành hôn lễ ngày. . . . . Quen nhau đến nay, chỉ hiện tại mới tìm đến có được kiên định cảm, mà là không hoàn toàn kiên định cảm.

Lòng trong người trước là câu của hắn cái cổ, dịu dàng biết điều dựa vào hắn bộ ngực, sau hắn ôm được thật sự rất lâu, nàng nhẹ nhàng đẩy đẩy hắn nói: “Ta đói.” Một câu nói nhắc nhở hắn, hắn đã đói rất lâu.

Hắn cúi đầu hôn của nàng môi, dịu dàng trần trọc, ngọt ngào thâm nhập, lấn nhau triền miên. Nếu như có người có thể nhìn thấy, sẽ cảm khái này là phúc cực kỳ lâng mạn duy mỹ hình ảnh, mỹ lệ tân nương ngửa đầu thừa nhận tân lang hôn, dưới cổ bày ra thon dài tao nhã đường cong, trắng tinh áo cưới như đám mây chồng chất, mà nàng cũng giống như đặt mình như đám mây, toàn thân mềm mại được không thể ý tứ, toát ra hạnh phúc bào bào.

Chris từng nói, hôn môi là người yêu trong sự, mỗi khi nàng bị hôn đến đầu hoa mắt choáng, mềm mại hướng trong lòng hắn mềm mại lúc, Seven liền sẽ nghĩ đến này câu nói.

Ôm mềm nhũn nàng ngồi trên trù đài, cứ lạnh đá cảm thạch mặt bàn dùng nàng kinh một chút, thiếu thiếu mông đít nhỏ, rất nhanh bị hắn cầm cổ tại hai cánh tay cùng trù đài trong, không thể động đậy.

Nàng cúi đầu, đỏ rực lèn môi bị hắn một chút một chút mổ, ngay cả quần áo quần lụa mỏng trong một cái giữ mình áo vest nhỏ, thủy tinh bắt cởi bỏ, lại cởi bỏ nội y trước bắt, tuyết non con thỏ nhỏ nhảy ra, rơi vào trong tay hắn, xoa nắn âu yếm dưới duyên dáng yêu kiều. Áo cũng không có hoàn toàn cởi ra, hơi mờ lụa trắng che ở trước ngực, như là tại hai khóa xinh đẹp xinh đẹp đỏ anh đào trên, rắc đầy tinh mịn ngàn đường cát.

Này hoạt sắc sinh hương hình ảnh thật sâu kích thích hắn, hắn cúi đầu tầng lớp lớp ngầm đi lên, hận không được hung hăng cắn từng miếng, thảng nuốt vào trong bụng, tay vội vã dò vào giữa hai chân nàng, gấp trở ngại, vô ý thức liền muốn xé mở, bị nàng đứng lúc ngắn cầm ở, mắng tiếng dã man, nàng hơi thiểu đứng người dậy, đem chính mình quần lụa cùng quần lót cùng nhau cởi xuống, ngực ngùng hơi hơi tách ra hai chân. Bị vén đến bắp đùi màu trắng quần lụa mỏng, tầng tầng lớp lớp như phiến phứa cánh hoa, bảo vệ chung quanh ngực ngùng ướt đầm đầm mặt hồng hào Hoa Nhị.

Hắn thiêu灼 mắt, quỳ một gối, môi miệng đi chọn hiệt hương phần mật hoa. Nàng dồn sức đánh một cái run, thất thanh rên rỉ, kéo căng mũi chân, non nớt đầu ngón chân đều cuộn lên, bất lực nửa lơ lửng trong không trung, chờ đợi ai cứu thực. Rốt cục làm hắn buông tha cho đối của nàng dày dọa, chậm rãi để đi đến nàng thân thể lúc, nàng thở ra một hơi. Hắn tại thăm dò vào một nửa sau tầng tầng lớp lớp chọc đến đáy, như thế lặp lại mấy lần sau lại lui ra đi, chỉ tại thiển nơi cửa nhẹ nhàng vuốt ve, tìm cách được nàng vừa nhột vừa tê, nghênh hướng hắn đưa đưa thân thể, hắn rồi lại hướng ngoại thổi lui.

“Ừ?” Nàng nghiêng khói mào khóc mắt nhìn hắn, ánh mắt trong không chú ý biểu lộ nhẹ nhè quyến rũ, như chỉ biếng nhác cao quý miêu. Hắn hai mắt sờm đã đỏ bừng, thở ra tối nhiệt khí phun tại nàng chớp mũi, bỗng đến ngứa ngứa, hắn ám cảm giọng nói hỏi nàng: “Nghĩ ta sao?”

Nàng không đáp, xoay tiểu thân thể lại hướng hắn nghênh nghênh, hắn cắn răng mệnh lệnh: “Nói ngươi nghĩ ta!”

“Ngươi nghĩ ta.” Nàng lầu bầu lẩm bẩm nói như vẹt.

Hắn cánh tay căng thẳng, ngậm chặt nàng mềm mại da tai, đầu lưỡi liếm vào tai tổ trong, nàng kịch liệt run lên, bụng trong một dòng nước ấm thẳng hướng đi xuống, bắp đùi kẹp chặt của hắn eo, đôi tay lung tung dắt hắn áo lót, không che đầy trên ngực hắn, c?l, cho nàng tại như thế ji tình không khí trong phân thân, vì sao còn ở đây, chẳng lẽ hắn vẫn không tắm rửa. . . . . Ý thức rốt cuộc cũng có chút mơ hồ, nàng thế nhưng duỗi ra đầu lưỡi liếm đi lên. . . . .

Lại nghe hắn gầm nhẹ một tiếng, thân dưới bị hung hăng xuyên vào, nàng cắn lên của hắn ngực, theo hắn mỗi lần thâm nhập cùng bứt ra, khớp hàm căng thẳng buông lỏng, căng thẳng buông lỏng. . . . . Cuối cùng nàng hiểu rõ một kiện sự, hắn lồng ngực c?l chẳng hề là nàng lúc trước dùng viết lên, bởi vì sẽ không phai màu. . . . .

Một mỏi đến mức tận cùng sau bị hắn ôm đến trên giường, một cốc ấm áp sữa bò đưa đến trước mặt nàng, liền của hắn tay ừng ực ừng ực uống hết, nàng liếm liếm môi nhìn hắn, hắn nghĩ nghĩ, lấy ra một tiểu cái giò cookie, chỉ này nàng ăn vào đệ tứ khối liền không này, nàng long lanh nước mắt nhìn xem cái giò trong thừa lại cookie, lại nhìn xem hắn, nghĩ ngờ vì sao không cho ăn.

Hắn lấy lòng bàn tay nhẹ nhàng lau dính tại nàng khói môi mảnh vụn, “Còn có hơn ba giờ liền đến, noi đó tốt ăn rất nhiều, ta sợ ngươi đến lúc đó chống đỡ hư hỏng.”

“Địa phương nào?” Nàng đến nay không biết tuần trăng mật lữ hành địa điểm, nơi nào tốt ăn nhiều đến cần không bụng?

Hắn cười ủng nàng ở trong ngực, hôn của nàng ngạch, “Ngoan ngoãn ngủ một hồi, tỉnh lại liền biết.”

Ba giờ sau, làm Chris đứng tại Hi Nhương sân bay đại sảnh lúc, người lập tức liền lờ mờ. Toàn cảnh là Trung Quốc văn tự, đầy tai giọng nói quê hương, bên cạnh dáng vẻ vội vàng như nước chảy đầm người, tối mắt, da vàng. . . . .

Chris đầu óc óc, như nằm mơ, “Này là đâu?”

“Thành đô.”

Vô ý thức xoay người rời đi, bị Seven ôm vào trong ngực, Chris giây dựa rỗng hắn, “Không này địa phương! Thẻ trên không có này địa phương!”

Seven một chút khẽ vuốt của nàng cổ, cúi đầu tại bên tai nàng ôn nhu lừa, “Nhưng này là ngươi nhất nghĩ đến địa phương, đặc biệt là hiện tại, đúng hay không?”

Chris kiếm vài cái, dần dần không lại động cung không nói chuyện, Seven nhẹ nhàng hôn trên trán nàng tóc mai, “Có ta, đừng sợ.”

Nếu như nói còn có cái gì có thể đánh mất Chris do dự, như vậy không phải mỹ thực còn ai, cái gọi là “Ăn tại trung quốc, vị tại Tứ Xuyên”, món cay Tứ Xuyên là Trung Quốc từ từ diễn món ăn đứng đầu, chủng loại phong phú các loại món ăn bình dân cùng cái lẩu đồng dạng phỉ dự hải trong ngoài. Nhìn cửa kính xe ngoại rực rỡ muôn màu mỹ thực chiêu bài, nghe quen thuộc quê hương hơi thở trong tỏ khắp tân thơm, Chris rốt cục bị bụng trong thèm ăn trùng đánh bại.

Từ té cay thở đều đến long khoanh tay, từ trứng hồng bánh ngọt đến trong suốt thiêu mạch, từ miến chua cay đến nhờ cây chè trôi nước. . . . Seven chân chính kiến thức đến thê tử thực lực, cuối cùng nhìn nàng thật sự ăn không vô, đáp ứng đóng gói một cái cái lẩu nàng mới chịu bỏ qua.

Ăn quá no lại có chút mệt mỏi, Chris ở trong xe liền ngủ, lại tỉnh lại lúc đã là ánh nắng chiều đầy trời, xe ngừng địa phương tựa hồ là khu nhà ở, một trùng trùng cư dân lâu chính tề sắp hàng, [phản/rất, tiếng miền nam] trắng mặt tường nửa cũ nửa mới, hữu tình bạn dắt chó ở ven đường hoảng, có lão nhân ở trong lương đình chơi mạt chược, ngẫu nhiên mấy cái học sinh tiểu học công nặng trĩu bọc sách chạy qua, “Thiết thôi, thiết thôi, thiết đánh thôi.” “Ha ha ha ha ha!” Trẻ thơ cười vui tiếng theo gió bay xa, trong lòng nàng tràn đầy lại trống trơn, phân không rõ cái gì cảm giác, chỉ là đỏ mắt lên.

Seven ngồi tại ghế lái trong, nhìn hoản cảnh chung quanh, vẫn rất an tĩnh. Cùng ngày sắc dần dần ám đi xuống, xung quanh cảnh vật tĩnh đi đến nhợt nhạt mặc lam lục, Chris vặn vẹo tay lái, đạp ra đi.

Trước là hít sâu một hơi, tại cửa xe ngoại đứng một hồi, sau đó chuyển đi bước chân, sơ hãi, cẩn thận, đi phía trước vài bước, ngừng tại rời khỏi hắn bên đường không xa, ngẩng đầu ngưỡng vọng, nào đó cái lộ ra màu vàng ấm ánh đèn cửa sổ.

Đường trên cũng còn có người đi đường đi qua, chỉ là ngày hoản toàn tối, không người lưu ý đến ven đường nàng.

“Có thể y tá trưởng, ca đêm a?”

“Đúng a, vừa mới trở về?”

“Ừ.”

Seven chặt chẽ khóa lại Chris thân ảnh, nhìn nàng nháy mắt cứng ngắc thân thể, ngốc ngốc nhìn không rất rõ ràng người đi đường hình dáng, nhìn theo ấy người rời đi bóng lưng, thẳng đến hoản toàn biến mất không gấp, tiếp tục nhìn . . . .

Seven xuống xe, sờ sờ của nàng đầu, đem băng lanh lưu lạc con mèo nhỏ ôm tại trong ngực.

Chris tồn tại tâm sự, cái lẩu không ăn liền ngủ, đến nửa đêm lại bắt đầu đi tả nóng lên, cuồng quít đưa vào trong bệnh viện, cấp tính tràng vị viêm. Tiêm chích tiểu hộ sĩ là thực tập sinh, kim tiêm cầm hai lần đều sai chỗ, tại Seven ánh mắt lạnh như băng dưới run tay, gấp đến độ đầu đầy mồ hôi. Lúc này có người trung niên y tá trưởng đi tới tiếp đi qua kim tiêm, Seven lập tức phát hiện lòng trong người kéo căng thân thể.

Y tá trưởng cũng phát hiện đến Chris run rẩy, cười nói, “Như vậy lớn cô nương còn sợ tiêm chích? Quả đấm nắm chặt, đổi, liền như vậy” . . . . “Tốt, quả đấm buông lỏng.” . . . . “Đổi, không đau đi?”

Chris đỏ mặt rủ con mắt, lắc lắc đầu, Seven cảm ơn, y tá trưởng dặn bảo mấy câu chú ý hang mục công việc liền đi, không đến một giờ tới đổi được, Seven rất nhiệt tình cùng nàng bắt chuyện, thế là y tá trưởng biết này đôi tiểu vợ chồng vừa mới kết hôn, tới thành đô hướng tuần trăng mật.

“Cho nên rượu chè ăn uống quá độ ăn hư hỏng bụng?” Y tá trưởng phát hiện này vị cô nương rất then thùng, quả nhiên gấp nàng lại đỏ mặt thấp đầu, bộ dáng cực kỳ gọi người thích, khó trách trọng phu cẩn thận dè dặt ôm nàng ở trong ngực, khẩn trương được cùng cái gì thường.

Không biết vì sao, y tá trưởng cũng là có ý định thích này cô nương, cảm thấy đặc biệt chớp mắt duyên. Bởi vì Chris chỉ có thể ăn thức ăn lỏng, y tá trưởng nghĩ đến chính mình dẫn canh gà làm ăn khuya, thế là múc thêm một chén cho nàng. Chris một tiểu miệng một tiểu miệng, uống đến cực kỳ thơm, Seven sấp xếp

qua muôn ném thử, bị nàng dùng đôi tay gắt gao bảo vệ, y tá trưởng thề là bật cười, “Ta nữ nhi mới trước đây cũng yêu như vậy bảo vệ ăn.”

Có mới bệnh tật, y tá trưởng bị kêu ra đi, Chris tựa đầu thấp thấp chôn ở trong bát, “Cách cách” Một tiếng, cái gì thứ ngã nhào canh gà, Seven ủng nàng, kêu nàng bảo bối, ngoan.

Hôm nay chang vang, cùng thiên thiên vạn vạn cái trung quốc gia đình bình thường giống nhau, thành đô nào đó tiểu khu nào đó bài mục phòng trong, thê tử có thể Tú Ninh đang phòng bếp chuẩn bị cơm chiều, trưởng phu lê nghĩ xong ở trong phòng khách nhìn tin tức. Tài chính và kinh tế tin tức đưa tin Simon tập đoàn giám đốc hôn lễ tin tức, cũng to gan đoán trước bởi vậy khả năng dẫn phát thị trường chứng khoán dao động, lê nghĩ xong đang buồn bức kết hôn cùng thị trường chứng khoán có cái gì quan hệ, chuông cửa vang lên.

Mở cửa lê nghĩ thành tựu sững sốt, “Các ngươi là. . . .”

“Ai nha?” Có thể Tú Ninh chính đoán bàn khẩu vị đi ra phòng bếp, nhìn thấy tới người cũng sững sờ dưới, “Các ngươi như thế nào tới này?”

Ngoài cửa đứng một đôi bích người, tú khí Trung Quốc cô gái cùng xem ra như hồn huyết nam nhân. Cô gái tựa hồ có điểm khẩn trương, nhẹ nhàng cắn môi dưới, ánh mắt khiếp mà bất an, nam nhân kéo của nàng eo, cười giải thích nguyên nhân: Vì cảm tạ y tá trưởng hai ngày này đối thê tử chăm sóc, đặc biệt là cho nàng chuẩn bị mấy lần canh cháo, hôm nay ra viện sau đặc ý tới đến nhà gửi tạ.

“Chao ôi u! Thực là rất khách khí! Nghĩ xong ngươi còn sững sờ làm cái gì? Thỉnh khách nhân vào tới ngồi nha!”

“Nga? Nga! Mời, mời vào!” Lê nghĩ xong thu hồi sững sờ ở trên thân của nữ hài ánh mắt, nhiệt tình đem khách nhân cho vào phòng. Có thể Tú Ninh giữ lại bọn hắn ăn cơm chiều, tán dọc mấy câu liền đi phòng bếp thêm khẩu vị đi, hai vị khách nhân đối với lê nghĩ xong tới nói còn rất xa lạ, chỉ liền cảnh tán gẫu thời tiết, trong nhà trang hoàng đợi đợi. Cơ hồ đều là nam nhân tại nói chuyện, cô gái làm theo cúi đầu ôm chén trà, an an tĩnh tĩnh ngồi ở chỗ ấy.

Lê nghĩ xong tâm niệm vừa động, đột nhiên hỏi: “Còn không biết này vị tiểu thư họ gì?” Nam nhân bắt đi qua cô gái tay, “Nàng họ Lê.”

“Nga? Cũng họ Lê, ấy kêu cái gì?”

Cô gái chậm rãi ngẩng đầu, mím môi nhìn lê nghĩ xong, long lanh nước trong suốt hai tròng mắt, ánh mắt trong có mong được có khẩn trương có bi thương, lúc này cửa đột nhiên vang lên động tĩnh, có người đẩy cửa mà vào, “Ba! Mẹ! Ta trở về!”

Phòng bếp trong truyền tới có thể Tú Ninh giọng nói, “Tiểu Vũ a! Trong nhà khách đến người!”

Cửa rất tuổi trẻ cô gái, phải còn không đến hai mươi tuổi, xuyên lam nhạt quần bò, rộng rãi hưu nhàn jacket, tóc rất ngắn, chỉ so bản tắc dài một chút, đan bả vai cái rất lớn hai vai bọc, sững sờ nhìn phòng khách trong ba người, đều là sững sờ nhìn chính mình.

Lê nghĩ xong đứng lên giới thiệu nói: “Này là ta nữ nhi, lê. . . . Tiểu Vũ.”

Seven cảm giác đến trong lòng bàn tay tiểu tay run rẩy hung hăng bóp chặt hắn, dịu dàng mà mạnh mẽ hồi cầm của nàng tay, dọn ra khác một bàn tay kéo qua của nàng vai, bất động thanh sắc nhẹ nhàng vỗ vỗ. Lê tiểu Vũ đã để xuống bọc sách đi tới đối diện, lẽ phép hỏi tốt, sau đó chạy vào trong phòng bếp lúi rúi giống nhau có thể Tú Ninh nói chút gì, bởi vì phòng khách trong dị thường an tĩnh, có thể nghe thấy nữ hài tử tiếng làm nũng cùng mẫu thân sủng nịch trách cứ.

Không bao lâu lê tiểu Vũ bưng khẩu vị ra, tuyên bố có thể dọn cơm, Lê gia nhà ăn liền thiết lập tại phòng khách một góc, bàn ăn là kiểu dáng Âu Tây hình bầu dục loại, lê tiểu Vũ ngồi tại Seven đối diện, đại khái phụ mẫu đều ở đây gan hơi lớn, đối Seven nói: “Này vị nước ngoài anh trai xem ra rất quen mặt, ngươi là đá cầu sao?”

Seven tiếp đi qua có thể Tú Ninh chuyển tới bát cơm để ở Chris trước mặt, cho nàng cầm đũa sạch, một bên cười nói: “Ta là buôn bán.”

Lê tiểu Vũ “Nga” mệt tiếng, lại quay đầu nhìn Chris, “Này vị bộ dạng giống búp bê tì tỉ đâu?”

Chris chính vùi đầu ăn canh, nghe vậy sặc ở , Seven nhẹ nhàng chụp của nàng cõng, có thể Tú Ninh cầm đũa tại nữ nhi chén men theo trên khua một chút, “Như thế nào cùng khách nhân nói nói đâu? Không lẽ phép!”

Lê tiểu Vũ nhỏ giọng than thở thực hết sức như búp bê, lại hỏi: “Ấy tì tì là làm cái gì ?”

Chris không có đáp, Seven nói, nàng là học âm nhạc.

Có thể Tú Ninh nói nữ hài tử học âm nhạc tốt, lịch sự, lại nói, tiểu Vũ mới trước đây cũng kêu gào muốn học âm nhạc, không biết như thế nào lớn lên lại không thích, thế nào cũng phải trên trường cảnh sát.

Lê tiểu Vũ ở bên cạnh kháng nghĩa: “Mẹ ngươi nhớ lầm à! Ta khi nào nói đi qua muốn học âm nhạc? Ta từ nhỏ liền không âm nhạc tế bào!”

Có thể Tú Ninh lại cầm đũa khua của nàng chén men theo, “Nhà trẻ sự tình, là ngươi nhớ được rõ ràng hay mẹ nhớ được rõ ràng?”

Mắt nhìn hai mẹ con liền muốn trước mặt khách nhân tranh lèn, lè nghĩ xong ho khan mấy tiếng, bàn ăn này mới khôi phục tạm thời bình tĩnh, có thể Tú Ninh cho Chris ăn nhiều khẩu vị, lại dặn dò nàng tràng vị vừa vặn đâu chút thứ không nên ăn nhiều, Seven nhất nhất nhớ xuống dưới, rất cẩn thận giúp Chris chia thức ăn, có thể Tú Ninh không khỏi cảm khái, chính mình nữ nhi nếu như cũng có thể tìm đến như vậy tốt nữ tế. . . . . Lê tiểu Vũ ngạc ngùng, nói không cần lấy chồng, muốn làm Trung Quốc nhất ưu tú cảnh sát, bắt được c?l như thế thần thâu đạo đặc. . . . . Lê nghĩ xong trách cứ nàng tham vọng quá cao, cho khách nhân chế giễu. . . . .

Náo nhiệt gia đình bừa tối, từ ái phụ mẫu, hoạt bát nữ nhi, ấm áp vô cùng hình ảnh, tại Chris mắt trong, dần dần dừng lại, dần dần ảm đạm. . . . . Nàng nghe thấy chén đĩa ném vụn giọng nói, tranh cãi tiếng, cùng với đứa bé như có như không, kiềm chế run rẩy khóc nỉ non.

Là đêm, vân che nguyệt, hai tên bảo vệ tri an xách đèn pin ở trong khu vực tuần tra ban đêm, một người đột nhiên cảm thấy thấy hoa mắt, giơ lên đèn pin từ trên xuống dưới chiếu, cái gì đều không có, hỏi đồng bạn: “Vừa rồi ngươi nhìn thấy cái gì không? Tường trên giống như có động tĩnh.” Khác một người đáp hắn: “Là miêu đi!”

Lê gia ở ở tầng chót, căn nhà là phục thức kết cấu, ngay cả nửa tầng lầu các, Lê gia ít người, lầu các cũng không lớn, liền chỉ dùng tới đôi chút tạp vật. Cửa sổ trên mái nhà lúc này lặng yên không một tiếng động bị mở ra, hạ xuống cái thân ảnh, lại là một cái.

Màu đen quần áo bó, kính râm giống nhau kính nhìn đêm, Chris tại tạp vật đôi trong tìm cái gì, Seven lặng lặng đứng ở một bên, nhìn nàng.

Không bao lâu tìm đến , Chris mở ra một cái hòm, ngồi ở trên mặt đất nhìn, Seven đi tới bên cạnh nàng, nhìn thấy hòm trong thứ, là chút linh linh toái toái ngoạn ý.

Lớn cở bàn tay cuốn tập, bên trong giáp màu sắc rực rỡ giấy gói kẹo, trang giấy đã phai màu, giấy gói kẹo nhan sắc lại còn tính tươi đẹp, nàng một cái một cái nhìn qua, kìm lòng không đậu cười nói: “Mới trước đây thích tập giấy gói kẹo, hiện tại nhìn tới hay cổ vũ xinh đẹp, ngươi đâu, mới trước đây tập đi qua cái gì?”

Seven nghĩ một chút, “Súng. ”

Lườm hắn một cái, Chris để xuống quyển vở, nhảy ra mấy dán giấy, có thánh đấu sĩ tinh tên, có đẹp thiếu nữ chiến sĩ, còn có Hắc Miêu cảnh trưởng cùng Hồ Lô Oa, cẩn thận dè dặt thả lai đi, cái hộp cạnh góc trong tìm đến mấy cái trong suốt cầu, còn có một diệt tiểu bài, bài điện hoa văn là Transformers. Bài phía dưới còn xếp lại một cái kem giấy, đã không rất có thể nhìn ra giấy trên nguyên lai hoa văn , Chris đưa ra tới, “Thế nhưng còn có này cái.” Lập tức cười , “Mới trước đây yêu nhất ăn em bé đâu, năm xu tiền một chiếc, mẹ cho ta một đồng tiền luôn luôn không chịu muôn, bởi vì không dám để cho nhân gia thối tiền.” Chậm rãi cúi đầu, cầm để ở trên đầu gối, nhẹ giọng nói, “Ấy thời điểm gan thực tiểu, vì sao không dám để cho người thối tiền. . . . .”

Nàng liền duy trì như vậy tư thế, ngơ ngẩn nhìn cái hộp trong đã từng ký ức, rất lâu rất lâu không có nói chuyện. Seven nghĩ nàng nhất định ma hai chân, lòng đau kéo qua tới, nghĩ ôm vào trong ngực. Nàng nghe lời, ngoan ngoãn liền tiến sát hắn bộ ngực, vẫn là rất lâu không nói chuyện, hắn cũng không dám quấy rầy nàng, liền ôm.

Người yêu trong đại khái thực có chút tâm hồn cảm ứng, hắn duỗi tay sờ của nàng gò má, chạm được ướt át một mảnh, điểm điểm dịu dàng lau đi. Nàng đột nhiên cầm của hắn tay, để tại chót mũi, ô ô khóc ra tiếng, tiếng khóc kiềm chế mà run rẩy, “Mẹ không cần ta, cha cũng không cần ta.”

Thời gian bay trở về đến hai thập năm trước, Lê gia cũng là ba khẩu nhân, lê nghĩ xong, có thể Tú Ninh, năm tuổi nữ nhi lê tiểu Vũ. Ấy thời điểm Lê gia còn ở tại nhà trệt trong, điều kiện cũng không khá lắm, có thể Tú Ninh vừa mới bị thăng thành y tá trưởng, hành vi toàn viện nhất tuổi trẻ y tá trưởng, nàng một lòng nhào vào công tác trên, luôn luôn không ngừng tăng ca tăng ca, lê nghĩ xong cũng là tuổi trẻ khí thịnh, cảnh sát đội trong đêm hắn nhất nghiêm túc chịu trách nhiệm, thế là song song xem nhẹ gia đình, xem nhẹ hài tử, xem nhẹ lẫn nhau.

Tranh cãi nối gót tới, làm ai giặt quần áo nấu cơm, làm ai tiếp đưa tiểu Vũ đi nhà trẻ. Tuổi trẻ vợ chồng, chưa học hội lẫn nhau nhượng bộ, chưa hiểu khéo léo lượng bao dung, yêu tựa hồ sớm đã hao hết, chỉ thưa lại buồn bức mệt mỏi.

“Nếu không vì tiểu Vũ, ta sớm cùng ngươi ly hôn !”

“Ta một khắc cũng không muốn nhẫn ngươi, nếu không vì tiểu Vũ!”

Nếu không vì tiểu Vũ, nếu không vì tiểu Vũ. . . . . Có lẽ bọn hắn quên mất hài tử cũng ở trong nhà, có lẽ bọn hắn cho rằng từ năm tuổi hài tử cái gì đều không hiểu. Mỗi khi lúc này núp ở góc tường nho nhỏ thân thể, nho nhỏ đầu trong cuối cùng nghĩ: Nếu không vì ta, cha mẹ liền sẽ không vui vẻ, nếu không vì ta. . . . . Nếu như không có ta liền tốt, cha mẹ kỳ thật đều không muốn muôn muôn ta. . . . .

Nàng ấy lúc đối cha mẹ duy nhất yêu cầu, là đầu tiên cái tiếp nàng ra nhà trẻ, bởi vì luôn luôn cuối cùng một cái. . . . . Ấy ngày lại là cuối cùng một cái, nàng lặng lẽ chạy ra, trời tối cũng không muốn về nhà, khẩn trương lại sợ hãi đi ở ven đường, không muốn về nhà.

Phản phất từ trên trời giáng xuống a di che ở trước mặt nàng, mắt là lam sắc, tóc là màu vàng, như phim hoạt hình trong người, a di cho nàng một chiếc kẹo que, nói thích nàng, hỏi nàng có nguyện ý hay không cùng a di đi.

Nàng quên mất sợ hãi, sững sờ nhìn, không nói chuyện.

“A di dạy ngươi lợi hại bản sự, về sau muôn cái gì liền có cái gì, được không?”

Được không? Không có nàng, cha mẹ sẽ vui vẻ đi? Tốt.

Âm áp nước bỗn hòa sái mà tới, âm nàng cứng ngắc thân thể, rút ra ký ức trở lại hiện thực, phía sau là hắn âm áp mà rắn chắc bộ ngực, đột nhiên yếu ớt vô cùng, chỉ nghĩ tựa tại trong lòng hắn, ham mê ỷ lại này dựa vào. Ngâm tại âm áp tắm nước trong, hắn đem sữa tắm mơn trớn nàng thân thể mỗi nơi, mỗi lỗ chân lông đều mở ra, rất thoải mái.

Của nàng mặt đỏ tươi, hai tròng mắt trải qua nước mắt gột rửa, ướt át lại mê mông, ngửa đầu hôn hắn, con chó nhỏ giống nhau hướng trên người hắn dính, lật người lại, giặng chân ở trên chân hắn, hôn trước ngực hắn c?l, môi hồng yêu quý, răng ngà cắn cắn, cái lưỡi liếm liếm.

Hắn cắn bản chịu không được này trêu chọc, rất nhanh tiến vào của nàng thân thể, cảm thụ nàng nóng ấm mà chặt chẽ đem hắn hút, hơi sáo động một chút, tất cả thần kinh đều tê dại đến khoái hoạt run rẩy, nhịn không được khàn khàn gọi nàng, “Bảo bối, của ta bảo bối.”

Nàng hiển nhiên rất hưởng thụ này sảng nghịch kêu gọi, lắc lắc mông tại trên người hắn nhấp nhô, của hắn lớn chướng đầy đi qua nàng đầy thân mồ hôi cùng nước, lưu luyến tại trên eo nàng cùng ngực trước. Phòng tắm mờ mịt sương mù trong, tuyet trắng cùng mạch sắc dây dưa thân thể, nam nữ hoan ái rên rỉ thở gấp, lồng lẫy kiều diễm.

Sáng sớm, thân thể trần truồng của hắn nữ nhân, ngủ say tại trong lòng hắn, hắn vô cùng cẩn thận hôn nàng hơi hoi nhêch lên khoe miệng. Bảo bối, ngươi là ta nhất trân quý, có ta liền đủ.

Trong tiểu điếm vang lên, truyền tới phục vụ đài tiểu thư thanh âm ngọt ngào, “Buonaparte tiên sinh, dưới lầu có vị Lê tiên sinh tìm ngài.”

Khách sạn một lâu quán cà phê, lê nghĩ xong uống không quen cà phê, muôn cốc rỗ nước, sau đó nhìn thấy dắt tay mà tới tiểu vợ chồng, nàng hơi thấp đầu, hai mắt sưng đỏ.

Lê nghĩ xong cảm thấy lồng ngực từng trận chua xót đau đớn khó chịu đau, dậy há mồm mấy lần, rốt cục kêu ra, “Tiểu. . . . . Tiểu Vũ?”

Nước mắt xoát một chút lướt qua nàng khuôn mặt.

Phụ thân trong mắt cũng nén lệ, êm tai giải thích sau đó chuyện cổ tích. Năm đó nữ nhi mất tích cho toàn gia cơ hồ hỏng mắt, hai vợ chồng hối hận vô cùng, nhưng hối hận đổi không hồi nữ nhi, thê tử cả ngày cả ngày lấy nước mắt rửa mặt, tinh thần hốt hoảng, thiếu chút mất công tác, thẳng đến. . . . . Khác một cái tiểu sinh lệnh thai nghén. Đệ hai nữ nhi giáng sinh, thê tử nói ấy là tiểu Vũ, trượng phu dần dần phát giác không đổi, dẫn nàng đi nhìn thầy thuốc, một lòn đầy chuyên nghiệp thuật ngữ hắn nghe không hiểu, sơ ý là thê tử nhận lấy kích thích rất lớn, lựa chọn tính mắt trí nhớ, này kỳ thật là loại tự mình bảo hộ phương pháp, nếu như không có tắt yếu, liền như vậy sinh hoạt tiếp tục cũng rất tốt, nếu như khăng khăng cho nàng hồi ức chân tướng, lần nữa kích thích khả năng khiến rối loạn thần kinh.

Đây cũng là mẫu thân không nhận thức nữ nhi nguyên nhân, không thể nhận thức nữ nhi nguyên nhân.

Lê nghĩ xong chấp dậy nữ nhi tay, rơi lệ xuống dưới, “Thực xin lỗi, cha mẹ thực xin lỗi ngươi, ngươi cái này năm đi đâu? Quá được hảo hay không?”

Lê rơi đầy mặt Chris, lê tiểu Vũ, chỉ là gật đầu, không mở miệng được.

Seven nói, nàng rất tốt, hiện tại là vợ của ta, ta sẽ đem nàng chăm sóc hết sức tốt, mời nhạc phụ yên tâm.

Trước khi chia tay, phụ thân ôm nàng, nói có chuyện đơn độc đối nữ tế nói, thế là chỉ Seven đưa hắn rời khỏi. Tại cửa phụ thân hướng về nàng quơ quơ tay, nàng ngồi liệt tại trên ghế sofa, thật lâu vẫn chưa lấy lại bình tĩnh.

Chẳng biết lúc nào đổi diện ngói cái tóc vàng lam mắt nam nhân, nói nghĩ cùng nàng nói chuyện, nói Buonaparte là Italy Mafia, nàng phải mau ly khai hắn. Nàng hoảng hoảng hốt hốt đứng lên, hồi gian phòng. Nàng chỉ biết hắn là của nàng nam nhân, là nàng yêu sâu sắc, muôn dựa vào, duy nhất dựa vào.

Khách sạn ngoại đồng dạng yêu sâu sắc của nàng hai nam nhân, lê nghĩ xong thở dài nói: “Nàng mất tích ấy năm mới năm tuổi, một mình tại ngoại như vậy chút năm, không có phụ mẫu chăm sóc, ta nghĩ nhất định đi qua được không tốt. . . . . Hi vọng sau này ngươi có thể hảo hảo chăm sóc nàng, cố gắng hết sức sủng một chút ột chút. . . . . Chúng ta làm cha mẹ không thể sủng nàng, này điểm tư tâm, hi vọng ngươi có thể lý giải. Nếu như. . . . . Cho nàng trở về.”

Seven hơi khom người chào, “Xin ngài yên tâm, ta sẽ chiêu hu nàng.” Không có nêu như, vĩnh viễn không có.

Lại một buổi tối ráng mây đầy trời hoàng hôn, vẫn là cái ấy nơi ở tiểu khu, xe tiếp tục an an tĩnh tĩnh ngừng. Lão nhân cùng hài tử, kết bạn tình lữ, hòa thuận gia đình, ở chỗ này đi qua bình thản thích ý cuộc sống.

Nơi không xa, một nhà ba người đi qua, tựa hồ là đi ra cửa tản bộ.

Xe tọa trong, Chris chỉ lặng lẽ nhìn, hâm mộ, không đồng ý quấy rầy bọn hắn hạnh phúc bình tĩnh cuộc sống.

Thẳng đến nhìn không thấy, Seven bế nàng ngồi ở trên đùi, trời chiều ánh chiều tà tựa hồ tất cả rơi lên trên nàng rủ xuống khuôn mặt, đáng thương tội nghiệp bộ dáng, lại như vậy đẹp.

“Chúng ta cũng sẽ có chính mình hài tử.” Hắn nói, “Cũng y như ngươi xinh đẹp cục cưng, muôn hai cái, không, muôn ba cái. Chúng ta hồi Sicili, nơi đó có gia tộc gia sản tổ tiên, thanh tĩnh lại mỹ lệ. Của chúng

ta hài tử sẽ vô ưu vô lỵ lớn dần, ta sẽ sủng bợn hắn, như sủng người giống nhau. ” Chắp dây của nàng tay khẽ hôn, “Ngươi cũng sẽ sủng bợn hắn, đúng hay không?”

Nàng ngoan ngoãn gật đầu.

Hắn cười, vì dịu dàng mà càng thêm tuấn lăng, “Chúng ta sẽ có được nhất hạnh phúc gia đình.”

Nàng ngoan ngoãn gật đầu.

“Muốn hài tử đi.”

Nàng nhìn hắn, ngoan ngoãn gật đầu.

Bước lên phi cơ rời khỏi quê hương, Chris ngoài ý muốn nhìn thấy Sophie Na, sau giây cười giải thích, “Tiên sinh nói các ngươi chuẩn bị muốn hài tử, để cho ta làm chăm sóc.” Chris đỏ mặt hờn nhìn Seven, đâu có như vậy nhanh.

Phòng khách quầy bar một góc, Sophie Na nghe xong Seven miêu tả, nghiêm túc sau khi tự hỏi nói, “Này loại tình huống kỳ thật có thể trị liệu, ta có chín mươi lăm phần trăm nắm chắc.”

Seven nhẹ hoảng chỉ trong ly rượu, sau một lúc lâu nói: “Không cần.”

“Tiên sinh?”

“Nàng có ta liền đủ.”

Phòng khách bên kia xoay tròn thang lầu trên, Chris dừng bước chân, xoay người trở về phòng.

12. Chương 11 Sicili ? Truyền Thuyết

Bầu trời đặc biệt lam, đám mây nhè nhẹ dải lụa dải lụa, thanh thanh bãi cỏ trên có giá bàn đu dây, mẹ ngồi ở trên bàn đu dây cho cục cưng kể chuyện xưa, trong nháy mắt cục cưng lại không gấp, mẹ bối phía tim nàng, “Tiểu Vũ? Tiểu Vũ?”

Nàng liền ở bên cạnh, lớn tiếng kêu mẹ, nhưng như thế nào nỗ lực đều phát không ra thanh âm, mẹ cũng không nghe thấy. Nàng gấp hư hỏng, lại vào lúc này phát hiện chính mình ngồi ở trong lòng ma ma, ngoan ngoãn nghe mẹ kể chuyện xưa. Ấy là nàng sao? Giống như là, nhưng vì sao nàng lại như bàng quan giả giống nhau, rút ra chính mình, nhìn như vậy một bức hình ảnh. . . . .

Ngày đột nhiên đen lại, có tốt nhiều sao tinh, sáng long lanh, nhưng một khóa một khóa rơi xuống dưới, lồng ngực đặc biệt khó chịu, thở không nổi, trên người một chút khí lực cũng không có, đau. . . . . Tốt đau. . . . . Mẹ, mẹ ngươi tại đâu. . . . . Tiểu Vũ đau. . . . .

Trước mắt có nhân ảnh, nàng phân biệt tốt lâu mới nhìn rõ, hắn bộ dạng. . . . . Thực tốt nhìn, màu xanh đậm mắt, cái mũi cao cao, môi hơi mỏng hết sức có loại, cầm như điêu đi qua, tốt tinh xảo. . . . . Nàng ngây ngốc hướng về hắn cười, thế là hắn cũng cười, xinh đẹp được như thiên sứ, khoe môi lộ ra hai cái răng, là tiêm, đinh đầu trên cũng toát ra hai chi tiêm tiêm gốc, hắn đối nàng nói: “Ngươi không có mẹ, chỉ có ta.” Nói hoàn há mồm nuốt nàng đi xuống.

Đột nhiên bừng tỉnh! Lọt mắt là xa xôi mà bát ngát bầu trời đêm, Tinh Tinh chớp chớp chớp chớp rắc đầy trời, hay mộng? Nàng chính nghi ngờ, dùi trong đột nhiên hơi hơi đau xót, nàng rầu rĩ hừ một tiếng, thân thể bị bóng đen bao phủ, bên tai có nhiệt khí hô đi qua, “Tỉnh?” Dái tai lại nóng lại ngứa, là bị ngậm chặt, tê dại lan khắp toàn thân, nàng không chịu nổi run một chút, dùi trong sinh đau càng rất, bị chậm rãi đội lên để.

Nàng mù mờ ngỡ ngàng nhìn bầu trời sao. . . . . Mộng cảnh, hiện thực, ký ức, điện ảnh phim nhựa dạng từng màn ở trong đầu trốn hồi. . . . . Hắn thô lặp lại thở gấp, hắn nói yêu nàng, hắn tại trên thân nàng nhấp nhô, hắn nhắc tới hài tử lúc dịu dàng, hắn chê nàng không ngoan, hắn đau nàng kêu nàng bảo bối,

hắn nghĩ gì có nấy, trước giờ không hỏi nàng có nguyện ý hay không. . . . . Cuối cùng quanh quẩn ở bên tai là hắn ấy câu nói, “Nàng có ta liền đủ.”. . . . .

“Này là đâu?” Nàng mở miệng, hỏi như vậy một câu.

“Roma, của chúng ta nhà.” Hắn hầm hầm hồ hố đáp, chuyên chú vào nhẩm nháp trước ngực nàng sung mãn non mềm.

Nàng “Nga” một tiếng, nhẹ nhàng đạm đạm nói, “Ta bị ngươi cường cỗn bạo địa phương.”

Hắn bỗng liền cứng đờ thân thể, chung quanh tất cả phảng phất nháy mắt đều đồng cứng, ngay cả thời gian đều đồng cứng, nàng vẫn nhìn bầu trời sao, hắc ám xuôi tai hắn hỏi nàng: “Ngươi như thế nào?”

Nàng trầm mặc không nói, hắn bật đèn, đầu giường màu vàng nhạt vàng sáng mạn tán cho nàng quay đầu đi, nheo lại mắt. Hắn phù chính của nàng mặt, dịu dàng hỏi nàng, “Bảo bối, ngươi như thế nào?”

Nàng đôi mắt là hạ xuống, lông mi dưới lộ ra tiểu phiến tử giống nhau bóng râm, không lý do liền kêu người lòng đau, hắn quả thực không biết như thế nào đau mới tốt, ôm nàng, hôn hít của nàng trán, thì thào kêu nàng bảo bối, bảo bối. . . . .

Lại bị nàng đẩy ra, hắn ôm nàng cẩn thận dè dặt không dám dùng sức, bởi vậy một chút liền kêu nàng đẩy ra. Nàng dậy ngồi ở bên giường, lưng đưa về hắn mặc quần áo, hắn này mới ý thức đến có chút không đối, cũng ngồi xuống, “Ngươi rốt cuộc như thế nào?” Rõ ràng hôm qua mới ngoan ngoãn đáp ứng hắn muốn hài tử, như thế nào một trở lại Roma, giây lát liền phiên mặt?

“Ta chán ghét này địa phương.” Nàng xuyên quần, đầu cũng không quay lại, lạnh như băng bỏ lại một câu.

Hắn nheo lại mắt, thần sắc một tấc một tấc đồng lạnh lênh, “Ngươi cho rằng ấy là cường cỗn bạo?”

Nàng xoay người, do giường trước thối lui một bước chân, nhìn hắn, khoa chính mình cúc áo, buộc lại sau lấy khóc mắt khinh thường thoáng nhìn, muôn rời khỏi, bị hắn nhanh chóng xuống giường giữ chặt, “Đi đâu?”

“Không của ngươi địa phương.”

Hắn hít một hơi, không cần phản kháng ôm lấy nàng, “Bảo bối ta sai.”

“Ngươi luôn luôn như vậy, không cái gì sai.”

Hắn nhíu mày, “Ta luôn luôn thế nào?”

“Bá đạo cuồng vọng, tự cho là đúng, không tôn trọng người, mọi thứ chỉ suy xét chính mình, trước giờ không bận tâm người khác cảm thụ.”

Hắn dần dần hạ xuống cánh tay buông ra nàng, nắm chặt quả đấm lạc lạc rung động, giận quá thành cười, “Ta thực sự không minh bạch, yêu nhau người làm tình, vì sao không thể?”

Nàng ngẩng đầu lên, “Lúc ấy ta yêu ngươi?”

Hắn hí mắt tới gần nàng, bức được nàng từng bước một lui về phía sau, “Vì sao xuất hiện tại Las Vegas? Vì sao trộm của ta họa? Vì sao không rời khỏi khách sạn? Tại sao tới Roma? Vì sao đáp ứng của ta ước hối? Hôn ngươi lúc vì sao không tránh?” Bức nàng vào góc tường, dùng hai cánh tay nhốt chặt, ánh mắt sáng ngời khóa lại nàng, ngữ khí cơ hồ có uy hiếp ý tứ cảm xúc, “Ngươi nghĩ nói ngươi không yêu ta?”

Nàng không tránh của hắn ánh mắt, giơ lên cầm, lại giơ giơ lên, “Không sai, ta thích ngươi, ngay từ đầu liền thích, nhưng ấy lúc ta nói không muốn, ta minh minh bạch bạch nói qua cho ngươi, ta không đồng ý!”

“Vì sao không đồng ý?”

Nàng cười lạnh, “Đối, ngươi chính là như vậy, ngươi cảm thấy có thể làm liền làm, ngươi cảm thấy tốt chính là tốt, không cần của ta ý tứ.”

Của hắn mặt lạnh ngưng, che bóng hôn ám trong, thần sắc trong dần độn phẫn nộ, bị thương cùng bất đắc dĩ, “Liền xem như của ta sai, qua như vậy lâu còn nháo cái gì?” Thủ thả ôn nhu âm, “Chúng ta đã kết hôn, ta sẽ sủng của ngươi.”

“Như súng súng vật như thế?”

“Oanh” một quyền, hung hăng nện ở bên tai nàng, vách tường treo lơ lửng một bức tranh sơn dầu, lắc lư vài cái rơi trên mặt đất, khung sườn ngã cái dập nát. Súng súng vật? Đây chính là nàng đối của hắn tất cả đánh giá? Của hắn ăn nói khép nép mọi cách lầy lòng, hắn khắp thế giới đuổi cầu hôn, hắn không tiếc tiêu diệt một cái gia tộc, hắn nấu cơm rửa chén, hắn tại ngực hìn xăm, hắn làm tất cả trước kia không thể làm sự, nguyên lai chỉ vì súng cái súng vật? Ha! Đại khái hắn đem lòng lột bỏ ra, nàng cũng sẽ không tin tưởng hắn yêu nàng.

Một lát sau, nàng khép kín hai tròng mắt mờ to, coi thường của hắn phẫn nộ, đẩy ra cẩm cố, mở cửa ra khỏi phòng.

“Lê, tiểu, vũ!” Hắn kiềm chế cuồng nộ giọng nói, gần từng chữ gọi của nàng tên, nàng quay đầu lại, không có biểu tình nhìn hắn, đột nhiên nâng lên cánh tay, cho hắn cái ngón cái hướng dưới thủ thê.

Kịch liệt động tĩnh đại khái đã sớm quấy nhiễu hạ nhân, Chris vừa mới đi đến dưới lầu, phòng khách đèn mở rộng ra, hắn y hộ vệ tại cửa ngăn lại của nàng đường, cũng không nói không cho nàng đi, chỉ là cung kính cúi đầu không nói. James quản gia vừa mới mở miệng: “Ít phu nhân. . . .”

“Cho nàng đi.” Lâu trên truyền tới nam nhân băng lãnh, không có một chút cảm tình giọng nói, James quản gia không lời nào để nói, hộ vệ nhất trí thối lui, Chris đầu cũng không quay lại rời khỏi, James quản gia ngẩng đầu, nhìn thấy nam nhân không có biểu tình mặt.

Rời khỏi Roma Chris trở lại Hague, điều này làm cho cửa nàng hàng xóm kiêm chủ nhà kitty cực kỳ ngoài ý muốn, kitty đem Chris “Chế giễu” một phen, nhưng là rất nhanh lại làm Chris lo âu, bởi vì cửa nàng hôn nhân tựa hồ thực xuất hiện nguy cơ, chứng cứ có ba:

Thứ nhất, Seven là biết nàng tại đâu, bởi vì sáng sớm hôm sau điện thoại liền đánh tới, lúc ấy các nàng đang xem nhất vì tin tức, ở vào Roma Simon sơn trang đột nhiên bị tự bạo thức hủy diệt, sớm tối trong san thành bình địa, trên đồi chấn kinh. Hắn gọi điện thoại tới, trước là một trận an tĩnh, sau đó phun ra hơi lạnh ý ba chữ, “Vừa lòng sao?” Nàng ngay cả cười lạnh đều thiếu phụng, hai chữ đánh hắn phát, “Ngày thơ.” Ấy đầu lại là một trận an tĩnh, càng làm kiêm chế an tĩnh, “Ba” Một chút đột ngột treo tuyến.

Thứ hai, điện thoại sự kiện sau không đến hai ngày, Chris thu được một chỉ nhanh chuyển tới mèo Garfield, kitty tổng cảm thấy có chút tài sản phân cách ý tứ cảm xúc.

Thứ ba, Chris ở tại Hague đã có hơn tháng, Seven vẫn không có tìm tới, sự thật trên, đến thứ ấy điện thoại sau hai người không còn liên hệ, này ở riêng thời gian thật sự là dài đên, cho người không thể không lo âu.

Tổng trên sở thuật, kitty tự nhận là có đầy đủ lý do tin tưởng, Seven lần sau gửi tới hết sức có khả năng chính là giấy thỏa thuận li hôn. Nhưng đương sự Chris ăn tốt uống tốt, cùng của nàng thêm Phi giống nhau, mỗi ngày ngủ đầy mười sáu giờ, so thường ngày càng “Điềm đạm”.

Cuối cùng kitty đợi tới không phải đưa ly hôn hiệp nghị người đưa thư, cũng không phải tìm thê tới Seven, mà là người trung niên soái ca, ách, đẹp trai cây kê cây kê.

Chris bị từ trên giường đào lên, nhìn thấy tới người sững sờ một chút, kêu thúc thúc, nguyên lai thực là thúc thúc.

Chris chỉ tại Florence gấp đi qua mấy lần Quintin, quen thuộc chưa nói tới, nhưng vì Quintin là Seven trưởng bối, cũng là của nàng trưởng bối, tôn kính lễ phép là phải. Quintin uyển chuyển thuyết minh tới ý, nguyên lai là cho cháu làm thuyết khách, nghĩ tiếp nàng đi Sicili, Chris chỉ cảm thấy kỳ lạ, này hoàn toàn không phải Seven làm sự phong cách.

Nhưng Chris hay đáp ứng, lòng suy từ Seven dưới gối tiện tay thuận tới súng. Lúc ấy nàng chẳng hề biết, chính mình muốn làm này đi qua phần tự tin, trả giá thế nào trầm trọng đại giới.

Loại nhỏ tư nhân phi cơ trên đường đi Địa Trung Hải phương hướng, Quintin vẫn tại ngủ gật, trừ Chris không cẩn thận đánh nghiêng nước chanh này cái tiểu sự việc xen giữa, lữ đồ rất bình tĩnh. Phi cơ rớt xuống lúc Chris quay mặt quan sát, điểm rơi là hòn đảo, mây lệ xanh sắc tiểu đảo, rất tiểu.

Dưới mây sau Quintin hướng nàng thẳng thắn, nơi này chẳng hề là Sicili đảo, nhưng tiếp nàng tới vẫn là Seven ý tứ – bởi vì gần đây gia tộc cùng cảnh sát nháo điếm nho nhỏ không khoái trá, Seven hi vọng nàng có thể đợi ở trên đảo này, tán giải sầu.

Mùa đã đi đến hạ, đảo trên tảng lớn hoang dại cây olive che ở ánh mặt trời, Chris ở tại một nơi tinh xảo gỗ thô sơ tiểu lâu trong, cửa sổ ngoại màu trắng bờ cát, ngày cùng hải nhan sắc kêu người phân không rõ, hai cái nử dong cùng nàng, cũng là hộ vệ.

Chris so Quintin tưởng tượng được còn muôn an tĩnh biết điều, không tốt hiếm thấy không sợ hãi, không đào gốc bới rễ, không cần cầu cùng Seven cú điện thoại, chỉ mỗi đêm lúc tại tiểu đảo trên chuyển một vòng tản bộ.

Trời chiều tại hải hết sức đầu chậm rãi chìm xuống, màu vàng một vòng một vòng tràn ra tối, cuối cùng dạng xong đỏ, Chris một mình ngồi ở trên bờ cát, chân trần tắm đi đến ấm áp nước biển trong, nǚ dong rời khỏi thật sự xa, cây dưới chỉ nhìn thấy hai bóng người.

Giám thị kỳ thật là dư thừa, đảo trên trừ một trận loại nhỏ phi cơ, lại không có khác phương tiện giao thông, làm Chris phát hiện này một sự thực sau không miễn hối hận, nếu như nàng sẽ lái phi cơ liền tốt xử lý nhiều. Chuyện cho tới bây giờ, Chris đã rất rõ ràng chính mình tình cảnh – bị Quintin giam lỏng ở trên đảo này. Sở dĩ hiện tại không động nàng, đại khái là bởi vì song phương không có hoàn toàn trở mặt, hoặc giả còn không đến coi nàng là quái cảm thời điểm. Chris từng nghe Seven ẩn ước nhắc tới đi qua, hắn phụ thân chết cùng gia tộc tranh đấu có liên quan, hôn huynh đệ đều có thể lẫn nhau mưu hại, đây chính là hắn không tin tưởng thân tình nguyên nhân sao? . . . . . Chris vãy vãy đầu, xách lên cổ gắng bò trên nàng mu bàn chân Tiểu Giải ném xuống, hiện tại đều khi nào, còn có rãnh rỗi lòng đau cái ấy ích kỷ thẳng khốn nạn.

Ích kỷ thẳng khốn nạn áo mũ chỉnh tề đi ra cảnh sát cục, mặt trời đã khuất hắt hơi một cái, ngồi thượng đình ở trước mặt màu đen xe có rèm che, ghế lái Wells lái xe ra đi lúc nói: “Quintin hi vọng ngài có thể vì lần này thiệp tối sự kiện chịu trách nhiệm, không cần liên lụy gia tộc.”

Seven không chút đếm xỉa lặp lại, “Hắn hi vọng.”

“ phu nhân tại trên tay hắn.”

Trầm mặc.

Nguyệt sáng như cái khay bạc, cao cao treo vào Địa Trung Hải phía trên bầu trời đêm, che khuất tất cả Tinh Tinh quang mang, chiếu sáng lên này phiến mỹ lệ lai thần bí hải vực. Yên tĩnh phảng phất không có người tiểu đảo, hết sức nhỏ thon ảnh như Thanh Phong phất đi qua, hòa nhập hải trong, một dóa bọt sóng đều chưa từng tóe lên, liền như là rơi rụng mặt nước ánh trăng, lặng yên không một tiếng động dung nhập.

Không có gì bất ngờ xảy ra nói, thập phút đồng hồ sau sẽ có người phát hiện của nàng mất tích, hai mươi phút đầy đủ tìm khắp toàn đảo, nàng tượng tại nửa giờ sau du di đến đảo khác một bên, sân bay phụ cận, kế tiếp, tất cả liền nhìn cơ hội.

Đảo trên bỗng nhiên ôn ào kinh bay mấy chục hải điểu, thời gian như nàng sở liệu, chỉ là nước biển tựa hồ cũng nhận lấy lan đến, hơi hơi dạng động lên, đột nhiên! Một cỗ lực đạo bỗng đánh úp lại, tại nàng cơ hồ không kịp phản ứng lúc. . . . . Thuộc về bình tĩnh.

Cường hán hơi thở cùng ấm áp, kết kết thực thực vòng vây, dùng nàng như đặt mình cơ thể mẹ trẻ em, hoàn toàn yên tâm an tâm. Thân thể bị nhẹ nhàng chuyển đi qua, nàng vùi đầu uốn tại trong lòng hắn, còn không chuẩn bị tốt thế nào đối mặt này nam nhân, dù cho tại biển sâu ban đêm.

Mấy phút đồng hồ sau, nàng khát vọng hô hấp, leo tại trên eo hắn tay nắm thật chặt, môi trên chợt lạnh, bị mở ra. . . . . Cửa hán hơi thở cũng là mát lạnh, một tia rót vào, đầu lưỡi để của nàng đầu lưỡi, không dây đưa không khiêu khích, nhưng mờ ám được cho nàng ở trong biển thiêu mực. . . . . Nàng như thế nào có thể vào lúc này nghĩ cái này? Nga

~Trong mơ hồ đột nhiên rời khỏi nước, có quang cùng không khí, nàng lấy từng ngụm từng ngụm hô hấp che dấu hoảng hốt, hắn làm theo buông ra nàng, bỏ đi áo ngoài xoay người tránh ra. Nàng vô ý thức cùng ở phía sau, mắt một chút điểm mở to. . . . . Ánh đèn, kim loại, máy móc. . . . . Hắn là cái tàu ngầm kho thóc.

Một tấm khăn lông lớn từ trên trời giáng xuống, dãn mềm mại hương thơm bao phủ nàng, nàng giả vờ nghiêm túc sát tóc, nhìn hắn ngồi tại bàn điều khiển trước. Rực rỡ muôn màu cái nút màn hình nàng nhìn không hiểu, chỉ nhìn thấy của hắn phát cung là ướt, cầm khăn lông đi lau, rất tự nhiên lại cực thân mật cử động, hắn nhìn chòng chọc màn hình nhìn số liệu nhìn biểu đồ, thân thể vẫn không nhúc nhích.

“Oanh” một tiếng, thuyền thân mãnh liệt lay động, nàng bụng đánh lén ghế dựa bên, đứng không vững liền muốn ngã sấp xuống, bị hắn cánh tay dài chụp tới ôm vào trong ngực, đồng thời hắn đè xuống cái lam sắc cái nút, thuyền thân lơ lửng vào hải trong.

Thượng diện phi cơ thế nhưng có thể phát hiện thuyền hành tín hiệu tiến tới phát ra công kích, Quintin so hắn dự đoán được muốn cường một ít, bất quá không quan hệ, háo một đêm thôi.

Lòng trong người xuyên bình thường áo lót quần dài, đã sớm ướt đẫm, sát cung không biết lau sạch sẽ, dính dính dán chán tại lòng hắn. Ba hai cái liền đem nàng lột hết, căn bản không chấp nhận được phản kháng, dù sao hắn là bá đạo.

Dùng khăn lông từ trên xuống dưới sát lần, không cho nàng y phục mặc, quang ôm lòng trong. Nàng cũng không lên tiếng, thân thể cuộn tròn cuộn tròn, đại khái là cảm thụ đến dưới thân hắn nơi nào đó cứng dậy, có điểm cứng. Nhưng kỳ thật hắn căn bản không muốn muốn nàng, thân thể là phản đồ, trong lòng hắn một chút cũng không muốn.

Vặn vẹo, vặn vẹo, nàng tại lòng hắn như có như không vặn vẹo, khả thân thể rõ ràng căng đến rất căng, này tính cái gì? Nghĩ câu dẫu hắn lại sợ hãi? Hắn cho nàng như vậy ủy khuất? Khẩn trương căng thẳng bờ môi, của hắn không vui càng thêm rõ ràng, thờ ơ nhìn điện tử màn hình trên lóe ra tín hiệu, có thuyền tới gần, fbi cũng nghĩ đến trộn lẫn một cước.

“Ừ. . . . . Cái ấy. . . . .” Mềm mềm mại giọng nói, dẫu nhỏ nhặt run, cho hắn đầu quả tim cũng cùng run, “Khi nào có thể lên bờ?”

Hắn cúi đầu, nhìn thấy nửa chôn tại lòng hắn nàng, sắc mặt tái nhợt, đủ số mồ hôi, hắn kinh hãi, nghi vấn còn chưa xuất khẩu tức bị kinh hãi đến! Nàng tuyết trắng hai chân trong, rõ ràng chảy xuôi ra nồng đặc máu tươi!

Tim và mặt câu đốt! Căn bản không kịp ngẫm nghĩ nữa, hắn cuống quít trong cổ gắng cầm máu, đồng thời phát ra tín hiệu. Nơi không xa quân hạm trên, Dani người thu được tin tức, “Lục phút đồng hồ sau, bảo hộ ta thê tử.”

Đem tàu ngầm xây dựng xong ngũ phút đồng hồ sau tự động hướng dẫn, nhảy ra quần áo giúp nàng xuyên tốt, nhanh chóng xử lý xong này tất cả sau đi ra ngoài, nàng nhịn đau ôm bụng cùng ở phía sau, “Ngươi đi đâu?”

Làm nàng bị khoá trái tại đầu tiên đường cửa khoang bên trong lúc, nàng ý thức đến cái gì, hoảng, gắng sức chụp vỗ cửa sổ, “Ngươi muốn làm gì? Trở về! Ngươi trở lại cho ta!”

Hắn không nói được lời nào, mở ra đệ hai đường ngoại cửa khoang, ra khoang thuyền sau quay người nhìn nàng một cái. Nàng đôi tay lung tung chụp vỗ cửa khoang, màu da trắng bệch, đầy mặt đầy mặt nôn nóng hoảng sợ, miệng đóng mở vẫn tại nói cái gì, hắn căn bản nghe không được. Buông tay.

Cách lưỡng đạo cửa khoang, nàng nhìn thấy hải trong hắn, không mặc bất kỳ phòng hộ trang bị, thậm chí liền hô hấp lồng đều không có, màu đen phát ở trong nước phiêu đãng, tuấn mỹ khuôn mặt giống như tà ác thần linh, màu xanh đậm mắt nhìn nàng, không có cảm tình, không có độ ấm.

Nàng không biết chính mình đã là lệ rơi đầy mặt, điên cuồng chụp vỗ cửa khoang, đồng dạng không biết hắn căn bản nghe không được, “Thất! Tà cầu ngươi! Thất!”

Hắn buông tay, thân thể bơi lên trên, chậm rãi. Tiếp tục nhìn nàng, không có biểu tình, càng lúc càng xa.

Tâm phế muôn bạo liệt giống nhau, nàng cơ hồ buột miệng thét chói tai, quắn đau ở trong bụng tàn sát bừa bãi, máu thuận chân dài uốn lượn, phảng phất trôi mất sinh mệnh. Vừa mới đi đến khoang thuyền lúc từ trên thân nàng hạ xuống súng, không biết như thế nào lại bị nàng cầm trong tay, đối cái ấy dần dần mơ

hồ thân ảnh không ngừng bắn phá, viên đạn đánh tại cửa sổ cửa trên lại bắn bay, có một khóa hiểm hiềm sát đi qua cửa nàng cánh tay, lưu lại vết máu thật sâu.

Vì sao không phải trái tim, đi qua trái tim nhiều tốt, như thế liền sẽ không đau. Hắn nói đi qua muôn dãn nàng đi, nhưng không có. Nàng rốt cuộc biết hắn có nhiều hận, liên quan nàng đi đều không chịu. . . . .

Mặt biển trên đột nhiên sáng trưng, tựa hồ lai vô số đạo quang chiếu xuống tới, thuyền thân tùy theo kịch liệt lay động, chỉ trong phút chốc, nàng nhìn thấy cái ấy thân ảnh, cùng với chung quanh huyết sắc hải, đầy trời đầy đất, huyết sắc hải. . . . .

Năm tháng sau.

Thiết lập tại Hague quốc tế hình sự toà án trong, giờ phút này đang tiến hành một trận thẩm lí và phán quyết, lấy đáng nghi mưu sát, tổ chức khủng bố hoạt động, nguy hại nhân loại đại tội danh, Quintin bị nhắc tới kiện tụng. Hôm nay là cuối cùng một lần mở phiên toà, quan toà cuối cùng tuyên bố, tất cả tội danh thành lập, phán Quintin tử hình.

Dani người ngồi ở bên nghe bùa trên, nhìn bị hình phạt nam nhân mặt xám như tro tàn mặt, Dani người biết có chút tội danh không nên do Quintin tới gánh vác, hắn bất quá là bị Buonaparte gia tộc đẩy ra vật hi sinh, nhưng chỉ dựa vào hắn giết chết hai cái hôn huynh đệ hành vi, tử hình cũng không tính oan uổng. Huống chi hắn không thể không chết, bởi vì có người muốn của hắn lệnh.

Dự thính bùa đệ hai xếp, vẫn trầm mặc nữ nhân tại phán quyết tuyên cáo sau trầm mặc đứng lên, đội kính râm đi ra ngoài. Rộng rãi màu đen áo gió dưới, eo hay không thể ngăn ngừa hiển ra, ngoài ra thân hình đơn bạc, mặt cũng đặc biệt nhỏ gầy.

Dani người cùng ở phía sau nữ nhân đi ra ngoài, nhìn thấy mấy chiếc xe chờ ở toà án ngoại, đã có con người làm ra nữ nhân kéo ra cửa xe, Dani người ngay cả đi vài bước xông lên trước, “Buonaparte phu nhân? Buonaparte phu nhân?”

Hai nam nhân áo đen chặn đứng hắn, mượn từ áo gió che, đem súng chống đỡ lên của hắn trên dưới eo bên, nơi không xa có cảnh sát toà án nhìn qua, nhưng chỉ là nhìn xung quanh, không có bất kỳ động tác.

Nữ nhân dừng bước, lược quay đầu lại.

“Buonaparte phu nhân, có thể nói chuyện sao?”

Kính râm nhìn xuống không gấp của nàng mắt, Dani người trong nháy mắt bỗng nhiên cảm thấy một loại, tuyệt vọng. Nhưng nữ nhân không lên xe, mà là xoay người đi ra ngoài.

Toà án sườn đông có con đường mòn, bên đường đủ loại phong cây, mùa chính đi đến thu, Phong Diệp có hoàng có cam có đỏ, lấn nhau dựa sát vào tỉ mỉ giao thoa, đem lưa thưa lang lánh ánh mặt trời vung vẩy mặt đường, trong sáng gió thu ngẫu nhiên thổi dưới vài miếng trướng thành sớm diệp tử, đỏ xuyên qua rơi xuống tại rễ cây, hoặc đường trên, diêm tinh cô độc mỹ lệ.

Chris đi hết sức chậm, thỉnh thoảng nhẹ nhàng đi đỡ bụng, hộ vệ nhóm sớm đã nhìn không thấy, nhưng nhất định ngủ đông ở chung quanh, Dani người một bước chân xa ngoại cùng nàng, nhìn ánh mặt trời từ trên vai nàng phi dưới, đem màu đen lọn tóc, áo gió vạt áo, độ trên di động màu vàng.

Ven đường có làm bằng gỗ ghế dài, Chris rốt cục không chịu đi, phất nhẹ lá rụng sau chậm rãi ngồi xuống, Dani người cũng ở dưới cây phong dừng bước, thấp giọng phảng phất thì thào tự nói, “Chris tiểu thư. . . .”

“Mời xưng hô ta là Buonaparte phu nhân.” Bình tĩnh trần thuật, Chris ngẩng đầu, bởi vì không tháo xuống kính râm, Dani người vẫn nhìn không đến cửa nàng mắt, nhưng hắn nỗ lực, nỗ lực xuyên qua thấu kính bắt giữ đến cái gì, giọng nói tiếp tục rất thấp, “Nhó được Vienna sao? Lam sắc sông Danube, ‘Ngươi đa sầu đa cảm, ngươi tuổi trẻ, mỹ lệ, dịu ngoan hảo tâm tràng, giống như quặng mỏ trong kim tử lắp lánh sáng lên, chân tình liền. . . . .’ Buonaparte gia tộc, không phải là ngươi dừng lại địa phương.” Người như vậy cô gái. . . . .

Chris cúi đầu, dịu dàng khẽ vuốt gỗ lên bụng, “Của ta cục cưng rất cảm tạ ngươi, nhưng ta lại rất nghĩ giết ngươi.” Tại Dani người sững sờ trong, Chris ngẩng đầu, khóc môi hơi câu, tựa hồ là cười, lại có loại túc

sát lanh, “Cho nên xin cẩn thận, đừng cho ta cơ hội.”

Chris lần nữa đứng lên lúc, đi không đến năm bước, một chiếc màu đen xe có rèm che không biết từ chỗ nào mở ra, ngừng tại trước mặt nàng. Trên xe sau Chris ngồi tại hậu tọa, nghe tài xế Wells hối báo hành trình, “Quintin tử hình tương tại một tuần sau chấp hành, thứ Tư tuần sau quý hội nghị tương tại Roma. . . .”

Chris lên tiếng cất ngang hồn, “Đem eleven điều đi Roma.”

“ phu nhân?”

“Ngày mai đi Sicili.” Một tay đặt bụng, Chris nhìn cửa kính xe ngoại, ngày mùa thu trong xanh thắm sắc bầu trời, trong sáng được không có một áng mây.

Sicili vì nó mỹ lệ lăng mạn mà nổi tiếng hậu thế, không thể phủ nhận, này thực sự là khói bát ngát dồi dào thổ Địa, mà đối với Buonaparte gia tộc tới nói, Sicili lại có càng làm khắc sâu hàm ý – nơi này là bọn hắn nhà, là căn chỗ tại. Bởi vậy Seven nói, bọn hắn hài tử, phải xuất sinh tại Sicili.

Phi cơ ngừng hạ xuống một tọa cổ bảo trang viện, mười mấy tên người hầu chờ ở ngoài cửa, cầm đầu trung niên phụ nữ mỉm cười xoay người, “Ít phu nhân, ta đợi ngài rất lâu.” Nghiêng người đẩy ra cổ bảo cửa chính, làm ra triển lãm thủ thế, “Tiên sinh đưa ngài quà tặng, mời!”

Nấm chặt quyền thật sâu hít một hơi, sớm đoán được, sớm đoán được Sicili sẽ câu lên càng nhiều về của hắn hồi ức, chỉ là không nghĩ đến như vậy nhanh như vậy trực tiếp. Ngực ấy đong thương, máu chảy đầm đìa còn không khép lại, đụng tới lúc đau triệt nội tâm, không đụng lúc nội tâm đau triệt. Ở chỗ này, có lẽ vĩnh viễn đều không thể khép lại, vĩnh viễn đều sẽ không.

Nhé nhàng đỡ bụng, Chris chậm rãi đi vào. Cùng bên ngoài cổ lão tang thương bất đồng, thành luỹ trong là hoàn toàn hiện đại hoá bố trí, rộng lớn phòng khách, mềm mại ghế sofa, tinh xảo lò sưởi, một phiến thủy tinh bình phong cách ra gần cửa sổ tiểu trong, thư thái ấm áp đặc biệt thích hợp ăn bơ làm biếng phát ngốc. Thực là, hắn ngay cả nàng muôn bình phong dùng tới làm cái gì đều biết.

Thang lầu vách tường trên treo lơ lửng tranh sơn dầu trong, đếm của hắn chân dung lớn nhất nhất dễ thấy, chỉ cần lên lầu liền nhất định sẽ thấy, không biết nhục nhã tự luyến tên.

Lầu hai có khách phòng, thư phòng, có ba trong trẻ con phòng, một trong hồng nhạt khoa, một trong lam sắc khoa, một trong màu trắng đen khoa, Chris sờ sờ bụng trong cục cưng, không biết cục cưng sẽ thích đâu một trong. Cho dù cục cưng thích đâu một trong, đều sẽ ở tại cha thân thủ bố trí gian phòng trong, thực tốt.

Chủ ngoại tại tầng trệt hết sức đầu, cực kỳ lớn, có một chỉnh diện trong suốt quỹ, bên trong sắc thái rực rỡ tạo hình khác nhau, tất cả đều là bình hoa, quỹ bên khám có một mặt ngân bài, thượng diện khắc như vậy hai hàng chữ:Chris tư tàng phẩm – đều do nàng yêu nhất nam nhân thân thủ sở làm. Nàng vuốt ve này hai hàng chữ, tới qua lại cỗn hồi, vuốt ve tốt lâu. Vì sao chỉ là “Nàng yêu nhất nam nhân”, này tên hồn đản. . . .

Lầu ba khiến nhân ý hướng không đến, lại là chỉnh chỉnh một tầng âm nhạc phòng. Có phòng thu âm, đàn độn âm phòng, nhạc cụ phòng, luyện tiếng phòng, phòng chiếu phim. . . . . Chris cực kỳ nghiêm túc tỉ mỉ, một trong một trong nhìn qua, đi xuống. . . . . Cho đến cuối cùng thể xác và tinh thần đều mệt, ngồi xuống vào một trận bầy đặt vào sân phơi đàn dương cầm trước.

Bụng trong mơ hồ đau, đại khái là đi rất lâu, cục cưng chê mệt mỏi, sờ bụng dịu dàng an ủi. Cục cưng có mẹ lừa, rất nhanh an tĩnh lại, nhưng cục cưng mẹ, lại không người đau, lại không người sủng.

Này là giá thủy tinh đàn dương cầm, cầm thân trong sáng mà lóng lánh, ngón tay [day nhẹ, chạm nhẹ] phím đàn, tiếng nhạc liền giống như nước chảy tả ra, Chris nghĩ đến, chính mình tựa hồ còn chưa hề làm hắn đạn đi qua đàn dương cầm, nhưng đạn chi cái gì khúc đâu. . . . . Còn không nghĩ ra, âm nhạc đã từ đầu ngón tay chảy xuôi.

Nhớ là một loại rất huyền thú, như ảnh ~ theo hình. Không tiếng động lại không phát ra hơi thở, ẩn hiện dưới đáy lòng, đảo mắt ~ nuốt hết ta tại trong tịch mịch. Ta vô lực kháng cự đặc biệt là ban đêm nha ~

nghĩ người đến không thể hô hấp. Hận không thể lập tức hướng người chạy như điên đi, lớn tiếng nói cho người

~Đồng ý làm người, ta đồng ý làm người, ta đồng ý làm người quên mất ta tính danh. Liền tính nhiều một giây dừng lại tại trong lòng người, mất qua đời giới cũng không đáng thương. Ta đồng ý làm người, ta đồng ý làm người, ta đồng ý làm người bị đi đày chân trời, chỉ cần người thật lòng cầm yêu cùng ta đáp lại, cái gì đều đồng ý, cái gì đều đồng ý làm người.

Odd đứng tại cầm bên ngoài, nhìn thủy tinh đàm dương cầm trước màu đen y phục nữ nhân, cúi đầu, nhẹ giọng ngâm xướng như vậy một bài ca, chỉ là tiếng ca liền cho người nghe tan nát cõi lòng, rất khó tưởng tượng, đặt mình trong đó người, ấy phần tâm tình. . . . .

Do dự rất lâu, Odd hay đi vào phòng, đem tay trong phong thư để vào cầm thân, này là tiên sinh di chúc trong, chỉ rõ giữ lại cho ít phu nhân tin.

Thon dài mà run rẩy ngón tay, đi qua rất lâu rất lâu, mới mở ra phong thư, lại cơ hồ chỉ dùng trong phút chốc, vừa mới bị rút ra phong thư trang giấy, tựa hồ vì chủ nhân nắm bắt không được, theo gió, khinh phiêu phiêu bay ra đi.

Giờ phút này chính trực hoàng hôn, ánh chiều tà dưới của nàng mặt, khoe môi cong lên trên đồng thời, nước mắt từ khoe mắt trượt.

Bay xuống vào bãi cỏ trang giấy, nguyên lai là cái chỗ trống tấm hình, trời chiều dưới phiếm xuất đậm đậm kim quang, choáng lộ ra bộ phận một hành tiêu sái lưu loát Anh văn.

love at first sight.

Nhất kiến chung tình truyền thuyết

— chính văn hoàn —

13. Chương Phiên Ngoại Copenhagen? Đồng Thoại

Trời lạnh cực, dưới tuyêt, lai nhanh tối, này là một năm cuối cùng một ngày – lễ Nô-en đêm. Bất đồng vào xa xôi Andersen thời đại, này cái ban đêm Copenhagen là rực rỡ tươi đẹp mà sáng ngời, để Volee công viên giống như một tọa chân chính đồng thoại thành, vô số ly đèn màu lung lay tại cây tùng dầu cành; Râu bạc lão già gia công cái túi lớn, ối cái từ bên cạnh hán trải qua trẻ em đưa quà tặng; Tuần lộc kéo trượt tuyêt chạy qua đất tuyêt, lưu lại liên tiếp dễ nghe chuông tiếng vang, may mắn trẻ em có lẽ còn có cơ hội ngồi một cái, đương nhiên, có lẽ, là cần trả tiền.

Mười tuổi nền đường hoàng tử đối cái này chẳng hề cảm thấy hứng thú, từ hoàng thất tiệc tối chạy vừa ra hán, vốn là nghĩ cảm thụ một chút bình dân lễ Nô-en đêm, nhưng không thể nghi ngờ giờ phút này hán phát hiện càng hấp dẫn người, một bé gái.

Ngũ, sáu tuổi hình dạng tiểu nữ hài, bộ dáng nho nhỏ, xuyên rất lớn màu trắng áo lông, bao bọc cả người mềm mềm mại như đoàn kẹo đường, phấn điêu ngọc trác khuôn mặt, cái mũi nhỏ đầu vểnh vểnh, mân màu hồng non nớt miệng nhỏ, một đôi tối đèn lớn mắt ướt át, chính ngửa đầu, mong đợi nhìn cây thông Noel trên, một chiếc thắt thải kẹo que.

Nền đường từng nghe hán ấy phong lưu thúc thúc nói đi qua, hoàng tử là không tin tưởng đồng thoại, bởi vì bọn hán sáng tạo đồng thoại. Lúc này nền đường hoàng tử đột nhiên rõ ràng này cái đạo lý, của hán đồng thoại giáng lâm ngay trước mắt.

Đi đến cây thông Noel cạnh, kiêng chân lên, bắt lấy ấy cây kẹo que, may mắn nền đường so cùng tuổi hài tử muôn cao chút, dùng hán không rất phí sức có thể làm được cái này sự, chuyện rất trọng yếu. Cô gái ánh mắt theo kẹo que dính đến trên tay hán, cách gần đó hán mới phát hiện, cô gái mắt trong như là uống nước, sáng long lanh, khát vọng ý tứ cảm xúc như vậy rõ ràng, cho người lòng đều mềm mại.

Nhưng cô gái chỉ là nhìn, chẳng hề duỗi tay đi tiếp, nền đường cho rằng của hắn thủ thế đã rất rõ ràng, lại đưa về phía trước đưa, ai ngờ cô gái thế nhưng vì hắn đưa động tác lui về sau lui, như chỉ kinh hãi tiểu bạch thỏ, tiếp tục cúi đầu nhìn kẹo que, không tiếp.

“Đưa cho cửa ngươi.” Nền đường hoàng tử có chút đứng nặn nói.

Cô gái mềm dẻo mềm dẻo tiểu răng ngà nhẹ nhàng cắn môi dưới, ngọt ngào ngây thơ nói: “Ngươi không ăn sao?”

Nền đường cắn bản không tâm tư nghe nàng nói cái gì, chỉ cảm thấy mùi sữa đậm vào mặt, nồng đậm hóa ở trong lòng, nắm lên của nàng tiểu tay đem kẹo que nhét vào đi, hào hùng vạn trưng nói, “Nam nhân không ăn đường.”

Cô gái gắt gao nắm chặt kẹo que, rốt cục ngẩng đầu nhìn nền đường một mắt, mềm mại cười, “Áy ta giúp ngươi ăn đi!” Khóe miệng câu lên tiểu dấu móc đồng thời, lộ ra khoe khoang tài giỏi tiêm răng nhỏ, ngân lấp lánh.

Cô gái ôm kẹo que khoái trá liếm, không nhìn đường đi phía trước, nền đường hoàng tử khoái trá cùng tại sau lưng nàng, như chỉ trung tâm chó Nhật, hai người đều có chút quên hết tất cả, bởi vậy làm cao gầy thân ảnh ngăn trở cô gái đi đường lúc, dọa nàng cùng sau lưng nàng trung khuyến nhảy dựng.

Nền đường hoàng tử lấy lại tinh thần, nhìn thấy cái cao gầy nữ nhân, xuyên cùng cô gái giống nhau khoản màu trắng áo lông, nổi bật lên mặt lại trắng lại tiểu, ngũ quan tinh xảo lại mỹ lệ, một nhìn liền biết, nàng cùng cô gái là cái gì quan hệ.

Quả nhiên cô gái mềm mại Kiều Kiều kêu một tiếng, “Miêu meo meo.” Đem kẹo que đứng đến phía sau.

Cô gái “Miêu meo meo” Lãnh mặt nói: “Cố ý đi lạc đi? Giao đi lên!”

Tiểu cánh tay lại hết sức về sau đứng đứng, cô gái ủy khuất nhăn lại tiểu bát tự mi, “Không phải của ta.” Quay đầu quả nhiên nhìn thấy nền đường, tiểu tay một chỉ, “Anh trai, ta giúp anh trai.”

Nền đường không minh bạch như thế nào trở về lại đại khái rõ ràng một ít, nhanh chóng làm chứng, “Là là, nàng tại giúp ta.”

Cô gái “Miêu meo meo” Đoạt kẹo que hoàn cấp nền đường, cười nói: “Cám ơn ngươi trẻ em, nàng thay răng không thể ăn đường.” Ôm dậy cô gái liền đi. Cô gái rất bi thương cuối cùng nhìn thoáng qua nền đường trong tay kẹo que, đem khuôn mặt nhỏ nhăn vùi vào mẹ lòng trong, tốt ủi khuôn tốt ủi khuôn.

Bất quá cô gái ủy khuất cũng không có liên tục bao lâu, bởi vì “Miêu meo meo” Dẫn nàng đi ăn rất thịnh soạn lễ Nô-en bữa tiệc lớn, có Mai tử nướng ngọt, hạnh nhân pudding, mật dịch thịt vịt, bơ sữa khoai tây bùn, dịch trắng tuyết ngư, gan heo tương cùng bí đỏ hải sản canh, bởi vì ăn thật sự vui vẻ, “Miêu meo meo” Uống một tiểu cốc anh đào rượu, đặc biệt chuẩn nàng cũng uống nửa cốc, mẹ con hai cái đều uống đến choáng hồ hồ, khuôn mặt hồng hào.

“Miêu meo meo” vui vẻ lan tràn đến bữa tối sau, lễ Nô-en đêm Copenhagen như là đồng thoại thế giới giống nhau mỹ lệ, lơ phơ lát phát phiêu tán lục lăng bông tuyết càng tăng thêm mộng ảo hơi thở, “Miêu meo meo” Đi trên đường, dắt cô gái tiểu tay, dạy nàng xướng ca.

“Thói quen ngươi liền coi ta như làm ngươi, chúng ta liền cùng một chỗ, hô hấp an tĩnh mà chỉnh tề. Thói quen ngươi liền coi ta như làm ngươi, cho nên ta xướng ca hoặc là trầm mặc, đều là tại đối ngươi kể ra, merry Christmas!”

Không biết đi bao lâu, không biết đi tới nơi nào, ven đường người đi đường dần dần thưa thớt lên, cuối cùng chỉ thưa lại mẹ con hai cái, một ột thấp thân ảnh, cùng với năm màu sáu sắc tiểu đèn màu, rơi xuống tuyết, treo tại mái hiên đầu cành.

Có lẽ là thiên sinh mẫn cảm, cô gái lông mày bất giác trong nhíu lại, quay đầu lại, ven đường đèn màu mỏng manh ánh sáng chiếu rọi dưới, nơi không xa, nàng nhìn thấy màu đen xe có rèm che, một hai ba tứ ngũ lục thất, tổng cộng thất dài, như hắc ám chuyện cổ tích trong dạ hành thú, lặng yên không một tiếng động, cùng tại phía sau các nàng.

"Miêu meo meo! Miêu meo meo!" Tiểu nữ hài nhẹ nhàng kéo mảnh thân góc áo. Cửa nàng mảnh thân không có quay đầu, cơ hồ tại cùng một thời gian ôm nàng lên, gió giống nhau chạy về phía trước đi.

Nhanh ném bỏ ! Nhanh ném bỏ ! Nhưng đột nhiên, ngừng lại.

Phía trước có một bức tường, này là cái ngõ cụt.

Nếu như chỉ có miêu meo meo một người, là có thể chạy trốn, nhưng hiện tại có nàng, ai

~Cô gái đem cầm đẽ ở trên vai mảnh thân, vén lên mí mắt, nhìn thấy thất đài xe ở chỗ không xa tất cả ngừng lại, chính trong một chiếc xe cửa xe mở ra, chậm rãi bước xuống một người. Nơi này ngay cả tiểu đèn màu đều không có, đỉnh đầu trên là một mảnh sâu mà u Tuyết Dạ không. Màu đen thân ảnh trú ở chỗ ấy, cao lớn lạnh lùng mà cao ngất.

Một bên là đơn bạc độc thân nữ nhân, một bên là cường đại hắc ám lực lượng, ngay cả là năm tuổi trẻ thơ hài tử, cũng biết cần phải lựa chọn như thế nào. Chỉ thấy cô gái nhỏ thân thể chậm rãi từ trên người của mảnh thân trượt xuống, cặp chân vừa rời xuống đất, lập tức chạy, Tiểu Tuyết đoàn giống nhau phi phác vào bóng đen lòng trong, khuôn mặt vùi vào mềm mại dương nhung khăn quàng cổ, dỗ khóc nức nở ủy khuất nói: "Nhồn nháo nghĩ cha . "

Không biết có phải hay không bởi vì mẹ lòng của nàng thời điểm chảy rất nhiều nước mắt, từ xuất sinh lúc dậy, nhồn nháo mắt lại luôn là long lanh nước, như là bọc nước mắt, ối cái nhìn thấy người đều không chịu nổi muối mềm lòng đau, càng hướng chi này người là của nàng cha.

Nam nhân hôn nàng hồng hào khuôn mặt, ngoài ý muốn nghĩ được nhẹ nhẹ thơm ngọt anh đào mùi rượu, mày nhíu lại một chút, ngữ khí lại rất nhẹ rất dịu dàng, "Nhồn nháo ngoan, cha ôm ngươi đi xe trên ngủ một hồi. "

Nhồn nháo nhăn mày quay đầu đi, "Không thể ngủ, muối về nhà treo tất. "

Nam nhân thấp cười nhẹ một tiếng, lại hôn của nàng khuôn mặt nhỏ nhắn, "Cha giúp ngươi treo tất."

Khuôn mặt cười xong Hoa nhi, nhồn nháo trên mặt nam nhân "Đi chít chít" Hôn một mồm to, nam nhân đưa nàng ngồi trên một chiếc xe, hỏi: "Cha tốt hay ma ma tốt?"

Long lanh nước lớn mắt hướng nơi xa nhìn nhìn, đất tuyêt trong, nữ nhân đơn bạc thân ảnh còn một mình đứng ở chỗ ấy, nhồn nháo mân dậy miệng nhỏ, Kiều Kiều nói: "Cha tốt. "

Nam nhân quay đầu nhìn về nữ nhân đứng thẳng phương hướng cười một chút, đẹp trai được cực kỳ bi thảm, đóng cửa xe, đi nhanh hướng nữ nhân đi đến, vừa đi vừa giải đại y nút thắt. Đi đến nữ nhân bên cạnh không nói một câu, trực tiếp vớt lên gánh vác trên vai, nữ nhân bắn nồng giãy dụa vài cái, còn chưa kịp gây sức ép, người đã bị nhét vào toa hành khách.

Một chiếc xe trong, nhồn nháo thoát áo lông, đồ uống quỷ trong tìm đến cốc nóng sữa bò uống, nhảy ra con thỏ nhỏ công việc tử ôm lòng trong, ngựa quen đường cũ, nghĩ tất trong quà tặng ngây ngất ngủ.

Thất đài xe chậm rãi khởi động, như chúng nó đi tới, lặng yên không một tiếng động hòa nhập hắc ám. Nhất trung gian một chiếc, khoang xe sau trong, cửa nữ nhân lông áo khoác không gấp, tử quần bị ép cởi xuống một cái chân, tại mảnh ám nặng màu xanh đen màu trong, chân dài tuyêt trắng trắnn truồng, đột ngọt mới mắt. Đợi nam nhân muốn đem chân dài treo lên vai lúc, lọt vào càng thêm kịch liệt phản kháng, nhưng cho dù nữ nhân ra sao giãy dụa, không địch lại chính là không địch lại, hai chân trong bị nam nhân cưỡng ép chen vào trong, hơi mỏng quần lót cẩn bản không phải cái chắn, một xé liền tồi tệ, nam nhân trực tiếp cổ vũ đi đến, tàn nhẫn lại sâu, cường thế trước sau như một.

Nữ nhân cũng không có nguyên nhân này mà khuất phục, như cũ không tiếng động phản kháng, nữ nhân càng là giãy dụa, nam nhân động được càng nhanh càng tàn nhẫn, tựa hồ mỗi một cái đều muốn đem nàng đục xuyên, kịch liệt động tác dùng mùi rượu huân trên của nữ nhân mặt, đổ bừng phát ra ra anh đào hương khí, phảng phất tốt nhất thôi tình được, dụ được nam nhân hôn đi, cắn xuống đi, gặm đi xuống.

Rất nhiều đau đớn kích thích cùng kích cồn tình, cuối cùng lại cũng dẫn được con nước lớn tới đến, nữ nhân không chịu nổi run rẩy thân thể, rốt cục dùng không ra nửa phần khí lực, thở gấp vô lực ngồi phịch ở xe

ghế dựa trong, mở miệng nói: “Đau. ” Như vậy một con chữ như là công tác, nam nhân đột nhiên dừng lại động tác.

Thân dưới nữ nhân, sắc mặt má hồng, sợi tóc hồn độn, hơi hơi híp mắt thở gấp, như thế nào nhìn đều như là hâm ở trong tình dục, nam nhân biết trong lời nói của nàng chí ít có thất phần giả, nhưng cái này năm nữ nhân bị hắn dưỡng được càng lúc càng mềm mại, đại khái thực có điểm đau.

Phẫn nộ sờn biến mất tám phần, nam nhân lui ra, lúc này mới bắt đầu thoát hai người y phục, nữ nhân rầm rì lẩm bẩm hay không như thế nào vui sướng, đương nhiên bị coi thường.

Rất nhanh hai người thân thể trần truồng ôm cùng một chỗ, nam nhân lấy tay sùng bái của nữ nhân thân thể, cũng bắt đi qua của nữ nhân tay cường ép nàng vượt ve chính mình, hai ngày này hắn đặc ý cường huấn đi qua, cơ ngực cơ bụng đặc biệt tinh tráng rắn chắc, quả nhiên nữ nhân rất nhanh bị dụ dỗ, tự động tự giác giở trò.

Nam nhân gặm từng miếng của nữ nhân cái mũi nhỏ tiêm, lại liếm một vòng tiểu môi mềm, hỏi: “Như thế nào? Đáng giá huýt gió sao?” Đổi lấy một nhở đôi bàn tay trắng như phấn cùng bạch nhã.

Nói tới, đây chính là Chris dỗ nhốn nháo trốn chạy trực tiếp nguyên nhân.

Ba ngày trước, Sicili, Chris tại tự gia phòng chiếu phim trong nhìn Ricky? Martin diễn xướng hội CD, này vị Latin hoàng tử nhiệt tình vũ động cùng khêu gợi thân hình cho Chris kìm lòng không đậu huýt sáo, vừa vặn ấy lúc Seven từ cửa trải qua, hai phút đồng hồ sau, tất cả ba tầng điện đứt.

Chris nổi giận đúng đùng đi tìm Seven lý luận, hắn chính nhàn nhã ở phía sau hoa viên chơi dĩa bay bắn, nghe vậy cũng không nhìn nàng, chậm rì rì nói: “Không điện? Tìm quản gia a. ” Đêm đó, Chris đóng gói nữ nhi chạy.

Tiểu biệt thăng tân hôn, hiện tại cùng tốt hai vợ chồng, làm tình làm được hôn thiên ám, cuối cùng tiến lên lúc nàng nhắc nhở, “Không dỗ mũ. ” Hắn đè lại của nàng cánh tay kiên cố tại đỉnh đầu, tại trong cơ thể nàng phóng thích được say xưa đầm đìa, nàng cắn răng mắng thẳng khốn nạn, hắn cười được hung tợn, “Còn dám uống thuốc thử xem?” Nàng cũng hung tợn trùng trả về, “Ta nói đi qua sẽ không lại cho ngươi sinh hài tử!”

Chợt đột nhiên trầm mặc xuống dưới, hắn nghĩ đến áy đoán năm tháng, nàng nhìn thấy hắn lồng ngực seо.

Nhốn nháo đang mộng trong ăn chocolate cùng kẹo que, bị cường quang đâm mắt, mê mẩn mông mông trong tim mẹ: “Miêu meo meo? Miêu meo meo?” Mẫu thân quen thuộc ấm áp vòng tay dùng nàng an tâm, mở mắt đem phòng trong nhìn rõ, không một chút có mẫu thân kinh ngạc, giòn giã kêu người: “Nãi nãi, ngoại công, bà ngoại, cô cô, di di, mươi một thúc thúc, công chúa thẩm thẩm. ”

Này là trong sáng người mà ấm áp phòng khách, góc tường cây thông Noel có túi cái nhốn nháo như vậy cao, cây trên treo đầy banh vải nhiều màu, đèn màu cùng màu sắc kẹo, tinh xảo đóng gói quà tặng ở dưới tàng cây xếp thành tiểu sơn. Nhốn nháo kêu hoản người, mong đợi nhìn kẹo, mắt trong lấp lánh, nuốt một ngụm nước bọt lại ngáp một cái, khóe miệng phun ra cái bào bào.

Lò lửa thiêu thật sự vương, lò sưởi cạnh một cái bàn bốn góc, túi người chính sấp xếp xong một bàn chơi mạt chược, nhốn nháo xuất hiện cho hai nữ nhân ném bài tranh nhau tới ôm, “Ngoan ngoãn, nghĩ chết bà ngoại.” “Cục cưng, nghĩ hay không nãi nãi?”

Nhốn nháo mẹ bị triệt để bỏ qua ở một bên, nhíu mày hỏi: “Ba? Mẹ? Các ngươi như thế nào tại này?”

Uốn tại ghế sofa trong chơi trò chơi cô gái ngẩng đầu: “Tỉ ngươi không biết sao? Lễ Giáng Sinh tính ngày lễ à, ngay cả cuối tuần vừa lúc thả cái tiểu nghỉ dài hạn, tỉ phu liền nói tiếp chúng ta tới họp gấp, không nghĩ đến ngươi thế nhưng không tại. ” Ánh mắt trong viết “Ngươi thực bất hiếu”, lại xem một cái Seven, ánh mắt chuyển xong đồng tình.

Chris hung hăng nhịn xuống phiền nào đó người bạch nhã xúc động, tiếp nhận mẫu thân vị trí tiếp tục thế Trường Thành, ngồi đối diện nàng lê nghĩ xong lại nói: “Đừng đứa, trở về nghỉ ngơi một chút, như vậy trời lạnh, Tiểu Thất tìm được nhiều may mà khổ. ” Không có trách cứ ngôn ngữ, trách cứ ý tứ lại rất rõ

ràng, Chris nghĩ nói cái gì lại cúi đầu, hàm hồ ừ tiếng, Seven tại sau lưng nàng cười được xán lạn, “Không may mà khổ. ”

Mặt chược bàn khác một bên eleven cười nói: “Tìm vợ hài tử, khẳng định không may mà khổ. ”

Seven không nhìn hắn, đột nhiên cách dùng văn hỏi: “Công-gô kim cương chọn xong rồi?” eleven khóe miệng rụt rụt, “Tê, không kém nhiều. ”

“Ngày mai đi Garner. ”

“. . . . . Ta vợ mang thai.” eleven ai oán ánh mắt phiêu hướng Pheonix công chúa.

Seven dắt tự giắt vợ, vỗ vỗ lên vai, “Ta vợ mang thai thời điểm ta cũng không tại. ” Phòng khách trong không người nghe hiểu bọn hắn nói cái gì, chỉ nhìn thấy eleven nhanh chóng suy sụp dưới mặt.

Chris ở trước mặt mọi người tiểu tức phụ giống nhau biết vâng lời cho Seven dắt lên lầu, phòng cửa còn chưa đóng lại tức muôn phát tác, lại bị động tác càng nhanh cái ấy chống đỡ lên ván cửa, cuồng nhiệt hòn hít, như rất lâu không muôn đi qua giống nhau.

Cửa sổ ngoại tuyêt tựa hồ dưới được càng lớn, lớn đóa lớn đóa bông tuyêt ở trong gió rét tùy ý phi dương, nhồn nháo xuất sinh cũng tại như vậy một cái mùa đông.

Tuy rằng Sicili mùa đông không có tuyêt, ấm ướt thời tiết như cũ cho người cảm thấy rét lạnh, dù cho phòng bên trong ấm áp như xuân, cửa nàng tay chân cũng luôn luôn lạnh buốt, mỗi khi ấy lúc, nàng đặc biệt nghĩ hắn. Nhồn nháo bướng bỉnh, thích ở trong bụng ma ma trái đá hữu đập, giống như khẩn cấp vội vã muôn ra, mỗi khi ấy lúc, nàng đặc biệt nghĩ hắn. Tấm rửa ở trong bồn tắm đứng không nổi thời điểm, cặp chân sưng được phát đau thời điểm, một người ăn tiramisu thời điểm. . . . . Nàng nghĩ hắn, nghĩ đến lòng đều đau.

Ngủ giấc là nhất đồng ý làm sự tình, bởi vì ở trong mộng, ngẫu nhiên, có thể nhìn thấy hắn. Tuy rằng mỗi khi luôn luôn ấy một cái cảnh tượng. . . . . Mặc lam hải, màu đen phát ở trong nước phiêu dang, tuấn mỹ khuôn mặt giống như tà ác thần linh, màu xanh đậm mắt nhìn nàng, không có cảm tình, không có độ ấm. . . . . Thâm Lam mắt, huyết hồng hải, Thâm Lam mắt, huyết hồng hải, Thâm Lam. . . . .

“Thát!!!!” Đột nhiên từ trong mộng bừng tỉnh, nàng từng ngum từng ngum thở sâu, đựng nước mắt hai mắt hoảng sợ bốn phía nhìn quanh, nghĩ phân rõ này đến tột cùng là mộng cảnh hay hiện thực, phòng trong không có mở đèn, ban công trên mơ hồ thân ảnh, truyền tới hắn thanh âm nhẹ nhàng, “Lại làm ác mộng ?”

Bay giống nhau nàng nhào vào trong lòng hắn, chui đầu tại hắn lòng ngực ô ô khóc, “Thằng khốn nạn, người này thằng khốn nạn!5555555555, thằng khốn nạn. . . . .” Không biết mắng là đêm nay hắn, hay năm đó hắn.

Bông tuyêt rất lớn, vi vu chụp vỗ cửa sổ trong suốt, hắn ôm nàng ngồi trên cửa sổ, một chút một chút hôn nàng nóng bỏng nước mắt, trầm thấp giọng nói du tả tại nàng viên tai, “Như thế nào lại làm ác mộng ? Hay quên không được?”

Quên? Như thế nào có thể quên? Như thế đau xót tuyệt vọng.

Hắn nhẹ ửng mềm mại mềm mại thân thể, dưới môi của nàng nước mắt liên tục không ngừng trào ra, cho cửa hắn mềm lòng xong bùn. Khóc xong này cái bộ dáng, là bởi vì mộng trong, rất đau đớn.

Môi từ gò má trượt xuống, chạm được nàng mềm mại lại nóng bỏng môi, ngậm chặt làn môi, đầu lưỡi một chút điểm liếm, cửa nàng hai cánh tay bị ép khoát lên trên vai hắn, nghĩ đẩy ra hắn, nhưng lại bỏ không được, thế là cửa nàng nước mắt rớt được càng hung, nước nở được càng thêm lợi hại.

Tuyệt tại khung cửa sổ ngoại tích lên, chậm rãi đôi cao, hàn khí gấp nóng tại trên cửa sổ mỏng một tầng sa mỏng, nàng trần truồng lung đán trong suốt, áo ngủ từ đầu vai không tiếng động trượt, tuyêt đầu mùa giống nhau đôi bên hông, hắn mai phục đầu, cắn trên eo nàng tuyêt trượt tinh tế da thịt, nàng vừa vặn khóc đến run rẩy, người nhẹ nhàng run lên, điềm đạm đáng yêu.

Trong lòng nàng tồn tại cái gì, hắn đương nhiên biết.

Tiến vào có chút gian nan, cửa nàng thân thể tuy rằng chuẩn bị tốt, tinh thần trên lại chống đẩy, nhưng về việc này hắn trước giờ đều hắn, đẩy thẳng rốt cuộc, sau đó không lại động, ôm nàng ở trong ngực. Hắn thích tại như vậy thân mật kết hợp dưới, cùng nàng nói sự tình.

Sờ nàng đầy mặt nước mắt, có thể nghĩ gặp hai mắt nhất định là sưng sưng hồng hồng, hắn dịu dàng thương yêu hôn của nàng mí mắt, “Ấy thời điểm ta thực không biết ngươi mang thai, nếu như. . . .”

“Nói tám trăm lần.” Nàng hấp lỗ mũi, giọng nói là khóc rống sau ám cảm, biểu lộ điểm nho nhỏ không chịu cùng khinh thường, ấy nho nhỏ hứng thú tại trong lòng hắn bị vô hạn khuếch đại, hắn lại giận dỗi nói; “Lại nói hai trăm lần ngươi liền tin, sẽ không lại hận thù.”

Nàng sững sờ sau chỉ hừ một tiếng, như thế đau xót tuyệt vọng, quên không được, cũng rất khó tha thứ.

Hắn không nói cái gì nữa, ôm nàng hung hăng tiến lên, nàng tại trong lòng hắn thở gấp, bên thở bên nói: “Nếu như không phải bởi vì mang thai. . . . Nếu như chỉ là chính ta. . . . Người cố ý muốn giấu ta, ngươi cố ý muốn ta đau, đúng hay không?”

“Ta ấy lúc thương thật sự lặp lại, có thể không thể sống. . . .”

“Ngươi cố ý, đúng hay không? Người cố ý.” Nàng cắt ngang hắn, lặp lại này câu nói, hài tử giống nhau chấp cùng giận dỗi. Vì một chút điểm chuyện nhỏ liền ra đi, cho hắn lo lắng cho hắn quan tâm, nói đến cùng, là nàng cố ý muốn cùng hắn nháo. Nháo như vậy nhiều năm, chính nàng cũng biết, ngây thơ như tính trẻ con. Nhưng lại có thể làm sao đâu? Hận, hận không được, rời khỏi, rời khỏi không rớt.

Không biết khi nào hắn ngừng lại, bốn phía rất yên tĩnh, thoảng như có thể nghe đến ngoài cửa sổ bông tuyêt bay xuồng giọng nói, đi qua đại khái có một thế kỷ như vậy lâu, Mỹ Nhân Ngư hóa xong bọt, Bạch Tuyết công chúa nuốt vào độc quả táo, cô bé lọ lem mất đi ấy đôi giày thủy tinh, chuyện cổ tích trong, không phải tất cả đều tốt đẹp. Hắn lại đột nhiên lại động lên, mấy lần mãnh liệt tiến lên sau đem nhiệt lưu sáu vào trong cơ thể nàng, nàng kinh hô chưa xuất khẩu, môi bị hắn in lại hôn. Môi miệng trong liều chết dây dưa, là sáp lại ngọt, tình yêu hương vị. . . .

“Miêu meo meo? Miêu meo meo?”

Chris cực độ gian nan mở to mắt, nhìn thấy giường bên chỉ lộ ra đầu nõn nà hồng hào tiểu thiên sứ, “Miêu meo meo, nhốn nháo quà tặng đâu?”

Cau mày, Chris nghĩ một lát mới nghĩ đến này là đâu, phát hiện giường trên chỉ có chính nàng, vô ý thức hướng chăn mền trong rụt rụt, người hay phát lờ mờ, “Cái gì quà tặng?”

“Lễ Giáng Sinh quà tặng, miêu meo meo còn không cho.” Nhốn nháo cong lên miệng nhỏ, giọng nói có điểm ủy khuất, ánh mắt có điểm trách cứ. Chris mặt hơi hối đỏ, rụt cái cổ nói: “Nhốn nháo là người Trung Quốc, bất quá lễ Giáng Sinh.”

Nhốn nháo đương nhiên nghĩ không đến mẹ sẽ như vậy nói, lập tức liền ngốc rớt, hơi nước trong suốt hai tròng mắt nhìn muôn chảy ra nước mắt tối, nhưng nàng mẹ sớm miễn dịch, nói: “Nhốn nháo ngoan, thu ai quà tặng đều lui về.”

Vèo một chút, giường trước hài tử không.

Ngoài cửa truyền tới khó chịu tiếng cười, tiếng cười càng ngày càng giàn, mép giường đột nhiên hâm đi xuống, tơ lụa khăn trải giường như vậy trượt, nàng một cái không lưu ý ngã vào trong lòng hắn, bị hắn hoàn ở, “Sáng sớm liền nhảy vào ôm ấp, là đưa mình cho ta sao?”

Nàng quay đầu giận dỗi, hắn ngay cả chán mèn ôm nàng ở trong ngực, bảo bối bảo bối hôn.

Cực cưng phỏng trong, nhốn nháo đem quà tặng tất cả giấu nhập hành Lý rương nhỏ, ở trong lòng quyết định cha so miêu meo meo tốt. Giấu tốt thứ đi ra cửa chơi tuyêt, rất nhanh bị Vivian tiểu thư kêu trở về, Vivian tiểu thư là nhốn nháo tại Sicili Italy văn thầy giáo, thế nhưng cũng theo tới Copenhagen, nhốn nháo lập tức lại quyết định, miêu meo meo so cha tốt.

Lầu hai phòng chính trong, xuyên vách tráng tử Vivian tiểu thư dụng ý lớn lợi văn cho nhốn nháo đọc chuyện cổ tích, dưới lầu lừa thưa lang lanh truyền tới chơi mạt chược giọng nói, phòng ngủ chính cửa vẫn khép kín,

nhồn nháo bị vứt bỏ, nhồn nháo nghỉ.

Đi qua tốt lâu tốt lâu, tại nhồn nháo ăn xong nai nai đưa đi lên tiramisu cùng bà ngoại đưa đi lên bánh sủi cảo sau, phòng ngủ chính cửa rốt cục bị mở ra, đi ra? Không che đậm xích? thượng thân nam nhân, cái cổ trong treo điều dài khăn tắm, một bên sát tóc một bên nhìn dưới lầu, lại quay đầu hướng phòng chính xem một cái, trong lúc, Vivian tiểu thư đọc sai năm chữ.

Nam nhân hồi phòng đi, không lâu ra nữ nhân, xuyên rộng thùng thình áo sơ mi trắng, xích chân ngáp đi vào phòng chính phiền tủ lạnh, xoay người lúc lộ ra ra bắp đùi tuyêt non da thịt, đầu hòn gáy đầy. Vivian tiểu thư giọng nói run rẩy lên.

Nữ nhân cầm bình sữa chua hồi gian phòng, nhồn nháo vụt sáng trốn lớn mắt đột nhiên nhìn hướng Vivian tiểu thư, sợ hãi nhỏ giọng mở miệng: “Vivian thầy giáo, ta nói cho ngươi một cái bí mật. . . .”

Tối đó, hay này trong phòng chính, dưới lầu vẫn là mạt chược bài giọng nói, góc tường trong tùy đặt Đan Mach nền đường hoàng tử đưa tới kẹo que bó hoa, Chris nằm tại ghế sofa dài trong đọc sách, chân dưới ngửi chỉ phì cuồn cuộn thêm Phỉ, Seven ngồi trong ghế sofa một người xử lý văn kiện, nhồn nháo ôm con thỏ nhỏ công việc tử, ghé vào thảm trải sàn trên chính mình nhìn chuyện cổ tích, Vivian tiểu thư đã biến mất, nghe nói, buổi chiều nàng lột sạch quần áo đứng tại nam chủ người trước mặt, vừa vặn còn bị nữ chủ nhân nhìn thấy . . . .

“Cha , đồng thoại là cái gì?” Nhồn nháo cắn ngón tay hỏi.

“Đồng thoại là dùng lừa gạt nữ nhân ngốc, cục cưng đừng tin.” Seven cũng không ngẩng đầu lên nói.

Chris lờ đờ uể oải liếc hắn một cái, quyền rũ được xương người mềm mại, “Nhồn nháo đừng tin ngươi cha . . .”

Thế là nhồn nháo hiếu kỳ mong đợi nhìn me.

“Đồng thoại chính là. . . . Ủ. . . . Nhồn nháo, cha cùng miêu meo meo, còn có, ừ. . . . Chúng ta hạnh phúc cuộc sống cùng một chỗ.”

“Hạnh phúc là cái gì?” Nhồn nháo đuổi sát lại hỏi, tiếp theo nàng nhìn thấy miêu meo meo mặt tối một chút, cha tại máy vi tính màn hình sau rầu rĩ cười, miêu meo meo bắt tóc nói: “Hạnh phúc chính là miêu ăn cá, chó ăn thịt, Ultraman từ nhỏ quái thú.”

14. Chương Hậu Ký

Thần thâu rốt cục viết đến hậu ký à, tuy rằng so dự tính muộn rất lâu rất lâu, nhưng rốt cục a, cũng viết xong, trước rắc cái tốn ing

Này thiên văn hoàn toàn là kế hoạch ngoại, chỉ là bởi vì lúc ấy “Tokyo? Biển tấu “Ấy tấm hình cho ta đột phát linh cảm, do đó có này tất cả chuyện cổ tích, rất cao hứng có thể có như vậy nhiều người thích, đương nhiên, ta cũng rất thích o[ ]o ha ha ~ không biết xấu hổ khen trên hai câu, ta cảm thấy này thiên văn, nam nữ chủ nhân công việc đáp nhận còn tương đối thành công, tình tiết chặt chẽ, văn tự lưu loát ưu mỹ, chuyện cổ tích tinh xảo có thú vị. . . . Mặt dày mà dạn, chính mình cho 78 phân.

Này thiên văn muốn cảm ta người rất nhiều, đầu tiên là an cư tiểu bánh chưng, ở chỗ này ọi người bao cái liêu, thần thâu chuyện cổ tích cơ bản trên là chúng ta hai cái cùng nhau mài ra, viết văn trước chúng ta thường xuyên trước làm bàn bạc, có rất nhiều tình tiết bao quát tình tiết đều là an hòn đề nghị, văn ra sơ thảo an hòn đầu tiên cái nhìn, lại cho ra đáng nghi dị nghị kiến nghị tranh luận. . . . Sau đó mới là mọi người thấy văn. . . . Tóm lại, nói mà tóm lại, giờ phút này của ta tâm ý, đành phải dùng một bài ca để diễn tả, “Quân công chương trên lại của ta một nửa cũng có của ngươi một nửa

~”

Tiếp theo muôn cảm tạ HinHinh cùng sơn sơn, còn có sau nhất thiết, cảm ơn các người giúp ta làm đồ, phổi hợp ta tâm huyết dâng trào lại kiên trì không lơ là va vào nam tướng còn bất tử tâm nhất định phải ỗi chương đều pha đồ nho nhỏ bt tâm nguyện, này cái sự tình rất viên mãn, rất happy, tuy rằng trung gian nháo chút không khoái trá. Một khác còn cảm ơn Thanh Phong đặc biệt pha tình tiết đồ, làm hết sức bỗng, đồ tại cửa ta người web forum trong, có hứng thú đồng hài ngó ngó đi [* ____ *] . . . . .

Cảm ơn HinHinh, Thanh Dương cùng anh hồn cho tôi nay ủng hộ và cổ vũ, cũng cảm ơn vẫn kiên trì đuổi văn nhìn văn đồng hài, bởi vì người nguyên nhân, này thiên văn sau càng được cực kỳ chậm, tổng ọi người đợi hết sức may mà khổ, đói gà mái à!

Về phần viết văn trong lúc nhận lấy hai lần công kích, nói thật lúc ấy có đi qua xúc động nghĩ vung tay không làm bạo hổ o[ ]o, [nhỏ giọng nói, bởi vì ấy đoạn thời gian cũng rất vội, vừa lúc tìm lý do đêm không viết nguyên nhân đồ lên về sự tình này, phải hay không là còn trách âm hiểm, cùng nhốn nháo dường như . . . . .] bất quá ta cũng chỉ dám nghĩ nghĩ mà thôi. . . . . Cũng nhiều mệt cái ấy thời điểm, q trên, tờ giấy nhỏ, của ta web forum trong, lâu trong cùng dán, như vậy nhiều chi giữ giọng nói, cho ta cực kỳ lớn lòng tin cùng động lực. Hiện tại bản nhân đã luyện liền kim cương bất hoại thân, hoan nghênh hướng ta nã pháo hướng ta nã pháo!

Oa oa oa oa, như thế nào lại viết như vậy nhiều, phía trước mặt dạn dày khen một trận, kỳ thật này thiên văn cũng thương cũng không ít, đặc biệt là cuối cùng bộ phận, bởi vì sáng tác thời gian cách được dài, rất đa tình tự đều tìm không đến, viết được không đặc sắc thậm chí không lưu loát, hơn nữa ta viết văn quả thật có như vậy cái bệnh chung, thường thường đến phía sau liền không cái gì? Tình kích? Đì viết, tổng có ứng phó sai sự cảm giác. . . . . Nay là phi thường không tốt thói quen, ta biết, ta phải hướng Lý tổng học tập, làm được mở đầu cùng kết cục, giống nhau một cái văn, giống nhau một cái đặc sắc!

Ai, tiểu thần thâu kết thúc, bản nhân viết văn thời đại hoàng kim xem như thực một đi không trở lại à _

Cuối cùng cuối cùng cảm tạ hành lá bảo bối, bảo bối a, cho quảng cáo tới được càng mãnh liệt chút đi! Cho album tới được càng mãnh liệt chút đi! Cho điện ảnh tới được càng mãnh liệt chút đi! Cho diễn xuống hội tới được càng mãnh liệt chút đi!! Hướng ta nã pháo hướng ta nã pháo!!!

Over!

bye!

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/sieu-trom-cl>